

NELJAPÄEV, 11. VEEBRUAR 2010

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMillan SCOTT

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.00)

2. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

3. Ettepanek võtta vastu nõukogu direktiiv, millega rakendatakse Euroopa haiglate ja tervishoiu valdkonna tööandjate ühenduse (HOSPEEM) ja Euroopa avaliku sektori töötajate ametiühingu (EPSU) sõlmitud raamkokkulepet teravate instrumentide põhjustatud vigastuste ärahoidmise kohta haigla- ja tervishoiusektoris (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu Elizabeth Lynne'i ja Pervenche Berès'i tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni nimel esitatud resolutsiooni ettepaneku üle võtta vastu nõukogu direktiiv, millega rakendatakse Euroopa haiglate ja tervishoiu valdkonna töötajate ühenduse (HOSPEEM) ja Euroopa avaliku sektori töötajate ametiühingu (EPSU) sõlmitud raamkokkulepet teravate instrumentide põhjustatud vigastuste ärahoidmise kohta haigla- ja tervishoiusektoris (B7-0063/2010).

Elizabeth Lynne, autor. – Austatud juhataja! Igal aastal puutuvad tervishoiutöötajad üle kogu ELi kokku rohkem kui miljoni süstlatorkevigastusega, mida oleks saanud vältida. Paljud vigasäanutest ja nende pered peavad ängistuses ootama, et saada teada, kas nad on saanud verega ülekantava nakkuse, näiteks HIVi või C-hepatiidi.

Õnnetusejärgse nakkuse oht ei ole tühine. Ekspertide sõnul on nakkuse võimalus üks kolmest B-hepatiidi puhul, üks 30st C-hepatiidi puhul ja üks 300st HIVi puhul. Võtame Juliet Youngi juhtumi. Juliet oli meditsiiniõde, kes suri 2008. aastal, seitse aastat pärast seda, kui oli nakatunud HIVi, võttes verd nakatanud patsiendilt ühes Londoni haiglas. Proovi võttes torkas Juliet kogemata endale paigastlibisenud süstlanõelaga põidlasse. Või siis vanglas töötanud hambaarsti õde, kes sai torke nõelast, mida oli kasutatud vangistatul, kellel oli A-, B- ja C-hepatiit ning kes oli HIV-positiivne. Kujutage ette seda ängistavat ootust, mida ta taluma pidi. Täna teab ta, et on nakatunud C-hepatiiti. Mainitud medõde ja paljud temasugused jätkavad sellel teemal teabekampaaniat.

Esimest korda sattusin selle teemaga tegelema 2004. aastal, kui ma ühenduse Health First Europe õhutusel külastasin oma valimisringkonnas ühte haiglat ning seejärel, sama aasta 1. detsembril, ülemaailmsel AIDSi päeval võõrustasin koos Stephen Hughesiga siin parlamendis ühte näitust. Tervishoiutöötajad kogu Euroopa Liidust külastasid meid, külastasid parlamenti, otsides meeletult meie abi. Neid teie seast, kellel oli võimalus nende medõdede ja muude tervishoiutöötajatega kohtuda, ei saanud jätta liigutamata nende olukord, ning 2006. aastal võtsime vastu parlamendi resolutsiooni Euroopa tervishoiutöötajate kaitsmise kohta verega ülekantavate nakkuste eest süstlatorkevigastuse tagajärjel. Kõnealuses resolutsioonis kutsuti komisjoni üles esitama kolme kuu jooksul õigusloome ettepanekut direktiivi 2000/54/EÜ (töötajate kaitse kohta bioloogiliste mõjuritega) muutmiseks. Seda ettepanekut ei tehtudki, kuid Stephen Hughes ja mina ei jätanud võitlust.

Ma olen isiklikult muutnud mitmeid raporteid ja resolutsioone, kutsudes üles tegudele, võtnud tosin korda sellel teemal sõna täiskogul ning esitanud parlamendis loendamatul hulgal küsimusi. Pärast kohtumisi volinik Špidlaga õeldi meile 2008. aastal, et komisjon on ette valmistamas ettepanekut, ja oleme peaaegu seda saavutamas. Viimasel hetkel see siiski paljuskki meie meelehärmiks blokiti, kui sotsiaalpartnerid andsid lubaduse, et nad lõpuks ometi üritavad kokkuleppele jõuda.

Sotsiaalpartnerid jõudsid viimaks vajalike nõuete osas laiapõhjalisele kokkuleppele 2009. aasta suvel. Minu resolutsioonis toetatakse seda kokkulepet kogu südamest. Nõukogu peab pakutud direktiivi edasilükkamatult vastu võtma, et komisjon saaks tagada selle tõhusa ja viivitamata rakendamise. Tervishoiutöötajad kogu Euroopas loodavad meie peale. Meie tervishoiutöötajad ei saa oodata ning neid ei tohiks jätkuvalt ohtu seada. On tõepoolest aeg otsustavalt tegutseda!

Stephen Hughes, autor. – Austatud juhataja! Tegemist on tähtsa tervishoiu- ja ohutuslase õigusaktiga. Liz visandas teile taustaloo. Selle dokumendi teokssaamine on võtnud kaua aega – nagu Liz ütles, on meie esimestest kohtumistest möödunud kuus aastat. Tore on täna hommikul siin näha volinik Andorit, ehkki on kahju, et volinik Špidlat ei ole siin. Me oleme teda siin kajas sageli kritiseerinud, kuid täna hommikul oleksime me teda õnnitlenud, et ta lõppude lõpuks võttis initsiatiivi, et esitada ettepanek süstlatorkevigastuste, teravate esemete põhjustatud vigastuste kohta!

Meil võttis aega, et veenda teda tegutsema. Tegelikult olid tema ametkonnad need, kes andsid talle pidevalt nõu, et ta ei peaks tegutsema, et sedalaadi vigastuste ärahoidmiseks piisab 2000. aastal kokkulepitud direktiivist töötajate kaitse kohta bioloogiliste mõjuritega kokkupuutest tulenevate ohtude eest koostoimes 1989. aasta raamdirektiivi riskihindamisklauslitega, kuid lõpuks veensime kõnealuseid teenistusi, et midagi peab olema mäda, kui igal aastal on üks miljon vigastust. Meil oli selle probleemi lahendamiseks vaja konkreetset õigusakti, nii nagu Ameerika Ühendriikides ja osaliselt Hispaanias, kus see olemas on ja väga tõhusalt toimib.

Lõpuks nõustus volinik tegutsema ja, nagu Liz ütles, koostas ta 2000. aasta direktiivi muudatusettepaneku, kuid siis andsid avalike teenuste ametiühingud HOSPEEM ja EPSU märku oma soovist sõnastada kokkulepe. Selle kokkuleppe nad ka sõnastasid. Mul on selle üle hea meel! Kokkulepe on hea, kuid mõnes osas pisut ebaselge. Olen seetõttu esitanud tööhõivekomisjonis kokku lepitud ettepaneku, et komisjon avaldaks direktiivi juurde suunised, mis tagaksid direktiivi sujuva ja ühtse ülevõtmise liikmesriikide õigusesse.

Me toetame täielikult komisjoni ettepanekut võtta vastu direktiiv ja me mõistame, et sotsiaalpartnerite kokkulepet ei tohi puudutada. Me ei saa seda muuta. Nõukogu ei saa seda muuta. See on nende kokkulepe. Kuid kokkuleppe kõige tähtsam osa – punkt 6, mis käsitleb kõrvaldamist, vältimist ja kaitset, on natuke ebaselge riskide hindamise osas ning selles osas, missuguseid ennetavaid meetmeid ja millal tööandjad kasutama peavad.

Kui seda ebaselgust ei kõrvaldata, siis on oht, et direktiivi hakatakse kohaldama erinevalt. Seetõttu palume, et komisjon koostaks rakendus suunised, mis aitaksid tööandjatel aru saada riskidest ja vajalikest ennetavatest meetmetest, et tagada direktiivi järjepidev kohaldamine.

Süstlatorkevigastused on kõige tavalisem ja kõige ohtlikum teravate meditsiiniinstrumentide põhjustatud vigastuste vorm. Süstlanõela kasutamisega patsiendil kaasneb alati süstlatorkevigastuse oht, mille tagajärjeks võib olla tervishoiutöötaja tõsine nakatumine, kuna süstlanõela õõnsus toimib patsiendi vere või muu kehavedeliku mahutina.

Eksisteerib tohtul hulgal sõltumatuid tõendeid selle kohta, et parem väljaõpe, ohutumad töömeetodid ja ohutuks konstrueeritud kaitsemehhanismid hoiavad ära enamiku süstlatorkevigastustest. Kõik need meetmed on vajalikud, mitte vaid üks või kaks neist – kõik on vajalikud.

Uuringutega on ka tõestatud, et kui üks neist kolmest meetmest rakendamata jätta, siis mõju väheneb oluliselt. Sarnaselt ei ole ohutuks konstrueeritud meditsiiniinstrumentide kasutamine vaid teatavates valdkondades või vaid teatavatel patsientidel ei praktiline ega tõhus.

Riikides, kus on sellekohased kehtivad õigusaktid, nt USA, Kanada ja osa Hispaaniast, on selgelt sätestatud, et süstlatorkevigastuste vältimiseks on kohustuslik rakendada kõiki kolme meetet. Mitte juhuslikult ei ole need kõik meetmed samad. Niisiis, soovime suuniste avaldamisega kõrvaldada punktist 6 ebaselguse.

Liz mainis traumas, mida süstlatorkevigastus inimesele põhjustab. Nende kuue aasta jooksul, mil me selle teemaga tegelenud oleme, olen kohtunud süstlatorkevigastuse saanud inimestega, ning ma tõepoolest tahan seda traumas esile tõsta. Kohtasin arsti, kes loobus süstlatorkevigastuse pärast oma praksisest. Olen kohtunud inimesega, kellel on süstlatorkevigastuse tagajärjel HI-viirus. Olen kohanud inimesi, kes küll ei osutunud nakatunuks, kuid pidid kuude kaupa elama kindlusetustundes teadmata, kas nad on või ei ole nakatunud. Olen kohanud ka süstlatorkevigastuse läbi elanud jäätmekogujaid ja vanglaametnikke. Neid see kokkulepe ei hõlma. See on veel üks valdkond, millele me tulevikus peame mõtlema.

Sellegipoolest on tegemist hea lepinguga ja ma arvan, et kui sellega kaasnevad head suunised, mis tagavad selle ühtse kohaldamise kogu Euroopa Liidus, siis oleme me teinud ära hea töö ning loodetavasti suudame otsustavalt vähendada seda arvnäitajat üks miljon süstlatorkevigastust aastas.

László Andor, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Ma soovin parlamenti selles küsimuses tehtud töö eest tänada! Soovin eriti tänada raportöör Lyz Lynne'i suurepärase töö eest resolutsiooni ettepaneku koostamisel komisjoni ettepaneku kohta ning tema aastatepikkuste jõupingutuste eest haigla- ja tervishoiutöötajate töötervishoiu ja -ohutuse parandamisel!

Ma olen teadlik, et see on sellele täiskogule pikka aega muret valmistanud. Parlamendi 24. veebruari 2005. aasta resolutsioonis töötervishoiu ja tööohutuse kohta kutsuti üles vaatama läbi direktiivi 2000/54/EÜ töötajate kaitse kohta bioloogiliste mõjuritega kokkupuutest tulenevate ohtude eest tööl. 2006. aasta juulis võttis parlament uuesti vastu resolutsiooni, milles kutsuti komisjoni üles esitama ettepanekut võtta vastu nimetatud direktiivi muutmise direktiiv.

Vastuseks Euroopa Parlamendile algatas komisjon kooskõlas asutamislepinguga kaheetapilise konsultatsiooni Euroopa sotsiaalpartneritega. Vastusena konsultatsioonile pidasid kaks Euroopa sotsiaalpartnerorganisatsiooni haigla- ja tervishoiusektoris – Euroopa haiglate ja tervishoiu valdkonna tööandjate ühendus ja Euroopa avaliku sektori töötajate ametiühing – edukalt läbirääkimisi raamkokkuleppe sõlmimiseks 2009. aasta juulis. Nagu teate, on kõnealuse kokkuleppe rakendamine komisjoni eesmärk.

Me kõik teame, et süstlatorkevigastused ja muude teravate instrumentide põhjustatud vigastused on kõige tavalisem ja tõsisem tervishoiutöötajaid kimbutav oht Euroopas, eelkõige teatavates valdkondades ja tegevustes, nagu hädaolukorrad, intensiivhooldus ja kirurgilised operatsioonid. Mul on rohkem kui heameel, et teie resolutsioon tunnistab seda, et komisjoni ettepanekus sisalduvad parlamendi 6. juuli 2006. aasta resolutsiooni põhipunktid. Komisjoni soov oli tõepoolest, et need punktid kokkuleppes sisalduksid.

Ma olen teiega samuti nõus, et nimetatud kokkuleppe jõustumine on oluline panus haigla- ja tervishoiusektori töötajate kaitsele. Selle lepinguga ja loodetavasti peatselt nõukogu pakutud direktiivi vastuvõtmisel on haigla- ja tervishoiusektori töötajatel võimalik saada kasu ühtsest lähenemisviisist, millega kehtestatakse riskihindamise, riski ärahoidmise, väljaõppe, teabe, teadlikkuse tõstmise jm meetmed. Sellised meetmed, mis on ühtlasi miinimumnõuded, ei ole mitte ainult väga tervitatavad, vaid üle kõige absoluutselt vajalikud.

Lubage mul lihtsalt lõpetada sellega, et tänan teid veel kord komisjoni ettepaneku toetamise eest ja ma loodan, et nõukogu võtab selle peagi vastu!

Raffaele Baldassarre, *fraktsiooni PPE nimel.* – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Nagu juba öeldud, on süstlatorkevigastused ja muud teravate instrumentide põhjustatud vigastused kõige tavalisem oht, mis kimbutab Euroopa tervishoiutöötajaid, ning seega kujutavad need endast tõsist probleemi tervishoiusektorile ning ühiskonnale üldiselt.

Komisjoni ettepaneku eesmärk on võimaldada nõukogul rakendada Euroopa haiglate ja tervishoiu valdkonna tööandjate ühenduse ja Euroopa avaliku sektori töötajate ametiühingu raamkokkulepet.

Kokkuleppe peamine eesmärk on tagada töötajatele suurem kaitse meditsiiniskasutatavate teravate või teravaotsalistele esemete põhjustatud vigastuste ohu vastu. Seega kujutab see kokkulepe endast tähtsat sammu haiglasektori suurema ohutuse suunas. Me oleme kõik nõus, et teravate esemete põhjustatud vigastuste tagajärjed võivad olla äärmiselt tõsised ning põhjustada selliste haiguste nagu viiruslik hepatiit ja AIDS levikut.

Olles seda öelnud, pean rõhutama vajadust probleemile ühtse ja samal ajal realistliku lähenemisviisi järele. Selles osas usun ma, et kokkuleppest tulenevad haldus-, finants- ja õiguslikud piirangud ei tohiks minna liiale ning ei tohiks kahjustada tervishoiusektoris tegutsevate väikese ja keskmise suurusega ettevõtete arengut, sest vastasel juhul oleks neil ettevõtetel tõsiseid raskusi kokkuleppe tingimuste täitmisega.

Lisaks on täpselt sama kiiduväärt liikmesriikidele jäetav oodatav – tahaksin lisada sõnale „oodatav“ sõna „soovitav“ – valikuvõimalus võtta vastu töötajate kaitsmiseks kokkuleppes sisalduvaga võrreldes tõhusamaid norme ja meetmeid.

Lõpetuseks kutsun komisjoni üles jälgima nimetatud kokkuleppe kohaldamist ning parlamenti, kes sageli sellele teemale keskendub, korrapäraselt teavitama, et oleks tagatud kokkuleppe nõuetekohane järelevalve ning et vajadust selle muutmiseks tulevikus põhjalikult uuritaks.

Alejandro Cercas, *fraktsiooni S&D nimel.* – (ES) Austatud juhataja! Ma tahaksin samuti alustada oma kolleegi Elizabeth Lynne'i õnnitlemisega tema suurepärase töö eest meie komisjonis, selle eest, et ta suutis kokku viia kõik vaatenurgad, ning selle töö eest, mida ta nii pikka aega on teinud!

Ma õnnitlen volinik Andorit. See on teie teine päev volinikuna ja olete teinud oma ametis hea alguse, seistes silmitsi oma kohustustega. Enamgi veel, nüüd on olemas teine mikrorahastamise direktiiv, mis on sellele täiskogule murettekitanud juba mõnda aega. Teil on samuti au lahendada kahe päeva jooksul kaks probleemi, mis avavad paljudele eurooplastele suurepäraseid võimalusi. Samuti tänan volinik Špidlat abi eest, mida ta selle küsimusega seoses on osutanud.

Te juba teate, ja ma ei raiska kuigi palju aega seda teile meenutamaks, et raamkokkulepe on tervishoiutöötajate jaoks väga tähtis õiguslik vahend. Neid mõjutavad igal aastal rohkem kui üks miljonit õnnetust, mis toovad kaasa tõsise ohu tervisele, näiteks viirusinfektsioonid, C-hepatiit, AIDS jne. Kuid see ei ole oluline ainult tervishoiutöötajatele, vaid ka haiglate patsientidele ja nende perekondadele. See dokument tagab põhimõtteliselt parema kaitse miljonitele eurooplastele.

Niisiis oleme selle saavutanud pärast pikka teekonda, mida see täiskogu alustas komisjoni ja nõukogu uksele koputades, ja me peame meele pidama Stephen Hughesi suurepärast tööd kogu selle pika protsessi jooksul.

Võib-olla saan lühidalt selgitada, miks sotsialistidest parlamendiliikmetel on täna nii hea meel. Mul on tunne, et täna on õige päev mõnest asjast rääkimiseks.

Esiteks töötervishoiu ja tööohutuse tähtsusest. On ülimalt oluline luua töökeskkond, mis oleks töötajatele, peredele ja kodanikele võimalikult ohutu. Inimestest rääkides me juba osutasime seda laadi vigastuste tagajärgede töötajatele ja kodanikele, kuid on ka majanduslikud tagajärjed. Mõni päev tagasi rääkis siin täiskogul Bilbao agentuur meile mõnedest oma kampaaniatest, mida nad teostavad tervishoiu ja ohutuse edendamiseks, ning nad isegi paljastasid majandusuuringud, mille kohaselt näiteks Austraalias moodustavad õnnetused ja haigused rohkem kui 6% riigi SKTst. Mis on sotsiaalse turvalisuse puudumise eest makstav hind? Mis on töökohal hügieeni ja ohutuse puudumise hind? Seega on tegemist investimisega inimkapitali, kuid ka investimisega tsivilisatsiooni ja majandustingimustesse.

Teiseks, ennetamise olulisusest, sest ennetamine on parem kui ravimine. Tegutseda tuleb enne intsidente, et neid ära hoida. Ennetamine on keeruline küsimus ja selleks on vaja tõsta iga ülesandega seoses teadlikkust, tagada teabevahetus, koolitus ja järelevalve.

Kolmandaks on elutähtis samuti siinkohal mainida sotsiaalpartnerite tähtsust, ametiühingute tähtsust. Ilma nendeta seda raamkokkulepet kindlasti ei eksisteeriks ning ei oleks ka mingit ennetavat tegevust. Ametiühinguid kritiseeritakse mõnikord, öeldakse, et need on ühiskonnale kulukad, kuid unustatakse tohutu kasu, mida nad toovad, sest nemad on selliste oluliste töökohaga seotud meetmete rakendamise taga nagu see raamkokkulepe.

Lõpetuseks pean ma mainima selle täiskogu tähtsust, kes peab kaitsma oma seisukohti avaliku arvamuse ja ühenduse teiste institutsioonide ees, sest ilma parlamendita ei oleks olemas seda raamkokkulepet ning parlamendi koostöö tähtsust komisjoni ja nõukoguga, mis on samuti olnud eeskuju seadev. Ma hindan eesistujariik Hispaania toetust ja ma loodan, et see on hea pretsedent meie institutsioonidevahelise koostöö uueks etapiks.

Elizabeth Lynne, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud juhataja! Ma ei kavatsenud oma sõnavõtu aega kasutada fraktsiooni nimel rääkimiseks, kuid mõtlesin, et ma saan selle tegelikult poolitada ja hiljem uuesti sõna võtta, kuid ilmselt on otsustatud, et nii ei saa; seega teatati mulle täna, et pean sõna võtma nüüd. See annab mulle võimaluse tänada kõiki variraportööre, keda ma enne ei tänanud; samuti tänada uuesti Stephen Hughesi, sest Stephen oli see, kes minuga 2004. aastal tegelikult haiglaid külastas koos konservatiivist Euroopa Parlamendi liikme John Bowisega. Meie kolmekesi poliitilistest fraktsioonidest käisime haiglates, et ise teavet saada, ja ma arvan, et just see oli nii oluline.

Siin parlamendis peab meid juhtima see, mida inimesed tegelikult kohapeal vajavad ning me peame kuulama, mida õed, arstid ja tervishoiutöötajad räägivad. Nende arvamuse arvesse võtmine on oluline. Stephen mainis rakendusünniseid ning ma tahaksin tõesti teada, kas te teate, kas komisjon kavatseb need esitada. Ma arvan, et nende olemasolu on väga tähtis. Samuti tahaksin teada, kas te teate nõukogu kavandatavast ajakavast, sest on absoluutselt tähtis, et ajakava saaks väga kiiresti paika, kuna lõppude lõpuks on tervishoiutöötajad juba palju aastaid oodanud.

Me ei taha asjatuid süstlatorkevigastusi ooteajal. Neid on viimastel aastatel liiga palju olnud. Samuti küsimus, millest on juba räägitud, et kuigi hetkel puudutab see ainult tervishoiusektorit, siis ma näeksin hea meelega, et seda laiendatakse teistele sektoritele, eelkõige vanglatele. Ma arvan, et vanglatöötajate kaitsmine on samuti väga tähtis. Nende konkreetsete töötajate jaoks on paljud asjad tähtsad, kuid üks võtmeküsimustest on süstlad, millele saab kaitsekorgi uuesti peale panna. Ma arvan, et lisaks muudele resolutsioonidele käsitletavatele küsimustele on väga oluline, et kõnealuseid tervishoiutöötajaid ei ähvarda asjatud süstlatorkevigastused.

Jean Lambert, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – Austatud juhataja! Ka mina sooviksin tänada Stephen Hughesi ja Liz Lynne'i nende töö eest seoses selle küsimusega ning tõepoolest tervitada seda ettevõtmist, ehkki meile oleks meeldinud, kui see oleks varem juhtunud. Nagu mainitud, on USAs vastavad õigusaktid paigas alates

2001. aastast. Sarnased õigusaktid on praegu Euroopa Liidu teatud osades ja lõpuks hakkame me järele jõudma, kuid loomulikult mitte enne, kui see probleem on juba paljusid inimesi jõudnud mõjustada.

Riskist rääkides, Maailma Terviseorganisatsioon hindab, et ehkki 90% ohuga kokkupuudetest toimuvad arengumaailmas, siis 90% teadetest kutsenakkuste kohta pärinevad Ameerika Ühendriikidest ja Euroopa Liidust. Me teame, et suur probleem on teravate esemete põhjustatud vigastustest liiga vähene teatamine: hinnangute kohaselt jääb see 40% ja 75% vahele ja see on liiga suur näitaja. Seega arvan ma, et me peaksime tervitama asjaolu, et sotsiaalpartnerite kokkuleppe punktis 11 räägitakse teatamiskohustusest süüdistustevabas keskkonnas.

Kuid ma arvan, et me peame ka esitama küsimuse, miks inimesed teatamata jätavad. Eeldatavasti osaliselt seetõttu, et nad ei saa aru riskidest või kardavad tagajärgi – võib-olla ei ole kõige väiksema kaaluga kartus tulevaste töökohtade pärast. Tõepoolest, on teateid, et mõnedes kohtades on järelkaja ebatõhus, ehk teiste sõnadega, isegi kui inimesed juhtunust teatavad, ei toimu eriti midagi.

Kindlasti ei saa nad isegi meditsiinilist tuge, mida vajavad, emotsionaalsest toest rääkimata – või tõepoolest mõningatel juhtudel ei saa nad ka alternatiivset töökohta, kui leitakse, et nad võivad näiteks HIVi nakatununa kujutada ohtu patsientidele. Meil on uuringuid, mis näitavad, et väljaspool haiglat töötavad tervishoiutöötajad on suurema tõenäosusega tööandja reaktsiooniga rahulolematud.

On räägitud selle meetme ulatusest. Loomulikult hõlmab see tervishoiusektorit ning meil on väga hea meel, et kokkuleppes käsitletakse praktikante ja alltöövõtjaid. Ma ei ole päris kindel, kas koristajad käivad selle alla ning mul oleks hea meel, kui selle kohta selgust saaksin. Kuid kokkuleppes ei käsitleta muude elualade ohustatud töötajaid ja ma loodan, et liikmesriigid selle küsimusega tegelevad.

Väljaõppekohustus on äärmiselt tähtis ja ma loodan, et liikmesriigid võtavad seda tõsiselt: nii väljaõppe andmine kui ka saamine peaks olema kohustuslik, nagu peaks olema ka ametiseseadmine uutele ja ajutistele töötajatele, sest mulle tundub, et arvatakse, et kui oled inimese korra välja õpetanud, siis puudub vajadus selle teema juurde tagasi pöörduda. Hetkel on väljaõppe puudus, isegi kui tööandjal on väljaõppepoliitika paigas.

Siin tõstatati küsimus kulude kohta. Hinnanguliselt moodustavad väljaõpe ja ennetavad meetmed, sealhulgas ohutumad seaded, umbes ühe kolmandiku teravate esemete põhjustatud vigastustega tegelemise kuludest. See on praegusel kitsal ajal oluline kokkuhoid ning samuti on see oluline nii asjaomastele inimestele kui ka tööandjatele, keda tõepoolest võivad ähvardada kohtusjad, kui nad ei võtta meetmeid selliste vigastuste ärahoidmiseks.

Oldřich Vlasák, fraktsiooni ECR nimel. – (CS) Kallid kolleegid! Süstlatorkevigastuste ärahoidmise kokkulepe on ajalooliselt esimene sektori sotsiaalpartnerite kokkulepe. Arvestades asjaolu, et hinnanguliselt leiab Euroopa haiglates aset rohkem kui üks miljon teravate esemete põhjustatud vigastust, ei ole meid vaja veenda, et tehtud on samm õiges suunas, kuna nende vigastuste ärahoidmine peaks olema võimalik, kui kokkuleppes korralikult kinni peetakse. Praktikas aitab see luua ohutumat töökeskkonda ja kaitsta tervishoiutöötajaid teravate esemete põhjustatud vigastuste tagajärjel verega ülekanduvate nakkuste eest.

Kuigi me võime näidetes ja definitsioonides näha teatavat ebaselgust, siis usun ma, et tehakse kõik, et saada sotsiaalpartneritelt võimalikult palju teavet. Kõik sätted on selgitatud ja nõukogu on seega kokkuleppe tervikuna vastu võtnud.

Ma tahaksin siinkohal rõhutada, et tööandjate ja töötajate kokkulepe on omal moel täiesti ainulaadne Euroopa õigusakt, millel riigisisel tasandil ei ole enamikus liikmesriikides vastu panna midagi samalaadset. Selline iseregulatsiooni vorm, kus need, keda probleem puudutab, lepivad ise omavahel kokku selle lahendamises õigusliku määruse vormis, on minu arvates näide Euroopa määruusest. See ei ole sama olukord nagu CO₂-heitkoguste,

maksude ühtlustamise või avalike teenuste standardimisega, kus ettevõtted ja nende töötajad peavad passiivselt täitma seda, mida meie ja liikmesriigid neile peale surume, ja seda pealegi suurte kulutustega.

Jiří Maštálka, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (CS) Kallid kolleegid! Ma tahaksin alustuseks tänada mõlemat raportööri suurepärase töö eest kõnealuse dokumendi ettevalmistamisel! Arstina valmistab mulle rõõmu, et me siin, Euroopa Parlamendis oleme teadlikud, kui pakiline on vajadus kaitsta tervishoiutöötajaid paremini teravate esemete põhjustatud vigastuste eest, ning kõnealune määrus teeb seda.

Loomulikult teeb mulle muret komisjoni äärmine aeglus. Sellest on möödunud viis aastat, kui Euroopa Komisjoni esimest korda sellest tähtsast küsimusest teavitati, ning peaaegu neli aastat möödus sellest, kui

Euroopa Parlament võttis vastu resolutsiooni, milles nõuti seadusandlikku lahendust tervishoiutöötajate nõuetekohaseks kaitsmiseks verega ülekanduvate nakkuste eest.

Eelmise parlamendi ametiaja tööhõive- ja sotsiaalvaldkonna komisjoni liikmena töötasin selle resolutsiooniga koos oma kolleegide Stephen Hughesi ja Elizabeth Lynne'i ning teistega ning ma olen pettunud, et asi on nii pikalt veninud. Ma soovitan direktiivis ettepandud meetmed nii kiiresti kui võimalik vastu võtta. Ma sooviksin kutsuda üles garanteerima nii pea kui võimalik kõige kõrgem kaitse ja ennetamise tase tervishoiutöötajatele.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Austatud juhataja, volinik, Elizabeth Lynne, kallid kolleegid! Ma tahaksin teile öelda, kui suurt rõõmu valmistab mulle täna hommikul see, et oleme nõustunud ettepanekuga võtta vastu direktiiv teravate esemete põhjustatud vigastuste ärahoidmiseks. Tegemist on reaalse tervishoiuprobleemiga, mida me peame reguleerima nii kiiresti kui võimalik. Me kõik teame sedalaadi vigastuste tõsidust ja dramaatilisi tagajärgi. Ma tunnen, et pean teile teada andma, volinik, et ma olen veendunud, et leiate sellele kokkuleppele kiire lahenduse, mis viib meid selle küsimuse lahendamisel mitu sammu edasi.

Ma sooviksin tänada Elizabeth Lynne'i tema töö eest. Samamoodi soovin tänada Stephen Hughesi, sest meie kui Euroopa Parlamendi liikmete kohus on tagada, et meie kaaskodanikud oleksid kaitstud. Nendeks on loomulikult tervishoiuasjatundjad – me oleme neist palju rääkinud. Nendeks on koristajad – ja te mainisite vanglaametnikke –, kuid ma tahaksin mainida ka inimesi, kes töötavad koolikeskkonnas, kõigis meditsiinivaldkondades koolides. Kuid ma arvan, et eelkõige on see küsimus meie kaaskodanike harimisest, et nad ei sunniks tervishoiutöötajaid või töötajaid, kes hiljem käsitlevad tõmpe instrumente, võtma ebavajalikke riske.

Pean ütleva, et koos raportööridega, kes selle teemaga on tegelenud, oleme meie siin Euroopa Parlamendis valmis ja soovime tagada, et neid dokumente rakendaksid kõik liikmesriigid, ning meil on vaja saada korrapäraselt ajakohastatud teavet nende rakendamise kohta. See on tõesti meie kohus, meie vastutus ja see on midagi, mis peaks olema tõepoolest populaarne ja kõigile ühine.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Austatud juhataja! Ma sooviksin tänada parlamendi vanemaid liikmeid – olen siin esimest ametiaega – ning oma kaasparlamendiliikmeid Stephen Hughesi ja Elizabeth Lynne'i, raportööri ja variraportööri, sest ma saabusin siis, kui töö teemal, mis mingil moel puudutab mind isiklikult, oli jõudnud lõppjärku.

Minu abikaasa on arst ja mõned aastad tagasi sai ta nõelatorke tagajärjel nakkuse. Nii et ma tean väga hästi seda ängistust, mida elab üle terava eseme põhjustatud vigastuse saanud haiglatöötaja perekond. Päevad, mida veetsime tulemusi oodates, olid ääretult rasked.

Ma sooviksin seega veel kord öelda teile aitäh töö eest, mis on tehtud, ning väljendada oma rahulolu, et näeme esimest korda, kuidas tööandjate ühendus ja töötajate ühendus jõud ühendavad ja jõuavad kokkuleppele, mis võimaldas meil jõuda selle resolutsiooni ettepanekuni.

Ma tunnen, et Euroopa Liit on tõepoolest täitmas oma eesmärgi ja langetab oma kodanike jaoks otsuseid koos kodanikega. Mulle meenub, mida teised liikmed on korranud, kuid arvan, et meile on tähtis seda öelda ja alati mees pidada: igal aastal juhtub miljon teravate esemete põhjustatud vigastust.

Ma ei saa ületähtsustada Euroopa Parlamendi rolli, mis on selle küsimuse nimel alates 2005. aastast tõsiselt tööd teinud. Teisest küljest, arvestades kaadripuudust, mis on eriti terav just Kreekas, siis osutaksin ma sellele, et me peame tõepoolest tagama, et seda resolutsiooni, seda direktiivi rakendatakse väga kiiresti.

Selle otsusega antakse ka praktiline panus Euroopa Liidu sotsiaaleesmärkide täitmiseks, millest üks on tööhõive suurendamine. Ma tuletaksin täiskogule meelde, et Euroopa Komisjon ütleb hiljuti parlamendile oma tagasivalitud presidendi vahendusel, et üks sektoritest, kuhu on plaan investeerida, on nn valgekrae-ametid.

Nii et päästkem elusid nii sõna otseses kui ka ülekantud tähenduses, luues praegusel väga raskel majanduslikul ja sotsiaalsel ajal väärtuslikke töökohti!

Lõpetuseks tahaksin ma uuele volinikule soovida edu tema töös ja, kui võib, siis ütleksin veel järgmist: meie austatud kogenud kolleeg Cercas ütles ennist, et te asute ametisse ja jätkate parem jalga ees. Ma loodan, et te asute ametisse ja jätkate vasaku jalaga, ja ma ütlen seda sellepärast, et lähenemisviis, mis näitab väljapoole Euroopa sotsiaalset palet, on väga tähtis.

Me peame keskenduma töötajatele! Euroopa inimesed vajavad seda.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ka mina jagan teiega isiklikku kogemust. Ma olen haiglates töötanud 15 aastat ning mingil hetkel olin ma tegelikult tervishoiutöötaja kriitilise tähtsusega valdkonnas: operatsioonisaalis.

Ma olen ise saanud torgata potentsiaalselt nakatunud nõelte ja instrumentidega. Seega, nagu Sylvana Raptigi ütles, mäletan ma siiani ängistust, mida ma testi tulemusi oodates tundsin, kuid üle kõige seda, kuidas ma elasin üle nn aknaperioodi alates võimalikust nakatumisest kuni hüpoteetilise haiguspuhanguni.

Täpselt selle kogemuse tõttu usun ma, et me peame selle resolutsiooni poolt hääletama, sest sellega antakse lõpuks seaduse jõud ohutuse ja kaitse tingimuste kokkuleppega, kehtestades kõigile tervishoiutöötajatele miinimumstandardid.

Tervishoiusektor moodustab 10% Euroopa Liidu tööjõust ning, kui olla pisut täpsem, igal aastal esineb hinnanguliselt 1,2 miljonit terava esemega juhuslikult põhjustatud vigastuse juhtumit, mis järk-järgult demotiveerib tervishoiutöötajaid ja sunnib neid sageli tervishoiutöötaja ametist lahkuma. Enamgi veel, Maaailma Terviseorganisatsiooni hinnangul võib 2,5%-l juhtumitest toimuda serokonversioon HIViks ja 40%-l juhtumitest eri B-hepatiidi ja C-hepatiidi vormideks.

Just arvukate tõsiste riskide tõttu, mida esineb igapäevaselt liiga sageli, peetakse tervishoiutöötaja ametit ebahaldusväärseks, nii et viimastel aastatel on selles sektoris olnud tööjõupuudus. Enamgi veel, nagu siin juba mainiti, tervishoiutöötajate eri jälgimisperioodidega stressiolukorra lahendamise individuaalsete tervishoiuteenuste kulud ning kulud, mida toovad kaasa diagnostilised testid, mida protokollis kohaselt tuleb vähemalt kuue kuu jooksul õnnestusest teha, on märkimisväärsed, ning lisaks on veel kulud töötajatele, kes õnnestuseks on haiguse saanud.

Kokkuvõttes, et mitte alahinnata probleemi, kui õnnestuse ohtu on võimalik ära hoida ja vähendada, siis on vajalik ja õige kasutada kõiki olemasolevaid ennetavaid meetmeid. Eelkõige on see töandja kohustus need meetmed rakendada ning töötaja kohustus on neid täita.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Me räägime probleemist, millest on tõepoolest saanud üks suurematest probleemidest tervishoiu valdkonnas. Siinkohal esitan teile natuke statistikat. Euroopa Liidus juhtub igal aastal miljon sellist terava eseme põhjustatud õnnetut vigastust. Ameerika Ühendriikides on see näitaja hinnanguliselt 380 000 ringis, kuigi ameeriklased ise ütlevad, et seda näitajat on alahinnatud. Loomulikult peame rõhutama, et peamiselt puudutab see tervishoiutöötajaid, kuid on veel üks aspekt: me räägime ka patsientidest, keda see samuti ohustab. Sellistel juhtudel, olgem ausad, oleme silmitsi probleemiga, et haiglad peavad hüvituseks välja maksma tohutuid summasid. On selge, nagu teised sõnavõtjad juba mainisid, et ennetus on siin põhimõttelise tähtsusega, sest alati on oluliselt odavam ennetada kui ravida.

Minu arvates on resolutsioon väärt meie täielikku toetust. See on vastus tervishoiusektori ootustele ja selle tähtsus võimendub sedamööda, kuidas probleem kasvab. Ka hüvitamise probleem kasvab ning nõudeid esitavad nii tervishoiutöötajad kui ka patsiendid. Rahaline külg ei ole tõepoolest vähetähtsusetu. Minu poliitiline fraktsioon, kelle nimel ma sõna võtan, toetab resolutsiooni ettepanekut. Me arvame, et nii saame vastata sellele, mis on tegelikult meie ajastu väljakutse, kuid vastata ka tervishoiusektori tarbijate ja töötajate vajadustele Euroopa Liidu riikides.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Ma võtan täna sõna, et tänada kõiki raportööre ja igähte, tänu kellele see arutelu sündis.

Mõnikord räägime sellest, et Euroopa peab minema oma kodanikele lähemale. Tänu sellele arutelule oleme me kindlasti seda teinud. Ma rääkisin oma sõbraga, kes on minuga ühealine ja kes äsja sai arsti kvalifikatsiooni, ja kui ma talle seda arutelu mainisin, siis ütles ta mulle suure heameelega, et on absoluutselt hädavajalik, et me selgitaksime igähele Euroopas, mida täpselt me teha üritame. On oluline ära hoida ja teavitada haiglatöötajaid riskidest, millele nad on avatud. On tõepoolest hädavajalik, et me selgitaksime igähele, et kui nad töötavad nii pikki vahetusi, kui teinekord on ruumikitsikus, kui patsientide arv on väga suur, siis on hädavajalik, et need inimesed saaksid vähemalt rakendada kõige olulisemaidki meetmeidki.

Me vajame oma haiglates terveid töötajaid, et me patsientidena – kui see meiega juhtub – saaksime tunda nende hoolitsust ja parimat võimalikku ravi.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Meie poliitika eesmärk peaks olema luua keskkond, mis tagab Euroopa Liidu kodanikele kõige kõrgema võimaliku elustandardi. Üks peamistest väljakutsetest

ajal, nagu praegu, on seega töökohtade säilitamine ja juurde loomine. Kuid me ei tohiks unarusse jätta oma kohustust tagada, et inimesed ei jääks töökohal haigeks ega seaks oma tervist ohtu. Seetõttu ongi ennetamine, tervishoid ja kindlad töökohad hädavajalikud.

Ma usun tõsiselt, et selle direktiivi rakendamisega, millega me oleme tegelikult lootusetult hiljaks jäänud, luuakse õiged tingimused, tänu millele muutuvad töökohad ohutumaks tervishoiu kõigis valdkondades, kus personali kimbutavad need ohud igapäevaselt. Ma arvan, et see on kõigi Euroopa kodanike huvides, et me muudaksime selle reaalsuseks nii ruttu kui võimalik.

László Andor, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Ma tahaksin kõigepealt öelda, et mul on hea meel, et sellel ettepanekul on parlamendis nii suur toetus. Ma kahetsen, et protsess kestis kauem, kui paljud teist siin ootasid, kuid ma tahaksin öelda, et olen täiesti veendunud, et sotsiaaldialoog on vajalik: me peame austama oma sotsiaalpartnerite arvamust. See mitte ainult ei suurenda otsuse legitiimsust, vaid aitab ka selle rakendamisel, sest need, kes osalevad uue normi väljatöötamises, on ka rohkem huvitatud selle edukusest. See on väga tähtis.

Me juba teame, et eksisteerib sotsiaalpartnerite vaheline töödokument raamkokkuleppe selgitamiseks ja ka selle rakendamiseks, nii et me loodame – ja usun, et võime kindlad olla –, et see mängib märkimisväärset rolli lõplikul vormistamisel nõukogus: see on vastus mõnede rakendamisega seotud muredele. Lisaks on olemas huvi pikema perioodi järelehenetluseks. See on samuti väga oluline, et jälgida, kui edukaks uus direktiiv osutub.

Ma tahaksin juhtida teie tähelepanu tekstile, mille kohaselt vaatavad allakirjutanud kokkuleppe kohaldamise läbi viis aastat pärast nõukogu otsuse kuupäeva, kui seda nõuab üks kokkuleppe pooltest. Teiste sõnadega: on väga tähtis, et rakendamise ja selliste vigastuste esinemissageduses toimuvate muutuste jälgimine oleks alguspunktiks, kui mõni pooltest peaks tahtma seda võimalust kasutada.

Lubage mul lõpetuseks öelda, kui käes on uue komisjoni alles teine tööpäev – mida mõned sõnavõtjad oma sõnumites rõhutasid –, et on tõepoolest väga oluline, et komisjon pööraks rohkem tähelepanu unustatud inimestele Euroopas, nende vanuserühmadele või ametitele, kellel ei ole kerge enda eest kosta: varem on neid mõnikord eiratud ja kõrvale jäetud.

Tervishoiusektor on ilmselgelt tähtis sektor. Me peame sellele pühendama palju aega ja tähelepanu. Teravate esemete põhjustatud vigastuste ja nakkustega ei puutu kokku ainult haiglate ja tervishoiusektori töötajad; me teame ka seda, et nende tööpäevad on väga pikad. Nii et me peame selliste rühmade puhul kasutama terviklikku lähenemisviisi, sest tegu on väga oluliste rühmadega, eriti kriisiajal, kui oodatav eelarve konsolideerimine mõjutab nende inimeste töötingimusi. Sellepärast peab see küsimus olema väga tähtsal kohal meie tegevuskavas, nagu see on minu isiklikus tegevuskavas.

Juhataja. – Aitäh, volinik! Ma olen kindel, et me oleme kõik selle arutelu algatajatele tänulikud. Loodame, et olukord paraneb.

Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub täna kell 12.00

4. Online-hasartmängud Euroopa Kohtu hiljutiste otsuste valguses (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu suuliselt vastatava küsimuse üle, mille esitasid Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyn Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi ja Heide Rühle siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel komisjonile: *online*-hasartmängud hiljutiste Euroopa Kohtu otsuste kontekstis (O-0141/2009 – B7-0235/2009).

Malcolm Harbour, autor. – Austatud juhataja! Kõigepealt on mul au siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel tervitada esimest korda meie uut volinikku Michel Barnier'd ja ma olen kindel, et sellele järgnevad paljud arvamustevahetused selle täiskogu saalis, eriti seetõttu, et ta on suutnud kahe päeva jooksul sujuvalt võtta oma koha siin teie ees. Volinik, meil on väga hea meel, et te siin olete!

Teiseks, rääkides meie komisjoni nimel, on meil võimalus põhimõtteliselt teha ametlikuks see küsimus meie murest seoses *online*-hasartmängude ja tõepoolest kogu hasartmängusektoris toimuvate arengutega, ning sama käib ka paljude ebamäärasuste kohta, mis tulenevad hasartmängu õiguslikust režiimist siseturul.

Ma tean, et teil on juba suur dokumendikuhi ootamas, volinik, kuid me loodame väga, et see on küsimus, mis on selle kuhja tipus, sest tegu on valdkonnaga, mille üle meie komisjon on viimasel viiel aastal väga suurt muret tundnud. Oleme korraldanud mitmeid omaalgatuslikke uurimusi ja küsimustikke ning meie viimase suurema raporti autor Christel Schaldemose võtab sõna hiljem, nii et meil on selle teema suhtes pidev huvi.

Nagu te kõik teate, on liikmesriigid nõukogu tasandil samuti korrapäraselt kohtunud eri peegelgruppidega, et arutada, kuidas lahendada *online*-hasartmängude leviku laienemise küsimust seoses meie endi riikide hasartmängualase tegevusega. Ma arvan, et ma peaksin kõigepealt selgeks tegema, et see küsimus ei eelda mingil juhul hasartmänguturgude uut liberaliseerimist ega isegi ilmtingimata sellesuunalisi uusi algatusi. Kuid tõsiasi jääb, nagu te kõik teate, et *online*-hasartmängude intensiivne ja kasvav populaarsus avaldab kindlasti survet paljudele riiklikele monopolidele ja olemasolevatele skeemidele, mis võivad olla riigi omanduses või riigi kontrolli all ja mis toovad sisse väga suurt tulu, kuid teevad liikmesriikidele muret.

Mida me teile tahame öelda on see, et ühenduses käimasoleva tööga on Euroopa Kohtule esitatud lahendamiseks mitmeid asju; te olete detailidest teadlikud ja minu kolleegid võivad sellest hiljem rääkida. Ma ei räägi neist täpsemalt, kuid meie vaatenurgast on näha, et mõned kohtu ette viidud lähenemisviisid ei ole tegelikult abiks, vaid pigem muudavad olukorra varasemaga võrreldes keerulisemaks ja läbipaistmatuks. Me teame samuti, et teie teenistused on esitanud mitmeid hasartmänguküsimuste rikkumiste juhtumeid, mis kõik ei puuduta *online*-hasartmänge, vaid paljud neist on seotud tervikküsimusega operaatorite vabadusest asutada end teistes riikides.

Kõik see koos tähendab, et on absoluutselt õige aeg komisjonil seda teavet võrrelda, vaadata läbi rikkumismenetluste protsess, uurida Euroopa Kohtu lahenditega tõusetunud küsimusi ja kõigepealt esitada selge strateegia või anda selgitusi, kuidas edasi liikuda, ning hakata lahendama vastuolusid.

Tarbijakaitse vaatevinklist on seadusandjatel vaja ka teada, mis positsioonis nad *online*-hasartmängudega seotud küsimuste lahendamisel on. On selge, et seda küsimust saab ja peab reguleerima – ja tegelikult on olemas palju häid näiteid sellest, kus *online*-hasartmänguteenuste osutajad on võtnud endale kohustuse pakkuda mooduseid hasartmängusõltuvuse lahendamiseks ja kontrolli all hoidmiseks – ning loomulikult on olemas pettustega seotud probleemid, mida me oleme samuti oma komisjonis põhjalikult käsitlenud. Tegemist on lisaks tarbijakaitseküsimusele ka siseturu kooskõla küsimusega.

Lõpetuseks, ma arvan, et me peame ka austama oma kodanikke ja asjaolu, et paljud neist soovivad juurdepääsu *online*-hasartmängudele. Ma arvan, et puudub igasugune kavatsus üritada seda keelata – mis oleks praktiliselt võimatu –, kuid selles on olemas suured vastuolud. Näiteks ilmneb, et mõnedes riikides on keelatud osaleda *online*-hasartmängus ettevõttega, mis asub väljaspool koduriiki. See ei saa olla õige.

Teine vastuolu, millele juhtis tähelepanu üks mu valijatest, on see, kui Briti kodanik osaleb Briti riiklikus loteriis Interneti kaudu Hispaaniast ja võidab auhinna, siis ei tohi lotoettevõtja seda Hispaanias välja maksta. Need on vastuolud, mida me oma kodanike ja tarbijate hüvanguks peame lahendama.

Volinik, selline on selle küsimuse kontekst. Te kuulete minu kolleegidelt palju häid mõtteavaldusi ja huvitavaid seisukohti, kuid ma loodan, et sellest küsimusest saab teie uues rollis üks teie peamistest prioriteetidest.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Võite ette kujutada, kui suurt rõõmu valmistab mulle siin tagasi olla kõigest 48 tundi pärast kolleegiumi ametissenimetamist – mille eest ma teid tänan – ja jätkata koostööd teiega, Malcolm Harbour, – ja ma ütlen seda eelkõige siseturu- ja tarbijakaitsekoomisjoni liikmetele – teistsugusel viisil ja tõenäoliselt teises kohas, kuid ikka samas vaimus.

Praeguses etapis tahaksin vastuseks osutada kolmele punktile, enne kui kuulan hoolikalt ära, mis teil on öelda. Lubage mul alustada teie esimese küsimusega. Nagu ütlesite, on komisjon algatanud rikkumismenetlusi mitme liikmesriigi suhtes spordikihlvedude teenuste piiriülese osutamise valdkonnas. Komisjon märgib, et üheksast rikkumisuhtumist nelja riigi puhul – need on Taani, Prantsusmaa, Itaalia ja Ungari –, on vastuseks rikkumismenetlusele esitatud ettepanekud riigisiseste õigusaktide muutmiseks. Komisjon jätkab koostööd kõigi asjaomaste liikmesriikide rikkumismenetlustes kindlaks tehtud probleemidele lahenduste leidmiseks. Üldiselt jäävad need menetlused lahtiseks, kuid komisjoni uus koosseis peab otsustama, kuidas nende küsimustega jätkata.

Teine märkus, kolleeg Harbour, on Euroopa Kohtu hiljutine otsus Portugali juhtumis, kus hasartmänge kontrollib rangelt kauaaegne riigimonopol. Komisjoni õigusteenistuse analüüsi kohaselt ei muuda see lahend oluliselt ei selle valdkonna arengut ega rikkumismenetlustes tehtavaid hinnanguid. Igat juhtumit on hinnatud kooskõlas iga liikmesriigi esitatud tõenditega.

Komisjon märgib kohtu hiljutiste otsuste valguses, et kohus nõuab alati kooskõlas kujunenud kohtupraktikaga, et mis tahes võimalikud piirangud peavad olema kõigepealt õigustatud avaliku huviga ning teiseks peavad need olema vajalikud ja proportsionaalsed. Sinna hulka kuulub nõue, et piirangud oleksid asjakohased, ühtsed ja süstemaatilised.

Seega ei järeldu Santa Casa juhtumist, et kohus on andnud liikmesriikidele suurema tegevusruumi piirangute kehtestamiseks. Kohus viitas väga täpselt Portugali monopoli opereerimismeetoditele, selle väga pikale ajaloole ja selle riigi väga konkreetsetele asjaoludele.

Oma sõnavõtu kolmanda punktina tahaksin, kallid kolleegid, rõhutada, et komisjon ei ole välistanud rikkumismenetluse alternatiive. Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ma tahaksin alustada selles küsimuses Euroopa Parlamendiga, kuid ka liikmesriikide ja asjaomaste isikutega konstruktiivset dialoogi.

Ma märgin, et liikmesriikidega ei ole selles küsimuses konsulteeritud, kuna viimased otsustasid 2006. aastal hasartmängud teenuste direktiivi reguleerimisalast välja jätta. Seega ma kuulan liikmesriigid ära ja olen otsustanud tähelepanelikult jälgida nõukogu töörühma menetlust. Ma tean, et Christel Schaldemose algatusel võttis parlament 10. märtsil vastu raporti, ehkki mitmed liikmed toetasid vastukaaluks esitatud resolutsiooni.

Mis minusse puutub, siis on parlamendi töö hea lähtekoht, et alustada tõelist arutelu leidmaks Euroopas sellele keerulisele küsimusele lahendus. Me peame lähemalt uurima, miks liikmesriigid piiravad *online*-hasartmänguteenuseid. Selles kontekstis peame loomulikult arvestama sotsiaalseid aspekte, eriti hasartmänguga kaasneva sõltuvuse probleeme, ja seda ma olen ka otsustanud teha.

Kallid kolleegid! Volinike kolleegium on ametis olnud vaevalt kaks päeva ja me ei ole veel oma töökava vastu võtnud. Täna alustades tahan ma täita konsulteerimiskohustust sellega, et kuulan väga hoolikalt ära kõik, mida igal juhul teist on öelda. Tegemist on – viitan siinkohal konsulteerimisele – protsessiga, mille osas eksisteerivad loomulikult mitmed võimalused. Eelkõige on üheks selliseks võimaluseks, mida ma olen valmis kaaluma, rohelise raamatu väljaandmine selles küsimuses.

Ma sooviksin teid veel kord tänada huvi eest, mida olete selle tähtsa teema suhtes üles näidanud, ja panuse eest, mille te annate komisjoni töösse, mille ma enda kohustuseks võtan.

Andreas Schwab, *fraktsiooni PPE nimel*. – (DE) Austatud juhataja, volinik! Esiteks tahaksin ma Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni nimel öelda, et mul on väga hea meel, et teie, volinik, selgitasite just äsja, et soovite mitte ainult arvestada Liga Portuguesa juhtumise pretsedendiõiguse sihtotstarbelist analüüsi, vaid ka tõstatada küsimuse, kuidas nõukogu töörühm võiks sobivalt reageerida *online*-hasartmängude kasvule. Selle suuliselt vastatava küsimuse kontekstis keskendume loomulikult ainult *online*-hasartmängudele. Mina saan Santa Casa suhtes tehtud otsusest aru nii, et kuigi Euroopa Kohus tuletas liikmesriikidele meelde, et hasartmänguturg on täiesti erinev mis tahes muust turust, peavad liikmesriigid siiski leppima kokku eeskirjades, mis on kogu Euroopa Liidus ühtsed. Kuni praeguseni ei ole nõukogu üritanud seda konstruktiivselt teha, ehkki just nemad nõudsid järeleandmatult, et lahendavad ise selle küsimuse. Sellepärast peavadki komisjon ja parlament tegema koostööd, et selles valdkonnas edasi liikuda ning esitada kriitilise tähtsusega küsimusi.

Teiseks tahaksin lisada, et mind ei veena liikmesriikide argumentid hasartmänguturul tarbija kaitsmise kohta. Liikmesriigid väidavad, et *online*-hasartmängude puhul (ja see kehtib nii Liga Portuguesa kui ka Santa Casa juhtumite suhtes) on nad suutelised ellu viima tarbijakaitse eesmärgid ning tõhusalt ise kaasnevad kuriteod lahendama, ilma et oleks vajadust Euroopa sekkumise järele. Kuid kui see argument pea peale pöörata, siis on loogiline järeldus, et oleme olukorras, kus Euroopa on võrreldes üksikute liikmesriikidega palju vähem suuteline leidma kohaseid lahendusi veelgi hullematele kuritegelikele tegevustele, mis toimuvad Internetis, ja muudele *online* toimuvatele tegevustele. Minu arust on see üsna veider järeldus ja ma ei usu, et see tõele vastab. Mina leian, et me suudame leida lahenduse *online*-hasartmängudele ainult juhul, kui võtame vastu ühtsed piiriülesed eeskirjad, mis kaitsevad liikmesriikide huve, lähtudes osaliselt nende ajaloolistest struktuuridest, kuid, nagu komisjoni esimees ütles, suunates oma jõupingutused tarbija huvide teenimisele.

Evelyn Gebhardt, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Austatud juhataja, volinik! Suured tänud teile selle teabe eest, mida meile andsite, kuid ausalt öeldes ei ole ma päris rahul. Eelmine komisjon seadis endale üsna selge eesmärgi liberaliseerida hasartmänguturg. Euroopa Parlament on ikka ja jälle selgelt väljendanud, et see lähenemisviis ei saa olla õige, kuna teenuste direktiivi reguleerimisalast eemaldas hasartmängud näiteks pigem Euroopa Parlament ja mitte liikmesriigid. Me võtsime seisukoha, et tegemist ei ole mis tahes teenusega, et me peame tagama, et viidaks sisse kaitsemehhanismid, mis kaitsevad meie kodanikke organiseeritud kuritegevuse eest ja selleks on meil vaja selgeid reegleid.

Sellegipoolest viib Euroopa Komisjon liikmesriike jätkuvalt Euroopa Kohtusse ning komisjonil on viimane aeg see traditsioon lõpetada, sest see kaotab järjest kohtus. Te peate selle tõsiasjaga lihtsalt leppima. Seega tervitaksin, kui teie, Michel Barnier, rakendaksite ka praktikas seda, mida te just ütlesite, nimelt teistsugust lähenemisviisi selles valdkonnas, sest me ei saa jätkata nagu siiani.

Vastuseks teie märkusele, Malcolm Harbour, vaidleksin ma vastu, et Euroopa Kohtu otsused on olnud väga järjekindlad ja üldse mitte vastuolulised. Oma otsustes on Euroopa Kohus ikka ja jälle sedastanud, et liikmesriikidel on õigus kehtestada selged eeskirjad, et oleks võimalik tõepoolest kindlaks teha, kas meie kodanikud on või ei ole kuritegevuse eest kaitstud, ning et liikmesriigid ei ole kohustatud seda turgu avama. Samuti ei ole neil mingit kohustust lubada teistest liikmesriikidest pärinevatel turuoperaatoritel tegutseda nende territooriumil seni, kuni on tagatud, et nende kontrollmehhanismid on tugevad ja tõhusad.

Seda ootame Euroopa Komisjonilt, et ta lõpuks sellest aru saaks ja vastavalt tegutseks. Kuid see tähendab ka seda, et peame *online*-hasartmängudele erilist tähelepanu pöörama, sest Internet ei tunne takistusi ega piire ning kuna meie kodanikel on loomulikult võimalik hasartmängusaitidele juurde pääseda. Me peame mõtlema, kuidas selles valdkonnas kujundada kontrollmehhanismid ja eeskirjad, nii et meie kodanikud oleksid kaitstud.

Jürgen Creutzmann, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (DE) Austatud juhataja, volinik! Kui te kutsute üles siseturu edasisele arendamisele ja ühtlustamisele, siis on meil vaja ühtset eeskirjade kogumikku. Selles arutelus on vaja arvesse võtta *online*-hasartmängude kolme aspekti. Kuidas saame me kõige paremini kaitsta meie kodanike ja tarbijate huve? Kuidas saame me kõige paremini ära hoida pettusi ja kuritegevust? Kuidas saame me kõige paremini kaitsta oma kodanikke kahju eest? Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2009. aasta resolutsioonis *online*-hasartmängude aususe kohta on näidatud meetodid ja viisid, kuidas seda küsimust käsitleda. Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon toetab endiselt parlamendi 10. märtsi 2009. aasta resolutsiooni põhimõtteid.

Vastavalt Euroopa Kohtu otsusele on iga liikmesriik teatavatel tingimustel vaba ise reguleerima *online*-hasartmänge ning 10. märtsi resolutsioonis rõhutatakse seda kindlalt. Matši tulemustes kokkuleppimise pettuste vastu võitlemiseks sobivad paremini riigisisesed eeskirjad, ehkki sedalaadi pettusi ei ole võimalik täielikult välja juurida, mida näitavad ka hiljutised Saksamaal toimunud sündmused. Peab siiski ütleva, et hasartmänguturul on riigisisesel tasandil palju paremini reguleeritud kooskõlas asjaomase riigi traditsioonide ja kultuuriga. Mängijatele pakutakse paremat kaitset sõltuvuse, pettuste, rahapesu ja matši tulemustest kokkuleppimise vastu, kui nad mängivad suurte *online*-hasartmängukorraldajate kaudu, kes juba definitsiooni järgi tegutsevad alati piiriüleselt. Me ei saa alati kõike reguleerida siseturu kontseptsiooni järgi, eriti mitte hasartmängude harrastamise või hasartmängusõltuvuse ärahoidmist alaealiste seas.

Online-hasartmängud suurendavad võimalusi korruptsiooniks, nagu pettused, matši tulemustes kokkuleppimine ja illegaalsed kihlveokartellid, kuna *online*-mänge on võimalik väga kiiresti üles seada ja maha võtta. Selles osas on eriliseks probleemiks illegaalsed *offshore*-kihlveooperaatorid, kuna nende reguleerimine või kontrollimine on peaaegu võimatu. Hasartmängust laekuvaid tulusid tuleks kasutada peamiselt ühiskonna hüvanguks, et edendada muu hulgas näiteks harrastussporti. Kõige parem on see jätta riikide administratsioonide pädevusesse. Näiteks kultuuri, elukutselise ja harrastusspordi pidev rahastamine õigustab liikmesriikidel hasartmängude lubamist. Selle eeltingimuseks on siiski, et rõhutatakse sõltuvuse tekkimise ohtu ning selle vastu võideldakse ennetavalt.

Kuna Internetis pakutavate hasartmänguteenuste konkreetsete vormide täielik mõju tarbijatele ei ole veel teada, peame kiiresti tegutsema, et täita see puudujääk teadmistes. Selles kontekstis on hädavajalik, et liikmesriigid tõepoolest oma ülesandeid täidaksid. *Online*-hasartmängude puhul on ka turujärelevalve väga oluline. Kui meie Euroopa Parlamendis suudaksime kokku leppida, et liikmesriikidel on subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt õigus reguleerida oma hasartmänguturgusid vastavalt oma traditsioonidele ja kultuurile, siis peame me ka tagama, et see ka tegelikult toimiks ja tegema seda tõhusate kontrollimehhanismide ja turujärelevalve kaudu.

Heide Rühle, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Austatud juhataja! Pärast eelmise kahe sõnavõtja ärakuulamist ei olegi mul enam midagi eriti lisada. Ma sooviksin lihtsalt selgelt korrata, et meie fraktsioon toetab täielikult parlamendi resolutsiooni ettepanekut, kuid me sooviksime siiski kahtluse alla seada siin varem väidetut, et Euroopa Kohtu otsused on olnud ebaselged. Vastupidi, ma arvan, et Euroopa Kohtu otsused on tõepoolest olnud väga selged. Samuti me tervitame soojalt teie lubadust alustada konsultatsioone liikmesriikidega. Kas ma tohiksin lisada, et konsultatsioonid on eelistatavamad kui rikkumismenetlused? Konsultatsioonid on õige viis selle probleemi lahendamiseks, võttes arvesse riikide omapära ning leides tarbija jaoks lahenduse.

Timothy Kirkhope, *fraktsiooni ECR nimel*. – Austatud juhataja! Võtan sõna endise Ühendkuningriigi ministrina, kes vastutas hasartmängu kontrollimehhanismide eest, nii et rääkides vabakaubanduse Euroopast ja Euroopast, mis on proteksionismi vastu, Euroopast, mis avab oma turud ja kisub maha kaubandusbarjäärid, siis olen ma loomulikult täielikult selle poolt. Mõned meie kolleegidest, kes siin on sõna võtnud ja kutsunud üles avatuma Euroopa poole, on needsamad inimesed, kes toetavad hasartmängutööstuses monopolsete struktuuride säilitamist.

Ma võiksin öelda, et monopolid – või siis nemad võiksid öelda, et mina peaksin seda ütleva – kontrollivad täna hommikul siin arutatud hasartmänguprobleemi paremini ja lahendavad selle paremini. See on väga huvitav, sest andmed kindlasti suures osas ei toeta seda väidet. Argumente hasartmängude sektori proteksionismi ja monopolide poolt esitatakse iseenda huvides. See tähendab liikmesriikide valitsustele suuremat kontrolli ja seeläbi rohkem raha. See ei ole avatud Euroopa ega läbipaistev Euroopa, mida mina tahan. See on Euroopa, kes ütleb „Tee minu sõnade, mitte minu tegude järgi“. Ei ole põhjust, miks eraõiguslikud hasartmängukorraldajad, kes tegutsevad ühes ELi liikmesriigis väga kõrge kaitseregulatsiooni tingimustes ei tohiks seda teha teistes liikmesriikides. Ei ole põhjust, miks rangelt reguleeritud, kuid avatud turg ei suudaks tagada kodanikele samaväärset või isegi suuremat kaitset kui mis tahes rangelt kontrollitud riigimonopol.

Seda oodates tuleb Euroopa Kohtust otsuseid nagu saelaudu. Luxembourgis on neil vist sellest teemast juba kõrini – või kui ma räägin juristina, siis neil vast ei ole kõrini –, kuid mulle tundub, et komisjoni kurditava vaikuse taustal on saabunud aeg tegudeks. Õiguslikule ebakindlusele tuleb teha lõpp.

Kas tohiksin öelda, et parlamendi jaoks on oluline märku anda oma uuestitarganud soovist küsimus lahendada ning saata nõukogule ja komisjonile tugev signaal, et me ei tohiks selle eest peitu pügeda. Uue komisjoniga loodame saada uut tuult tiibadesse. Volinik Barnier, mul on teisse suur usk. Ma loodan, et arvestate nõuannetega, mida saate, ning hakkate välja töötama strateegiat, millega tagatakse, et *online*-hasartmängud saaksid siseturu legitiimseks osaks, loomulikult asjakohaste eeskirjade kehtestamisega.

Cornelis de Jong, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (NL) „*Gokken is dokken*“ (ee mängida tähendab kõhida) on Hollandis tuntud kõnekäänd. See tähendab, et hasartmängijad tavaliselt kaotavad. Lisaks tekitavad hasartmängud sõltuvust. Just noorte jaoks on see reaalne oht.

Kui kellelgi on hasartmängudest romantiline arvamus, siis pean neile pettumuse valmistama. Põhimõtteliselt on tegemist miljardite eurode äridega, mis sageli seotud kuritegevusega. Seega kehtivad Hollandis õigusaktid, millega võideldakse hasartmängude vastu kergesti juurdepääsetavates rajatistes, mida külastab palju noori inimesi. Ent *online*-hasartmängud – mis on olemuselt sageli piiriülesed – on jällegi kättesaadavamaks muutunud.

Seega sellel konkreetsel juhul peaksime me vabaturule toetumise asemel mitte lihtsalt lubama liikmesriikidel rakendada piiravaid meetmeid, vaid tegelikult julgustama neid seda tegema. Minu arvates tuginetakse suuliselt vastatavas küsimuses, mis sellele arutelule tõuke andis, ikkagi liiga tugevalt turujõududele. Eelkõige ei ole ma veendunud, et on võimalik rääkida nn vastutustundlikest hasartmängudest üle Interneti. Minu arvates tuleks *online*-hasartmänge vähendada nii suures osas kui võimalik.

Euroopa Kohus on tunnistanud, et liikmesriikidel peab olema meetmete võtmiseks tegevusruumi ja seega pöördun ma komisjoni poole, et ta ei vähendaks Euroopa õigusloome ettepanekute abil kaitsetaset, vaid pigem julgustaks liikmesriike kehtestama eeskirju, mis tagaksid kõrgema kaitsetaseme. Kutsun samuti komisjoni üles loobuma liikmesriikide viimisest Euroopa Kohtu ette, nagu kolleeg Gebhardt ütles, vaid pigem julgustama dialoogi parimate võimalike kaitsemehhanismide üle.

Jaroslav Paška, *fraktsiooni EFD nimel*. – (SK) *Online*-hasartmängudega seoses tahaksin mainida kahte valdkonda, kus ma näen lahendamata probleeme. Me püüdleme sinnapoole, et inimestevaheline suhtlemine oleks võimalikult avatud. See tähendab ka, et lastele ja noortele on avatud juurdepääs Internetile.

Euroopa Parlament rõhutab oma 10. märtsi 2009. aasta resolutsiooni punktis 16, et lapsevanemad peavad alaealisi kaitsma *online*-hasartmängimise eest. Kallid kolleegid! Ma küsin teilt, mis mõttetus see on? Kes loob õigusraamistiku, kes kehtestab reeglid selles äris? Kas lapsevanemad või siiski keegi teine? Meie vastutame sedalaadi äritegevuse eest, meie loome õigusraamistiku ja meie loome seadused, nii et seega peavad valitsused ja parlamendid kaitsma lapsi hasartmängude eest.

Ajal, mil pornograafia ja hasartmängud tungivad meie kodudesse 3D-formaadis, ei ole vanematel lootustki kaitsta oma lapsi nende mõjude eest ega selle eest, et lapsi ei kistaks sedalaadi tegevusesse. Ma arvan seega, et see on komisjoni ja Euroopa Parlamendi peamine kohustus luua õigusraamistik ja mitte toetada oma

tegevusetusega neid, kes seda äri juhivad. Pigem peaksid nad toetama neid, kes neid valisid ja kelle ees nad on aruandekohustuslikud.

Teine probleem, mida ma tahaksin mainida, on rahavoogude kontrollimine. Eri riikides suunatakse hasartmängudest jms tegevusest laekunud raha spordi, kultuuri ja hariduse toetamiseks. Kui me üksikute riikidest laekuvad rahavood kaotame Bahamale ja maksuparadiisidele, siis tahaksin ma esitada küsimuse, kas on võimalik osa sellest rahast tagasi tuua, et toetada eri riikides sporti. Sest kui me korraldame ja mängime õnnemänge Interneti teel, siis tekivad kasumid mujal, mitte üldse riikides, kust mängijad pärit on. Ka see küsimus on lahendamata ning selle üle puudub piisav järelevalve ja minu arvates on tõesti viimane aeg, et Euroopa Komisjon ärkaks üles ning hakkaks välja töötama selle tegevuse raameeskirju. Me peame looma vajalikud tingimused, et me ühest küljest ei seaks laste tervist ja haridust ohtu ning et samal ajal ei jääks ilma rahalistest vahenditest, mis kuluvad hasartmängimisele.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) *Online*-hasartmängude areng võimaldab hiilida mööda liikmesriikide seadustest ning pesta raha peaaegu, et ilma igasuguse kontrollita. Siseturu osas ripub küsimärk hasartmänguettevõtete monopoolse seisundi kohal ning teine küsimärk ripub elukutselise spordi sogase rahastamise kohal, seda just seetõttu, et see on seotud hasartmängudega. Suureneb sõltuvuse oht, eriti noortele inimestele.

Euroopa Kohus tunnistas üldsuse arvamust arvesse võttes valitsuste õigust keelata või piirata *online*-hasartmänge. Kuigi *online*-hasartmängimine on piirideta, erineb selle määrus liikmesriikide lõikes nii maksustamise, juurdepääsetavuse, kontrolli kui ka operaatorite juriidilise vastutuse taseme osas. Lisaks ei piisa ainult ametlike hasartmängu- ja loteriiettevõtete kvaliteedi järelevalvest, vaja on ka teostada järelevalvet raha liikumise üle.

Tõhus kontroll ei ole enam võimalik ilma leppimata kokku ühistes eeskirjades kõigi 27 liikmesriigi jaoks. Seega palusime eelmisel aastal komisjonil esitada ettepanek Euroopa raameeskirjade vastuvõtmiseks *online*-hasartmängude valdkonnas. Ma usun kindlalt, et tuleb keelata noortele suunatud *online*-hasartmängude reklaam. Laste jätmine *online*-reklaamide mõju valdkonda on samaväärne sellega, kui laseme neil kokku puutuda piiramatul alkoholi, sigarettide, narkootikumide või muude sõltuvusttekitavate ainete kogusega.

Kahjuks on eeskirjade osas Tšehhi Vabariik liidus jäänud teistest kõige kaugemale maha. Tšehhis mitte ainult ei piirata sedalaadi reklaami, vaid ei suudeta ka keelustada hasartmängu- ja pandirajatiste pidamist koolide läheduses. Ma ootan, et see raport annab komisjonile uue tõuke, et arutleda meetmete üle, mis on hädavajalikud *online*-hasartmängude määrase ühtlustamiseks, võttes arvesse ELi riikide üldsuse huvisid.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Austatud juhataja! Michel Barnier, tere tulemast parlamenti ja edu teile teie uues ametis!

Mul on tegelikult väga hea meel siin täna seista ja koos teiega *online*-hasartmänge arutada, sest teie parlamendis ära kuulamise ajal asetaste erilist rõhku oma seisukohale, et siseturg peab olema kodanike jaoks ja mitte vastupidi. Nüüd on meil tore võimalus seda praktikas ette näidata.

Lubage mul alustada sellest, et ma toetan teie mainitud algatusi. Need olid pisut ähmased, kuid rohelise raamatu koostamine, uuringute alustamine, andmete kogumine, et me saaksime pildi sellest, kuidas asjad Euroopa tasandil on – see kõik kõlab mõistlikult.

Ma tahaksin teile siiski ka meenutada poliitilisi tõsiasju. Ehkki on tõsi, et minu raporti vastuvõtmisel märtsis eksisteeris vähemuse arvamus, toetas siiski parlamendi selge enamus seda, samamoodi toetatakse nõukogus laialdaselt sellele selgituste koostamist, kuid me peame samal ajal tagama, et liikmesriigid ise otsustavad, kuidas nad soovivad hasartmängude kogu valdkonda reguleerida. Mida me hasartmängude valdkonnas vajame, on loomulikult leida viis, kuidas saaksime oma kodanikke kaitsta, uurida, mis on hasartmängimise sotsiaalne hind jms.

Ma oleksin siiski lootnud kuulda selgemat vastust. Te olete just äsja ametisse asunud ja ikka veel uustulnuk, kuid tahaksin saada natuke selgemat vastust sellele, kas teie suunaks saab loobuda kohtuasjadest asutamislepingu rikkumise eest ning astuda konstruktiivsemasse dialoogi parlamendi ja nõukoguga, et meil oleks võimalik otsustada, kuidas see küsimus lahendada. Seega ma soovitan, et te lõpetaksite asjade otsustamise Euroopa Kohtus. Võtame parem vastu selles küsimuses poliitilised otsused. Kas see on see liin, mida kavatsete järgida, või mitte? Selle kohta oleksin ma tahtnud saada väga selget vastust.

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Austatud juhataja! Ma tervitan seda õigeaegset arutelu *online*-hasartmängude teemal ja eriti probleemide üle, mis on seotud alaealiste ja haavatavamate tarbijate hasartmängimisega. Nii üldsuse kui ka tarbija huvides on, et selle küsimuse lahendamisel näidataks üles eeskujut ja selget suunda.

Eelmise aasta novembris tõstatasin ma komisjoni ees hasartmänguküsimuse ning vastuses, mille ma sain, öeldi, et komisjon toetab programmi Safer Internet teabekeskusi ja abiline liikmesriikides. Nende abil teavitatakse lastevanemaid lapsi Internetis ähvardavatest ohtudest, sealhulgas *online*-hasartmängudest.

Kuid nagu asjalood on, *online*-hasartmängude puhul on tegemist varjatud probleemiga, probleemiga, mis aina kasvab.

Võrreldes tavalise hasartmängimisega on *online*-hasartmängimise puhul selgelt probleemiks füüsilise järelevalve puudumine. Kohapeal ei ole vastutavat ega otsest juhtkonda, kes tagaks, et mängija on täisealine ja tegutseb seaduslikult. *Online*-hasartmängusaitide turvakontrollid ja ohutusmenetlused on ületatavad; alaealised saavad kasutada laenatud või varastatud krediitkaarte ning isikusamasust on võimalik võltsida. Haavatavamad tarbijad tegelevad Internetis hasartmängudega tavaliselt isoleeritud keskkonnas ning selle valdkonna asjatundjad osutavad aina suuremale probleemile, et tegutsetakse impulsi ajendil ning võimalik on kontrollimatult ja hulljulgelt hasartmänguga tegeleda, sest alaealiste mängijate puhul puuduvad traditsioonilised kaitsemehhanismid, mis toimivad tavapäraste hasartmängude puhul.

Online-hasartmängude puhul on raskem probleemiga mängijaid kindlaks teha, sest mängija, maksja ja probleemiga mängija isiku kindlakstegemiseks on vaja aega, kohusetunnet ja vahendeid. Selle probleemi lahendamiseks on vaja selgeid suuniseid kõigil tasanditel, et astuda otsustavaid samme alaealiste mängijate probleemi lahendamiseks ning et tagada kõige haavatavamate tarbijate huvide kaitse.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Austatud juhataja! Hollandis on umbes 120 000 hasartmängusõltlast, mis on peaaegu 1% elanikkonnast. Hasartmängusõltuvus viib tõsiste sotsiaalsete probleemideni, nagu purunenud pered, rahaprobleemid ja kuritegevus. Seega peaksid liikmesriigid tegema kõik jõupingutused, et maksimaalse jõuga võidelda hasartmängimise ja sellega seotud probleemide vastu.

Austatud juhataja! On hämmastav, et mõnedes liikmesriikides on täiesti legaalne hasartmänguturg. Lisaks üritab hasartmängutööstus meid uskuma panna, et hasartmänguturg on siseturu normaalne sektor ning sellele ei peaks seega kehtestama piiranguid. See on uskumatu! Liikmesriigid ei tohiks võimaldada tegutseda turgudel, mis toovad kaasa sotsiaalseid hädasid.

Kahjuks ei suuda paljud inimesed hasartmängude ahvatlusele vastu panna. Seetõttu on Hollandi valitsus otsustanud võtta üle hasartmängude turu omand ning lubada hasartmängude osas ainult riigimonopoli. Ehkki eelistaksin, et mitte kuskil Euroopa Liidus ei rajataks kasiinosid, on minu arvates tegemist kõige vähem halvema lahendusega.

Austatud juhataja! Euroopa Parlament peab esitama väga tungiva üleskutse liikmesriikidele, kus hasartmängud on lubatud, võimalusel mitte kunagi seda turgu soodustama.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja! Selles küsimuses on kaudselt vaja uusi ühenduse õigusakte. Kuid arvestades, et isegi Euroopa Kohus on kehtestanud piirangud ja eeltingimused, mida liikmesriigid peavad oma riigisisestest õigusaktides järgima *online*-hasartmängimise reguleerimisel, siis ei ole Euroopa õigusaktide järele vajadust.

Lisaks otsustas kohus Schindleri asjas, et hasartmängimisel on teatavad moraalsed, religioossed ja kultuurilised ülemtoonid, see varjab eneses kuritegevuse ja pettuste suurt riski ning sellel võivad olla kahjulikud tagajärjed üksikisikule ja ühiskonnale. See on kõige tähtsam punkt.

Just üldsuse huvi arvestades peaks see sektor jääma liikmesriikide kontrolli alla, sest nemad teavad paremini oma omapärasid ning kuidas nende puhul toimida. Lisaks toetab seda nii Šveitsi Võrdleva Instituudi komisjonile koostatud uurimus kui ka Christel Schaldemose raport 2009. aastast, mille parlament heaks kiitis.

Raportis järeldatakse, et pelgalt siseturu raamistikule toetuv lähenemisviis ei ole selle väga tundliku sektori jaoks sobiv ning kutsutakse komisjoni üles pöörama erilist tähelepanu Euroopa Kohtu seisukohtadele selles küsimuses.

Lara Comi (PPE). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ma tahaksin alustada Euroopa Kohtu otsusest, kuna liikmesriikidele jäetud võimalus keelata eraoperaatoritel *online*-hasartmänguteenuste pakkumine tõstab esile vajaduse standardida turgu, mis on ääretult kasumlik, kuid tarbijate jaoks samavõrra ohtlik.

Seega, kuna Euroopas ei ole hasartmängutegevust ühtlustatud, on iga riik vaba valima oma kaitsetaset. Sageli on võimatu kindlaks teha, kus selle piirangu kohaldamine algab ja kus lõpeb. Tegelikult, ehkki komisjon on mitmete riikide – juhiks tähelepanu, et ka Itaalia on nende seas – suhtes algatanud mitmeid rikkumismenetlusi teenuste vaba liikumise põhimõtte rikkumise eest, on Euroopa Kohus vastupidiselt toetanud Portugali kitsendavat otsust.

Selles kontekstis on Euroopa institutsioonide peamiseks kohustuseks juhtida hasartmängusektorit regulatiivse protsessi abil, mis on ELi tasandil liikmesriikide vahel täielikult ühtlustatud. Seega on vajalik vaadata kaugemale individuaalsetest majandushuvidest ning tagada oluline kaitse tase tarbijatele, eriti lastele, kes on sellistel puhkudel kuritegevuse ja pettuste peamised ohvrid.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Me oleme sattunud Euroopa Liidus kallikspeatava kahe poliitilise meetme vahelisse konflikti: ühelt poolt tarbijate ja avaliku korra kaitse ning teisest küljest teenuste liikumise ja osutamise vabadus.

Euroopa Kohtu sellekohase pretsedendiõiguse järgi peaksid liikmesriigid *online*-hasartmängude korraldajate tegevuse reguleerimisel säilitama oma autonoomia ja legitiimsuse. Tegemist on tundliku valdkonnaga, mis mõjutab ühiskondlikke väärtusi seoses hasartmänguga kaasneva hälbiva käitumisega ning ka riikide traditsiooni suunata sellelt turul laekunud summad sotsiaalvaldkonna rahastamiseks.

Viimastel aastatel on Luxembourgis kohtupraktikas kujunenud ühtne ja järjekindel juriidiline arusaam, mis peaks viima selleni, et Euroopa institutsioonid ja eelkõige komisjon võtaksid selgema seisukoha. See tähendab õigusraamistiku loomist, milles võetakse arvesse kõigile liikmesriikidele ühtemoodi omaseid muresid, nagu piiriülese organiseeritud kuritegevuse, mis kasutab sedalaadi mängu oma tegevuse laiendamiseks, ärahoidmine, ning nõuetekohase kaitse tagamine tarbijatele, kes on *online*-hasartmängude suhtes haavatavad.

Volinik Barnier, me ootame, et komisjoni uus koosseis, mis on praegu ametisse astumas, suhtub oma tegevuskavas sellesse küsimusse kui prioriteeti.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Kallid kolleegid! Me kõik teame, et hasartmänge on enamikus ELi riikides tavapäraselt rangelt reguleeritud. Loomulikult on olukord muutunud sellest ajast saadik, kui Internetist sai maailma suurim mängukoobas. Tõsi on, et kogu maailmas on hasartmängude korraldamisega seotud tehniline areng olnud väga kiire ning vahepeal ei ole suudetud asjakohaste õigusmehhanismidega piisavalt reageerida.

Pidevalt tuuakse Euroopa Kohtu ette *online*-hasartmängudega seotud juhtumeid, mis näitab ilmekalt, et ühenduse hasartmänguseaduste tõlgendamine ja kohaldamine on ebaselge. Lisaks peetakse Interneti-hasartmänge seaduse nn halliks alaks.

Minu arvates peame austama tõsiasja, et hasartmängulitsentside väljastamine on iga riigi enda pädevuses. Samal ajal oleme me nõus, et riigisiseste õigusaktide üldine tase ei tohi rikkuda ELi raamistikus äritegevuse ja teenuste osutamisega seotud ELi põhimõtteid. Paradoksaalselt tähendab see siiski seda, et näiteks Tšehhi õiguse kohaselt ei ole Tšehhi firmadel õigust omandada litsentsi *online*-hasartmängude korraldamiseks, kuid Tšehhi Vabariik ei saa takistada välismaistel ettevõtetel oma territooriumil tegutsemist. Sellise olukorraga ei saa nõus olla, olgu *online*-hasartmängudega seotud sotsiaalsed, tervise- ja ohutusriskid või maksuküsimused millised tahes.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Nagu te hästi mäletate, volinik Barnier, jäi Euroopa Parlament oma poliitikale truuks, kui seisis vastu hasartmängude lisamisele teenuste direktiivi, sest hasartmängud ei ole teenus kui selline: sellega on seotud sõltuvuse oht ning sellega kaasnevad sotsiaalsed kulud.

Spordi ausus on samuti midagi, mis Euroopa Parlamendi arvates on väärt kaitsmist, eriti nüüd, kus tänu Lissaboni lepingule oleme me pädevad selle küsimusega tegelema. Mida vähem reguleeritud hasartmängud on, seda rohkem saab spordist vaid kasumi kogumise vahend ja seda tõenäolisemalt saab selles võimalikuks kuritegevus, näiteks rahapesu.

Komisjon peaks esitama lahenduse, milles võetakse arvesse parlamendi järjepidevat poliitikat jätta hasartmängud nende erilise olemuse tõttu liikmesriikide pädevusse. Euroopa Kohtu ette on toodud vähemalt tosin juhtumit, kõige viimane neist oli Liga Portuguesa kohtuasi. Sellegipoolest ei ole õige, et nende juhtumitega liigutakse edasi ainult kohtuotsuste kujul või rikkumismenetluste tulemusel. Meil on nendes küsimustes vaja

poliitilist otsust, kuid selle tulemuseks ei tohi olla ühtlustamine, sest liikmesriigid vastutavad nii või teisiti hasartmängude sotsiaalsete kulude ja muude negatiivsete tagajärgede eest.

Meil on vaja loogilist ja terviklikku hasartmängupoliitikat, kuna *online*-hasartmängud on vaid vahend ja see iseenesest ei tähenda, et mis tahes hasartmängupoliitika oleks piiriülene. *Online*-hasartmängude kasv ei ole loodusõnnetus, mis halastamatult ründab. *Online*-poed ei tohi paljusid tooteid piiriüleselt müüa, niisiis peaksid ka hasartmänguettevõtted austama eri liikmesriikide seadusi.

Volinik, tahaksin teid julgustada rohelise raamatu väljaandmisele hasartmängude teemal. See aitaks meil kindlasti väljastpoolt Euroopat pärinevate *online*-hasartmänguteenuste vastu võitlemisel ja hasartmängude põhjustatud probleemide lahendamisel.

Catherine Stihler (S&D). – Austatud juhataja! Ma tahaksin tänada eelnevaid sõnavõtjaid nende panuse eest ning oma kolleegi, Christel Schaldemose tema sellel teemal tehtud töö eest!

Nagu eelnevad sõnavõtjad ütlesid, hasartmängud ei ole nagu iga teine teenus. Hasartmängimise negatiivseid tagajärgi ei saa enam rohkem esile tõsta, nagu mitmed kolleegid täna hommikul toonitasid. Hasartmänguprobleemi mõõtmiseks on olemas kaks rahvusvaheliselt tunnustatud skaalat. Esimene on diagnostiline statistiline raskusastme indeks (*Diagnostic Statistical Severity Index*) ja teine Kanada probleemse hasartmängimise raskusastme indeks (*Problem Gambling Severity Index*). Ühendkuningriigis kasutati seda ning hinnangute kohaselt on vaid selles riigis – ja mu Hollandi kolleeg ütles, et tema elanikkonnast mõjutab see probleem 1% elanikkonnast – umbes 236 000 kuni 284 000 hasartmänguprobleemiga täiskasvanut.

Mis see näitaja Euroopa Liidus tervikuna oleks? Kui te selle üle järele mõtlete, siis tahaksin, et kui see roheline raamat tuleb, siis komisjon peaks hankima vastavat statistikat, tegelikult oleks vaja uuringut hasartmängude ja *online*-hasartmängude mõjust ELi kodanikele. Ma arvan, et sellest oleks kasu meie arutelule teabe lisamiseks ja ka selleks, et see meil käeulatuses oleks.

Mis puutub Euroopa Kohtu otsusesse, siis kui vaatate sõnu: „et vältida õnnemängude korraldamist Interneti kaudu pettuslikul või kuritegelikul ajendil” ning konkurentsiraportis esiletõstetud ühisturul olevate kartellide rohkust, siis peame tagama, et *online*-hasartmänguettevõtted ei kasutaks ebaseadusliku tegevuse varjamiseks enda registreerimist mõnes muus riigis, mis ei ole see riik, kus nad tegutsevad.

Ma ootan, mida volinik Barnier’l veel lisada on. Volinik, ma soovin teile teie uues ametis suurimat edu!

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Ma tahaksin lisada oma õnnitlused volinik Barnier’le! Volinik, see ei ole kõige kergem teema, millega oma karjääri komisjonis alustada, kuid ma julgen öelda, et teie eelkäija volinik McCreevy ei vaidleks mulle vastu, kui ma väidan, et talle meeldisid teinekord sellised raportused. Talle meeldis võiduajamistel käia ning ilmselt ei kõhelnud ta panuseid tegemast.

Selles küsimuses on ilmselgelt kaks koolkonda. Kuid parlamendi vaatenurk on selle 10. märtsi 2009. aasta resolutsioonist lähtudes üsna selge ja ma arvan, et kolm rida sellest on väärt tsiteerimist: „liikmesriikidel [on] huvi ja õigus reguleerida ja kontrollida oma hasartmänguturge”. Samuti sedastatakse selles väga selgelt, et „*online*-hasartmängude korraldajad peavad järgima õigusakte, mis kehtivad selles liikmesriigis, kus nad oma teenuseid osutavad” ning et „kõnealuses väga tundlikus valdkonnas ei piisa pelgalt siseturupõhisest lähenemisviisist”.

Meie kui seadusandjate ja liikmesriikide jaoks on probleemiks see, et turg on meist kõvasti ette jõudnud: selle valdkonna arengud on ees kehtivatest õigusaktidest ning nii saab see olema ka tulevikus. Meeldib see meile või mitte, inimestele hasartmängud meeldivad. Mina isiklikult eelistaksin kingi osta, kuid teistele inimestele pakuvad teised asjad rahuldust.

Ma olen täiesti nõus nendega, kes on väga selgelt rääkinud hasartmängimisega, toimuks see siis Internetis või mujal, kaasnevatest probleemidest. Kui sõltuvuse all kannatavad inimesed lähevad kaugemale, kui nad peaksid, siis kaasnevad tohutud sotsiaalsed probleemid. Kuid pidage meeles ka seda, et liikmesriigid edendavad loteriisid ning et võib-olla on selle näol tegemist võimaliku sõltuvuse seadustatud edendamisega.

Nii et selgust selles küsimuses ei ole, kuid kordan, et Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu jaoks üldiselt ei ole probleem selles, et liikmesriikides ei ole ühtsust, sest meie kodanikud sellegipoolest kasutavad väljastpoolt oma koduriiki asuvaid teenuseid ja tahavad seda teha.

Roheline raamat oleks väga tervitatav: teie jaoks saab olema suur väljakutse sellealase teabe kokkukogumine. Ma arvan, et probleem on selles, et teabe ja teadmiste vahel on suur lõhe ning komisjoni ülesandeks on teha ettepanekuid selle küsimuse lahendamiseks.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Austatud juhataja, volinik! Öeldakse, et poliitika on mäng, mõnikord isegi õnnemäng, kuid hasartmängud ei ole tegelikult ei äri ega teenus kui selline. Sellega on seotud tohutult sotsiaalseid pahesid, mis tõmbavad ligi kuritegevust.

Hasartmängusõltuvus viib liiga sageli ja liiga lihtsalt inimese rahaprobleemideni, mille tagajärjel võivad tekkida ka tõsiseid vaimseid häireid. Vastukajana kolleeg Catherine Stihleri sõnavõtule, tahaksin mainida, et 2008. aastal oli Soomes hinnanguliselt 40 000 hasartmängusõltlast. Kui ELis oleks sõltlaste arv proportsionaalselt sama, siis tähendab see seda, et Euroopas on praegu 35 miljonit inimest, kellel on hasartmänguprobleem, ning see arv on tohutu. Seega arvan ma, et tulevikus peaks liikmesriikidel endil olema õigus otsustada, kuidas korraldada hasartmänge nii, et võimalik psühholoogiline ja rahaline kahju oleks minimaalne. Meil on vaja rangeid reegleid, turu reguleerimist ja riigiasutuste järelevalvet.

Lõpetuseks tahaksin rõhutada, kui tähtis on, et me kaaluksime nende tarbijate kaitset, kes on iseäranis haavatavad, ja hasartmängusõltuvuse ja sundkäitumise ohtusid, ning et me teeksime reaalseid jõupingutusi võitlemaks organiseeritud kuritegevuse vastu, kes üritab sellest kasu lõigata.

ISTUNGI JUHATAJA: Isabelle DURANT

asepresident

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Täna teid, austatud volinik, ja tere tulemast!

Kõik on näinud *online*-hasartmängude turu õitsengut viimastel aastatel, mis on pärvinud majanduse ja meedia tähelepanu. See on uusi sotsiaalseid rühmi hõlmav fenomen, mida iseloomustab polütarbimine. Tehnoloogia muudab sellele juurdepääsu lihtsamaks ja võimaldab tarbijate arvu suurendada. Tihti peale on nendeks noored inimesed, kes on tavaliselt arvutite ja Internetiga rohkem kursis.

Unistustel muuta elu hasartmänguga on tihti katastroofilised tagajärjed ja paljud pered tõmmatakse negatiivsesse olukorda, millest sageli pääsu pole. Lisaks ei tohi alahinnata tõsist kahju, mida põhjustab *online*-hasartmängurite sotsiaalse kontakti ja suhtluse puudumine. Nende üksildus ja nähtamatus iseloomustavad üldiselt vastuvõetamatut olukorda. Hasartmäng on pahe, mida tänini suures osas varjatakse.

Oma eelmisel ametikohal riikliku tervishoiuasutuse tegevdirektorina avasin ma patoloogiliste hasartmängurite osakonna. Esitatud sekkumismudel on tõestanud oma edukust, sest ravis ühendatakse teraapia ennetustöö, teadustöö ja rehabilitatsiooniga.

Peame sekkuma ühise seisukoha vastuvõtmisega ja tagama, et kõigile sõltlastele kohaldatakse jõulist valitsemist. Siiani see nii olnud pole: ma viitan narkootikumide, alkoholi ja tubaka kuritarvitamisele, toidu- ja Interneti-sõltlastele.

Mul on kahju, et minu ja veel 42 Euroopa Parlamendi liikme tõstatatud küsimusele ei ole vasakpoolse vastuseisu tõttu parlamendi istungjärgul veel viidatud. Seetõttu huvitab mind, kui palju austatud volinikku tegelikult huvitavad inimesed, kellel on tõestatud narkootikumi- või mõni muu sõltuvus, ja kui oluline roll on komisjoni tegevuskavas narkokaubanduse vastasel võitlusel?

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Austatud juhataja! Minu arvates on põhjus, miks me end Euroopas nii turvaliselt tunneme ja miks Euroopa sellisel kujul niikaua püsinud, see, et Euroopas on alati austatud riiklikult tundlikke teemasid. Igavene esilekerkiv dilemma, kas esimene ja viimane sõna jääb Euroopale või liikmesriikidele, on põhiteema ja suurepärane näide sellest on hasartmäng, eriti *online*-hasartmäng. Internet on põnev koht, kuid seal valitsevad ka ohud, mida on raske kontrollida. Samas ei saa siseturu tugisambaks olev konkurentsipõhimõte ignoreerida peamist põhimõtet riiklike huve austada. Minu arvates on see, mida selles tasakaalus vajatakse, selgelt määratud mõlemas Euroopa Kohtu otsuses, mis ühelt poolt mõistab ja kaitseb riiklike traditsioonidega garanteeritud avalike huvide ideid ja teisalt sõnastab vastuväited ebaproportsionaalsetele meetmetele, mis ilmselgelt kodanike arvelt toimivad.

Teades, et hetkel toimuvad nõukogus konsultatsioonid, ootame me teavet selle kohta, kuidas komisjon töötab selles suunas, et tagada riiklik tegevusvabadus ja luua tõhus alus koostööks, et võidelda harjumuse ja pettuse teemaga. Lõpetuseks sooviksin ma austatud volinikku tänada ja öelda, et minu arust on kõik tema

siinkõneldu tõsi. Teie ütlus, et erinete hetkel küll nime, kuid mitte vaimu poolest, on midagi, millele ma tegelikkuses kinnitust ootan. Soovin teile edu!

Othmar Karas (PPE). – (DE) Austatud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Kõigepealt sooviksin öelda tere tulemast volinikule! Mul on hea meel teid siin sellel erilisel kohal istumas näha. See, millega me faktiliselt selles valdkonnas muu hulgas tegeleme, on sotsiaalse turumajanduse õigusraamistiku rakendamine.

Oleme pingeolukorras. Ühest küljest peame turule orienteeritud suunas edasi minema, sest peame rakendama siseturupõhimõtteid. Teisalt ei saa me käituda vastutustundetuna. Just sel põhjusel tuleb meil hasartmängude turule kindlad piirangud seada. Peame oma kohustusi aktsepteerima. Me ei saa lubada, et kõik teevad hasartmängude turul ja veel enam finantsturul seda, mida nad tahavad, ja tagajärgedega peab tegelema ühiskond. Me tegeleme haridussüsteemi, rahapesu, kuritegevuse ja hasartmänguvabaduse küsimustega ja neid asju tuleb meil koos vaadata.

Meil ei ole ka selgeid määratlusi. Kõik me räägime hasartmängudest, kuid nendel on palju eri liike ja määratlused on erinevad. Seetõttu tervitan ma roheline raamatu avaldamist, sest see võimaldab meil üheaegselt läheneda määratlemisküsimusele, probleemidele ja üksikute riiklike tavade paljususele.

Pelgalt siseturupõhine lähenemisviis ei vii meid nendes küsimustes kuhugi. Siiski ei tohiks me üht lähenemisviisi kasutades teist välistada. Vajame ELi tasandil õigusraamistikku, et seda teemat igal aastal arutama ei peaks. Kaasatud on liikmesriigid ja mitmed tegevuses osalejad. Koostööd tehes ei peaks me liikmesriikide õigusakte õonestama, vaid kindlustama Euroopa turul õiguskindluse.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Austatud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Oleme teadlikud eri riikide õigusraamistike erinevustest ja samuti ka sellest, et Euroopa ja liikmesriikide pretsedendiõiguse erinevad tõlgendused viivad praegu liikmesriikides suurel hulgal rikkumiste ja vaidlusteni.

Euroopa Liidu poliitika puudumine ei ole seoses piiriülese olemusega *online*-hasartmänguteenuste esitatud väljakutsetega enam jätkusuutlik. Interneti ja *e*-kaubanduse kiire levik viimastel aastatel on suurendanud *online*-hasartmängude leviku ja sellest tulenevate piiriüleste küsimuste esilekerkimist, mis jäävad lahendamata.

Seetõttu olen ma veendunud, et Euroopa institutsioonid peavad seisma üldiste väljakutsete kõrgusel, nagu tarbijate ja eelkõige laste kaitse ning kuriteo ja pettuse ennetamine, kuid ka ebaseaduslike ja lubamatute teenuste pakkumise vastane võitlus, millega riiklikud valitsused üksi toime tulla ei saa.

Seetõttu peab komisjon parlamendi taotlustele reageerima ja püüdlema Euroopa õigusraamistiku suunas. Seda tuleb teha vajalikku pühendumust üles näidates. Austatud volinik! Kõne all ei ole teie hea tahe, ja just seetõttu leian ma, et ka konsulteerimine ja roheline raamat on head ideed, tingimusel, et neid kasutatakse asjaomase õigusraamistiku identifitseerimiseks ja et need ei ole iseenesest lõplikud. Vana komisjoni koosseis kavandas liiga tihti rohelisi raamatuid ja valgeid raamatuid ilma mingeid otsuseid vastu võtmata. Ma usun, et teie, volinik mõistate, et me vajame otsuseid ja mitte lihtsalt sõnu.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – Austatud juhataja! Vaadates Euroopa Kohtu, nõukogu, komisjoni ja parlamendi seniseid seisukohti hasartmängu ja kihvedude kohta teeksin ma järgnevad järeldused. Praktiliselt kõik liikmesriigid ja parlament lükkavad selles konkreetses ja tundlikus valdkonnas tagasi päritoluriigi ja vastastikuse tunnustamise rakendamise. Kohus aktsepteerib seda, nagu see oma eelmise aasta septembri otsuses taas kord selgesõnaliselt väljendas. Komisjoni jaoks tähendab see otsus ühe võtmeargumendi kaotamist, mida see kõigi rikkumisuhtumite puhul kasutanud on.

Liikmesriikidel on vaba voli määrata kihlveo ja hasartmängu kohta oma poliitilised eesmärgid ja määratleda üksikasjalikult oma kodanikele sobilikuks peetav kaitsetase. Nõukogu ja parlament on aastaid koos töötanud. 2006. ja 2007. aastal nõustasid nad mõlemad hasartmängu ja kihlveo väljajätmisega teenuste direktiivist ning audiovisuaalse meedia direktiivist.

Eelmise aasta Schaldemose raport rajas nõukogu tegevuse Prantsusmaa eesistumise ajal ning sama joont on jätkatud ka Rootsi ja Hispaania eesistumise ajal. Mina vastutasin Schaldemose raportis fraktsiooni EPP poliitika eest ja jagan tema seisukohta.

Austatud volinik! Sooviksin teilt küsida, kas jagate seisukohta, et komisjon peaks lõpuks hakkama abistama liikmesriike ebaseaduslike ehk teisisõnu lubamatute hasartmängupakkumiste vastases võitluses, selle asemel, et kulutada aega juba vastatud küsimustele? Kui see nii on, siis kuidas sellega tegelema hakatakse?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Pole kahtlust, et Euroopa hasartmängude turg Internetis areneb väga dünaamiliselt. Tõepoolest, rohkem kui 40% maailma hasartmängude turust on keskendunud Euroopale, tootes kasvavat kasumit. Viimase nelja aastaga on sellised tulud peaaegu kahekordistunud: 6,5 biljonilt eurolt 11 biljonile eurole. Selle statistika põhjal võime väita, et kõnealuse fenomeni levik kasvab jätkuvalt nii üleriigilisel kui ka piiriülel tasandil. Teenuste ja Interneti-turu areng ja muutused tarbijakäitumises nõuavad Euroopa Liidu reageerimist. Ühenduse määruse puudumine *online*-hasartmängu kohta on ainult üks näide sellest, kuidas institutsioonidel ei ebaõnnestu mitte ainult sotsiaalsete muutustega sammupidamine, vaid ka muutuva Euroopa ühisturu vajadustele reageerimine. Dünaamiliselt arenev hasartmängude turg, mis põhineb piiriülestel kontaktidel ja tehingutel, vajab ühiseid ja selgeid eeskirju, et viia miinimumini pettuse, rahapesu, kokkuleppimise matši tulemustes ja sõltuvusega seotud risk. Ühisturu toimimise alus peaks olema selged ja läbipaistvad põhimõtted ja eelkõige peaksime me Euroopa tarbijaid selliste ohtude eest kaitsma.

Tarbijaid tuleks *online*-hasartmängu võimalikest negatiivsetest tagajärgedest teavitada. Nagu märtsi resolutsioonis välja toodud, ei ole noored inimesed piisavalt küpsed, et eristada selliseid mõisteid nagu õnn, juhus ja võitmise tõenäosus. Peame tuvastama noortel inimestel areneva hasartmängusõltuvuse riski. Üha tihedamalt ei õnnestu komisjonil, ja mitte ainult sellel teemal, Interneti ja eri vormides *online*-tegevuse erakordselt kiire arenguga sammu pidada. Kas selle asjaolu üks põhjusi pole mitte see, et komisjon koosneb täielikult inimestest, kes kasvasid üles ajal, kui *online*-ettevõtluse elektrooniline maailm oli vaid tulevikuroomaanide teema?

Komisjon peab algatama tegevuse põhjaliku raporti koostamiseks, kus analüüsitakse kõike, mis on seotud aususe probleemiga hasartmängus ning kõigi sellega seotud õiguslike ja sotsiaalsete probleemidega. Vajame selgelt määratletud Euroopa tegevusjuhust, mis määrab kõrgeimad standardid ja võimaldab eristada ausat sportlikku võistlust räpasest hasartmängust.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Euroopa Liidu hasartmängude turu reguleerimine on delikaatne teema hoolimata sellest, mida me tavapäraest või *online*-hasartmängudest räägime. *Online*-hasartmängude valdkond on viimastel aastatel laienenud ja seal teenitakse nüüd hiiglaslik kasumit. Ühed räägivad hasartmängude keelamisest, samas kui teised usuvad, et selline keeld tooks tulemuseks hasartmängutegevuse suurenemise ilma igasuguste kehtivate määrusteta.

Nii Euroopa Liidul kui ka liikmesriikidel on hasartmängutegevuste määruse arendamise jõupingutustes ühised eesmärgid: kaitsta alaealisi, leida lahendus sõltuvusprobleemidele, rakendada asjakohased järelevalvemeetmed reklaami läbipaistvuse ja eeskirjade suhtes ning loomulikult sõltuvuse ja ülemäärase *online*-hasartmängimise vältimine.

Kuna kõnealuses valdkonnas puuduvad ühtlustatud õigusaktid, on liikmesriikidel vaba voli määrata oma poliitilised eesmärgid ja määratleda nõutav kaitsetase. Kuigi eesmärgid tunduvad olevat samad, ei ole reguleerimise probleemi lahendamine kõnealuses valdkonnas kaugeltki mitte kerge. Ometi ei saa me olukorra reaalsust eitada – hasartmäng on oluline majandustegevus, mis ei ole siseturu eeskirjadega täielikult kooskõlas. Ilma tehniliste takistuste loodavate piiranguteta on kõnealustele teenustele võimalik üle piiride juurde pääseda ja teenida biljonitesse eurodesse ulatuvat kasumit.

Euroopa Kohtu lahendid ei lähenda sugugi nende seisukohti, kelle vaated reguleerimise jõustamise õige viisi suhtes erinevad. Komisjon seisab jätkuvalt silmitsi paradoksaalse reaalsusega kõnealust valdkonda reguleeriva liikmesriikide jurisdiktsiooni ja hasartmänguteenuste pakkuja kaebuste vahel riiklikult kehtestatud piirangute vastu.

Ma ei ole *online*-hasartmängu ekspert. Ütleksin, et olen selle tegevuse vastane. Ometi leian ma, et peaksime alustama reaalsusest, et sellised mängud olemas on. Just seetõttu peame koostama ühtlustatud õigusaktid, mis ei reguleeri mitte ainult majandustegevuses osalejate tegevust, vaid, mis veelgi olulisem, pakuvad ka tarbijaid abistavaid meetmeid. Peame tagama *online*-hasartmängu käsitlemise vastutustundlikul viisil, kaitsma alaealisi ja haavatavaid inimrühmi ning samuti ennetama sõltuvuse teket ja vältima organiseeritud kuritegevust.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Kõigepealt tahaksin tervitada soojalt volinik Barnier'd ja soovida talle edu tema jõupingutustes. Kallid kolleegid! Lubage mul oma kõne kolme põhipunktiga kokku võtta.

Esiteks, kui praegusel ajastul väidavad eksperdid, et meie maailma domineerib massimeedia ja Internet, ei saa hasartmängu ja eriti *online*-hasartmängu üle arutleda ilma asjakohaseid sotsiaalseid, kultuurilisi, tervishoiualaseid ja vaimseid jõupingutusi kaasamata. Samuti on selge see, nagu ka Euroopa Parlamendi aasta tagasi vastu võetud otsuses osutatakse, et *online*-hasartmängul on ühiskonnale ilmselgelt kahjulik mõju.

Piisav on märkida sõltuvuste, organiseeritud kuritegevuse ja rahapesu arenguga seotud jõupingutusi. Unustada ei tohiks ka mürgist mõju spordile, sest nüüd on isegi Euroopat mõjutanud kohutav matši tulemustes kokkuleppimise skandaal, mis kahjuks selle teemaga seotud on.

Teiseks, minu arust läheneme asjale valest küljest, kui arvame, et *online*-hasartmängu määrus on vabaturu teema. See on eelkõige tarbijakaitse teema. Minu arvates peaks määrus keskenduma tarbijakaitseküsimustele.

Viimaseks, lubage mul teha kaks ettepanekut. Euroopa tasandil on vaja ühist määrust, mis põhineb tarbijakaitasel ja keskendub ennetustööle seoses sõltuvuse arengu, *online*-hasartmängu seostamisele organiseeritud kuritegevusega ja ausat mängu ohustavate matši tulemustes kokkuleppimise skandaalidega. Euroopa Liit peab algatama määruse, mis hõlmab ELi piiriüleseid ja piirtaguseid alasid, sest *online*-hasartmäng on ülemaailmne teema ja ma usun, et selle teemaga tuleb tegeleda meil kõigil.

Jim Higgins (PPE). – Austatud juhataja! Nagu paljud teised tegevusalad, on ka hasartmäng tehnika arengust kasu lõiganud. Sellel on head ja halvad küljed. Hea külg on see, et kliendil on hõlpsam nakk üle kõrvade tõmmata ning kihlveos osalemine ja selle korraldamine on lihtsam. Liikmesriikidele on see tohutult kasutoov ja levinud paljudesse valdkondadesse. Varem sõlmiti kihlvedusid vaid võiduajamistel ja spordis, kuid nüüd ka väga paljudes teistes valdkondades, nagu poliitilised ennustused. Nagu me lüüa ütleme, siis võib kihla vedada ka selle üle, kumb kahest kärbses enne seinale laskub. Seega saame valdkondadest, kus hasartmängu harrastatakse, tohutut kasumit.

Asja halvad küljed on pettus, matši tulemustes kokkuleppimine, sotsiaalne ja kodune kaos, hasartmängusõltuvus jne. Anonüümsete hasartmängusõltlaste hinnangul on ainuüksi Ühendkuningriigis 600 000 hasartmängusõltlast, kes nende organisatsiooni kuuluvad. Lüüa on sama probleem ja see on üldine probleem kogu ELis.

Minu arvates tuleb heita pilk Euroopa Kohtu lahenditele väitmaks, et iga liikmesriik saab kehtestada oma õigusaktid ja eeskirjad. Kuna hasartmäng on piiriülene ja levinud kogu Euroopa Liidus, vajame me ühispoliitikat. Minu arvates tuleb meil tagasi pöörduda 10. märtsi 2009. aasta suurepärase soovitusete juurde, mis on väärt taasavastamist. Näiteks kutsuvad Euroopa Parlamendi liikmed liikmesriike üles tegema tihedat koostööd, et lahendada piiriülesest *online*-hasartmängust tulenevaid sotsiaalseid ja avaliku korra probleeme. Teiseks tuleb meil kaitsta tarbijaid pettuse eest ja selleks peab olema ühine seisukoht. Kolmandaks tuleb ühiselt reguleerida *online*-hasartmängu reklaami arendamine ja selle tingimused. Viimaseks, hasartmängus kasutatava krediidi suhtes peab olema kindlaks määratud maksimaalne krediidisumma ja vanuse seisukohast peab kindlasti olema konkreetne vanusepiirang.

Nagu kolleeg Panzeri varem ütles, ja tal on õigus, et me räägime siin palju määrustest ja soovitustest ja see kõik on väga positiivne, kuid päeva lõpuks tuleb meil need tegevusteks muuta. Vastasel juhul on tegemist vaid pürgimustega. Seega räägime me tegevusest ja ajakavast. Just seetõttu ootan ma väga komisjoni vastust.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT)Arvatavasti ei vaidle keegi vastu asjaolule, et sarnaselt teistele sõltuvusvormidele põhjustab hasartmäng tõsisid probleeme mitte ainult hasartmängurile endale, vaid kogu ühiskonnale. Tegemist on keerulise probleemiga.

Seoses Interneti kättesaadavuse kiire levikuga meie globaliseerunud maailmas on märkimisväärselt suurenenud uut liiki sõltuvus – *online*-hasartmängusõltuvus. Alates 1996. aastast on hasartmängude turg 14 aasta jooksul drastiliselt kasvanud. Koos turukasvuga suureneb ka hasartmängust saadav üldtulu maailmas. Kuni me rajame ühtse Euroopa Liidu süsteemi *online*-hasartmängu reguleerimiseks, on ainukesed inimesed, kes kasuminumbreid nähes õnnelikud on, *online*-hasartmänguäri esindajad.

Euroopa Kohtu väitel võivad hasartmänguteenused teenuste vabast liikumisest tulu teenida ja liikmesriigid peaksid seda valdkonda oma väärtusi ja traditsioone arvesse võttes ise reguleerima. Leedu on näiteks ikka veel üks nendest Euroopa Liidu liikmesriikidest, kus *online*-hasartmäng keelatud on. Vaatamata sellele tagab teenuste vaba liikumine võimaluse hasartmänguks ning vaba juurdepääsu *online*-hasartmängule ja isegi siis, kui me hasartmängu terves Euroopa Liidus keelame, ei ole me ikka kaitset teises maailmaosas registreeritud hasartmängu eest. Seetõttu on vajalik rajada ühine Euroopa Liidu süsteem *online*-hasartmängu reguleerimiseks, võttes arvesse riskirühmade kaitset ja pöörates erilist tähelepanu alaealiste kaitsele ja tehingute kontrollimisele.

Alaealised ei sattu sõltuvusse mitte ainult raha peale mängitavatest hasartmängudest, vaid sageli ka agressiivse loomu ja sisuga mängudest, mis on samuti suur probleem.

See olukord on peaaegu sarnane süsihappegaasi heitkoguste küsimusele, mille üle me samuti nii tihti arutlenud oleme. Internet on piiritu, seega kui meil on erisugused *online*-hasartmängu eeskirjad ja tingimused, on see nagu kliimamuutuse probleem – palju juttu ja kahjuks vähe tulemusi.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Tahaksin esitada komisjonile küsimuse seoses nende küsimustega, mille mu kolleeg Nitrás, kes kahjuks täna probleemide tõttu Strasbourgi jõudmisel siin ei viibi, esitanud on. Kõigepealt paluksin komisjonil kommenteerida hiljutisi seadusemuudatusi liikmesriikides seoses Euroopa Kohtu ühislahenditega. Teiseks, kas komisjon kavandab endiselt õigusmeetmete võtmiste ühiste raamistike sisseviimist, mis reguleeriksid *online*-õnnemängudega seotud tehinguid, võttes arvesse peamiselt tarbijakaitset ja hasartmängusõltuvuse vastast võitlust ja ka organiseeritud kuritegevuse kasvu süsteemis, mis ei ole asjakohaselt tõestatud ega kontrollitud?

Kas komisjon nõustub sellega seoses, et hoolimata kehtivatest ELi määrustest ei ole liikmesriikidel endiselt võimalik oma kodanike hasartmängimist ohjeldada, näiteks hoolimata keeldude kasutamisest? Tundub, et selles valdkonnas ei ole eeskirjad praegusele olukorrale ja arenevale Interneti-turule kohandatud. Seoses sellega on mul järgmine küsimus: millised meetmed kavatseb komisjon selles valdkonnas kasutusele võtta, et sätestada võib-olla ühised õigusraamistikud, mis oleksid kõigile liikmesriikidele samaväärsed?

Toine Manders (ALDE). – (NL) Õnnitlen volinik Barnier'd Euroopa Komisjoni liikmeks määramise puhul ja tervitan teda soojalt, sest päevakorras on oluline punkt!

Teenuste direktiiv või Bolkensteini direktiiv, mille üle siin arutleti, jättis hasartmängu selgesõnaliselt välja. Minu arvates on see kahetsusväärne, sest see tähendab, et me ei julge tunnista, millist probleemi hasartmäng tarbijatele kujutab, ja ma arvan, et sellise sammu algatasid valitsused, kellel oli väga suur soov näha antud valdkonda ka edaspidi liikmesriikide monopolina. Selle tulemus on õiguslik segapuder, mis viib meid tõsisesse õiguskindlusetuse olukorda. See on kahetsusväärne ja selle taga on julguse puudumine, muuhulgas meie endi poolt, probleemidega tegeleda. Lõppude lõpuks, olemasoleva probleemiga mitte tegeleda on nagu jaanalinu kombel pead liiva alla peita. Ometi on probleemid tõelised, sest hasartmänguteenuseid pakuvad organisatsioonid otsivad pidevalt uusi võimalusi.

Meie praegused õigusaktid põhinevad füüsilistel piiridel, kuid virtuaalsete piiride ajastusse jõudsimel me juba kaua aega tagasi. Seetõttu tuleb meil minu arvates tagada Euroopa lähenemisviis *online*-hasartmängule, viia sisse selgemad õigusaktid, kaasata sellesse hasartmänguteenuste pakkuja, tagada tarbijatele kaitse ning takistada organiseeritud kuritegevust. See tähendab ka seda, et meil peab olema julgust teha lõpp olukorrale, kus valitsused säilitavad monopoli Euroopa Kohtu lahendi põhjal, mille kohaselt on monopolid lubatud kuni kitsendava poliitika kasutuselevõtni. Nii läheb asi täielikult käest ära.

Euroopa Kohus väidab seda ka korrapäraselt ja minu arvates peaks meil olema julgust võtta karmid seadusmeetmed, mis välistavad hasartmänguga kaasnevad ebameeldivused ja kuritarvitamise ning seda mitte ainult kodanike kasuks, vaid ka organiseeritud kuritegevuse takistamiseks. Volinik Barnier! Ma loodan, et seda saadab edu – teil seisab ees tohutu ülesanne ja soovin teile selleks edu!

Austatud juhataja! See on mu viimane märkus – juba see tähendab midagi, et te julgustate parlamenti tegelikult teenuste direktiivi rakendamist lähemalt vaatlema, sest vaatamata kõigele olen ma selles suhtes palju positiivset kuulnud.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Kohtuasja C-42/07 puhul vaatles Euroopa Kohus, kas Portugal on rikkunud ELi seadust, keelates *online*-hasartmängud. Portugal keelas ettevõtetele Internetis õnnemängude pakkumise. Sellest keelust puudutatud ettevõtted nagu BWin ja Liga Portuguesa de Futebol Profissional pöördusid kohtusse ja võitlesid oma juhtumid Euroopa Kohtuni välja. Põhiargument oli, et nii toimides rikkus Portugal teenuste osutamise vabadust, mille kohaselt peaks lõpptulemusena igal ettevõtjal olema õigus pakkuja piiriüleste teenuste. Samuti peaks igal ELi kodanikul olema teenuste saamise vabadus ehk passiivne vabaduse vorm.

Sellises sisulises kontekstis hõlmab teenuste osutamise vabadus ka diskrimineerimiskeeldu, mis tähendab, et liikmesriik ei tohi kohelda välismaised teenusepakkujaid ebasoodsamalt kui kodumaiseid teenusepakkujaid. Teisalt sisaldab teenuste osutamise vabadus ka piirangute keeldu, mis tähendab, et mis tahes tegevus, mis ei ole iseenesest diskrimineeriv, kuid mille eesmärk on takistada välisettevõtete sisenemist turule on loomulikult keelatud. Väga huvitav on see, et Euroopa Kohus lükkas selle tagasi, väites, et teenuste osutamise vabadust võib piirata selles ulatuses, kus see õõnestab avalikke huve, mis on vajalikud pettusega võitlemiseks, tarbijakaitse tagamiseks ja hasartmängusõltuvuse tekke ennetamiseks.

Hasartmängusõltuvus on hetkel põhiprobleem. Ainuüksi Saksamaal on ametlikult 200 000 inimest hasartmängusõltlased ja järjest enam langeb selle sõltuvuse ohvriks noori inimesi. Ühe uuringu kohaselt alustavad inimesed hasartmängudega juba 13 aastast. Teisalt, ja me oleme sellest probleemist teadlikud, on turult kategooriliselt välja jäetud eraoperaatorid, kelle tegevus on kooskõlas rangete nõuetega ja kellel on olemas asjakohased tarbijakaitseprotseduurid, samas kui riigi omanduses hasartmängumonopolidel võimaldatakse ühenduse konkurentsist hoiduda, mis annab neile turul suure eelise.

Loodan, et uue õigusraamistiku loomisel võetakse seda väga keerulist ja polariseeritud olukorda arvesse ja et komisjon ühendab sinna minu poolt tõstatatud võtmeteemad.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Kõigepealt tahaksin ma volinik Barnier'le tema töös edu soovida, sest vaja on teha head tööd!

Hasartmäng avaldab oma olemuselt mängijatele psühholoogilist mõju ning mõjutab üksikute ühiskondade kultuurilisi ja käitumuslikke aspekte. Teades riske, mida hasartmäng kaasa toob, on hiljutine Euroopa Kohtu lahend, mis annab igale liikmesriigile õiguse määrata *online*-kihlvedude ja hasartmängude haldamiseks oma eeskirjad, mõistlik.

Liga Portuguesat puudutav kohtulahend kinnitab, et Euroopa Liidus kehtivad 27 eri eeskirja selle alusel, mida iga liikmesriik reguleerida otsustanud on. Selline seisukoht on täielikult vastuolus siseturu seaduse rakendamisega ning hasartmängu valdkonna ja Euroopa tasandil ühtlustamisega.

Rangelt reguleerimata teenuste pakkumisel on negatiivne mõju üksikute ELi kodanike vajadustele ja käitumisele ning sellega viitan ma just kõige haavatavamatele rühmadele ja noortele inimestele.

Austatud volinik Barnier! Palume, et astuksite samme õigusraamistiku suunas, mis selgitaks hasartmänguteenuste pakkuja vastutused ning rajaks neile ühised põhimõtted ja tegevuskava, mille eesmärk on kaitsta kõiki *online*-hasartmängu kirest nakatunud Euroopa kodanikke.

Milan Zver (PPE). – (SL) Austatud volinik! Soovin teile teie uuel ametikohal igati edu!

Hasartmäng on kaasaegne sõltuvusvorm. Kõik me teame seda, et tänapäeva meeste ja naistele on see teatud põgenemisvorm. Sellele vaatamata on *online*-hasartmäng tõsiasi, millega meie, poliitikud, silmitsi seisma peame ja millele me parima võimaliku lahenduse leidma peame. Ühest küljest peame kaitsma Euroopa Liidu aluspõhimõtteid, nagu teenuste vaba liikumine, ja teisalt peame kaitsma tarbijaid.

Millise suuna me siis ikkagi võtma peaksime? Kui me anname liikmesriikide asutustele liiga ulatuslikud pädevused, siis tundub mulle, et me ei kõrvalda *online*-hasartmängu kõiki puuduseid. Samuti ei kõrvalda me rahapesu või muud *online*-hasartmänguga seotud kuritegevust.

Eelkõige ei õnnestu meil kõrvaldada monopole, sest pühendunud teenusepakkujad saavutavad loomulikult oma riigi piirides just sellise staatuse. Hasartmänguga seoses olen ma proteksionismi vastu ja soovin, et roheline raamat suudaks selle probleemi lahendada kõigi kasuks, nii tarbijate kui riiklike valitsuste kui ka Euroopa Liidu aluspõhimõtete kasuks.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT)

Austatud juhataja, austatud volinik! Käsitleme siin olulist teemat, kodanike huvide ja pettuse ohu, mis on levinud hasartmängus, sealhulgas *online*-hasartmängus, vastasel kaitsel.

Liikmesriikidele peab säilima nende sõltumatus ja täielik seaduslikkus anda välja hasartmängu kontrollimise valdkonna seadusi vastavalt oma riigi tavadele ja tagada tarbijatele ja kodanike huvidele asjakohasem kaitsetaset, muuhulgas investeringud sotsiaalvaldkondades, nagu Portugali puhul.

Neil põhjustel ei saa siin olla ruumi konkurentsieskirjade ja teenuste osutamise vabaduse kohaldamiseks. Meil ei ole tegemist tavalise teenusega, vaid mänguga, mis avaldab kodanike eludele tõsist mõju. Austatud volinik! Me loodame seetõttu, et peate seda seisukohta meetmete välja arendamisel meeles, tunnustades liikmesriikide täielikku seaduslikkust jätkata selles valdkonnas seaduste andmist.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud juhataja! Täna teid võimaluse eest öelda mõned sõnad sellel olulisel rahvusvahelisel teemal!

Hasartmäng – ja eelkõige *online*-hasartmäng – on varjatud sõltuvus ja erinevalt teistest levinud sõltuvustest nagu narkootikumide ja alkoholi kuritarvitamine puuduvad sellel sõltuvusvormil nähtavad füüsilised

tunnused. Teiseks, *online*-hasartmäng on ka uue generatsiooni sõltuvus ja eelkõige levinud noorte inimeste hulgas, kes on oma vanematest virtuaalmaailmas taiplikumad ning seetõttu nende tegevust ei avastata ja puudub ka kaitse.

Seetõttu tervitan ma rohelise raamatu eelseisvat väljaandmist, milles tuleb käsitleda kolme asja: esiteks, avaldada faktid, kui levinud hasartmäng on – näiteks oli minu 10 000 elanikuga kodulinnas mõned aastad tagasi ainult kaks kihlveokontorit, aga nüüd on neid 18. Teiseks on meil pärast faktide avaldamist vaja haridusprogrammi noortele inimestele, lapsevanematele ja haridustöötajatele ning kolmandaks kõigile riikidele kehtivaid õigusakte.

– GA Austatud volinik! Soovin teile selles tähtsas töös kõike paremat!

Andreas Mölzer (NI). –(DE) Austatud juhataja! Arutledes selle üle, kas *online*-hasartmäng peaks olema reserveeritud ainult üksik monopolidele, kas selle suhtes tuleks kohaldada litsentseerimist või kas see tuleks hoopis keelata, ei tohiks minu arvates unustada seda, et hasartmängusõltuvus on väga drastiliselt suurenenud. Nagu me kõik teame, saavad kasiino krupjeed psühholoogilise koolituse mängusõltlaste märkamiseks. Vajadusel keelatakse sellistel isikutel mängimine. *Online*-hasartmängu pakkumiste tohutu suurenemisega on sõltuvusprobleem aga üha enam Interneti kolinud. See õõnestab inimeste suhteid, tööd ja tervist ning olematu ajaga võib kuhjuda tuhandete eurode suurune võlg.

Noorte inimeste kaitsmine on veel üks selle temaga seotud probleem. Noortel inimestele hasartmängude keelamine ei vii meid aga kuhugi. Ühe uuringu kohaselt mängib üks kümnest 14–18aastasest Hamburgi õpilasest ebaseaduslikult Internetis raha peale kas *online*-pokkerit või sõlmis spordi kihlvedusid. Samuti ei tohiks me unustada seda, et lisaks mängukirest nakatanute ja nende perede traagilistele saatustele toob see kulusid ka riigi rahakotile.

Juhataja. – Austatud volinik! Kuna mina arutelu ei avanud, siis lubage mul kõigepealt teid tervitada ja anda seejärel sõnajärg teile arvukatele esitatud küsimustele vastamiseks.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Austatud juhataja! Täna teid vastuvõtu eest ja tänan ka kõiki teisi heade soovide ja julgustuse eest! Nagu te teate ja nagu ma ka selle parlamendi koosseisu ees varem öelnud olen, alustan ma selle uue ülesandega, mille president Barroso mulle suure pühendumusega lahendamiseks usaldas. Jään isegi veidi idealistlikuks – ma usun, et loovad ideaalid on olemas, eriti Euroopa projektis!

Kolleeg Harbouri just äsja selgelt esitatud küsimuse ning kolleegide Schwabi, Gebharti, Rühle ja Jongi küsimused võib kõik kokku võtta nii: kas seekord näitab Euroopa Komisjon üles otsusekindlust ja algatust ja teeb seda ka teisi meetodeid peale rikkumismenetluste kasutades?

Kallid kolleegid! Ärgu olgu siin kaksipidi mõistmist! Ma olen olnud ametis 48 tundi. Seega andke palun mu kolleegidele ja mulle aega asjadega töötada ja neid teile tõsiseltvõetaval viisil esitada. Tahaksin teile väga rääkida aga uuest lähenemisviisist ja seda mulle väga tähtsal põhjusel. Nagu mitmed teist, sealhulgas kolleegid Karas, Gebhardt ja Figueredo hetk tagasi väitsid, ei ole tegemist teiste teenustega sarnaneva teenusega. Sel põhjusel on teil õigus komisjonilt uut lähenemisviisi oodata ja see algab konsulteerimisega, milleks ma teile just ettepaneku tegin.

Hetkel on liikmesriigid vabad valima kõnealusele küsimusele lähenemisviisi niikaua, kuni see on kooskõlas EÜ asutamislepinguga. Kõik liikmesriigid leiavad, et hasartmänge tuleb reguleerida hoolikalt, arvestades riski, mida see kujutab ühiskonnale, riski, mida Schaldemose raport, mida ma väga põhjalikult ja huviga lugenud olen, otseste üksikasjadega kirjeldab.

Nõukogu töö on toonud valguse kätte ka märkimisväärselt erinevad olemasolevad arvamused, traditsioonid ja tavad. Olen täheldanud, et kui 2006. aastal otsustati hasartmängud teenuste direktiivi reguleerimisalast välja jätta, siis sellest ajast ei ole liikmesriigid komisjoniga Euroopa algatuse üle konsulteerinud. Seetõttu peavad siin muutused toimuma. Omalt poolt jälgin koos oma meeskondadega väga lähedalt nõukogu töörühma jõupingutusi. Tean ka seda, et paljud liikmesriigid soovivad näha tarbijaõiguste direktiivi eelnõu reguleerimisala piiratuna. Kinnitan, et komisjon ei tühistanud muid lahendusi kui rikkumismenetlused.

Õige tee leidmiseks avaldan ma poliitikadokumendi. Ise kasutasin väljendit „roheline raamat“, kuid selleks pean ma kontrollima selle dokumendi sisu ja komisjoni tööprogrammi ajakava ning arutama teemat oma kolleegidega. Igatahes avaldame me poliitikadokumendi, et struktureerida tulevase selleteemalisi arutelusid. Kallid kolleegid! See on kahtlemata Euroopa uut ja tähelepanuväärset liiki koostöö küsimus.

Loomulikult on siin ka majanduslik mõõde, kuid ma kordan, et mis minusse puutub, siis ei ole see ainuke mõõde. Avalikele huvidele kujutavad väljakutset ka teised sama olulised teemad. Austatud kolleegid Creutzmann, Kirkhope, Paška – ma ei saa nimetada kõiki sõnavõtjaid, kuid olen teinud hoolikalt märkmeid selle kohta, mida teie fraktsioonide erinevad koordinaatorid teie nimel kõnelenud on.

Üks sellistest küsimusest ja väljakutsetest on piiriülene kuritegevus. Kas sellist liiki kuritegevusega on võimalik ilma Euroopa lähenemisviisita võidelda? Minu arust on see võimatu. Veelgi enam, kui me ei võta vastu Euroopa lähenemisviisi *online*-hasartmängudele, ei edene meil ka *e*-kaubanduse siseturu loomine.

Kõige vähem, mida me *online*-hasartmängude suhtes teha saame, on tugevdada liikmesriikide asutuste koostööd hasartmängude reguleerimisel Euroopas. Lisaks on see kindlasti üks küsimusi, mida nõukogu töörühm uurib ja seetõttu töötab komisjon selles küsimuses nagu ka teisteski koos liikmesriikidega.

Usun, et lisaks liikmesriikide arvamuse kuulamisele, nagu ma teha kavatsen, jätkan ma ka siin Euroopa Parlamendis kõneldu kuulamist, nagu ma täna hommikul tegin, kuigi ma olen mõistnud, et selle täiskogu erinevates osades on erinevad arvamused, mis ei ole alati ühtsed, sest olen parlamendi põhisuunast teadlik. Kuulan ära parlamendi ja kõik huvitatud osapooled ning kõnealuse Euroopa parema koostöö konsultatsiooni kontekstis ka ühendused. Igal juhul kavatsen ma sellise ettepaneku kaasvolinikele lähipäevil esitada.

Austatud juhataja! Olen kõnelenud väljakutsetest ja katsumustest ning nendega ma ka lõpetan. Loomulikult on küsimuste seas, millega ühiskond silmitsi seisab, ka sõltuvuse küsimus, mis on ülioluline ja mida te oma raportis rõhutate, ja samuti on alaealiste küsimus. Meil peavad olema ranged piirangud, et alaealised hasartmänge mängida ei saaks. Selle küsimusega töötavad kõik liikmesriigid, kuid organiseerimata viisil. Just seetõttu usun ma sellest seisukohast vaadatuna, et tuleb teha Euroopa koostööd.

Hea töö tegemiseks tuleb käsitletavat teemat kõigepealt korralikult mõista ja just seetõttu aktsepteerin ma taotlust, mille paljud teist komisjoni poliitikadokumendi suhtes teinud on: et see sisaldaks lisaks praegu tsiteeritud numbritele teisi numbreid ja usaldusväärset statistikat. Seetõttu püüdlen ma selle poole, mida kolleegid Stihler ja McGuinness konkreetsetl taotlesid: tagada, et lisaks selgetele poliitilistele suundadele, mis ei tähenda mitte ainult sõnu, vaid ka esitatud otsuseid, sisaldab komisjoni dokument eelkõige kõigi nende teemade nii täpset hinnangut kui võimalik.

Austatud juhataja! Lubage mul öelda viimased sõnad teema kohta, mis samuti mängulusega seotud on, ja see on spordi rahastamine. Ütlen seda kui isik, kes on 10 aastat oma elust spordiürituste korraldamisele pühendunud. Mõne päeva pärast avatakse Vancouveri olümpiamängud ja mul on au olla seal koos olümpiamängude korralduskomitee liikmetega. Seetõttu tean ma, et suurte spordiürituste korraldamine maksab raha ja et nende rahastamisvõrgustikud on seotud mingit pidi seotud hasartmängudega.

Just sel põhjusel soovivad paljud liikmesriigid, kes rahastavad sporti hasartmängude kaudu, tagada ka riiklikud tavad või seadusandluse. Komisjon viib hetkel läbi uuringut spordi rahastamise kohta, et kõiki selliseid muresid paremini mõista. Järgmisel nädalal peetakse Brüsselis ka selleteemaline konverents ja poliitikadokumendis, mida ma teile esitlen, osutame me ka nendele võrgustikele, kes üritusi ja sporti hasartmängude kaudu rahastavad.

Kallid kolleegid! Olen teid väga hoolikalt kuulanud ja olen teile mitmekesiste ja kvaliteetsete kõnede eest väga tänulik. Kuulan teid ka edaspidi hoolikalt. Lisaks konsulteerin ma koos parlamendiga kõigi huvitatud osapooltega. Seetõttu korraldan ma kõnealuse dokumendi alusel, millest kokkuleppel kolleegiumiga tõenäoliselt roheline raamat saab, hiljemalt sel sügisel teiega kohtumise, et meil oleks võimalik saavutada kõnealune eesmärk olla terviklikum ja rajada suurepärase koostöövorm Euroopa tasandil.

Juhataja. – Austatud volinik! Tänan teid väga põhjaliku ja julgustava vastuse eest!

Arutelu on lõppenud

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Ślawomir Witold Nitras (PPE), kirjalikult. – (PL) Ma tahaksin kohe alguses juhtida teie tähelepanu *online*-hasartmängude olulisusele tänapäeva maailmas. Käimasolevas arutelus tegeleme mitme küsimusega, mis minu arvates tuleks võimalikult kiiresti lahendada, ideaalis ühenduse tasandil. Oma otsuses sedastas Euroopa Kohus, et hasartmänguseaduse reguleerimine on liikmesriikide pädevuses ning liikmesriigid on karmistamas oma sellekohast regulatsiooni. Mitte ainult Poolas, vaid ka teistes riikides on kuulda hääli, et me peaksime otsustavalt piirama võimalust Interneti teel hasartmängudes osaleda. Minu arvates on tegemist sammuga õiges suunas, millega kavatakse jõuda selgete ja ühtsete õigusaktide kehtestamiseni, sealhulgas

Interneti ohutuna hoidmise põhimõteteni. Teisest küljest, *online*-õnnemängudega tegeletakse sageli väljaspool ühe riigi territooriumit. Sellel võivad olla tõsised tagajärjed, mitte ainult õiguslikus vaid ka rahalises plaanis. Vastuseta on jäänud küsimus, kelle jurisdiktsiooni ja mis ulatuses kohaldada. Ma olen arvamuse, et kuna Euroopa Liidu üks peamistest rollidest on oma kodanike turvalisuse tagamine, siis peaks see sisse viima eeskirjad ELi tasandil ning samuti tagama selle tõhusa rakendamise.

(Istung katkestati kell 11.25 ja jätkus kell 12.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Libor ROUČEK

asepresident

5. Presidentuuri avaldus

***

Elizabeth Lynne (ALDE). – Austatud juhataja! Tahan lihtsalt teatada, et kirjalik deklaratsiooni 0054/2009, mis käsitleb Euroopa Liidus hobuste vedu tapaks, on saanud vajaliku arvu allkirju. Kas ma võin kõiki teisi allakirjutamise eest tänada. See on meie jaoks suurepärane uudis.

***

Juhataja. – Austatud kolleegid! Täna möödub 20 aastat Nelson Mandela vabastamisest Lõuna-Aafrika vanglast, kus ta veetis 27 aastat eluaegsest vanglakaristusest, mille režiim talle 1984. aastal määras.

(Aplaus)

Nagu te arvatavasti teate, oli Nelson Mandela esimene, kes pälvis 1988. aastal parlamendi poolt välja antava Sahharovi auhinna.

Nelson Mandela vanglast vabastamise 20. aastapäeva tähistamisel ütles Euroopa Parlamendi president Jerzy Buzek: Nelson Mandela on inspiratsiooniks ja jääb nii paljude inimeste südamesse ja meeltesse Euroopas, Aafrikas ja kogu maailmas. Nelson Mandela nimi jääb alati seotuks võitlusega vabaduse, õigluse ja demokraatia eest. Nelson Mandela meelekindlus demokraatlikus elus aususe, inimõiguste ja minevikuvaenlaste leppimise nõudmisel on meile seadnud kõrgeimad standardid, mida järgida ja mille poole püüelda.

(Aplaus)

Nelson Mandela jätkuv võitlus ja heategevuslik töö HIVi/AIDSi võitmiseks tähendavad, et ta jääb endiselt lootuskiireks miljonitele inimestele üle kogu maailma.

Kakskümmend aastat hiljem hoiame me üleval Nelson Mandela sõnumit: „See on meie kätes”.

Michael Cashman (S&D), delegatsiooni Lõuna-Aafrikaga suhtlemiseks esimees. – Austatud juhataja! Ma teen väga lühidalt, sest ei taha raisata täiskogu aega.

Nagu te õigusega ütlesite, 20 aastat tagasi vabastati Nelson Mandela vanglast pärast seda, kui oli seal poliitilise vangina veetnud 27 aastat. Maailm jälgis, kuidas ta käis läbi viimase lõigu oma teel vabadusele. See oli päev, mis muutus Lõuna-Aafrikat ja väidetavalt kogu maailma. Ta rajas kaasaegse, uue Lõuna-Aafrika. Et ta tegi seda ilma viha, vimma ja kibeduseta, näitab et ta on riigimees, kes on teistest peakõrguselt üle. Ma usun, et ta on elav näide sellest, et meie ajalugu hoiab meid kas vangis või vabastab meid. Tema vabanemisega vabanes riik, apartheid saadeti ajaloo prügikasti ning Lõuna-Aafrika juhiti paljurassilisse demokraatiasse. Me anname talle au.

(Aplaus)

6. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletuste tulemused ja muud üksikasjad (vt protokoll))

6.1. Nõukogu 17. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1085/2006 (millega luuakse ühinemiseelse abi rahastamisvahend) muutmine (A7-0003/2010, Gabriele Albertini) (hääletus)

6.2. Laste ja teiste pereliikmete elatise rahvusvaheline sissenõudmine (A7-0005/2010, Jiri Maštálka) (hääletus)

6.3. Ühenduse tööhõive ja sotsiaalse solidaarsuse programm Progress (A7-0049/2009, Kinga Göncz) (hääletus)

– Enne hääletust:

Kinga Göncz, raportöör. – (HU) Ma sooviksin öelda vaid mõned sõnad. Ühest küljest tahaksin tänada variraportööridelt nende väga raskete läbirääkimiste ajal saadud abi eest, komisjonilt saadud abi eest ja mis eriti tähtis, eesistujariik Hispaanialt saadud abi eest. Kui läbirääkimised seiskusid, suunas eesistujariik Hispaania need selle aasta alguses jälle õigele rajale.

Kompromiss oli põhimõtteliselt selles, et nõukogu kiitis heaks parlamendi poolt esimesel lugemisel vastu võetud mikrokrediidi instrumendi, mis oli kiireks käivitamiseks oluline. Kompromissi teine oluline osa on, et programmist „Progress” suunatakse ümber 60 miljonit eurot ja 40 miljonit eurot suunatakse ümber marginaalist, samal ajal kui komisjoni soovitusel saab programmis „Progress” ennistada finantsvahendeid kuni 20 miljoni euro ulatuses. Ma paluksin nõukogul lugeda läbi selles küsimuses esitatud teatise tekst ning on väga oluline see avaldada pärast seda, kui see avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

Meil on olemas väga oluline kriisiohjevahend. Ma paluksin kõigil aidata tagada, et see teave jõuab liikmesriikideni, et rohkem raskustes inimesi saaksid seda vahendit oma äri käivitamiseks kasutada. Ma võin lubada teile meie komisjoni ja iseenda nimel, et ma jälgin programmi käivitamist ja edasist toimimist. Me loodame siiralt, et see saab olema edukas.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Ma arvan, et on oluline, kui ma esinen komisjoni nimel järgmise, parlamendi poolt palutud avaldusega.

Selle võimaluse jaoks on perioodil 1. Jaanuar 2010 – 31. Detsember 2013 ette nähtud Euroopa Liidu rahaline panus eelarvest 100 miljonit eurot, mida osaliselt rahastatakse programmi „Progress” vähendamise 60 miljonit eurot. Eelarveprojektide esitamisel jätab komisjon eraldamata piisava marginaali kulurubriigis 1a, mille osas eelarveasutus – nõukogu ja parlament – võib otsustada suurendada programmi „Progress” mahtu maksimaalselt 20 miljoni eurot perioodil 2011–2013 kooskõlas 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 37.

6.4. ELi ja Ameerika Ühendriikide vaheline leping, mis käsitleb rahaülekannetega seotud andmete töötlemist ja edastamist ELi USAsse terroristide rahastamise jälgimisprogrammi raames (A7-0013/2010, Jeanine Hennis-Plasschaert) (hääletus)

– Enne hääletust:

Joseph Daul, fraktsiooni PPE nimel. – (FR) Austatud juhataja, Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni nimel teen ettepaneku, et täiskogu saadaks Hennis-Plasschaerti raporti tagasi kodanikuvabaduste ning justiits- ja siseasjade komisjoni kooskõlas kodukorra artiklitega 63 ja 175. Me kuulasime eile ära nõukogu ja komisjoni. Mõlemad palusid parlamendilt lisaäga, et nad saaksid vastata taotlustele, mis me isiklikult koostasime vahkokkuleppe suhtes.

Parlamendil on õigus nõukogult ja komisjonilt ning Ameerika Ühendriikidelt aru pärida. See on meie kohustus – ja seda suurem nüüd, kui Lissaboni leping on jõustunud – ja me peame seda täitma. Parlamendil on õigus kohelda isiklikku turvalisust ja eraelu puutumatust võrdväärsetena, sest üht ilma teiseta ei saa olla. Fraktsioon PPE ei taha oma palvega hääletamine veidi edasi lükata seada kahtluse alla parlamendi nõudmise ega autoriteeti. Me palume vaid, et pall lükataks väga lühikeseks ajaks tagasi komisjoni, nõukogu ja USA väljakupolele.

Tegelikult teeb meie fraktsioon ettepaneku, et parlament piiraks nõukogule antavat aega sellega, et nõuame, et vajalik teave esitataks meile järgmisel kuul ja mitte mais, nagu nõukogu palus. See võimaldaks meil märtsis

kindlale seisukohale jõuda. See ei ole ebarealistlik, eriti kuna eile õhtul saime teada, et volinik Malmström kavatses järgmisel nädalal või järgmiseks mini-istungjärguks Brüsselis, s.o umbes 10 päeva pärast esitada uue läbirääkimismandaadi lõpliku kokkuleppe sõlmimiseks. Meie ettepanek on: uus mandaat veebruaris ja parlamendi hääletus märtsis.

Timothy Kirkhope, *fraktsiooni ECR nimel*. – Austatud juhataja! Ma tahaksin toetada EPPi ettepanekut hääletamine edasi lükata. Ma usun, et nii toimida oleks mõistlik ja ratsionaalne; täiskogul võivad küll olla uued volitused, kuid me peame neid kasutama mõõdukalt ja vastutustundlikult. Nõukogu on üritanud parlamenti rahustada, võib-olla mitte veel piisavalt, kuid selle käigus on nad ühtlasi oma vigade eest vabandust palunud. Nii et ma arvan, et me peaksime võtma natuke aega, et teha koostööd edasimineku nimel ning ka uue pikaajalise lepingu suunas. Ma usun, et see on täiskogu maine huvides, meie rahvusvaheliste kokkulepete ja Euroopa turvalisuse huvides, kui me endale selle aja võtame.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *raportöör*. – Austatud juhataja! Ma soovitan hääletada edasilükkamise vastu, kuna nõukogu ei vasta edasilükkamise tingimustele. Täiskogu ei tohi jätkuvalt langeda valelubaduste õnge; pall oli nõukogu väljakupoolele, kuid ta ei suutnud kohaselt ja tõhusalt tegutseda. Nõukogu on sellest probleemist teadnud rohkem kui kaks aastat ja pole selle lahendamiseks selle aja jooksul mitte midagi ette võtnud. Kui me oma nõusolekut vahelepele ei anna, siis sellega ei sea me ohtu Euroopa kodanike turvalisust. Sihtsotstarbeline üleatlandiline andmevahetus jääb endiselt võimalikuks; õigusriigi printsiip on otsustava tähtsusega, ehkki praegu me rikume oma seadusi ning vastavalt kõnealusele kokkuleppele, kui seda ajutiselt kohaldatakse, seaduste rikkumine jätkub. Parlament ei peaks siin kaassüüdlane olema.

Lõpetuseks, viimane märkus. Kui USA administratsioon esitaks USA kongressile sarnase ettepaneku, et edastada võõrriigile hulgi Ameerika kodanike pangaandmeid, siis me kõik teame, mis oleks kongressi vastus, eks ole?

(Aplaus vasakult)

Cecilia Malmström, *komisjoni liige*. – Austatud juhataja! Komisjon toetab hääletamise edasi lükkamist. See annab uuele komisjonile võimaluse anda uut hoogu sellel keerulise küsimuse lahendamiseks ning see annab ka Euroopa Parlamendile rohkem aega otsustada, kuidas edasi toimida.

Komisjon on endale võtnud väga ambitsioonika ajakava. Ma tahaksin kinnitada Joseph Dauli öeldut –, et komisjon võtab 24. veebruaril mandaadi uue pikaajalise kokkuleppe sõlmimiseks, kui teie olete nõus hääletust edasi lükkama. Olen valmis isiklikult sellel päeval teie ette tulema ja mandaadi esitama. Nõukogu saab selle kaalumiseks järgmisel päeval Brüsselis. Ma olen kindel, et eesistujariik Hispaania teeb kõik endast oleneva, et mandaadis võimalikult ruttu kokku leppida. Komisjon käivitab seejärel viivitamata läbirääkimised USAga ja püüab need võimalikult kiiresti lõpule viia.

Kooskõlas nende volitustega hoiame me Euroopa Parlamenti kogu protsessi igas etapis täielikult kursis. Minu eesmärk on jõuda uuele kokkuleppele, mis hõlmaks väga ambitsioonikaid eraelu puutumatus ja isikuandmete kaitsemeetmeid. Ma usun, et me suudame mõlemal pool Atlandi ookeani suurendada usaldust rahastamise jälgimise osas, kuid loomulikult peab see toimuma nii, et täielikult on tagatud kodanikuvabaduste ja põhiõiguste kaitse.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Mul on komisjonile, s.t Cecilia Malmströmile täiendav küsimus. Kas ma saan õigesti aru, volinik Malmström, et te toetate Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni hääletuse edasilükkamist? Kas ma tohin küsida, miks te selliseid palveid ei toetanud, kui olite Euroopa minister Rootsi eesistumise kuue kuu jooksul? Oleksite te seda teinud, siis ei peaks me täna edasilükkamist arutama.

Juhataja. – Kas soovite väga lühidalt vastata?

(Volinik loobus vastamast)

(Parlament lükkas tagasi taotluse saata raport uuesti komisjoni)

6.5. Ettepanek võtta vastu nõukogu direktiiv, millega rakendatakse Euroopa haiglate ja tervishoiu valdkonna tööandjate ühenduse (HOSPEEM) ja Euroopa avaliku sektori töötajate ametiühingu (EPSU) sõlmitud raamkokkulepet teravate instrumentide

põhjustatud vigastuste ärahoidmise kohta haigla- ja tervishoiusektoris (B7-0063/2010) (hääletus)

7. Selgitused hääletuse kohta

ETSuulised selgitused hääletuse kohta

Raport: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Traian Ungureanu, *fraktsiooni PPE nimel*. – (RO) Ma tahaksin eriti tänada raportööri. Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni nimel tervitan ma programmi „Progress” lõpphääletust. Fraktsioon PPE, keda ma raporti koostamise ajal esindasin, on alati väljendanud oma toetust algatustele ja meetmetele, mille eesmärk on likvideerida majanduslikud ja sotsiaalsed erinevused liikmesriikide vahel.

Raport, mille üle me täna hääletasime, vastab ühele PPE fraktsiooni põhieesmärgile: toetada mikroettevõtteid, mille taga on mure sotsiaalse kaasatuse pärast. Tänapäevane hääletus garanteerib samuti, et programmi „Progress” raamstruktuuri kuuluvaid programme ei piirata, millega saavutatakse veel üks fraktsiooni PPE seatud eesmärk. Ma usun, et tänase hääletuse võtmeelement sisaldub raporti artiklis 1. Tegelikult kajastab see tasakaalustatud lähenemisviisi, mida fraktsioon PPE on alati seoses projektide rahastamisallikatega toetanud.

Tegelikult koosneb Euroopa mikrokrediidirahastu 60 miljonist eurost „Progressi” vahenditest ja muudest allikatest pärinevast 40 miljonist eurost. See proportsioon vastab fraktsiooni PPE lähenemisviisile, mis pooldab ühest küljest programmi kiiret käivitamist ja teisest küljest konservatiivsust, mida nõuavad eelarvepiirangud, millega praegu silmitsi seisame. Ma soovin teid veelkord tänase hääletuse ja raporti ajal pidevalt üles näidatud toetuse eest tänada.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Ma tahaksin väljendada oma heameelt selle üle, et me kõnealuse programmi vastu võtsime, ja ma olen rõõmus, et sain selle poolt hääletada, eriti seetõttu, et see toimus ajal, mil meie riigid võitlevad majanduskriisiga ja töötuse määr on paljudes meie riikides saavutanud 10% või kõrgema taseme. See pakett on meile kõigile suureks abiks. Ma tahaksin väljendada oma tänu raportöörile ning ma tahaksin ka lisada, kui rõõmus ma olen, et sellele kokkuleppele jõuti ja et kõnealust 100 miljonit eurot ei eraldata täies ulatuses „Progressi” paketi arvelt. Tegemist on väga hea kokkuleppele, ma tänan teid väga, ning loodetavasti tõuseb sellest kasu kõigile.

Marian Harkin (ALDE). – Austatud juhataja! Ka minul on väga hea meel, et ma seda algatust toetasin. See on käegakatsutav näide meetmest, mida EL on rakendanud vastusena käesolevale majanduskriisile. Kõnealune konkreetne initsiatiiv on suunatud neile, kellel tavatingimustes puudus juurdepääs krediitidele; neile, kellele pangad ja muud rahandusasutused oleksid öelnud, ei aita, me ei ole teie ärist huvitatud. Näiteks inimestel, kes on kaotanud töö, keda ähvardab sotsiaalne tõrjutus, inimestel, kellel on raskusi tööturul uuesti sisenemisega, on nüüd võimalus rajada oma firma, sest neil on juurdepääs laenudele, kusjuures tagatud omakapital on kuni 25 000 eurot. Ma arvan, et selle algatusega muutub paljude inimeste elu, ning ma tänan eesistujariiki Hispaaniat tema jõupingutuste eest kokkuleppe sõlmimisel ning raportööri tema raske töö eest.

Ma arvan, et tegime täna siin hea kokkuleppe, eelkõige nende jaoks, kelle jaoks krediitide turu oli välistatud, ning isiklikul tasandil on mul väga hea meel, et krediidiühingud on nende institutsioonide seas, kes võivad oma liikmetele neid vahendeid edasi anda.

Siiri Oviir (ALDE). (ET) – Härra president! Majanduskriis on kaasa toonud sotsiaalkriisi – teisiti ei saa ju nimetada olukorda, kus tööpuudus on kasvanud kolme-nelja-viiekordseks, võrreldes kriisieelse ajaga. Möödunud aastal kinnitasime siinsamas saalis Euroopa majanduse elavdamise kava, mis pidas silmas ka eelnevalt programmi Progress raames vastuvõetu täitmist ja rahastamist.

Loomulikult on olukord keeruline. Tööpuuduse vähendamine ei ole teostatav ühekihilisena. Toetasin komisjoni täiendavat meetet mikrokrediidirahastu näol. Lubamatu on aga seejuures, et minna taheti kergema vastupanu teed ja raha krediidirahastu tarbeks taheti võtta programmi Progress vahendist. Sellist lähenemist ei saanud ma toetada ja seetõttu hääletasin proua Gönczi raportis pakutud kompromissi poolt.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Vana Euroopa SKT on tõsiselt langemas. Kui me jätame välja riigid, mis liitusid viimases laienemisringis, siis oli maailma, mille moodustas 15 vana riiki 40 aastat tagasi, SKT 35%, täna on see 25%, 15 aasta pärast on see 15%. Euroopast on saamas sklerootik, artriitik majandus- ja sotsiaalmudeli tõttu, mille üle me nii uhked olime.

Kohe pärast sõda oli aeg, mil tundus, et kõik toimib: tasuline puhkus, raseduspuhkus – mis siin ei peaks meeldima? – piiratud töötunnid jne. Kuid tuleb hetk, kus reaalsus surub peale, ja praegu on see hetk saabunud. Praegu peab neli saksa töötajat aastas tegema sama palju tööd kui kolm ameeriklast; tulemusena on USA osakaal maailma SKTs jäänud enam-vähem samaks. Me oleme nagu vanuritest abielupaar kunagi uhkes majas, mis on nüüd hakanud meie ümber lagunema; see takistab meil nägemast arenguid, mis toimuvad kaugemal meie ukسلävest. Kogu meie kontinent on muutumas steriilseks, sklerootiliseks ja vanaks.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Ma kiitsin resolutsiooni suure rõõmuga heaks ning samuti kiitsin heaks kõik muudatusettepanekud. Mis põhjused olid minu otsuse taga? Esiteks, hoolimata kriisist oleme suutnud keskenduda tööhõive ja sotsiaalse solidaarsuse valdkondadele. Teiseks suutsime me oma erinevustest hoolimata keskenduda, sest tegemist oli ühiste muudatusettepanekutega, mida toetasid sotsialistid, demokraadid, kristlikud demokraadid ja liberaalid. Kolmandaks ja viimaseks tahaksin ma, et see saadaks selge signaali kõigile liikmesriikidele, et selle resolutsiooniga seoses peaksid nad järgima Euroopa Parlamendi eeskju.

Soovitus: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Euroopa Parlamendile on antud rohkem võimu, kuid seda võimu ei ole täna konstruktiivselt ära kasutatud. SWIFTi arutelu lõpusirgel läks palju valesti. Komisjon ja nõukogu andsid parlamendile liiga vähe informatsiooni ja seda liiga hilja. Seda ei tohi uuesti juhtuda!

Kuid see ei ole piisavalt hea põhjus, miks äkitselt katkestada programm, mis on mitmeid aastaid kenasti toiminud, programm, mis on ilmekalt kaitsnud nii Euroopa kui ka USA kodanikke mitmetel juhtumitel. Seega hääletasin ma raporti vastu ja ma pooldan SWIFTi lepingu pikendamist üheksa kuu võrra. Kui räägitakse läbi uue kokkuleppe üle, siis tuleb kehtestada selge kord isikuandmete paremaks kaitseks. Me peame vältima tarbetut andmevahetust ja me ei tohi lubada andmeid säilitada määramata ajaks.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Vajadus otsustavalt võidelda terrorismiga Euroopa Liidus ning sellega kaasnevalt vajadus kujundada tihedat ja konstruktiivset koostööd Ameerika Ühendriikidega on midagi, mida keegi ei vaidlusta. Sellegipoolest hääletasin ma SWIFTi lepingu vastu, sest siiani ei ole tulnud selgust põhimiste andmekaitseküsimuste osas. Lisaks oli täiesti vastuvõetamatu põlgus, mida parlamendi suhtes lepingu läbirääkimiste ajal üles näidati. Ma loodan väga, et parlament on nüüdseks täielikult kaasatud ja see olukord enam ei kordu.

Kindlasti on vaja rahvusvahelist lepingut andmevahetuse reguleerimiseks, kuid ei tohi lubada kodanikuvabaduste ja põhiõiguste mõnitamist. Eurooplaste andmete üleandmisel kolmandatele isikutele peame me alati tagama, et kaitseme ELi kodanike andmekaitsehuvisid. Ma jätkan selle poole püüdlemist.

Georgios Papanikolaou (PPE). – Austatud juhataja! Eile peeti siin parlamendis väga lühike arutelu SWIFTi küsimuses ning nii nõukogu kui ka komisjon esitasid väga olulisi oletusi seoses probleemidega, mis selles korras eksisteerisid, eelkõige seoses parlamendi igakülgse teavitamisega selles küsimuses.

Just seetõttu hääletasin ma täna ettepanud edasilükkamise poolt, et meil oleks lähitulevikus võimalik saada õiget teavet, leida lahendus väärtõlgendustele ning jõuda lõplikule otsusele.

Euroopa kodanike andmete kaitse on otsustava tähtsusega ning me kõik kaitseme seda täiel rinnal. Mitte keegi ei sea kahtluse alla, et on vaja ennast kaitsta. Ent samal ajal on meil vaja võtta meetmeid, et võidelda terroristlike organisatsioonide ebaseadusliku rahastamise vastu, ja sellel moel tegeleme me ennetavalt nähtusega, milleks on nii Ameerika Ühendriikide kui ka Euroopa nuhtlemine terrorirünnakutega.

Just sellepärast on meie kohustus lähitulevikus nii kriitiliselt oluline, et me saaksime lepingus lahendada väärtitumõistmised ning leida sellele küsimusele lahenduse.

Gerard Batten (EFD). – Austatud juhataja! Ma tahaksin selgitada hääletust Hennis-Plasschaerti raporti – niinimetatud SWIFTi raporti – üle, milles käsitletakse terroristliku finantseerimise jälgimist.

Minu arvates oli hääletus segadusseajav. Ma usun, et me hääletasime selle üle, et mitte hääletada, ja siis hääletasime selle üle, et saata raport komisjonile tagasi. Ma tahtsin hääletada, et mitte anda oma nõusolekut lepingu sõlmimiseks. Kuid kindlasti ei tahtnud ma hääletada raporti teise lõigu poolt, mille kohaselt esitatakse soovitusel pikaajaliseks lepinguks Lissaboni lepingu õiguslikus raamistikus.

Ma ei taha Lissaboni lepingu alusel mingeid kokkuleppeid. Lissaboni leping on vastuolus 1689. aasta inimõiguste deklaratsiooniga ja muude Inglismaa põhiseaduslike aktidega, mida ei ole sõnaselgelt tühistatud

ja mis endiselt kehtivad. Seetõttu elab Inglismaa – ja tõepoolest kogu Ühendkuningriik – ebaseaduslikult moodustatud valitsuse all.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja! Kas ma võin öelda, et ma hääletasin Hennis-Plasschaerti raporti poolt, kuid ma tahaksin oma hääletust selgitada nii: Kreeka Kommunistlik Partei lükkab tagasi Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahelise „terrorilepingu“, mis sõlmitakse terroristliku rahastamise vastu võitlemise sildi all.

Me mõistame hukka vasak-kesk- ja parem-keskjõudude, Euroopa ühesuunalise tee pingutused kergendada oma südametunnistust seoses nn terrorilepingutega Ameerika Ühendriikidega. Kuigi Euroopa Parlamendi resolutsioonis ei kiideta heaks Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahel juba sõlmitud vahelepingut, kutsutakse selles siiski nõukogu üles sõlmima Ameerika Ühendriikidega alalist lepingut, milles väidetavasti austatakse isikuandmete kaitset.

Meie arvates on tegemist jõhkra tüssamisega. Meie arvates ei saa olla isikuandmete kaitset, kui see on CIA ja muude salateenistuste kätes. Euroopa Liit ja USA ning muud imperialistlikud jõud kasutavad terrorismi ettekäändena rohujuureõiguste ja –vabaduste rikkumiseks, rohujuureliikumiste ründamiseks ning oma imperialistlike sõdade õigustamiseks.

Ei ole olemas n-ö terroristlike seadusi, mis austavad rohujuurevabadusi ning seetõttu peavad inimesed sellised seadused koos kõigi seonduvate nn terrorilepingutega tagasi lükkama.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Tegemist oli kenasti tasakaalus küsimusega ning ma kadestan mõnede inimeste väljendatud moraalset kindlust selle küsimuse mõlema poolega seoses. Olemas olid legitiimsed kodanikuvabadustega seotud küsimused; mured, mis on ühised nii Ameerika Ühendriikide kui ka Euroopa Liidu inimestele. Sellegipoolest tunnen ma tasakaaluga seoses, et Ameerika administratsioon andis endast kõik, et lahendada siinpool Atlandi ookeani väljendatud mured ning esitas proportsionaalse ettepaneku, milles võetakse arvesse julgeoleku ja vabaduse vahelist tasakaalu.

Ma olen rääkinud paljude meetmete vastu, mida siin saalis on viimase 10 aasta jooksul esitatud julgeolekumeetmete pähe, ehkki tegemist oli lihtsalt riigivõimu suurendamise üritustega. Kuid ma arvan, et see juhtum ei kuulu sellesse kategooriasse; me räägime meetmest, mille puhul on võimalik osutada konkreetsetele edulugudele terroristliku tegevuse nurjamisel. Ma kardan, et ma arvan, et osad kriitikud siin täiskogul ei ole tegelikult kodanikuvabadustest huvitatud. Neil oli kaks muud eesmärki: esiteks föderaalse parlamendi volituste kinnitamine rahvusriikide vastu ja teiseks enesesisendatud usk, et Ameerika on alati ja igas küsimuses vael teel. Sellest on kahju. Pärast Barack Obama valimist rääkisid paljud selle täiskogu vasakpoolsetest soojalt uuest üle-atlandilisest partnerlusest. Täna näeme, kui palju nad ise oma sõnu uskusid.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Euroopa Komisjon on Ameerika Ühendriikidega sõlminud kokkuleppe Euroopa kodanike isikuandmete üleandmiseks USA uudisteteenistustele. Kokkulepe on ELi jaoks väga ebasoodne ja ebavõrdne. Me arvame, et seda lepingut ei saa vastu võtta sellel kujul, mis see Euroopa Parlamendile esitati, sest me vastutame Euroopa Liidu kodanike õiguste kaitsmise eest ning me ei saa lubada, et USA uudisteteenistustel oleks õigus nende andmeid 99aastase perioodi jooksul käsitleda.

Selle kokkuleppe ülesehitus on absurdne ja ebavõrdne ning minu arvates lubatakse selles ELi kodanike andmeid kuritarvitada. Seetõttu on hea, et Euroopa Parlament on otsustanud selle kokkuleppe tagasi lükata ning on kohustanud Euroopa Komisjoni alustama tööd uue lepinguga, mis oleks tasakaalustatud ja kohtleks USA ja ELi kodanike õigusi võrdselt.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Ma hääletasin lepingu üle hääletamise edasilükkamise poolt ning samuti selle tagasilükkamise ettepaneku vastu. Asjaolu, et selle täiskogul on uhkus võidutsenud vastutuse üle ei ole hea märk, isegi kui nõukogu ei saanud hakkama Euroopa Parlamendiga suhtlemisega. Nende andmete analüüs on siiski võimaldanud õigeaegselt avastada Euroopa kodanike vastu suunatud terrorismiakte. Need, kes hävitasid ajutise lepingu, arvates et sellega kaitsevad paremini Euroopa kodanike finantsandmeid, ei ole võib-olla lepingut läbi lugenud, sest selles tagatakse parem raamistik võrreldes vana lepinguga 2003. aastast, kuigi pole teada ühtegi juhtumit, kus andmeid oleks kuritarvitatud. Vastupidi, ajutises lepingus oli isegi rohkem kaitsemehhanisme, nt see, et andmete esitamise taotluse võis esitada ainult USA justiitsminister samal moel nagu Europol, ja seda võis teha ainult, kui oli olemas selge kirjeldus juurdlusest, milles neid andmeid kasutada kavatseti. Seega ma ei saa aru, mis siin juhtus. Minu arvates on Euroopa Parlament asunud enneolematule ja ülbele seisukohale.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Algatuseks tahaksin ma lihtsalt öelda, et ma aktsepteerin täielikult selle täiskogu poolt selles asjas võetud demokraatlikku otsust. Mul oli rõõm hääletada kooskõlas oma fraktsiooniga ning meie juhi, Joseph Dauli visandatud seisukohaga. Ma arvan siiski, et kaks tegurit aitasid kaasa sellele, et hääletuse tulemuseks oli kaotus 15 häälega – esiteks suutmatus vastata kolleeg Schulzi esitatud küsimusele ja teiseks oli minu arvates segadus sellega, mille üle me hääletasime.

Ma arvan, et tulevikus, kui esitatakse saalist ettepanekuid, siis tuleks kõigi jaoks selgeks teha, mille üle me täpselt hääletame. Ma võin selles suhtes eksida, kuid selline on minu aramus.

Resolutsiooni ettepanek B7-0063/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Ma tahaksin rääkida äsja toimunud hääletusest haiglates ja operatsioonidel aset leidvate teravate instrumentide põhjustatud vigastuste üle. Peab ütlema, et seda probleemi on kaua alahinnatud. Vigastusi on palju, kas siis operatsioonide ajal, üldarstlike või erialakirurgide operatsioonide ajal, kui õde või arst vigastab ennast nõela või skalpelliga, mis on nakatatud nakkushaigust põdeva patsiendi prooviga.

Me näeme aina enam, kuidas just medõed nakatuvad hepatiiti, kuid ei ole ka harvad juhused, kui selle töö tegijad nakatuvad HI-viirusesse või saavad AIDSi. Ma tahaksin toetada Euroopa Parlamendi ja meie jõupingutusi, et kaitsta arste ja õdesid ennetavate meetmete kaudu ning et juhul, kui nad soovivad saada hüvitust, siis seda õigust tunnustatakse.

Marian Harkin (ALDE). – Austatud juhataja! Ma olen rahul tänase hääletuse tulemustega, sest 2006. aastal võttis tööhõive- ja sotsiaalvaldkonna komisjon vastu raporti, mis käsitles Euroopa tervishoiutöötajate kaitset süstlatorkevigastuste ja teravate instrumentide põhjustatud vigastuste eest. Loomulikult on meil eelmise aasta juulist pärinev sotsiaalpartnerite vaheline raamkokkulepe ja nüüd on meil ka see resolutsioon. Kogu Euroopa tervishoiutöötajad on seda resolutsiooni soojalt tervitanud, sest süstlatorkevigastused ja teravate esemete põhjustatud vigastused on üks tavalisemaid ja tõsisemaid tervishoiutöötajaid kimbutav oht. Tõepoolest on hinnanguliselt selliste vigastuste arv üks miljon igal aastal.

Praegu on olulise tähtsusega, et ettepanud direktiivis määratletud meetmed viiakse kiiresti ellu ja võetakse seejärel vastu ning siis rakendatakse. Tervishoiutöötajad on niigi liiga kaua pidanud ootama; pole mõistlik paluda neil veel kauem oodata. Nende töö on niigi raske ja stressi põhjustav ning mida iganes me nende olukorra parandamiseks teeme, on väga tervitatav, nagu ma tean.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Raport: Gabrielle Albertini (A7-0003/2010)

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Island esitas nõukogule taotluse Euroopa Liiduga liitumiseks 16. juulil 2009 ning loomulikult ei tohi seda võrreldes teiste liitujakandidaatide või potentsiaalsete liitujakandidaatidega panna halvemasse olukorda. Selles valguses hääletasin ma kehtiva liitumiseelse abi määruse kohandamise ja muutmise poolt. Nagu teate, Island juba kuulub EMPi ning tegemist on väga arenenud riigiga, mistõttu kõnealuse abi korras tehtavad toetused peaksid olema piiratud. Kuid üldiselt tuleks nimetatud liitumiseelne dokument uuesti läbi vaadata. Näiteks ei ole kaugeltki selge, miks saavad Euroopasse mittekuuluvad riigid nagu Türgi sadade miljonite eurode ulatuses Euroopa maksumaksjate raha, raha, mida on hädasti vaja Euroopas.

Raport: Jiří Maštálka (A7-0005/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Ma hääletasin raporti poolt, kuna 2003. aasta laste ja teiste pereliikmete elatise sissenõudmise Haagi konventsioon on põhiline laste kaitse meede, kuna enamus nõuetest on seotud lapsetoetusega. Kõnealuse konventsiooni eesmärk on lihtsustada inimestele maksete sissenõudmist ning tagada, et välismaal esitatud elatise nõudeid tunnustatakse ning täidetakse tõhusalt. Mul on hea meel, et nõukogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga ning on peagi vastu võtnud otsust selle konventsiooni kohta, kuna tänu võimalusele ELi liikmesriikides ja teistes riikides vabalt liikuda ning lahutuste arvu kasvu tõttu on suurenenud ka rahvusvaheliste juhtumite arv, mis käsitlevad elatise sissenõudmist.

Ma tahaksin rõhutada, et kui komisjoni ettepanek elatise sissenõudmise kohta kiidetakse heaks, on konventsiooniga liitunud riigi territooriumil elaval inimesel lihtsam nõuda sisse elatist isikult, kes kuulub teise lepinguosalise riigi jurisdiktsiooni alla. Selle otsuse vastuvõtmisel seega tugevnevad selles valdkonnas

õigussuhted konventsiooniga ühinenud riikide ja Euroopa Liidu liikmesriikide vahel ning neid reguleeritakse ühtselt.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) 2007. aasta laste ja teiste pereliikmete elatise rahvusvahelise sissenõudmise Haagi konventsioon on äärmiselt tähtis nii poliitilisest kui ka praktilisest vaatevinklist, kuna sellega tagatakse tõhusam lastetoetuse sissenõudmine, aidates seega lahendada sageli üsnagi keerukaid olukordi. Kuna suur enamus nõuetest on seotud laste ja lastetoetusega, siis kaitstakse konventsiooniga esmajoones lapsi, kehtestades üksikasjalikud eeskirjad elatise maksmise tunnustamise ja täitmisele pööramisega seoses. Ettepaneku eesmärk on kiita konventsioon liidu nimel heaks, kusjuures liidul on ainupädevus kogu konventsiooni üle. Kõnealuse konventsiooni tähtsust arvestades saan ma ainult ettepanekut toetada; siiski usun ma, et kuigi liit on see, kes peab teatama kõigist deklaratsioonidest ja reservatsioonidest konventsiooniga seoses, peaks liikmesriigid siiski saama riigisiselt otsustada, mis sisuga nimetatud reservatsioonid ja deklaratsioonid on, et nad saaksid neid vastavalt oma riigi olukorrale kohandada.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Ma toetan raportit, millega kiidetakse heaks laste ja teiste pereliikmete elatise rahvusvahelise sissenõudmise konventsioon. Selle konventsiooni eesmärk on tagada pereliikmete elatise sissenõudmine piiriüleselt täpsete elatise kohustuse tunnustamise ja jõustamise normide kaudu ja tänu standarditud haldusmenetlustele. Kuigi on olemas määrus, mis tegeleb kahte ELi liikmesriiki puudutavate elatise nõuetega, siis kolmandaid riike hõlmavate nõuete puhul siiani selliseid garantiisid ei olnud. Konventsiooniga laieneb kaitse meie laste õigusele saada elatist, kui nõudega on seotud konventsiooniga ühinenud kolmas riik.

Robert Dušek (S&D), kirjalikult. – (CS) Nõukogu otsuse projekt, mis käsitleb laste ja teiste pereliikmete elatise rahvusvahelise sissenõudmise konventsiooni allkirjastamist Euroopa Ühenduse poolt, on esmajoones meede, millega kaitstakse lapsi ELi kui terviku raamistikus ja millega kehtestatakse rahvusvaheliste nõuete kohaldamise meetod ja eeskirjad nõuete tunnustamiseks ja jõustamiseks liikmesriikide ja kolmanda riigi vaheliste elatise maksmise kohustuste korral. Kuna ühendusel on volitused teha selles valdkonnas liikmesriikide suhtes täielikult kehtivad ettepanekuid konventsioonide kohta, siis on menetlus kiire ja kindlasti tõhusam võrreldes sellega, kui iga liikmesriik eraldi kolmandate riikidega sarnased konventsioonid alla kirjutaks, ning ma toetan oma häälega raporti projekti täielikult.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin raporti poolt, millega tehti ettepanek võtta vastu nõukogu otsus liituda Euroopa Ühenduse nimel laste ja teiste pereliikmete elatise rahvusvahelise sissenõudmise konventsiooniga. Selle konventsiooni heakskiitmine võimaldab ühenduses luua ühtlustatud eeskirjade kogumiku kolmandate riikide suhtes, kes konventsiooniga liituvad. Nende meetmetega on lapsi võimalik paremini kaitsta, kuna suur enamust elatise nõuetest on seotud lastega.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Komisjon kavatses võtta vastu laste ja teiste pereliikmete elatise rahvusvahelise sissenõudmise Haagi konventsiooni, tehes selle liikmesriikidele kohustuslikuks seeläbi, et ühendus on selle sõlminud. Komisjonil on välispädevus konventsiooni heakskiitmiseks.

Arvestades, et seoses laste elatise rahvusvahelise sissenõudmisega kerkinud praktilistel küsimustel puuduvad konkreetsed vastused, tagab käesoleva konventsiooni heakskiitmine suurema tõhususe pereliikmete elatise rahvusvahelisel sissenõudmisel, seega kaitstes lapsi, kes saavad kasu sellistest nõuetest. Sel põhjusel ja ka sellest tuleneva õigusliku kindlustunde tõttu pean ma käesoleva konventsiooni vastuvõtmist oluliseks.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Täna, õiglaselt ja kultuuriliselt arenenud ühiskonnas on kindlasti vaieldamatu, et kõikide inimeste nõuetekohane ja tervislik toitmine peab olema tagatud, eriti kehtib see nende puhul, kes on kasvamis- ja õppimisprotsessis, ja eelkõige laste puhul. Neile ja noorematele inimestele peab ühiskond tagama kogu vajaliku toe ja meetmed eesmärgiga tagada nende võimete parim arendamine. Toit, mis on humaansuse põhiline ja võõrandamatu põhimõte, on põhitegur nende füüsiliseks arenguks ning nende vaimsete ja tunnetuslike võimete arenguks. Arvestades, et kodanikud peavad olema ELi meetmete peamised vastuvõtjad, rõhutaksin ma Euroopa institutsioonide selle konventsiooni kohast algatus- ja rakendussuutlikkust, mis ei tunne piire selleks, et tagada pereliikmete elatise tõhus sissenõudmine. Ka tuleb rõhutada, et on loodud võimalus jõupingutuste tegemiseks ühise õigusala suunas, mis põhineb kohtuotsuste vastastikkuse tunnustamise põhimõttel.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Meil ei ole kahtlusi selle konventsiooni sõlmimise, milleks tehakse ettepanek Maštálka raportis, tähtsuse osas ja sel põhjusel hääletasime me poolt. Nimetatud konventsiooniga kaetakse küsimused, mis on seotud välisriikide otsuste tunnustamise, rahaliste vahendite

ülekandmise ja halduslase koostööga, sealhulgas mitmed praktilised küsimused, mis võivad mõjutada viisi, kuidas rahvusvahelisi nõudeid esitatakse.

Kuid me ei nõustu, et Euroopa Liit peaks võtma ainuiskuliselt välispädevuse selles valdkonnas. Me aktsepteerime veelgi vähem pretseдени loomist, mis võiks õigustada piirangute laienemist liikmesriikide suutlikkuse suhtes sõlmida, eelkõige kahepoolseid, lepinguid, mitte ainult selles valdkonnas, vaid ka muudes.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *kirjalikult*. – (PL) Üha suurem arv abielusid sõlmitakse erinevatest riikidest ja kultuuridest pärit inimeste vahel. Euroopa Parlamendile esitatavate avalduste sagedaseks teemaks on aastaid olnud probleemid seoses vaidlustega, mis tulenevad rahvusvaheliste abielude purunemisest. Olles teadlik rahvusvahelistes abieludes perevaidlustesse sattunud lapsi mõjutavate probleemide tõsisest olemusest, seadis Euroopa Parlament 1987. aastal sisse vahendaja ametikoha vanemate toimepandud piiriüleste lasteröövide küsimuses. Laste ja teiste pereliikmete elatise rahvusvahelise sissenõudmise konventsiooni allkirjastamine on ühenduse järgmine samm tagamaks oma kodanike ja eelkõige laste piisavat kaitset. Konventsiooniga tahetakse tugevdada ühenduse õigusakte kohtuotsuste tunnustamise ja jõustamise kohta elatusraha kohustuste küsimustes ja tugevdada halduslase koostööd keskasutuste vahel, kehtestades ühenduses ühtlustatud eeskirjade kogu kolmandate riikide suhtes, mis saavad konventsiooni osapoolteks. Konventsiooni jõustumine tagab seetõttu elatistrahade kreditoridele keskasutuste poolse igakülgse abi elatusraha välismaalt sissenõudmisel. Konventsioonis käsitletakse ka mitmeid praktilisi küsimusi, mis võivad mõjutada nõude esitamise viisi: näiteks keelenõuded, tüüpvormid, teabevahetus riigisisese õiguse kohta ja uute infotehnoloogiavahendite kasutamine kulude ja viivituste vähendamiseks.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Laste ja teiste pereliikmete elatise rahvusvahelise sissenõudmise ühtlustamine ja parandamine on väga oluline, sest see tagab laste õigused ja kaitse ulatuses, mil nad moodustavad valdava enamuse, kes saab elatusraha, milleks neil on õigus, kui vanemad elavad lahus.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Laste elatise sissenõudmine on järjest kasvav probleem, isegi konkreetsete riikide territooriumite piires. Sageli on riik sunnitud astuma vahele ja korvama iga tasumata elatise puudujäägi. Eesti läheb isegi nii kaugele, et paneb laste elatise mittemaksjad üles Internetti, et sundida hooletuid isasid maksma. Arusaadavalt on kohtuotsusega mõistetud hooldusnõuete piiriülene jõustamine palju keerulisem. Nüüd on sissenõudmine muudetud lihtsamaks kokkuleppe kaudu, kuid ELil on mulje, et tema volitused on palju kaugeleulatavamad, kui nad tegelikult on. Sel põhjusel lükkasin ma raporti tagasi.

Raport: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Ma hääletasin ühenduse programmi „Progress” käsitleva otsuse ettepaneku raporti poolt. See raport muutis ühenduse ettepanekut, mis eelnevalt toetas tööhõive loomiseks mõeldud uue mikrokreiidialase algatuse – 100 miljoni euro suurune programm, mis loodi kriisivastase meetmena ja mille eesmärk on anda abi töötutele, ergutades nende ettevõtlust – täielikku rahastamist programmi „Progress” olemasolevast eelarvest. See programm loodi, et toetada Euroopa Liidu eesmärkide saavutamist tööhõive, sotsiaalküsimuste ja võimaluste võrdsuse alal, nagu on määratletud sotsiaalmeetmete kavas, samuti et aidata kaasa Lissaboni kasvu ja tööhõive strateegia, millel on äärmiselt positiivne keskmine rakendamismäär (80%), realiseerumisele. Ajal, mil finants- ja majanduskriis on muutumas sotsiaalseks ja tööhõive kriisiks, edastaksime me komisjoni ettepaneku vastuvõtmisega valesignaale, sest „Progress” on suunatud kõige haavatavamatele rühmadele. Parlamendi ettepanekus, tänu kohustuse võtmisele koos nõukoguga, prognoositakse, et 60 miljonit eurot tuleb programmist „Progress” ja 40 miljonit eurot eelarve kasutamata osadest. Järgmisel aastal tuleb mõlemad programme täielikult rakendada koos piisava rahastamisega.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Majandus- ja finantssurutise tagajärjed on kõige valulisemalt tunda tavaliste ELi kodanike hulgas, seetõttu on tänase ELi poliitika suurim ülesanne peatada tööpuuduse kasv, luua rohkem töökohti ja soodsaid tingimusi majanduse taastumiseks. See kriis on põhjalikult muutnud Euroopa tööturget, seetõttu on hädavajalik tagada, et meil oleksid vajalikud meetmed, et nii töötajad kui ka ettevõtted saavad hõlpsamini kohaneda muutuva keskkonnaga. Ma toetan seda raportit, sest minu arvates on vaja eraldada täiendavaid rahalisi vahendeid programmile „Progress”, et toetada inimesi tööturul ning abistada väikeettevõtlust ja selle arengut.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Ma hääletasin selle raporti poolt, sest see on suurepärane algatus, mis aitab sotsiaalselt ebasoodsas olukorras olevaid inimesi Euroopas, sealhulgas naisi ja noori, kes on kaotanud oma töökohad või kellel puuduvad võimalused tööturule sisenemiseks, saada rahalist abi ja arendada ettevõtlust. Ühenduse tööhõive ja sotsiaalse solidaarsuse programm „Progress” on suunatud kõige

haavatavamatele inimrühmadele ning aitab neil luua alternatiivseid töökohti ja tagada tööhõivet, sest tööhõive mõjutab eelkõige haavatavamaid inimesi ühiskonnas.

Mul on väga hea meel, et Euroopa Parlament suutis jõuda kolmepoolse arutelu käigus kokkuleppele nõukogu ja komisjoniga selle programmi sihtotstarbelise rahastamise ja rakendamise osas. Ma sooviksin rõhutada selle algatuse tähtsust, sest koos praeguse tööpuuduse kasvuga suureneb ka kõige haavatavamate inimeste sotsiaalne eraldatus. Seetõttu sooviksin ma rõhutada, et programmi „Progress” eduka ja tõhusa rakendamisega saavutame me ELi poolt kehtestatud prioriteedid - luua uusi töökohti ja suurendada tööhõive taset, anda rohkem võimalusi tööturule sisenemiseks ja rahuldada tööturu vajadusi.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Arvestades majandustegevuse aeglustumist ja halvenevat tööhõive olukorda, eriti noorte hulgas, kehtestavad Euroopa Parlament ja komisjon uue mikrokrediidi instrumendi nimega Progress. Demokraatliku Liikumise liikmetest parlamendiliikmete tegevus keskendus sellele, et anda juurdepääs instrumendile sotsiaalmajanduse mikroettevõtetele, et nad saaksid arendada sotsiaalseid kõrvalteenuseid haavatavatele isikutele, kes soovivad luua või arendada oma mikroettevõtet. Instrumendi rahastamise suhtes on Demokraatliku Liikumise liikmetest parlamendiliikmed kaitsnud uue eelarve rea ideed, mis ei kärbiks programmi „Progress”, mis rahastab mitmeid algatusi tööhõive edendamiseks.

Lõpptulemusena saavutati komisjoni, parlamendi fraktsioonide ja nõukogu vahel tasakaalustatud kompromiss, mis näeb ette eraldise segarahastamise (60 miljonit eurot tuleb programmist „Progress” ja 40 miljonit eurot uutest Euroopa eelarve ridadest). Selle uue instrumendi jõustumine on samm edasi, mis annab tunnistust liidu soovist võtta konkreetseid meetmeid, arvestades kaaskodanike legitiimseid sotsiaalseid muresid ja tõestab, et tuntakse huvi Euroopa Parlamendi suurema kaasatuse vastu Euroopa otsuste tegemise protsessis. Demokraatliku Liikumise liikmetest parlamendiliikmed tervitavad seda.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin Kinga Gönczi raporti poolt, mis lükkab tagasi komisjoni ettepaneku jaotada 100 miljonit eurot programmist „Progress” ringi Euroopa mikrokrediidi rahastule. Kontekstis, kus majandus- ja finantskriis on juba põhjustamas sotsiaalset ja tööhõive kriisi ELis, annaks kõige haavatavamatele rühmadele suunatud programmist „Progress” raha äravõtmine väga negatiivse signaali Euroopa inimestele. Sellest seisukohast on vaja viia läbi uusi konsultatsioone, et leida sobivam lahendus selle tagamiseks, et Euroopa mikrokrediidi rahastu saavutab oma eesmärgid.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Kuna Euroopa on läbimas tõsist finants- ja majanduskriisi, mis on toonud kaasa tõsise sotsiaalkriisi koos kasvava tööpuudusega kõikides liikmesriikides, siis on oluline, et EL looks uusi tõhusaid mehhanisme kriisiga võitlemiseks ja ka kõige enam mõjutatute, nagu seda on töötud, abistamiseks.

Euroopa mikrokrediidi rahastu loodi sel põhjusel, spetsiaalselt selleks, et vastata töökohtadega seotud väljakutsetele. Seda rahastut rahastatakse 100 miljoni euroga, milleks on 2010. aasta eelarves eraldi rida.

Seega annab komisjoni ettepanek raha ümberjagamiseks programmist „Progress”, mis on suunatud haavatavatele rühmadele ja sotsiaalsete meetmete rakendamisele võitluses diskrimineerimise, sotsiaalse tõrjutuse, tööpuuduse ja soolise ebavõrdsuse vastu, ilmselt valesignaali, arvestades praegust väljavaadet.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Programm „Progress” kehtestati selleks, et toetada Euroopa Liidu eesmärgi tööhõive, sotsiaalsete küsimuste ja võrdsete võimaluste alal, nagu on ette nähtud sotsiaalsete meetmete kavas, samuti et aidata kaasa Lissaboni kasvu ja töökohtade strateegia saavutamisele. Ma olen nõus tööhõive ja sotsiaalse kaasatuse mikrokrediidi rahastuga, mille parlament on juba heaks kiitnud. Kuid ei ole võimalik nõustuda programmi „Progress” rahaliste vahendite vähendamisega. Esiteks ei tohiks uusi programme rahastada juba kehtestatud programmide arvelt. Eelarvelisest seisukohast lähtudes tuleb märkida, et kvalitatiivne ja kvantitatiivne hinnang programmile „Progress” selle kolmandal rakendusaastal on olnud väga positiivne. Keskmise rakendusmäär viimase kahe ja poole aasta jooksul on olnud üle 80% nii kohustuste võtmise ja väljamaksete osas. Praeguse olukorra tõttu on eelarvekomisjon, lahkudes 2010. aasta eelarve protseduuri kontekstist, andnud teada, et nad pooldavad selgelt uue rahastu finantseerimist, luues selleks kaks uut seotud eelarve rida. Neil põhjuseil hääletasin ma otsuse ettepaneku poolt, mis tähendab komisjoni ettepaneku 100 miljoni euro kandmiseks programmist „Progress” mikrokrediidi rahastule tagasilükkamist.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me hääletasime selle raporti vastu, sest nii nagu eelmise Kinga Gönczi raporti puhul, mis käsitles Euroopa tööhõive ja sotsiaalse kaasatuse mikrokrediidi rahastu loomist ja mille suhtes toimus hääletus möödunud aasta detsembris, võtab parlament oma sõna tagasi ja kiidab heaks ettepaneku, mis võtab raha ära ühenduse programmilt „Progress”.

Me tuletame meelde, et kooskõlas Euroopa Parlamendi eelmise otsusega tööhõive- ja sotsiaalkomisjonis vastuvõetud kaks raportit lükkasid tagasi selle uue rahastu finantseerimise teise, juba olemasoleva ja toimiva programmi kulul.

Alternatiivina tehti ettepanek uue eelarve rea koos enda rahaliste vahenditega loomiseks, mis on nii öelda uue rahaga rida. Meie fraktsiooni poolt tehtud muudatusettepanekud järgisid seda liini, kuigi need lükati kahjuks tagasi.

Kuna sotsiaalsed tingimused halvenevad mitmetes liikmesriikides, on vastuvõetamatu, et rahalised vahendid suunatakse eemale tööhõive ja sotsiaalse kaasatuse juurest teiste prioriteetide jaoks, mida on vahepeal määratletud, isegi kui see on mikrokrediit.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin oma kolleegi Kinga Gönczi raporti poolt, mis käsitleb olulise mikrokrediidi instrumendi loomist, et edendada töökohti vähem kui 10 töötajaga ettevõtetes ja sotsiaalset kaasatust. Rahastamise osas, mis on komistuskivi läbirääkimistel nõukoguga, võime me olla rahul 100 miljoni euroga nelja aasta jooksul. Majanduskriisi ajal on eriti oluline toetada sotsiaalmajanduses kaasatud kõikide isikute tegevust, kellel on raske saada juurdepääsu traditsioonilisele krediititurule. Uuendagem kodanike usaldust Euroopa suhtes, mis saab neile appi tulla ettevõtlusprojektides, vaatamata nende haprusele.

Iosif Matula (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa on programmi „Progress” kaudu käsitlenud oma kodanike ees seisvaid olulisi probleeme, aidates saavutada tööhõive, sotsiaalse kaasatuse ja võrdsete võimaluste eesmärgi. Uue mikrokrediidi rahastu kasutuselevõtmine on kasulik algatus majandus- ja finantskriisi, mida me oleme läbimas, kontekstis ja Euroopa majanduste taastumisteele viimise vajaduse käsitlemiseks.

Just neil põhjustel ei tohiks uusi programme rahastada praeguste prioriteetide vähendamiseks. Täna heakskiidetud lahendus lahendab osaliselt suure osa rahastamisküsimusest. Kuigi see ei anna parimat võimalikku lahendust, hääletasin ma selle poolt, sest meil on äärmiselt oluline omada Euroopa mikrokrediidi rahastut. See 100 miljonit eurot, millele lisandub täiendav 20 miljonit eurot perioodiks 2011–2013, on eraldi krediitiliin. See rahastu peab andma kasulikku abi töötutele ja haavatavatele inimestele, kes sooviksid moodustada või juhtida mikroettevõtteid.

Ma arvan, et Euroopa mikrokrediidi rahastul peaks olema veelgi suurem eelarve, et see suudaks tõesti tõhusalt saavutada oma tööhõive ja sotsiaalse kaasatuse eesmärgid.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Programm „Progress” on suure tähtsusega sotsiaalsete meetmete kava rakendamiseks, andes tuge võitluseks diskrimineerimise vastu, sotsiaalseks integratsiooniks, tööhõiveks ja sooliseks võrdsuseks. See programm on olnud oluline instrument ja selle rakendusmäär on olnud ligikaudu 80% kohustuste võtmise ja väljamaksete osas. Kuid ei ole mõtet jaotada sellele programmile mõeldud rahalisi vahendeid selleks, et võidelda uute tööpuuduse küsimustega, mille on põhjustanud majanduskriis, mida EL ja maailm on hetkel läbimas. Tööhõive ja sotsiaalse kaasatuse mikrokrediidi rahastu loomine on positiivne samm, kuid seda tuleb teha enda rahaliste vahenditega ja võtmata üle programmile „Progress” mõeldud rahalisi vahendeid.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), kirjalikult. – (FR) Pärast mitmeid infovahetusi Euroopa Parlamendi ja Euroopa Nõukogu vahel, on viimase mõne päeva jooksul aset leidnud kolmepoolne arutelu võimaldanud saavutada kokkulepe Euroopa mikrokrediidi rahastu finantseerimiseks. Ma sooviksin eriti õnnitleda kõiki nende läbirääkimiste osapooli, sest mida kiiremini otsus tehakse, seda kiiremini saavad kodanikud hakata kasutama seda Euroopa mikrokrediidi rahastut. Ma toetasin täna hääletust selle Euroopa mikrokrediidi rahastu segafinantseerimiseks kogusummas 100 miljonit eurot. Sellest 60 miljonit eurot võetakse üle programmist „Progress” ja 40 miljonit eurot künnistest madalamatest marginaalidest. Selle kokkuleppega lubatakse näiteks Euroopa kodanikel võtta laenu mikrokrediidi kaudu, osta prille oma lastele, kellel on lugemisprobleeme koolis, kui nende poolt tavaliselt kasutatav pank keeldub neile laenu andmast.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), kirjalikult. – (DE) Mõnes olukorras võib mikrokrediit aidata inimestel asutada ettevõtteid ja seega leida pääsetee kriisist. Sellele vaatamata mina ja minu fraktsioon hääletasime täna selle vastu, et jaotada 60 miljonit eurot programmist „Progress” ümber mikrokrediidi rahastule. Oma määruses pakub Euroopa Sotsiaalfond (ESF) võimalust mikrokrediidi väljamaksmiseks. Selle fondi eraldiste kogusumma perioodiks 2007–2013 on 76 miljardit eurot ja oluline osa sellest summast on eraldatud mikrokrediidile. ESFi rahastamine teeb samuti võimalikuks, et mikrokrediiti pakutakse koos teiste meetmetega. Nende võimaluste täieliku kasutamise asemel moodustatakse hoopis uus mikrokrediidi instrument, millel on kõrge bürokraatlike kulutuste tase ja haihtuvalt väike eelarve. Asja muudab veelgi halvemaks see, et seda

uut instrumenti rahastatakse väikseimast ELi programmist, Euroopa vaesuse programmist „Progress” (eraldiste kogusummaga 743 miljonit eurot). Väär on mulje, et sellele programmile antakse uusi rahalisi vahendeid, nagu on ette pannud selle pooldajad: tegelikkuses võetakse rahalisi vahendeid toetusprogrammidest ära sotsiaalselt ebasoodsas olukorras olevate rühmade jaoks.

Meie, rohelised, ei aktsepteeri seda trikki, sest raha suunatakse kõige vaesematelt eemale, et moodustada uus laenuinstrument. Me ei vaja pealkirju püüdvat uut instrumenti, mida rahastatakse vaesusprogrammist, vaid julgust näha ette konkreetne ELi eelarve selleks eesmärgiks.

Anna Záborská (PPE), kirjalikult. – (FR) Komisjon on teinud ettepaneku uue Euroopa mikrokrediidi instrumendi loomiseks, et edendada töökohti. See instrument on mõeldud selleks, et aidata töötutel inimestel saada tagasi oma jalgadele ja muuta ettevõtlusega tegelemine kättesaadavaks mõnele kõige enam ebasoodsamas olukorras olevate rühmadele Euroopas, sealhulgas noortele, majanduse taastamise plaani laiemas kontekstis. Kõik institutsioonid peaksid pöörama suuremat tähelepanu vaesimatele töötajatele. Kas töö käimine tähendab ilmtingimata seda, et ei olda vaene? Kas töökohad ja sotsiaalsed hüvitised annavad piisavat kaitset üksinduse ja hapruse vastu, mis viivad üksikõksuseni? Töö tõepoolest integreerib üksikisiku kogukonda. Kuid see ei ole piisav kodanikuks saamiseks, nagu kogemusest nähtub. Vaesuses elavad perekonnad ütlevad meile, et töö tähendab neile midagi palju enam kui sissetulekuallikat. Lihtne on kehtestada programme töötutele, kuid palju olulisem on aidata kõige vaesemaid inimesi ja neid, kes on tööturust kõige kaugemale eemaldunud. Sel põhjusel tervitan ma tähtsat rolli, mida neljas ülemaailmne Euroopa komisjon etendab arvamuste vahetamisel kolleegide vahel ja organiseeritud kodanikuühiskonna esindajatega.

Raport: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) ELi institutsioonid peavad tegutsema ühiselt, et tagada ELi poliitika järjepidevus ja ühtsus ning tagada meie kodanike õiguste kaitse. Arutelu ELi ja USA vahelise finantssõnumite edastamist käsitleva lepingu kohta on toimunud piisavalt kaua ja institutsioonid teavad hästi, et Euroopa Parlament ei nõustu lepingu selliste tingimustega, mis rikuvad isikuandmete puutumatust ja ei taga tõhusat andmekaitset. Nõukogu samm nõustuda selle lepinguga USAg vaid üks päev enne Lissaboni lepingu jõustumist näitas, et hetkel on ühenduse institutsioonide vaheline usaldus vaid deklaratsioon. Euroopa Parlament kui kodanikke otse esindav institutsioon, peab osalema läbirääkimistel ja otsuste tegemisel, mis mõjutavad otseselt meie kodanike õigusi ja vabadusi. Nõukogu ise tunnistab, et andmete edastamist käsitleva lepingu põhiküsimused ei ole nõuetekohaselt lahendatud; seetõttu ma usun, et peavad algama avatud ja üksikasjalikud läbirääkimised kõikide asjaomaste riikidega. Kokkulepe USAg on vajalik, kuid see ei tohi rikkuda Euroopa seaduslikke nõudeid isikuandmete kaitse kohta.

Regina Bastos, Maria Da Graça Carvalho, Carlos Coelho, Mário David ja Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjalikult. – (PT) Me hääletame vahelepingu vastu, sest selle tingimused ei ole kooskõlas Euroopa seadustega. Ei ole aktsepteeritav, et Portugali politsei saab juurdepääsu isiku pangaandmetele üksnes kohtukorralduse alusel, samas kui miljoneid andmeelemente võib edastada USA politseile tõlgendamiseks ja analüüsimiseks ilma kohtuliku kontrollita. Me tunnistame transatlantilise koostöö vajadust võitluses rahvusvahelise kuritegevuse vastu ja eelkõige terrorismi vastu.

Me rõhutaksime, et see koostöö tuleks seada sisse vastastikkuse usalduse ning vastastikkuse põhimõtete, proportsionaalsuse ja kodanike õiguste austamise alusel.

Me mõistame hukka viisi, kuidas nõukogu on käitunud Euroopa Parlamendi suhtes, jättes mainimata teavet ja esitades asju kujul *fait accompli*. On oluline, et see ei korduks tulevikus ja et järgitaks rangelt Lissaboni lepingut.

Halvasti läbiräägitud lepingu heakskiitmine ei tähenda mitte üksnes halva lepingu olemasolu üheksaks kuus. See tähendab, et pikaajalise lepingu läbirääkimiseks on ebapiisav alus ja et lubatakse miljonite andmeelementide edastamist nende säilitamiseks mitme aasta jooksul. Me nõuame, et nõukogu ja komisjon räägiksid läbi parema lepingu, mis austab Euroopa Parlamendi otsuseid.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) SWIFT-lepingu tagasilükkamine peab saatma välja tähtsa signaali kogu rahvusvahelisele kogukonnale ja teistele Euroopa Liidu organitele, et nüüdsest alates tuleb konsulteerida ELi seadusandliku koguga oluliste otsuste osas, mis nüüd tehakse Lissaboni lepinguga antud volituste kohaselt.

Pärast tänast hääletust Strasbourgis on ilmselge, et parlamendi liikmed ei ole täielikult Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahelise kokkuleppe, mis käsitleb kahtlaste rahaliste vahendite SWIFT-süsteemi

kaudu tehtavate ülekannete jälgimist, vastu. Teisel pool Atlandi ookeani on ajakirjandus kiiresti nimetanud Euroopa Parlamendi liikmete hääletust lepinguvastaseks hääletuseks. Parlamendi liikmed hääletasid, et kaitsta ELi kodanike ja ettevõtete isikuandmeid. Terrorismivastane võitlus ja kahtlaste pangaülekannete kiire avastamine jääb endiselt ELi üheks peamiseks prioriteediks.

Euroopa Komisjon peab kiiresti rääkima uuesti läbi SWIFT-lepingu tingimused, et see leping vastaks Euroopa Liidu põhiõiguste hartale ja et seda saaks võimalikult kiiresti jõustada. Rumeenia valitsus koos kõikide teiste riigisestse valitsustega toetas USAga sõlmitud lepingu vastuvõtmist. Euroopa Parlament on täitnud oma kohustuse institutsioonina, mille on otse valinud Euroopa Liidu kodanikud, keda ta on kohustunud kaitsma.

Michael Cashman (S&D), kirjalikult. – Ma hääletasin edasilükkamise poolt, sest ma arvan, et meil on palju võita jätkates parema lepingu taotlemist, pidades USAga läbirääkimisi ELi 27 liikmesriigi nimel. Samadel põhjustel hääletasin ma lepingu poolt, nii ebatäiuslik ja mitterahuldav kui see ka poleks, sest minu arvates annab see võimaluse pidada uue lepingu läbirääkimisi kuni 2010. aasta lõpuni. Läbirääkimiste nurjumine tähendaks, et me võiksime kaotada täieliku lepingu võimaluse.

Françoise Castex (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma tervitan selle hääletuse tulemust, sest nõukogu ettepanekus sisalduvad garantiid kodanike eraelu puutumatuse kaitseks olid ebarahuldavad. Kodanikuvabaduste kaitse on põhiolemus ja terrorismivastast võitlust tuleb läbi viia neid austaval viisil. Parlamendi otsuse ettepaneku poolt hääletades soovisin ma kinnitada, et vaheleping peaks vastama Lissaboni lepingu kriteeriumitele, eriti põhiõiguste hartale. Samuti nõuan ma, et andmeid tuleks koguda ainult terrorismivastaseks võitluseks ja et Euroopa kodanikel peaksid olema samad õigusliku hüvituse mehhanismid, mis rakenduksid ELis hoitavate andmete suhtes, sealhulgas hüvitus isikuandmete ebaseadusliku töötlemise korral. Ma tervitan seda hääletust, kus Euroopa Parlament näitab, et ta võtab endale kõik kohustused, mis on talle antud Lissaboni lepinguga ning et ta suudab seista vastu liikmesriikide ja Ameerika Ühendriikide survele. See on märk, mis annab tunnistust uuest poliitilisest tasakaalust, mida pannakse paika Euroopa Liidus.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψήφισα, όπως και η υπόλοιπη ευρωμάδα μου, υπέρ της Έκθεσης ώστε να μην συναινέσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην καταπάτηση βασικών νομικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων σχετικά με τον σεβασμό των προσωπικών δεδομένων των Ευρωπαίων πολιτών. Η συμφωνία SWIFT σε καμία περίπτωση δεν βοηθάει στην πρόληψη ενάντια στην τρομοκρατία. Πρόκειται για μια συμφωνία που, σε θολό και μη ελέγξιμο πλαίσιο, θα παρέδιδε προσωπικά δεδομένα των Ευρωπαίων πολιτών στις Αρχές και τις μυστικές Υπηρεσίες των ΗΠΑ και σε όποιους άλλους αυτές επιθυμούν να τα δώσουν. Το δικαίωμα στην ασφάλεια δεν είναι σε καμία περίπτωση αντιπαράθετο με το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Η καταπολέμηση της Τρομοκρατίας δεν περνάει μέσα από τον Μεγάλο Αδελφό, την παραβίαση ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών αλλά από την προώθηση της αλληλεγγύης, της ισότητας και του σεβασμού του διεθνούς δικαίου σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είχα την ευθύνη να διαφυλάξω τα συνταγματικά καθιερωμένα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης, που κάποιοι αφήνουν βορρά στις απαιτήσεις της Αμερικανικής Κυβέρνησης και της CIA στον υποτιθέμενο πόλεμό τους ενάντια στην τρομοκρατία.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Ma tervitan kogu südamest täna kaotust nõukogu ja komisjoni poolt ettepanud USAga lepingu osas, mis käsitleb andmete edastamist. ELi ja USA vahelise lepingu praegune tekst ei kaitse ELi kodanike ja ettevõtete õigusi ning sätestab tegelikult SWIFT-süsteemis hoitavate kõikide isiku- ja äriandmete massilise edastamise USAle vastupidiselt ELi õigusele. Euroopa Parlament on alates 2006. aastast regulaarselt selgitanud meie muresid nii nõukogule kui ka komisjonile, kes pidasid läbirääkimisi selle häbiväärse lepingu osas. Kuid nad otsustasid mitte arvestada meie muresid, uskudes, et nad suudavad sõlmida lepingu enne Lissaboni lepingu kohaste uute Euroopa Parlamendi volituste jõustumist. Nõukogu kiirustas tõepoolest allkirjastama seda lepingut üks päev enne Lissaboni lepingu jõustumist. Lissaboni lepinguga antakse Euroopa Parlamendile siduv vetoõigus selliste välislepingute suhtes. Seni ei ole riigisiselt ega Euroopa Parlamendi poolt seda tundlikku protsessi põhjalikult kontrollitud. Ma tervitan ka liri parlamendi Euroopa asjade ühiskomisjoni otsust uurida tähelepanelikumalt seda ettepanekut. See annab signaali Euroopa õigusandlike ettepanekute palju tõhusamaks jälgimiseks, mis tuleb kodanikele kasuks.

Robert Dušek (S&D), kirjalikult. – (CS) Terroristide rahastamise jälgimisprogrammi (Terrorist Finance Tracking Programme (TFTP)) peaks olema tõhus abi võitluses ülemaailmse terrorismi vastu ja selle konkreetne eesmärk on jälgida terrorismi rahastamist. Euroopa kodanikke puudutavate andmete edastamine USAle on kindlasti vastuoluline ja kohatu. Me tunneme muret isikuandmete võimaliku väärkasutamise pärast, näiteks organiseeritud kurjategijate poolt. Pärast Euroopa Parlamendi liikmete poolset läbivaatamist peaks aga andmete üleandmine ja hoidmine olema piisavalt kaitstud. Arvestades asjaolu, et see leping on sõlmitud esialgse tähtajaga kuni 31. oktoober 2010 ja et on võimalik tagasi astuda teistest lepingutest lahknevuste

leidmisel, otsustasin ma hääletada ELi ja USA vahelise lepingu projekti poolt, mis käsitleb finantstehingute andmete töötlemist ja edastamist ELi ja USAle.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin Hennis-Plasschaerti raporti poolt, vaatamata Ameerika Ühendriikidega lepingu, mis käsitleb terrorismi rahastamise vältimist, tähtsusele. Mulle tundub, et see kuulub Lissaboni lepingu ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga kehtestatud uue õigusraamistiku alla. See on tõsine küsimus, mis õigustab intensiivset arutelu Euroopa Parlamendis, millel peaks olema ligipääs kogu vajalikule dokumentatsioonile eesmärgiga sõlmida pikaajaline leping, mis on väärtuslikum julgeoleku mõttes, kuid mis ei saa ohustada kodanike õiguste austamist.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) SWIFT-lepinguga antakse USA rahandusministeeriumile ligipääs finantsmakseid käsitlevatele andmetele eesmärgiga vältida ja võidelda terrorismi ja selle rahastamise vastu. Kuid SWIFT-süsteemi tehniliste aspektide tõttu ei saa see piirduda kuritegevuses kahtlustatud isikutega seotud spetsiifiliste andmete otsimisega. Seetõttu peab see süsteem edastama kõik andmed kõikide tehingute kohta konkreetses riigis konkreetsel kuupäeval. See süsteem ei ohusta Euroopa kodanike ja ettevõtete andmete kaitset, sest see järgib proportsionaalsuse ja vajalikkuse põhimõtteid.

Tavapärase protseduurina hõlmab terrorismivastane võitlus rahvusvahelist õigusalaal koostööd ja paljudel juhtudel isikuandmete, nagu näiteks pangaandmete edastamist.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma tunnistan vajadust transatlantilise koostöö järele vahelepingu kujul võitluses rahvusvahelise kuritegevuse ja eelkõige terrorismi vastu. Ma rõhutaksin, et see koostöö tuleks seada sisse vastastikuse usalduse ning vastastikuse põhimõtete, proportsionaalsuse ja kodanike õiguste austamise alusel. Julgeolek ei tohiks aga kõrvale tõrjuda teisi õigusi, vabadusi ja garantiisid, vaid peaks olema pigem nendega kokkusobiv. Ei ole aktsepteeritav, et Portugali politsei saab juurdepääsu isiku pangaandmetele üksnes kohtukorralduse alusel, samas kui miljoneid andmelemente võib edastada USA politseile tõlgendamiseks ja analüüsimiseks ilma kohtuliku kontrollita. Ma mõistan hukka viisi, kuidas nõukogu on käitunud Euroopa Parlamendi suhtes, jättes mainimata teavet ja esitades asju kujul *fait accompli*. On oluline, et see tulevikus ei korduks ja et Lissaboni lepingut järgitaks rangelt. Eelöeldut silmas pidades hääletan ma resolutsiooni poolt, mis on lepingule vastu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me tervitame asjaolu, et parlamendi enamus, mis hõlmab ka meid, on lükanud tagasi ELi ja Ameerika Ühendriikide nn SWIFT-lepingu.

Nende andmebaaside olemasolu ja USA, ELi või liikmesriikide ametiasutuste andmevahetus või andmetele ligipääsetavus tekitab suurel määral ebakindlust, tuues kaasa ohte, mida ei saa kontrollida tulenevalt ametiasutuste tõhusast kontrollist kodanike üle. Kurjategijad ja süüitud inimesed, kahtlusallased ja mittekahlustatavad isikud on kõik protsessi kaasatud, mis ei anna mitte mingit kindlustunnet selle tõhususe kohta, nagu on tõestatud.

Selle lepingu rakendamine tähendaks nende vigaste meetmete säilitamist, mida võetakse nn terrorismivastase võitluse käigus, ja selle küsimuse tahtlikku viimist meediasse eesmärgiga suruda maha õigusi. Me toetame vajadust võidelda igat liiki kuritegevusega, kuid seda tuleb teha, keskendudes eelkõige selle nähtuse päritolule ja vältimisele, mitte pannes rõhku ebamäärastele julgeolekumeetmetele, mis rikuvad avalikkuse vabadusi ning kodanike põhiõigusi ja garantiisid, nõrgendades veelgi meil juba olemasolevat demokraatiat.

Me ei ole nõus vabaduse vahetamisega suurema julgeoleku vastu, sest lõpptulemusena kaotame me need mõlemad. Pigem toetame me turvalisemat ühiskonda, millel on laiemad demokraatlikud õigused ja vabadused.

Christofer Fjellner ja Alf Svensson (PPE), kirjalikult. – (SV) Me hääletasime ELi ja USA lepingu poolt, mis käsitleb andmete edastamist SWIFTist. Kuid tegime ettepaneku, et parlament viivitaks otsusega tugevdada veelgi eraelu puutumatuse kaitset. Kahjuks ei kiitnud parlament seda heaks. Esialgne leping, mille poolt me hääletasime, on tasakaalustav akt kahe eesmärgi vahel: tõhus kontroll terrorismi üle ja meie kodanike eraelu puutumatuse kaitse. Võitluses terrorismi vastu on vaja tõhusaid vahendeid, kuid eelkõige peame me tagama demokraatlike õiguste kaitse. Meile tundub, et see on nüüd tehtud, kuid oleksime soovinud näha veelgi tugevamat kaitset. Kuna SWIFT on nüüdseks kolinud osa oma tegevusi USAst ära, on eraelu puutumatuse olulist tugevnemist täheldatud juhul, kui on rakendatud Euroopa isikuandmete kaitse standardeid. Oktoobris jõuavad lõpule ELi ja USA täiendavad läbirääkimised pikaajalise lepingu suhtes, millega ühendatakse meie kodanike andmekaitse võimas garantii tõhusate võimalustega jälgida majanduslikke ettevalmistusi terrorismiaktideks. Kuigi on veel palju teha üksikisiku kaitse tugevdamiseks, on meie arvates võrreldes olukorraga enne aastavahetust, kui ei olnud mingit lepingut, edusammud piisavalt kindlad selleks, et lubada meil hääletada esialgse lepingu poolt, et vältida terrorismivastase võitluse olulist nõrgenemist eelolevatel

kuudel. Enne lõpliku lepinguni jõudmist nõuame heakskiitmise eeltingimusena üksikisikute kaitse edasist tugevdamist.

Robert Goebbels (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin ELi ja Ameerika Ühendriikide nn SWIFT-lepingu, mis käsitleb finantssõnumite edastamist terrorismiga võitlemise eesmärgil, tagasilükkamise poolt. Oma praegusel kujul on SWIFT-leping väga kaugel õigest tasakaalust rahvusvahelise terrorismiga võitlemise vajaduse ja põhiõiguste kaitsmise vajaduse vahel. On vastuvõetamatu, et USA ametiasutustele saadetakse süütuid inimesi puudutavate filtreerimata isikuandmete miljoneid elemente. On vastuvõetamatu, et neid andmeid saab USA seaduse kohaselt ja vastuolus ELi seadusega säilitada kuni 90 aastat. Ka SWIFT-lepingu suhtes peaks kehtima piisav isikuandmete kaitse ja eraelu puutumatuse, mida olen juba toetanud kahel fiskaalandmete vahetamise üle toimunud hääletusel.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma toetasin kindlalt seda raportit, nii et Euroopa Parlament saab väljendada SWIFT-lepingu selget tagasilükkamist. Läbirääkimised selle lepingu üle toimusid salaja, võtmata arvesse Euroopa Parlamendi muret, ning parlamendi läbirääkimistelt väljajätmise eest kandsid hoolt nõukogu ja Euroopa Komisjon. Nii eraelu puutumatuse kaitse kui ka nende andmete edastamise tõhususe seisukohast terrorismivastases võitluses on oluline, et need arutelud toimuksid viisil, et selgesõnalise lepingu üle toimuvad uued läbirääkimised. Sellest hääletusest tulenev sõnum on kinnitada taas Euroopa Parlamendi rolli Euroopa kodanike teenindamisel ning seda tehes kaitseb see nende õigusi ja põhivabadusi kindlalt ja tõhusalt, nii nende eraelu puutumatuse kaitsmisel kui ka terrorismi vastu võitlemisel.

Monika Hohlmeier (PPE), kirjalikult. – (DE) Minu otsus hääletada SWIFT-vahelepingu vastu ei ole otsus USAga koostöö vastu terrorismivastases võitluses. Ma olin rõhutatult selle poolt, et võimalikult kiiresti loodaks see uus ühilduv leping, mis lubaks Euroopa ja USA julgeolekuasutustel teha tihedat koostööd ja võimaldaks avastada rahaülekandeid, mille puhul kahtlustatakse terrorismiseoseid. Kuid vaheleping sisaldab olulisi puudusi, sealhulgas ebapiisavad sätteid andmete kustutamise, kaebamise õiguste, andmetele ligipääsetavuse ja nende kolmandatele isikutele edastamise osas. Peale selle, Euroopa Liidu ja USA tõelisest partnerlusest loodan seda, et see ei jäta vastutust kodanike julgeoleku tagamise eest üksnes USA kätte terroristide rahastamise jälgimisprogrammi (Terrorist Finance Tracking Programme (TFTP)) raames, vaid annab ka selgelt määratletud ajaraamistiku koostöös USAga Euroopa TFTPi väljatöötamiseks samuti Euroopa Liidu sees.

Sel põhjusel loodan, et lähitulevikus toimuvad läbirääkimised lepingu üle, mis annab endiselt pikaajalise aluse terrorismi vastu ühiseks võitlemiseks kõikjal maailmas, terrorismivõrgustike ja nende rahaliste tehingute avastamiseks, kuid mis samuti austab kodanike andmete puutumatust.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjalikult. – (RO) SWIFT-võrgustiku kaudu Ameerika Ühendriikidele pangaandmete edastamist käsitleva ajutise lepingu tagasilükkamist isikuandmete kaitse, proportsionaalsuse ja vastastikkusega seotud tegurite tõttu ei tohi käsitleda Lissaboni lepinguga antud uute volituste kasutamisenäa parlamendi poolt, vaid Euroopa poliitilise sõnumina. Lükates tagasi selle lepingu ja hääletades Euroopa Parlamendi soovitusel poolt, näitasime me, et olulist poliitilist otsust ei saa teha juhul, kui sellega rikutakse Lissaboni lepingu sätteid ja eelkõige põhiõiguste hartat. Kui uus leping, seekord pikaajaline, on sõlmitud ja see tagab Euroopa kodanike andmete kaitse, siis annab Euroopa Parlament oma positiivse hinnangu. Terrorismivastane võitlus jääb üheks peamiseks meie ees seisvaks väljakutseks. Selles olukorras on vaja uut lepingut, kuid see peab olema paremini läbiräägitud, et tagada Euroopa kodanike nõuetekohane kaitse. Seetõttu peab parlament uue lepingu koostamisel asutamislepingu vaimu austavas protseduuris etendama võtmerolli.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjalikult. – Täna hääletasin ma eesmärgiga võidelda terrorismi vastu USAle pangandusandmete edastamist käsitleva SWIFT-lepingu vastu. Selle lepinguga ei antud piisavat kaitset Euroopa inimestele, selles on vaja täiustada andmekaitse tagatist. Näiteks selle lepingu puhul ei ole andmete saamiseks nõutav eelnev kohtukorraldus. Andmekaitse on üks meie peamisi põhiõigusi. Inimõiguste kaitse on väga olulise tähtsusega ja nende kaitsmine on minu parlamendis tehtava töö lahutamatu osa. Samal ajal usun, et meil peavad olema kehtestatud meetmed, et aidata kaasa terrorismivastasele võitlusele, töötades koos USAga tandemina; kuid seda ei tohi saavutada meie põhiõiguste harta arvelt. SWIFT-lepingu tagasilükkamine on Euroopa Parlamendi ajaloos suure tähtsusega sündmus. Sellega edastatakse selge sõnum: et Euroopa Parlament hakkab kasutama sellele Lissaboni lepinguga antud uusi volitusi demokraatia huvides, seistes kodanike õiguste eest ja kaitses neid õigusi. Komisjon peab näitama USAga sõlmitavas mis tahes tulevases andmete jagamise lepingus, et terrorismivastase võitluse ja meie kodanike eraelu puutumatuse austamise vahel saavutatakse õige tasakaal.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjalikult. – (DE) Minu jaoks ei ole küsimust Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide tiheda ja konstruktiivse partnerluse vajalikkusest, eelkõige terrorismivastase võitluse puhul. Sellele vaatamata hääletasin ma SWIFT-vahelepingu vastu, sest selles ei selgitata põhilisi andmekaitse küsimusi. Euroopa Parlamendi kõrvaleastumine lepingu läbirääkimistel oli samuti vastuvõetamatu ja väga problemaatiline. Kuigi ma usun, et andmevahetust reguleeriv rahvusvaheline leping on vajalik, tuleb siiski kaitsta kodanike vabadusi ja põhiõigusi.

Véronique Mathieu (PPE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin SWIFT-lepingu poolt, sest minu arvates on andmevahetused kasulikud. Meie salateenistused on andnud teada mitmetest juhtumitest, mis tõendavad selle kasulikkust. Terrorismioht on olemas, seda ei saa eitada, ja eelmisel kuul Detroidis toimunud rünnakukatse tõestab seda. Me peame seetõttu näitama, et oleme vastutusvõimelised. See on vastastikkuse abi küsimus. Lepingut ei tohi tõlgendada ELi ühepoolse kohustusena. EL annab andmetele ligipääsu, kuid vastutasuna analüüsivad USA ametiasutused neid andmeid, mida meie Euroopas ei saa hetkel teha, sest Euroopal ei ole terroristide rahastamise vastu võitlemise programmi, mis oleks võrdväärne TFTPga. Selle lepinguga tagatakse meie julgeolek, mitte üksnes julgeolek USA territooriumil. Lõpetuseks, see on tõeline rahvusvaheline leping, eelnevalt eelmistest ühepoolsetest kohustustest. Garantiid on siduvad, lepingu rakendamist hinnatakse ja kui ELi meelest neid garantiisid ei järgita, siis selleks puhuks sisaldab leping selgesõnalise sätte, mille alusel saavad pooled selle lõpetada.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletusel käsitletud küsimus oli lepingu pikendamine, mis pangatehingute avastamise meetmete poolest on olnud äärmiselt oluline terrorismivastases võitluses, kusjuures terrorism on viimastel aastatel valinud oma sihtmärgiks Lääne ühiskonnad. Kui resolutsioon kiidetaks heaks ja leping lõkatakse tagasi, saaksid terroristide organisatsioonid tegutseda ilma igasuguse tõhusa kontrollita, kuid tõsiste tagajärgedega, mida see võiks kaasa tuua. Huvitaval kombel mitmed vasakäärmuslased, kes lükkavad lepingu tagasi alusel, et see rikub isikuandmete konfidentsiaalsust, on samad inimesed, kes oma päritoluriikides nõuavad pangasaladuste lõpetamist ja kõikide pangaandmete väljastamist. Nende inimeste jaoks ei ole probleem andmete edastamine, vaid asjaolu, et edastamist tehakse USAsse, riiki, mille suhtes nad ei suuda varjata oma silmnähtavat vaenulikkust. Seega, hääletades resolutsiooni vastu ja lepingu poolt, võtsin ma arvesse vaid mis tahes vahenditega terrorismi vastu võitlemise vajaduse väga spetsiifilisi asjaolusid ja USA põhirolli tunnustamist selles võitluses.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjalikult. – (ES) Ma hääletasin Hennis-Plasschaert'i raporti poolt, et näidata, et ma lükkan tagasi SWIFT-lepingu, mille allkirjastasid 27 liikmesriiki finantstehingute andmete edastamiseks USAle terrorismiga võitlemise ettekäändel. Minu arvates on Ameerika Ühendriikide taotlus vastuvõetamatu ning kujutab ohtu Euroopa kodanike vabadustele ja õigustele. Selle ettepanekuga püüdsid kõige konservatiivsemad jõud allutada meid kätest ja jalgadest seotuna üle USA huvidele, mõtlemata kodanike julgeolekule ja kodanike eraelu puutumatuse kaitsele. Euroopa Parlament ei saa lubada eurooplaste tsiviilõiguste ja -vabaduste rikkumist terrorismivastase võitluse nimel.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) EL on lubanud USA-l end liiga kaua petta. Viimane aeg on lõpetada USA pidev sekkumine meie tsiviilõigustesse ja -vabadustesse ning andmekaitse terrorismivastase võitluse nimel. Finantstehinguid käsitlevate sõnumiandmete edastamine välisriigi ametivõimudele kujutab meie kodanike põhiõiguste tõsist rikkumist, eriti kui andmete saajaks on Ameerika Ühendriigid. Pangaandmete miljonite elementide edastamine ei ole absoluutselt Euroopa huvides.

Keegi ei tea, mida USA salateenistused kogutud andmetega teevad ja seetõttu on üks avatud igasugusteks kuritarvitusteks, ka majandusspionaažiks. Washingtoni poolt pangaandmete kasutamine terrorismivastases võitluses ei ole midagi muud kui odav suitsukate. Peale kõige muu, vastates SWIFT-lepingule eitavalt, saaks EL tõestada enda USAst sõltumatust. Ma saan vaid kogu hingest toetada Euroopa Parlamendi eitavat vastust SWIFT-lepingule.

Mariya Nedelcheva (PPE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin Euroopa Liidu Nõukogu ja Ameerika Ühendriikide SWIFT-lepingu vastu, sest minu arvates on garantiid andmekaitse kohta ebapiisavad. Seadmata kahtluse alla asjaolu, et võitlus terrorismi vastu on hädavajalik, sest täna on oht rohkem kui reaalsem, olen ma veendunud, et me ei saa tagada Euroopa kodanike julgeolekut, tagamata samal ajal nende isikuandmete täielikku austamist.

Praegusel kujul on liiga üldsõnalised need SWIFT-lepingu sätted, milles sätestatakse juhtumid, mille korral Ameerika Ühendriigid võiksid edastada Euroopa andmeid kolmandatele riikidele. Selliste andmevahetuste reguleerimiseks on vaja selget sätet. Lepingu artiklis 11 ei ole kaugeltki piisavalt käsitletud võimalikke õigusvahendeid, mis on kättesaadavad kodanikele või ettevõtjatele, kelle arvates ei ole nende andmeid ilmselt õigesti töödeldud.

Kui lepinguga tagatakse andmekaitse, kus andmeid töödeldakse Euroopa Liidus, siis mis juhtub aga Euroopa andmete töötlemisel Ameerika Ühendriikides? Läbirääkimised tuleb teostada läbipaistval ja demokraatlikul viisil, Euroopa Parlamendi täielikul toel, nagu on sätestatud Lissaboni lepingus seda liiki välislepingute suhtes.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) 11. veebruar 2010 on Euroopa Parlamendile püha: poliitiliste veendumuste võimalikult laia spektrit esindavad liikmed ja hulk liikmesriike hääletasid selle poolt, et lükata tagasi Euroopa kodanike finantsandmete edastamine USAsse. Ei ole selge, kuidas selline andmete edastamine täidaks terrorismivastase võitluse eesmäärke, ka ei taga SWIFT-leping Euroopa andmekaitsestandardeid. Selle otsusega on parlament kui Euroopa kodanikke esindav organ saavutanud suurema mõju ja enesekindluse ning ei ole allunud USA survele. Selle vastus kujutas selget eitavat sõna Euroopa tsiviilõiguste piiramisele terrorismivastase võitluse maski all. Endastmõistetavalt toetasin ka mina sel põhjusel tagasilükkavat raportit.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin Ameerika Ühendriikidega sõlmitava SWIFT-lepingu tagasilükkamise poolt, sest see kujutab pigem ohtu Euroopa kodanike eraelu puutumatusele kui vahendit terrorismiga võitlemiseks. Euroopa Liidu ja USA hiljuti sõlmitud leping on väljakutse Euroopa Parlamendile, arvestades, et see sõlmiti vaid päev enne Lissaboni lepingu jõustumist. Parlamendiga ei konsulteeritud selle lepingu osas õigeaegselt ja nüüd on liiga hilja. Ma lükkasin lepingu tagasi ja me loodame, et nii Ameerika Ühendriigid kui ka nõukogu taipavad, kui oluline on Euroopa Parlamendi kaasatus otsuste tegemise protsessis ELi tasemel. Ma usun kindlalt, et eesistujariigi Hispaania ametiajal on võimalik saavutada parem leping.

Renate Sommer (PPE), kirjalikult. – (DE) Ma hääletasin SWIFT-lepingu üle hääletuse edasilükkamise poolt. Neljanädalane edasilükkamine oleks avanud võimaluse täiendavateks läbirääkimisteks. Selle otsusega näitasime me komisjonile, et teame paremini, et oleksime võinud kasutada võimalust oma kodanike ja ettevõtjate põhjendatud huvide käsitlemiseks nende andmete kaitsmisel juba kehtivas vahelepingus. Lõppkokkuvõtteks on meie kohustus kaitsta tsiviilvabadusi ja põhiõigusi. Kuid edasilükkamist kõrvale heites jättis praegune täiskogu kasutamata võimalust kasutada vastutustundlikult oma uusi volitusi ja suurendada enda mõjuvõimu läbirääkimiste üle. Teiselt poolt ei olnud aga mitte mingit võimalust, et ma oleksin saanud hääletada SWIFT-lepingu poolt. Demonstreerides usumatult ülbelt iseend teenindavat mentaliteeti, on USA usalduse rikkumine liiga karjuv ja nõukogu ilmutas selle suhtes parlamendile põlgust.

Nüüd peame aga pidama läbirääkimisi uue pikaajalise lepingu üle kiiresti ja enesekindlalt, kaasates Euroopa Parlamendi, olenemata kui tugev transatlantiline sõprus ka ei oleks. Selline leping peab peegeldama ELi standardeid, sest kontrollitud andmevahetus rahvusvahelise terrorismiga võitlemisel on ka Euroopa huvides.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Ma hääletasin veendunult rapordi poolt ja mul on hea meel, et enamus on keeldunud alluma tugevale poliitilisele survele ning paneb oma hääle õigluse ja julgeolekupoliitikate suhtes maksma. Takistades miljonite Euroopa ülekannete ja pangatehingute kohta teabe edastamist USA-le veelgi kauem SWIFT-süsteemi kaudu, näitab parlament, et võtab tõsiselt Lissaboni lepinguga sätestatud põhiõigusi.

ELi eesistujariik ja Euroopa Komisjon peavad nüüd lõpetama vahelepingu Ameerika Ühendriikidega ja minema tagasi läbirääkimiste laua taha, olles varustatud Euroopa Parlamendi 2009. aasta septembris vastuvõetud resolutsioonis sätestatud nõuetega. Kõigepealt tuleb aga pidada avatud arutelu ühelt poolt julgeolekupoliitika ja terrorismivastase võitluse ning teiselt poolt põhiliste tsiviilõiguste ja sadade miljonite kodanike eraelu puutumatuse minimaalsete garantiide suhete olemuse üle. Mul on hea meel, et väljapressimine ja poliitiline surve ei andnud tulemusi! Lõppude lõpuks on tobe väita, et tsiviilõiguste ja eraelu puutumatuse austus takistab võitlust terrorismi vastu. Meie Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonis oleme valmis tegema koostööd tõhusa, range julgeolekupoliitika osas, kuid vaid siis, kui see austab põhiseaduslikke õigusi ning pöörab ka tähelepanu kuritegevuse ja terrorismi põhjustele.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Võitlus rahvusvahelise kuritegevuse vastu, eelkõige kasutades transatlantilist koostööd võitluses terrorismi vastu, on Euroopa Liidu üks peamisi prioriteete. Kuid see koostöö tuleb seada sisse vastastikkuse ja omavahelise usalduse alusel. Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vaheleping finantstehinguid käsitlevate sõnumiandmete töötlemise ja edastamise kohta ei taga Euroopa kodanikele ja ettevõtetele samu õiguseid ja garantiisid USA õiguse kohaselt, nagu neile kuulusid ELi territooriumil. Andmete edastamise süsteem ei austa andmekaitset käsitlevates Euroopa õigusaktides sisalduvaid peamisi põhimõtteid, eelkõige proportsionaalsuse ja vajalikkuse põhimõtteid. Lepingus ei sätestata selgesõnaliselt, et taotluste puhul on nõutavad kohtuload või et taotlused on ajaliselt piiratud. Ka ei ole selles piisavalt määratletud tingimused andmete jagamiseks kolmandate riikidega. Samuti kahetsen ma asjaolu, et läbirääkimistel ei jaganud nõukogu peaaegu üldse teavet parlamendiga ja et lepingu üle hääletamine toimus

alles pärast selle jõustumist. Neil põhjustel ja seetõttu, et Euroopa kodanike õigused ja garantiid väärivad austust, hääletan ma SWIFT-lepingu sõlmimist tagasilükkava resolutsiooni ettepaneku poolt.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjalikult. – (PL) Mitmete kaasparlamendiliikmete sõnul on nõukogu teinud vea, ignoreerides Euroopa Parlamenti praegustel läbirääkimistel USAga. Minu fraktsiooni juhataja Joseph Dauli esitatud kõne ei muutnud asja. Pärast põhjalikku arutelu palus ta kaasparlamendiliikmetel hääletus edasi lükata. Cecilia Malmström nõudis, et uuele komisjonile tuleks anda rohkem aega teema uurimiseks ja täiendavateks läbirääkimisteks ning parlamendile asja põhjalikumaks arutamiseks. Ma saan aru isikuandmete kaitsmise tohutust tähtsusest, kuid peame samuti meele pidama, et Ameerika Ühendriigid on meie suurim partner. Me peame tuginema omavahelisele usaldusele ning terrorismivastane võitlus ja meie kodanike julgeolek on meie ühine kohustus. Vastavalt oma fraktsiooni seisukohale hääletasin edasilükkamise poolt. Kahjuks kaotasime me 15 häält. Mulle teadaolevalt ei olnud hääletusel kohal 35 minu fraktsiooni liiget. See on vaid veel üks tõend sellest, et iga hää on tähtis. Järgmisena, vastavalt oma fraktsiooni seisukohale, hääletasin ma lepingu poolt. Parlament lükkas lõpuks lepingu tagasi 378 häälega 196 hääle vastu, kusjuures 31 hoidusid hääletamisest. Ma ei ole rahul selle tulemusega, kuid me tuleme kahtlemata varsti tagasi selle niivõrd tähtsa küsimuse juurde.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE), kirjalikult. – Kuigi on selge, et väljapakutud eeskirjade eesmärk on aidata kaasa võitlusele küberkuritegevuse, samuti küberterrorismi vastu, muudab selgesõnaline viide Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklile 8, võttes arvesse ka Euroopa Kohtu otsust C317/04, ebaseaduslikuks kõnealusel teemal antud iga poolthääle, sest iga Euroopa kodanik on kohustatud järgima Euroopa Liitu reguleerivaid üldisi eeskirju, samuti Euroopa Kohtu otsuseid.

Thomas Ulmer (PPE), kirjalikult. – (DE) Ma hääletasin SWIFT-lepingu tagasilükkamise poolt. See sündmus on verstapost Euroopa tulevasel demokraatiseerimisel ja parlamendi oma Lissaboni lepingu kohaste demokraatlike õiguste teostamisel seoses andmekaitse ja meie kodanike individuaalsete õigustega. Ma sooviksin näha veel palju selliseid imelisi hetki.

Otsuse ettepanek B7-0063/2010

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Ma toetan seda otsuse ettepanekut, millega nõutakse direktiivi vastuvõtmist, millega rakendatakse Euroopa tervishoiusektori sotsiaalsete partnerite raamkokkulepet teravate instrumentide põhjustatud vigastuste ärahoidmise kohta haigla- ja tervishoiusektoris. Igal aastal täheldatakse Euroopa Liidus enam kui üks miljon süstlatorkevigastust, millega võib kaasneda eluohtlike viiruste edasikandumine. Nimetatud kokkuleppe miinimumstandardite klausel ei välista tulevase riigisiseseid ja ühenduse sätteid, mis on tööliste soodsamad. Minu fraktsioon Euroopa Parlamendis on aastaid nõudnud rangemaid Euroopa ohutusestandardeid tervishoiusektoris ning lisaks raamkokkuleppele tuleb kiiremas korras võtta vastu direktiiv ja seda rakendada.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin selle otsuse ettepaneku poolt, sest õigusakte tervishoiu töötajate kaitsmise valdkonnas on vaja tugevdada. Kahjuks esineb Euroopa Liidus igal aastal üle ühe miljoni süstlatorkevigastuse, millega kaasneb selliste viiruste nagu B-, C-hepatiit või HIV/AIDS edasikandumine. Seetõttu on äärmiselt vajalik võtta liikmesriikides vastu raamkokkulepe ja seda rakendada teravate instrumentide põhjustatud vigastuste ärahoidmise kohta haigla- ja tervishoiusektoris.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa haiglate ja tervishoiu valdkonna tööandjate ühenduse (European Hospital and Healthcare Employers' Association, HOSPEEM) ja Euroopa avaliku sektori töötajate ametiühingu (European Federation of Public Services Unions, EPSU) vahel on sõlmitud raamkokkulepe teravate instrumentide põhjustatud vigastuste ärahoidmise kohta haigla- ja tervishoiusektoris.

Selle kokkuleppe eesmärk on luua standardid ja eeskirjad tervishoiutöötajate kaitsmiseks teravate instrumentide põhjustatud vigastuste eest, millega võib kaasneda üle 20 surmaga lõppeva viiruse edasikandumine ja mis seega tekitavad äärmiselt tõsiseid rahvatervise probleeme.

Arvestades selle raamkokkuleppe tähtsust tervishoiusektori töötajate tervise kaitseks, peab komisjon jälgima selle rakendamist ja võtma kiiresti vastu seda rakendava direktiivi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Süstlatorke ja muud teravate meditsiiniinstrumentide põhjustatud vigastused on üks kõige enam levinumaid ja tõsisemaid riske tervishoiutöötajatele kogu Euroopas, arvestades, et haiglatöötajad ja tervishoiutöötajad riskivad sageli vigastustest põhjustatud nakkuste saamisega süstalde ja teiste teravate instrumentide kasutamise tõttu, nagu on viidatud vastuvõetud otsuse ettepanekus. Seetõttu on vaja tagada kõrgeim võimalik ohutusetase haigla töökeskkondades ja tervishoiutegevuses.

Neil põhjusel kiitsime heaks otsuse, mis viitab raamkokkuleppele, mis omakorda sisaldab ohutuse miinimumstandardite klauslit, piiramata olemasolevate ja tulevaste ühenduse ja riigisisese tööliste soodsamate ohutuse miinimumstandardite rakendamist. Liikmesriigid ja/või nende sotsiaalsed partnerid peaksid olema vabad ja julged võtma vastu täiendavaid meetmeid, mis on tööliste kõnealuses valdkonnas soodsamad.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – Toetan tugevalt komisjoni ja Euroopa tervishoiusektorit esindavate partnerite vahel saavutatud raamkokkulepet. Tervishoiutöötajate kaitsmine vigastuste ja viiruste potentsiaalse edasikandumise eest on väga olulise tähtsusega ja mul on hea meel, et see ettepanek sai nii palju toetust, eriti pärast Stephen Hughesi nii põhjalikku tööd.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Lisaks sellele on töötajate tervis töökohas peale töövaidluse küsimuse ka teema, mis nõuab sotsiaalset vastutust, mis omakorda tähendab, et see hõlmab kõiki selle valdkonna eest vastutavaid asutusi, sealhulgas Euroopa Parlamenti. Raamkokkulepe, mis sõlmiti täna Euroopa haigla- ja tervishoiusüsteemi sotsiaalsete partnerite vahel, on oluline panus töötajate tervise ja ohutuse kaitsmiseks haiglasektoris.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Ma hääletasin selle otsuse ettepaneku eest, et kaitsta kliinikutes ja haiglatest töötavaid inimesi. Tegelikult langeb liiga palju haigla- ja tervishoiutöötajaid vigastusest põhjustatud viiruse ohvriks süstalde ja teravate instrumentide kasutamise tõttu. Euroopa Parlamendi liikmena pean ma selle vältimise eest võitlema. Selle ettepanekuga nõutakse ka selle ohuga kokkupuutuvate tervishoiutöötajate koolituse ja töötingimuste parandamist: kogu Euroopa Liidus on vaja ohutumaid meditsiiniinstrumente koos nendega seotud kaitseseadmetega. Oma sotsiaalsete veendumuste ja oma teadmistega haiglateskkonnast kutsun ma üles võtma kiiresti vastu ja rakendama viivitamata direktiivi ettepanekus määratletud meetmeid.

Evelyn Regner (S&D), *kirjalikult*. – (DE) Ma hääletasin Euroopa Parlamendi otsuse ettepaneku poolt, sest toetan sotsiaalse partnerluse kokkuleppeid. Väljakujunenud Euroopa sotsiaalsed partnerid on jõudnud asja suhtes kokkuleppeni ja ma kutsun üles, et see raamkokkulepe lisataks viivitamata kehtivasse Euroopa õigusesse nõukogu edasise viivitusega kehtestatava direktiiviga.

Derek Vaughan (S&D), *kirjalikult*. – See oli tähtis Euroopa direktiivi hääletus, mis parandab süstlatorkevigastuste all kannatavate töötajate kaitset. Võimalikult kiiresti on vaja võtta meetmeid, et kaitsta tervishoiusektoris töötavaid inimesi nakatumise eest surmaga lõppeda võivatesse haigustesse, nagu HIV/AIDS ja hepatiit, kasutatud süstalde tingitud vigastuste tõttu. Süstlatorkevigastused on üks kõige enam levinumaid ja tõsisemaid tervishoiutöötajate riske kogu Euroopas. Hinnanguliselt esineb igal aastal kõikjal Euroopas miljon seda liiki vigastust. Ma loodan, et võetakse kiireid meetmeid, et parandada süstalde ja teravate instrumentidega töötavate isikute koolitust ja ohutust, et põhjustatud vigastuste arv väheneks drastiliselt ja seotud isikutele põhjustatud emotsionaalne kahju kahaneks. Lisaks loodan ma, et ohutamate meditsiiniinstrumentide kasutamine aitab vältida ärahoitavaid vigastusi inimestel, kes töötavad igapäevaselt süstaldega.

8. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung peatati kell 12.50 ja jätkus kell 15.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: Rainer WIELAND

asepresident

9. Eelmise istungi protokollu kinnitamine (vt protokoll)

10. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumiste juhtumite arutamine(arutelu)

10.1. Venezuela

Juhataja. – Järgmine arutelu punkt on kuus ettepanekut Venezuelat käsitlevate otsuste kohta.⁽¹⁾

Tunne Kelam, autor. – Austatud juhataja! Parlamendiliikmed on olnud väga mures Venezuela režiimi ajakirjandusvabaduse üle hiljutise kontrolli tugevdamise pärast.

Nagu te teate, on ajakirjandusvabadus üks demokraatliku ühiskonna alustugesid. See sisaldab kindlasti õigust saada teavet mitmetest pluralistlikest allikatest. Hiljuti ründas ajakirjandusvabadust president Hugo Chávez. Möödunud aasta augustis lasi ta sulgeda 34 raadiojaama, keeldudes uuendamast nende litsentse. Selle aasta jaanuaris lasi president Chávez sulgeda õhu kaudu edastatava kanali RCTV International ning viis muud kaabel- ja satelliittelevisioonikanalit, mis ei edastanud tema ametlikku kõnet. Lisaks nimetas ta, et Twitterit ja Internetti kasutatakse valitsusevastase teabe levitamiseks terroristliku tegevusena. Me protesteerime vaba ajakirjanduse sulgemise vastu protesteerinud kahe Venezuela üliõpilase surma vastu ...

(Juhataja katkestas sõnavõtja)

Renate Weber, autor. – (ES) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Sõnavabadus ei ole virtuaalõigus, milles saab kokku leppida, võtmata arvesse riigi poliitilist ja sotsiaalset reaalsust. Ajakirjandusvabadus väljendada arvustavaid arvamusi valitsuse ja poliitikute kohta, olgu nad presidendid, valitsuse pooldaja või opositsioonist, on kõige olulisem garantii, mis inimestel olla võib. See tähendab liigipääsu teabele pluralistlikest allikatest, mis tähendab, et hääletusõigus on ehtne.

Kahjuks on reaalsus Venezuelas see, et pärast president Chávezi valitsuse mitmeid demokraatiavastaseid akte opositsiooni vastu, tundub, et see valitsus kavatseb teha lõpu ajakirjandusele. Me ei viita üksnes RCTV hiljutisele juhtumile, mille suhtes Venezuela autovisuaalne amet kehtestas tagasiulatuva seaduse, vaid ka asjaolule, et alates 2009. aastast on Venezuelas kõige populaarsematest raadiojaamadest suletud 34.

Lisaks avaldatakse muutmiseks survet Globovisión'ile, mis järgib veel valitsusest sõltumatut toimetustliini. Ärgem unustagem, et kõige loomuvastasem viis ajakirjanduse lõpetamiseks on algtada enesetsensuur.

Pärast 34 raadiojaama sulgemist andis Hugo Chávezi valitsus ametlikult teada, et on olemas nimekiri teistest jaamadest, mis suletakse samuti: see on nimekiri, millest mitte keegi ei tea, sest protseduurid ei ole avatud, ja nimekiri, mille kohta on palju ebakindlust ning mille ainus eesmärk on edendada enesetsensuuri. Kõik need rikkumised toimuvad ilma kohtute vastuseta neile esitatud avaldustele.

Õigusriiki ja võimude lahusust ei ole riigis, kus ei austata üleüldist põhimõtet, nagu tagasiulatuva jõu puudumise põhimõtet, ning kus kohtuorganid ei vasta pöördumistele, kui president ei käsi neil seda teha. Demokraatia lihtsalt puudub. Kahjuks on Venezuela hetkel selline riik.

Véronique De Keyser, autor. – (FR) Austatud juhataja! Mul on kahju, kuid otsuse ettepanek Venezuela kohta, mille esitas peamiselt Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon, on vingerpuss, mis on kokku klopsitud selleks, et kasutada kiireloomulist arutelu poliitilistel eesmärkidel ja püüda seada Hugo Chávezi halba valgusse.

Ma jätkan, sest pole mõtet aega raisata. Neli riiklikku jaama jätsid täitmata kohustuslikke registreerimisnõudeid. Need on ajutiselt peatatud ja tegelevad hetkel nõuetele vastavuse saavutamise ja ma loodan, et see saab varsti korda.

Ühises otsuse ettepanekus koos Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooniga ja Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooniga kordas minu fraktsioon oma ühemõttelist toetust sõnavabadusele ja pluralismile. Kuid ma olen üllatunud selle väga erineva arvamuse üle, mis fraktsioonil PPE sõnavabaduse kohta on. Kas see ei olnud mitte teie, kes hääletas Itaalias ajakirjandusvabadust käsitleva otsuse vastu Berlusconi kaitseks? Kui te soovite täna end lolliks teha, siis olge lahke! Hääletamise ajal on palju teiesuguseid – kasutage seda võimalikult hästi ära!

Raúl Romeva i Rueda, autor. – (ES) Austatud juhataja! Mul on samuti kaks probleemi seoses Venezuelaga. Neist üks puudutab vormi ja teine sisu. Vormi suhtes pean ma ütlema, et meie kolleegidest liikmed Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonis, kes nüüd juba mõnda aega on kuritarvitanud seda

⁽¹⁾ Vt protokoll

kiireloomulist istungit inimõiguste rikkumise kohta parteipoliitilise arutelu pidamiseks, tekitavad keerulise olukorra.

Nende jaoks on üsna õiguspärane soovida parteipoliitilist tegevust. Kuid see ei ole õige koht. Kui nad soovivad teha toetusavaldusi oma sõpradele või ka kritiseerida valitsusi, mis neile ei meeldi, siis see ei ole õige aeg ega koht.

Kuid võtke seda kiireloomulist istungit, kus me arutame inimõiguste ja demokraatlike põhimõtete rikkumisi, palju tõsisemalt, sest kui me seda ei tee, kaotame me kogu oma praeguse usaldusväarsuse ja seda on kindlasti raske rahvusvahelisel tasandil tagasi saada!

Ladina-Ameerikas on mitmeid karjuvaid inimõiguste rikkumiste juhtumeid. Olgem järjepidevamad! Kas me soovime arutada inimõigusi Ladina-Ameerikas? Sel juhul rääkigem Kolumbiast ja Hondurasest! Kuidas saab nii olla, et neid küsimusi ei arutata siin täiskogu istungil mitte kunagi? Miks on meil alati see probleem ja ometi sellise juhtumi puhul nagu tänane, mis on vaid administratiivne küsimus, saame me sellisel määral kohalolekut ja toetust? See ei ole vastuvõetav! See ei ole vastuvõetav, sest, ma rõhutan, me kaotame kogu usaldusväarsuse ja legitiimsuse selleks, et me saaksime väljendada arvamust seda liiki juhtumite kohta.

Lubage mul olla väga selgesõnaline! Ma ei ole Chávezi jänger. Ma pooldan sõnavabadust, ka nende puhul, kelle arvamused on radikaalselt vastupidised minu omadega, olgu see siin Itaalias või Hondurases. Kuid see ei ole tänane arutelu. Täna käsitletav küsimus on sisuliselt administratiivne küsimus. See on küsimus, mis on seotud Venezuela sisekorraga, küsimus, mida lahendatakse ja veelgi enam, mis on isegi lahendatud vastavalt meie andmetele.

Seetõttu ei olegi mingit juhtumit. Ei ole tuuma. Kui me soovime jätkata selle kiireloomulise istungi naeruvääristamist, siis jätkakem praegust joont ja me lõpetame sellega, et me ei aruta üldse mitte midagi mitte kunagi, sest meil ei saa olema mitte mingisugust usaldusväarsust!

Seetõttu ma kutsun fraktsiooni PPE liikmeid üles võtma seda kiireloomulist istungit veidi tõsisemalt või see osutub lõpuks kahtlemata täiesti mõttetuks.

Joe Higgins, autor. – Austatud juhataja! Lubagem mul kõigepealt rõhutada parlamendi parempoolsete fraktsioonide täielikku silmakirjalikkust, kes mõistsid hukka selle, et Venezuela valitsus telejaama Radio Caracas Television (RCTV) edastamisseadmed ajutiselt tagasi võttis, teeseldes, et nad on ajakirjandusvabaduse eestseisjad. Need on samad fraktsioonid, kes seisavad sellise Euroopa süsteemi eest, kus ajakirjanduse valdavat enamust kontrollivad miljardärid ja suured erakorporatsioonid, kes kasutavad seda kontrolli ühelt poolt endale tohutute kasumite lõikamiseks ja teiselt poolt kapitalistliku, turumajanduse ja neoliberalistliku propaganda väljapaistamiseks; kes praeguse majanduskriisi kontekstis halvustavad ja kuritarvitavad avaliku sektori töötajaid, näiteks surudes järeleandmatult peale päevakorda, et töölisklassi inimesed peavad maksma kinni selle kriisi ja halvustavad lõputult neid töölisklassi organisatsioone, kes julgevad mitte nõustuda.

RCTV küsimuse inimõiguste otsusesse lisamine täna on selle protseduuri jäme rikkumine. Muuseas, enamik Venezuela ajakirjandusväljundeid on tegelikult eraomanduses, mis hõlmab võimsaid meediakorporatsioone, mis pidasid 2002. aastal salanõu, et kukutada Hugo Chávez, keda Venezuela inimesed valisid mitu korda järjest. Reaalsus on see, et parlamendi fraktsioonil EPP on sama tegevuskava kui riigipöörde konspiraatoritel: nad soovivad kukutada Hugo Chávez'i valitsuse, sest see valitsus ei ole järginud ettekirjutusi, mida on andnud ülemaailmne kapitalism, mis teostab erastamist ja dereguleerimist kõikide liikmete hulgas ning nad ei soovi vastuseisu neoliberaalsele tegevuskavale. Jah, Ladina-Ameerika töölisklass tõuseb üldiselt opositsioonina vastu. Mul on ka teravat kriitikat Venezuela valitsuse suhtes.

Vaatamata Venezuela inimeste enamuse tohutule toetusele ei ole Hugo Chávez tegelikult murdnud otsustavalt lahti kapitalismist ja juhtinud liikumist tõeliselt demokraatliku sotsialismi poole. Teatud mõttes on suundumus bürokraatia poole. Lõpetuseks, minu kaasmõttelejad selles küsimuses, näiteks Socialismo Revolucionário Group, võitlevad nende suundumuste vastu ning võitlevad tööliste õiguste ja tõelise sotsialismi eest, mis tähendab muu hulgas seda, et ajakirjandust ei kontrolli kapitalistlikud ega bürokraatlikud huvid, vaid need on demokraatlikult avatud kõikidele ühiskonna sektoritele.

Tomasz Piotr Poręba, autor. – (PL) Austatud juhataja! Euroopa Parlament on tõepoolest just see koht, kus me peaksime täna rääkima sellest, mis toimub Venezuelas, kus diktaator rikub seadust, kõrvaldab opositsiooni, sulgeb sõltumatuid televisioonijaamu, sundvõõrandab ettevõtteid ja sulgeb mitmeid asutusi. Just siin on see koht! Need on inimõiguste ilmselged rikkumised.

Kuid on ka teisi küsimusi, sest tema valitsemine ei destabiliseeri olukorda mitte ainult oma riigis, vaid destabiliseerib olukorda piirkonnas. Proaktiivne tegevus Kolumbia vastu, toetus FARCi partisanidele – need on asjaolud, mis võiksid tegelikult viia selles piirkonnas reaalse konfliktini.

Kolumbia on meie strateegiline partner. Toetagem Kolumbiat ja olgem sellega ajal, mil Chávez ründab seda nii tugevalt, ning ajal, mil riiki sunnitakse, pettusega või provokatiivselt, intensiivistama selles piirkonnas konflikti. See on meie kohustus ning kui need rünnakud ja provokatsioon intensiivistuvad, siis on Euroopa Liit ja Euroopa Parlament kohustatud seisma Kolumbia kõrval, olema koos Kolumbiaga ja toetama Kolumbiat konfliktis Venezuelaga, mis võib, ma kardan, peagi.

Bogusław Sonik, *fraktsiooni PPE nimel*. – (PL) Austatud juhataja! Alati on nii, et keegi võtab võimu selleks, et homne päev oleks parem, et kõrvaldada ebavõrdsused, vabastada inimesed rõhujatest ja türannidest, lõpetada vaesus ja viletsus, kasutada riigi jõukust rahva heaoluks. See on iga revolutsiooni eesmärk ja nende inimeste eesmärk, kes demokraatia mehhanisme kasutades võtavad endale unistatud positsiooni, näiteks presidendi oma, selleks et juba järgmisel päeval visata ära oma loosungid vabaduse, demokraatia ja ühiskonna kohta. Sellest hetkest alates juhitud nad vaid ühest motost: „Kui me oleme võimu saanud, ei anna me seda mitte kunagi käest”. Diktaatorid saavutavad selle eesmärgi, kasutades samu meetodeid: tsensuur, salapolitsei, vangla teisitimõtlejatele, opositsiooni lõhkumine ja jagamine ning täielik kontroll ajakirjanduse üle. See on midagi, mis on asutamisharta moodi. 20. sajandil sümboliseeris seda laadi mõtlemist näiteks Lenin, kes surus maha kangelaslike Kroonlinna madruste ülestõusu. See diagnoos peab täna paika ka Venezuela puhul. Ajakirjandusvabadused on demokraatia ja põhiväärtuste austamise seisukohast olulise tähtsusega. Euroopa Komisjon peaks võtma asjakohaseid meetmeid.

Zigmantas Balčytis, *fraktsiooni S&D nimel*. – (LT) Mõned meie fraktsiooniliikmed on tegelikult juba esitanud oma seisukoha ja ma nõustun samuti, et Venezuela küsimus või sõnavabadus ei ole asjakohane mitte üksnes Ladina-Ameerikas, vaid kogu Euroopas ja kogu maailmas. Kui me uuriksime sõnavabaduse rikkumisi üksikasjalikult, siis ma usun, et avastaksime selle probleemi olemasolu mõnes Euroopa Liidu liikmesriigis.

Ma kindlasti toetan mõtet, et see küsimus lisati päevakorda ehk liiga kiiresti ning et meil on palju suuremaid probleeme ja suuremaid kuritegevusi, mitte üksnes Ladina-Ameerikas, vaid ka teistes riikides. Seega usun, et hetkel on see küsimus ületähtsustatud.

Izaskun Bilbao Barandica, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (ES) Austatud juhataja! Ma nõustun, et on olemas palju tõsisemaid probleeme kui see, kuid minu kohus on järjekindluse pärast häbimärgistada seda, mis toimub hetkel Venezuelas. Ma hääletasin Itaaliat käsitleva algatuse poolt.

Mõned päevad tagasi häbimärgistasin ma siin juhtumit, mis oli seotud ainsa baskikeelse ajalehe sulgemisega Hispaanias, baskide kodumaal, ja täna häbimärgistan ma raadiojaama Radio Caracas sulgemist 2007. aastal ja 34 raadiojaama sulgemist 2009. aastal.

Ma soovin, et need oleksid vaid administratiivsed probleemid ja nende ajakirjandusasutuste õigused taastatakse. Kuid ma olen mures, kuuldes, et president Chávez võrdsustab uued sidepidamisvahendid riikliku terrorismina, ja nähes, kuidas Internet on tõsise ohu all.

Minu kohus on kaitsta inimõigusi, kaitsta sõnavabadust, kaitsta ajakirjandusõigusi anda vaba ja mitmekesist teavet, sest see tähendab kodanike täie vabadusega teabe saamise õigust.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Me teame, et Venezuela on üks kõige naftarikkamaid riike maailmas. Me teame ka, et sellel riigil on tohutu hüdroelektrienergia potentsiaal. Sellele vaatamata, nagu me kõik teame, kannatab Venezuela elanikkond aastatepikkuse halva juhtimise tagajärgede all. Aastakümnete jooksul ei ole riik suutnud investeerida oma naftatulusid jätkusuutlikku arengusse või infrastruktuuri arendamisse. Riigi valuuta sidumine USA dollariga oli tõenäoliselt järgmine destrukttiivne liigutus. President Chávez püüdis hiljuti seda probleemi lahendada, alandades valuuta väärtust ja võttes riigivõla kontrolli alla. Kuid pankade natsionaliseerimine, sundvõõrandamine ja toiduainetekaupluste ajutine sulgemine ei ole tõenäoliselt piisav, et tõrjuda eemale peatamatu inflatsioonioht kuigi kauaks.

President Chávez ajab dirigeerivat majanduspoliitikat, tsentraalselt planeeritavat majandust, mis sarnaneb teiste autoritaarsete režiimide majandustele ning mis on kahtlemata ja paratamatult määratud nurjumisele. See olukord halveneb tõenäoliselt veelgi siis, kui toiduainetootjad, kes on olnud aastaid sunnitud tootma toiduaineid fikseeritud mitteturuhindadega, püüavad tõusta üles protestiks kindlal hetkel, mil see võimalik on. Ma pean samuti kritiseerima asjaolu, et selles ebakindlas olukorras, kus Venezuela elanikud kannatavad elektrienergia katkestuste, veenappuse ja kahetsusväärse majanduse all, on president Chávez ostanud üle 70

miljoni dollari väärtuses relvi kaitseliidu jaoks. See ei ennusta midagi head kontekstis, kus valitsust kritiseerinud uudiste edastuskanali sulgemisele järgnesid pidevad protestid, mille käigus pörkusid üliõpilased ja opositsiooniliikmed korduvalt vägivaldselt kokku julgeolekujõududega.

Kuna, nagu me kõik nõustume, valmistavad inimõigused erilist muret Euroopa Liidule, on meie ülesanne aidata. Me peame tegutsema, mitte ainult inimõiguste rikkumisega seotud juhtumitel, vaid ka uurides võimalusi, mis võiksid parandada Venezuela elanikkonna elutingimusi, sekkumata otseselt selle riigi siseasjadesse. See ülesanne nõuab palju diplomaatilisi oskusi ja tundlikkust. Ma loodan, et Euroopa Liit on selleks suuteline!

Martin Kastler (PPE). – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ma olen mõnevõrra üllatunud, et siin täiskogul Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni süüdistatakse selles, et nad surusid päevakorda teema, mis kuigi olles pakiline, ei ole meelepärase selle täiskogu vasakpoolse enamuse ühelegi liikmele. Ma kahtlen, et nad moodustavad selles täiskogus enamuse. Ma lihtsalt pidin esitama selle küsimuse. Nagu kõik teised fraktsioonid, on ka meie fraktsioonil täielik õigus tõstatada seda küsimust. Isegi kui hetkel võimul olev Hugo Chávez võib olla teie või eelmise eesistujariigi Hispaania mingisugune semu, peame lihtsalt küsima, milliseid meetmeid selles osas võetakse.

Ma olen üsna hämmeldunud, et keegi selline nagu Hugo Chávez saab öelda selliseid asju nagu, et Twitter on terroristlik süsteem. Mul on kahju, kuid igaüks, kes täna sel päeval kirjeldab Twitterit terroristliku süsteemina, elab teises maailmas, kiviajas. Lubagem mul teile öelda ka seda: Meie, fraktsioon PPE, ei lase end heidutada sellest süüdistusest! Me mõistame inimõiguste rikkumised kõikjal hukka. Ma mõistan isiklikult hukka inimõiguste rikkumised, kui tegemist on ajakirjandusvabadusega. Sel alusel lubagem mul vaid öelda, et Venezuela ajakirjanikke toidetakse teelusikaga ja neile tehakse ettekirjutusi ning et kohtunikud heidetakse vanglasse, kui nad vabastavad kedagi, kes on valesti arreteeritud. Eurooplastena peab meil olema julgust astuda välja selliste praktikate vastu.

Ma ei luba kolleeg de Keyseril ja teistel selles täiskogus määrada seda süüdistust fraktsioonile PPE kaela. Nagu kõikidel teistel, on meil täielik õigus määratleda Euroopas või mujal maailmas toimuvaid inimõiguste ja vabaduste rikkumisi arutamist väärivate teemadena.

Marietje Schaake (ALDE). – Austatud juhataja! Venezuela valitsus on püüdnud ebaõiglaselt piirata sõnavabadust ja pluralismi ajakirjanduses ja Internetis. Need meeleheitlikud katsed tsenseerida teavet ja sõnaõigust meenutavad mulle Mahmoud Ahmadinejadi käitumist. Tegelikult nimetab Hugo Chávez Mahmoud Ahmadinejadi oma sõbraks. Võib imestada, et kellel on vaja vaenlasi selliseid sõpru omades.

Kuid asjaolu, et Chávez peab Twitterit ja tekstisõnumite edastamist terrorismiaktideks, näitab meile, et ta peab inimesi ning nende ideede vaba voogu ja opositsiooni oma vaenlaseks. Ma pean tunnistama, et ma kasutan Twitterit ja tekstisõnumeid, kuid õnneks peame me Euroopas sõnavabadust põhi- ja inimõiguseks, sealhulgas ka Internetis. Sõnavabaduse, teabe digitaalsete kanalite ja mõttevahetuse piiramine annab tunnistust Venezuela valitsuse hirmust oma kodanike ees ja nende nõude ees lõpetada vägivald ja rõhumine.

Kodanike edukat mobiliseerimist võib näha Oscar Moralese näites, kes moodustas Facebooki rühmituse nimetusega „A million voices against the FARC” (ee miljon häält FARCi vastu), lootes koguda miljon interaktiivset häält. Ta mobiliseeris peagi 12 miljonit inimest protesteerima tänavatel üle kogu maailma, nõudes FARCi vägivalla lõpetamist. Sellele liikumisele andsid hoogu juurde kodanikud, kas kasutasid tehnoloogiat vahendina. Püüe piirata seda vahendit ei ole mitte ainult ebaõiglane, see osutub ka ebatõhusaks.

Charles Tannock (ECR). – Austatud juhataja! Ajakirjandusvabadus ja vaba demokraatlik valitsus on ELi alustoad. Venezuela pseudodiktatori Hugo Chávezi jaoks on need vaid takistused tema teel absoluutsele võimule. Ta on demagoog mitte demokraat ning ta on hävitanud Venezuela majanduse.

Kuid selles täiskogus on omajagu Hugo Chávezi pooldajaid, nagu ka Joe Higginsil: võib-olla seetõttu, et Chávez peegeldab nende viiruslikku ameerikavastasust ja nende nõrdimust president Uribe edu üle naaberriigis Kolumbia. On kahetsusväärne, et teised vasakpoolsed poliitilised fraktsioonid keelduvad ühinema meiega täiskogu poliitilises peavoolus, mis mõistab hukka üha omavolisemad ja tõsisemad solvanguid, mida Chávezi režiim on pannud põhivabaduste suhtes toime. Tema vastus tema valitsemist kritiseerinud televisioonijaamale oli see lihtsalt eestrist ilma jätta.

See tuleb mulle meelde sarnast olukorda Hiina Rahvavabariigis, kus kommunistlik režiim püüdis takistada Euroopa ettevõtet edastamast kommunismivastaseid televisiooniprogramme. Chávez on seega end häbita

samastanud Hiina autoritaarsete ja jäika liini ajavate valitsejatega. Tema lähimad rahvusvahelised sõbrad on diktaatorid Castro, Lukašenko ja Ahmadinejad, mis räägib iseenda eest.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Austatud juhataja! Demokraatia ja inimõiguste olukord Venezuelas on pidevalt halvenemas ja me peame seda täielikult tunnistama. Me peame samuti täna meelde tuletama, et mitmed inimõiguste organisatsioonid on tunnistanud Venezuela halvima ajakirjandusvabaduse olukorraga riigiks Ladina-Ameerikas.

Kolonelleitnant Chávez on läbikukkunud Venezuela valitsemisel mitmes suhtes, kuid on jäänud võimule vaid opositsiooni allasurumise tõttu, võttes kontrolli ajakirjanduse üle ja manipuleerides valimisprotsessiga. Ma sooviksin reageerida mõnele kolleegile, kes on juba kõnelenud selles kojas enne mind, ja öelda, et meie kohustus, meie missioon on toetada Venezuela inimesi, kes puutuvad kokku oma presidendi juhitud jälitamise, inimõiguste rikkumise ja arreteerimisega.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Minu arvates on Hugo Chávez võtnud kasutusele möödunud sajandi totalitaarse sotsialismi kõik halvima võimalikud aspektid. Sellega ei pea ma silmas tema suhtumist välisinvesteeringute suhtes, mis on loomulikult samuti suur probleem, kuna neid tehakse täiesti juhuslikult. Kuid ma pean silmas tema suhtumist ajakirjandusvabadusse ja seda, mis on esindatud pluralismiga, sest Hugo Chávez püüab kopeerida pluralismi, sulgedes lihtsalt raadiojaamu, mis keelduvad edastamast tema ohtsõnalisi kõnesid ja luues pluralismi ergutamiseks riiklikke jaamu. Pluralismi kopeerimine ei ole sama mis pluralismi aktsepteerimine, sest demokraatia ei saa toimida pluralismi karikatuuri alusel.

Chávezile lähedased inimesed on juba ametisse määratud. Temas ei ole midagi puudu diktaatorist, sest ta vihkab pluralismi. Seetõttu usun, et sotsialistid ei peaks teda kaitsma. Hiljutiste demonstratsioonide üks ohvreid oli tegelikult sotsialistist üliõpilane.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Ma sooviksin kinnitada seisukohta, mille esitas siin Véronique De Keyser minu fraktsiooni nimel. Kahtlemata ei tohi taluda ajakirjandusvabaduste rikkumist. Me näeme praegu kindlasti Venezuelas häirivaid sündmusi. Siiski arvan, et me peaksime olema väga ettevaatlikud ühemõtteliste, kategooriliste ja lõplike hinnangute formuleerimisel. Minu arvates tuleks meile anda vastus põhiküsimusele – need jaamad, mis suleti –, kas need kõik suleti poliitilistel põhjustel või kas mõned neist suleti seetõttu, et need ei vastanud tegelikult seaduslikele nõuetele? Ma arvan, et vastus sellele ja arusaamine, mis on puhas poliitika ja mis on seaduslik tõsiasi, avaldaks märkimisväärset mõju meie täiskogu seisukohale.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Austatud juhataja! On üsna hämmastav, kuidas mõned minu kaasparlamentidliikmed arvavad siin, et ei ole kohane kõnelda ühest maailma kõige korrumppeerunumast riigist. President Hugo Chávezi oponendid istuvad endiselt vanglakambrites, olles vangistatud selgelt poliitilistel põhjustel. Kas mitte asjade sellise seisu kaitsmine ei tähenda piinlikkusttekitavat alandust enda ideoloogia suhtes?

Venezuela inimesed peavad kannatama ka täiesti mittevajalikke elektrienergia ja veevarustuse katkestusi Ladina-Ameerika ühes kõige energiarikkamas riigis. Raadio- ja televisioonikanalite sulgemine ning üliõpilaste demonstratsioonide vägivaldne mahasurumine annab tunnistust totalitaarsest režiimist. Seega, miks me ei peaks reageerima? Kuna ajakirjandus peab toimima vastavalt seadusele, ei tohi nende kanaleid sulgeda, välja arvatud juhul, kui ametiasutustele ei ole jäänud muud võimalust ja alles pärast kõikide kättesaadavate õiguslike vahendite kasutamist. Süüdistatud inimestele tuleb anda samuti võimalus enda kaitsmiseks ja kaevata edasi nende vastu esitatud süüdistused.

Kui Venezuela riik võtab endale kohustuse austada õigusriiki ja inimõigusi, peab see kaitsma ja austama sõnavabadust ning hindama seda olulist panust, mida kriitika ja avatus annavad konstitutsioonilise valitsusega riigile.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Kuigi see on vaid administratiivne küsimus teatud inimestele, on teistele midagi palju enamat. Me räägime vabadusest.

Ma tean, et mõnede inimeste vabadust tuleb kaitsta teatud viisidel ja teatud kohtades. Kuid samuti tean, et mõnede inimeste jaoks on tõeline vabadus, nende enda vabadus see, mille on neile kehtestanud teatud diktaatorid, keda nad kaitsevad ja mõnedel juhtudel isegi julgustavad, ja mitte vabadus, mis on meil, kes me kaitseme seda sõna täiel määral, kes me usume vabasse ajakirjandusse ja sellesse, et maad ei saa ära võtta dekreediga. Te peaksite küsitama tuhandeid Kanaari saarte elanikke, kes on kannatanud selle olukorra all Venezuelas.

Me räägime õigustest, pluralismist ja vabadusest. Kahjuks teatud inimesed ei usu veel sellesse.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Komisjon võtab arvesse parlamendi esitatud otsuste projekte olukorra kohta Venezuelas. Te võite olla kindel, et komisjon jälgib seda olukorda väga tähelepanelikult.

Selle suhtes on EL murelikult märganud ajakirjanduskanalite, sealhulgas RCTV pidevat peatamist. Me saame aru, et see küsimus ulatub kaugemale pelgalt seaduslikest nõuetest ja seda tuleb käsitleda sõnavabaduse küsimuse kontekstis Venezuelas. See on põhjustanud muret ja sellele on viimastel kuudel antud kõrge nähtavus rahvusvahelisel tasemel.

Näiteks 2009. aasta novembris väitis ÜRO Inimõiguste Nõukogu eriraportöör, et eriseaduse ettepanek ajakirjanduskuritegude vastu Venezuelas – ma tsiteerin – hõlmaks tõsiseid arvamuse- ja sõnavabadusõiguse rikkumisi ja piiraks ajakirjandusvabadust minu riigis, kui see seadus võetaks vastu selle praegusel kujul. Raportöör kutsus ka Venezuelat üles järgima täielikult kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakki, mille osapool Venezuela on ning mis tagab arvamuse- ja sõnavabadusõiguse artikleid 19 ja 20.

Te võiksite samuti meenutada, et 2009. aastal avaldas Euroopa Liit deklaratsiooni nende probleemide kohta, sest meie jaoks on sõnavabadus ja vaba juurdepääs teabele küsimused, mis on meie ja Venezuela ametiasutuste dialoogi osa. Me kahetseme sügavalt, et kaks protesteerijat said surma ja mitmed isikud vigastada, sealhulgas julgeolekujõudude liikmed ja protesteerijad. Me jagame üleameerikalise inimõiguste komisjoni hinnangut, mis on väljendanud sügavat muret tõsiste vägivaldsete juhtumite üle, mis esinesid demonstratsioonidel, mis olid nii president Chávezi valitsuse poolt kui ka vastu, ning ka selle komisjoni nõuet Venezuela valitsusele kontrollida demonstratsioone – ma tsiteerin – inimõiguste austamise raames vastavalt ameerikasisestele standarditele.

Me jälgime tähelepanelikult, tundes muret, suundumust poliitilise radikaliseerumise suunas. Septembri valimisi nähakse suuresti versta-postina selle riigi tuleviku osas. Selles suhtes rõhutab EL nende valimiste tähtsust, mida peetakse rahulikus läbipaistvas ja täielikult demokraatlikus keskkonnas.

Selle dialoogi kontekstis, mida EL peab Venezuela ametiasutustega, oleme me alati rõhutanud inimõigustega seotud rahvusvaheliste kohustuste täieliku täitmise tähtsust, mille puhul sõna- ja ajakirjandusvabadus on demokraatia ja õigusriigi nurgakivi. Nagu te teate, on see põhimõte jäädvustatud ELi põhiõiguste harta, mis on nüüd meie lepingute osa. Selles pannakse erilist rõhku sõnavabadusele ja pluralismi austamisele ajakirjanduses, Euroopas ja ka rahvusvahelistes suhtes.

Euroopa Liit toetab demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi kaudu kodanikuühiskonna organisatsioonide tegevust selles väga spetsiifilises valdkonnas. Lisaks oleme me pidevalt toetanud kõiki algatusi, mille eesmärk on edendada sallivust, ruumi dialoogiks ja vastastikkust mõistmist.

Komisjoni nimel sooviksin ma kinnitada parlamendile, et me jätkame arengute tähelepanelikku jälgimist Venezuelas. Meie võetud kohustus toetada ja tugevdada demokraatiat ning inimõiguste ja põhivabaduste kaitset ja edendamist saab kajastatud meie koostööpoliitikas ja suhetes Venezuelaga, nii tulevikus kui ka minevikus.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Selleks, et *catch-the-eye* (tähelepanu võitmise) protseduur toimiks tõhusalt, peaks juhataja vaatama kogas ringi, et näha, kes soovib sõna, mida ma olen väga nähtavalt teinud, et kõneleda *catch-the-eye* protseduuri kaudu Venezuelat puudutavas arutelus. Teie või teie teenistused peaksid jälgima pilguga neid, kes soovivad võtta sõna.

Juhataja. – Austatud kolleeg Muñoz De Urquiza! Mul ei ole füüsiliselt võimalik vaadata korraga kõikidesse suundadesse. Mind ümbritsevad siin väga tähelepanelikud inimesed. Igal juhul, kui ma andsin sõna viimasele liikmele, siis ma ka ütlesin, et viimane liige, kes sõna saab, on Gabriel Mato Adrover. Kui te soovisite protestida, oleksite te pidanud seda tegema siis.

Arutelu on lõppenud. Hääletus toimub arutelu lõpus.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjalikult. – Toetan kõnealust resolutsiooni, sest olen mures Venezuela valitsuse võetud antidemokraatlike meetmete pärast, eriti nende meetmete, mis piiravad trükivabaduse, väljendusvabaduse ja kogunemisvabaduse õigusi, ja samuti olen mures kõrge korrumppeerituse taseme pärast, nagu Venezuela inimesed seda tajuvad. Meedia ja eriarvamuste kontrollimine on tüüpiline totalitaarsetele

režiimidele. Nagu inimõiguste rühmituste 2010. aasta jaanuari aruandest selgus, ähvardab Chávezi valitsus võtta kasutusele meetmed nende kaabellevivõrgu teenusepakkujate suhtes, kes edastavad telekanaleid, mis ei vasta valitsuse nõuetele katkestada regulaarsed saated presidendi kõnede ülekandmiseks. Selle tulemusena peatasid Venezuela kaabellevivõrgu teenusepakkujad seitsme telekanali edastamise. 2009. aastal sundis Chávez telejaamu kandma otse üle 141 presidendikõnet, muu hulgas kõne, mis kestis seitse tundi ja 34 minutit. Mis puutub korruptsiooni, siis peaks valitsus täielikult ja tõhusalt rakendama ÜRO korruptsioonivastase konventsiooni ja muud asjakohased instrumendid ning võtma tõsiselt Venezuela inimeste muret seoses korruptsiooniga, mis on iga riigi hea valitsemistava näitaja.

10.2. Madagaskar

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu kuue resolutsiooni ettepaneku üle, mis käsitlevad Madagaskarit ⁽²⁾.

Raül Romeva i Rueda, autor. – Austatud juhataja! See on tõesti teema, mille suhtes tuleb otsus langetada ja mida me arutama peame. Madagaskaril on poliitiline kriis ja see kohustab meid asjakohaselt reageerima ka Madagaskari vajadustele.

Aafrika Liidu egiidi all on toimunud läbirääkimised võimujagamise üle praeguse presidendi Rajoelina ja endise presidendi Ravalomanana vahel.

Olemas on Maputo kokkulepe ja Addis Abeba lisaakt, mis on praegusele kriisile ainuvõimalik poliitiline ja demokraatlik lahendus. Seda ei tohi me unustada! Maputo kokkulepe näeb ette rahvusliku ühtsuse valitsuse moodustamise 15kuuse üleminekuperioodiga.

Lubage mul anda märku ka sellest, et pärast niisugust asjaolu on mõned eriolukorrad ja kohalikul tasandil olukorrad, mis on murettekitavad seetõttu, et valitsus väljastas töötlemata ja hävimisohus liikidest saadava puidu ekspordi legaliseeriva dekreeidi, ohustades sellega Venezuela bioloogilist mitmekesisust. See võib tulevikus palju probleeme põhjustada, sest sellised liigid võivad igaveseks hävida.

Sellega seoses peame komisjonile ja liikmesriikidele meelde tuletama, et valimisvaatlejate saatmine Madagaskarile oleks viga. Palume praeguses olukorras mitte saata valimisvaatlejate delegatsiooni Madagaskari valimistele, mille praegune valitsus märtsis korraldab, sest nendel valimistel ei järgita Maputo kokkulepet. Teen ettepaneku, et sellises raamistikus, praeguse konsensuse alusel ja Maputo kokkuleppe põhjal ei peaks me valimisvaatlejaid saatma.

Valimisvaatlejate saatmisega peab kaasnema ka inimõiguste täielik austamine riigis ning demokraatlike põhimõtete ja õigusriigi täielik austamine. Kui need tingimused on täidetud, võib valimisvaatlejate saatmine taas kõne alla tulla, kuid praeguses olukorras oleks see minu arust viga.

Renate Weber, autor. – (FR) Austatud juhataja! Hoolimata Aafrika Liidu ja ÜRO algatustest püsib Madagaskaril ebastabiilne olukord. President Rajoelina keeldub võimu jagamast ja kõrvaldab kõik tema suhtes vaenulikud isikud. Hiljuti kinnitas ta oma kavatsust korraldada üldvalimised, arvestamata Maputo ja Addis Ababa kokkulepete ajakava.

Ma ei liialda, kui ütlen, et Andry Rajoelina põhiseadusvastane režiim on võtnud üle kolm maavaldust ja teeb kõik, et võtta üle ka meedia.

Kahjuks on eelmise presidendi režiimi ajal toime pandud inimõiguste rikkumised Madagaskaril jätkunud pärast seda, kui Andry Rajoelina end üleminekuvalitsuse presidendiks kuulutas. Tema juhitud julgeolekujõud on sageli sekkunud vägivaldselt opositsiooni meeleavalduste laialiajamisse ning on olnud nii surnuid kui ka haavatuid.

Inimõigusorganisatsiooni Amnesty International 4. veebruari 2010. aasta raportist selgub, et parlamendiliikmeid, senaatoreid, advokaate, opositsiooniliidreid ja ajakirjanikke vahistatakse meelevaldselt ja ebaseaduslikult ning et mõningaid nendest on kinnipidamise ajal väärkoheldud, samal ajal, kui võimud ei ole mingeid uuringuid korraldanud.

Kahjuks tõestavad tõsiasiad taas kord, et jõuga võimule saanud valitsevad samut jõuga.

---

(2) Vt protokoll.

Véronique De Keyser, autor. – (FR) Austatud juhataja! Kõnealuse resolutsiooni ettepaneku suhtes on saavutatud konsensus. Andry Rajoelina ebaseaduslik üleminekurežiim viib Madagaskari kaoseni. Ta valmistub vabalt ja lihtsalt eesolevateks valimisteks, mille ta on välja kuulutanud 2010. aasta märtsiks, protsessi lõpus, mis on täielikult antidemokraatlik ja leiab aset väljaspool Maputo ja Addis Ababa kokkuleppeid.

Küsitavate poliitiliste isikute ebaseaduslik ametissenimetamine, laialt levinud inimõiguste rikkumised ning parlamendiliikmete, usuliidrite ja kodanike tagakiusamine ja meelevaldne vahistamine on rahvusvahelist kogukonda vapustanud ja sanktsioone rakendama sundinud. Madagaskari liikmestaatus Lõuna-Aafrika Arengunõukogus ja Aafrika Liidus on külmutatud. USA on jätnud Madagaskari ilma Aafrika Kasvu ja Võimaluste Akti (AGOA) eelistest. Rahvusvahelise Valuutafondi doonorid on vähendanud Madagaskari eelarvet 50%, ÜRO võtab Madagaskari olukorra vaatluse alla 15. veebruaril ja ma usun, et Euroopa Liit on peatanud arenguabi andmise, jätkates samas humanitaarabi andmist.

Seetõttu on olukord elanikele, kes peavad elama vähem kui ühe dollari eest päevas, traagiline ja katastroofiline. Oleme selle olukorra pärast väga mures ja seda tõendab meie ühine eriolukorra resolutsiooni ettepanek. Toetame endise presidendi Joaquim Chissano tehtavaid vahendamisalaseid jõupingutusi ja õhutame nelja poliitilist parteid taas läbirääkimistel osalema. Teist lahendust olukorrale ei ole. Samuti kutsume Aafrika Liitu ja Lõuna-Aafrika Arengunõukogu üles jätkama kontakti, et üleminekuprotsess sobiliku lõpplahenduseni viia, ja palume komisjonil esitada meile aruandeid Madagaskariga toimuvate konsultatsioonide kohta vastavalt Cotonou' lepingu artiklile 96.

Bernd Posselt, autor. – (DE) Austatud juhataja! Mõningates maailma pealinnades on avaldatud muret selle üle, et meie resolutsiooni ettepanek võib Madagaskari olukorra veelgi pingelisemaks muuta. Sellest hoolimata on meie eesmärk sinna piirkonda rahu tuua. Sellega viitan eelkõige asutamislepingu artiklitele 14 ja 15, millele dialoogis üsna selgelt keskendutakse.

Aafrika Liitu, Euroopa Liitu, ÜROd, Madagaskari naaberriike, kontaktrühma ja Prantsusmaad on kõiki kutsutud üles andma oma osa tagamaks, et vähemalt neli eri Madagaskari poliitilist liikumist leiaksid ühise keele, et Madagaskarist ei saaks kokkuvarisev riik, et see ei tüüriks edasi katastroofi suunas ja et selle asemel leitaks olukorrale rahulik ja läbiarutatud lahendus. See on aga võimalik ainult siis, kui keegi ei ürita Madagaskaril diktaatorlust kehtestada, keegi ei eemaldu rahuprotsessist ja kõik pooled asuvad uuesti läbirääkimistele. Vastasel juhul ei ole sel suurepärasel, kuid räsitud riigil tulevikku.

Marie-Christine Vergiat, autor. – (FR) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Madagaskaril toimub sama, mis paljudes teistes riikides üle kogu maailma ja mille suhtes Euroopa Liit on oma poliitilist suutmatust näidanud. Eriti kehtib see Aafrika riikide kohta.

Aasta pärast Andry Rajoelina ebaseaduslikku võimuhaaramist tundub suur Madagaskari saar libisevat üha enam sotsiaal-, majandus- ja finantskriisi, mida selle elanikud ei vaja.

Tegelikult on Madagaskarist saanud üks maailma vaesemaid riike, mille suur osa elanikkonnast peab toime tulema vähem kui dollariga päevas. Suureneb inimõiguste rikkumiste arv. Usuliidreid, parlamendiliikmeid, ajakirjanikke ja kodanikeühiskonna liidreid hirmutatakse ja kiusatakse taga, neid vahistatakse ja heidetakse vanglasse.

Rahvusvaheline kogukond ei ole aga erilisi jõupingutusi teinud ja keeldub tunnistamast, et tegelikult on tegemist sõjalise riigipöördega ja et Andry Rajoelina valitsus Madagaskaril on tegelikult sõjaline valitsus.

Madagaskar on ajutiselt kõrvaldatud Aafrika Liidust ja Lõuna-Aafrika Arengunõukogust. Alates 2009. aasta 2. veebruarist on tehtud mitmeid katseid liikmestaatuse taastamiseks, muu hulgas ÜRO ja ELi katseid, mille tulemus on Maputo ja Addis Ababa kokkulepetes. Alates 2009. aasta novembrist on need kokkulepped aga saanud halva maine, sest paljud nende toetajatest on jagunenud eri leeridesse ja mõned on keeldunud osalemast kõnealuste kokkulepete rakendamises.

Meie Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioonis leiame, et on aeg lasta kõneleđa malagassi inimestel ja on viimane aeg demokraatlike reeglite austamise maksmapanekuks.

Andry Rajoelina, praeguse režiimi liider, eelistab hoolimata eespool mainitud kokkulepetest korraldada valimised ühepoolset, malagassi inimestega konsulteerimata. Ühepoolset pani ta paika nn demokraatlike valimiste algse kuupäeva 2010. aasta märtsis, kuid nüüd räägib ta kuupäevast märtsi lõpu ja 2010. aasta lõpu vahel.

Nendel põhjustel soovime, et tõhustataks humanitaarabi andmist ja algatataks kohtumenetlused ning et Euroopa Liit kasutaks kogu oma mõjuvõimu, et tagada kodanikuühiskonna kaasamine tehtavatesse sammudesse.

Charles Tannock, *autor*. – Austatud juhataja! Kui Aafrika Liit pürib selle suunas, et neil oleks rahvusvahelistes küsimustes ELiga sarnane mõjuvõim ja austus, siis on Madagaskari olukord kindlasti juhtum, kus Aafrika Liit otsustavalt tegutsema peaks. Selle asemel oleme pärast Madagaskari presidendi Marc Ravalomanana kukutamist näinud tavapärasest ebakindlust ja leiget diplomaatiat, mis meenutab kahjuks olukorda Zimbabwes. Aafrika Liidul on aeg aktsepteerida oma kohustusi Madagaskari suhtes, kus on juba mõnda aega valitsenud poliitiline pinge ja kaos. Kui Aafrika Liit ei suuda seda segadust klaarima hakata, siis on õigustatud küsimus, miks EL seda tegema peaks.

Sellele vaatamata peaksime Madagaskariga edasi tegelema, et soodustada demokraatliku valitsuse sujuvat tagasipöördumist ja edendada lepitust. Väga oluline on, et inimõigusi kuritarvitanud poliitikute ja sõjaväehvitseride üle kohut mõistetak. Samuti pakuvad Andry Rajoelina ebaseadusliku režiimi vastu suunatud sanktsioonid tõhusat viisi karistada neid, kes ei kahjusta küll otseselt ülekaalukat osa malagassi elanikkonnast, kuid aitavad kaasa ebastabiilse olukorra kestmisele, mille põhjustatud pingetest ja juhuti esinevast vägivallast Madagaskari elanikud oma ilusas riigis kindlasti täiesti tüdinud on.

Cristian Dan Preda, *fraktsiooni PPE nimel*. – (RO) Nagu juba rõhutatud, on Madagaskari ebakindel ja poliitiliselt ebastabiilne olukord kestnud rohkem kui aasta. Kui ka läbirääkimiste ajal on kohati ilmnunud lootuskiired, siis Andry Rajoelina võetud meetmed ainult takistavad seda protsessi, muutes põhiseadusliku korra taastamise keeruliseks.

Sellega viitan ma pärast Maputo kokkulepet määratud peaministri ametist vabastamisele, läbirääkimiste lõpetamisele poliitiliste erakondadega ja hiljutisele otsusele korraldada kiiruga eelnevaid kokkuleppeid arvestamata valimised.

Usun, et siin on tegemist katsega luua väliselt seaduslikult paistev ühiskond ja seadustada pärast sõjalist riigipööret võimule tulnud režiim, millest Rajoelina lahti ütelda ei suuda. On ilmselge, et ainuvõimalik viis põhiseadusliku korra taastamise tagamiseks on Maputo ja Addis Ababa kokkulepete täielik jõustamine.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin juhtida teie tähelepanu asjaolule, et kõik fraktsioonid toetavad kõnealust resolutsiooni ettepanekut. Nii peab see ka olema, sest tegemist on väga olulise teemaga. Erinevalt eelkõnelejatest sooviksin ma öelda, et me peame tagama mitte ainult väljendus- ja trükivabaduse edendamise Madagaskaril, vaid neid ka aktiivselt nõudma ajal, kui me otsime viise, mis võiksid aidata kaasa loodetavasti rahulikele valimistele. Peame tagama, et meie, Euroopa kodanikud, rajame trükivabaduse kõigis valdkondades ja anname kogu finantsabi, mis selle võimaldamiseks vajalik on. Finantsabi andmise osas peame ka täielikult toetama koostööd ja püüdma selle poole nende kokkulepete reguleerimisala ulatuses, mis meil Madagaskariga sõlmitud on.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Austatud juhataja! On väljakannatamatu jälgida Madagaskari olukorda, kus võim on riigi vägivaldsete vahenditega ülevõtnud isiku käes, kes valitseb sama jõhkral viisil ja kelle positsiooni rahvusvaheline kogukond ei tunnusta. Just seetõttu nimetan ma teda isikuks, mitte presidendiks.

Enamik Madagaskari elanikkonnast elab allpool vaesuspiiri: 7000 last kannatavad tõsise alatoitluse all ja poliitiline kriis teeb olukorra ainult hullemaks. Seetõttu on oluline, et suurendaksime koos ülejäänud rahvusvahelise kogukonnaga Madagaskarile antavat humanitaarabi.

Lisaks on ülioluline uurida ja lahendada toimunud poliitilised mõrvajuhtumid ning sellega peab tegelema sõltumatu erapooletu asutus. Juhul kui seda ei tehta, on raske usaldust üles ehitada ja demokraatia suunas liikuda.

Esmatähtis peab olema selle saavutamine, et Madagaskari neli poliitilist parteid istuksid läbirääkimiste laua taha ja lepiksid kokku, kuidas toimida, et võimaldada demokraatlike valimiste toimimist sel aastal. Samuti on väga oluline, et Madagaskar ei sõlmiks loodusvarasid käsitlevaid kokkuleppeid enne, kui riigis on rahva valitud valitsus.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Positiivne on, et Madagaskari teemaga seoses ei ole mitte ainult Euroopa Liit mures, kuidas see riik Cotonou' lepingu artiklit 96 järgib, vaid ka Aafrika Liit ja Lõuna-Aafrika Arengunõukogu ning piirkondlikud organisatsioonid on võtnud seisukoha, et veel üks sõjaline riigipööre Aafrikas on vastuvõetamatu. Aafrika Liidule ja piirkondlikele organisatsioonidele on mitte ainult selliste otsuste tegemine, vaid ka nende rakendamine ja meetmete võtmine suhteliselt uus asi.

Loodan, et kui rahvusvaheline kontaktrühm nädala pärast 18. veebruaril Addis Ababas jälle kokku tuleb, täidavad kõik osalejad oma ülesandeid ja volitusi ning tagavad, et kõik Maputos sõlmitud kokkulepped ka rakendatakse. See on minu palve kõigile osalejatele.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – (FR) Austatud juhataja! Lubage mul alustada, rõhutades meie väga suurt muret takistuste üle, mille tõttu Maputo kokkuleppeid rakendada ei saa.

Kriisi algusest ja konsultatsioonide alustamisest Madagaskariga vastavalt Cotonou' lepingu artiklile 96 on komisjon toetanud aktiivselt rahvusvahelise kogukonna vahendamise jõupingutusi, mida on peetud märkimisväärselt eduks, kuid mis ei ole kahjuks ikka tõhusa võimu üleandmisprotsessini viinud. Oleme väga mures, sest edusammude tegemise asemel esineb tagasilööke ja oht on jõuda tagasi sinna, kuskohast me 2009. aasta märtsis alustasime.

Kindlasti olete nõus, et selle tulemus võib olla poliitilise olukorra ja inimõiguste austamise halvenemine ja malagasside kokkupõrked. Oleme paljudel juhtudel selgelt näidanud, et me ei tunnusta mitte ühtegi ühepoolset toimingut, mille tulemuseks on kiiruga korraldatud valimised, mis ei too kriisile püsivat lahendust.

Seetõttu märgiksin ma austatud parlamendiliikme tõstatatud küsimusele vastuseks, et me ei ole valmistanud ette seda protsessi poliitiliselt ega rahaliselt toetama.

Aafrika Liidu komisjoni presidendi praegune algatus on meie viimane lootus. Oleme valmistanud ette analüüsimise koos rahvusvahelise kogukonnaga rahvusvahelise kontaktrühma ulatuses malagasside liikumiste reageeringut ja, sõltuvalt olukorrast, esitama nõukogule otsuste ettepanekud vastavalt Cotonou' lepingu artiklile 96.

Negatiivne otsus ei tohiks mõjutada elanikkonnale otsest kasu toovaid projekte ja me jätkame ning vajadusel suurendame haavatavatele elanikkonnarühmadele humanitaarabi andmist.

Lõpetuseks, austatud juhataja, tahaksin ma teile kinnitada komisjoni aktiivset, kannatlikku ja püsivat pühendumust kriisile rahumeelse lahenduse leidmisel.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud. Hääletamine toimub arutelu lõpus.

10.3. Birma

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu kuue resolutsiooni ettepaneku üle, mis käsitlevad Birmat ⁽³⁾.

Véronique De Keyser, autor. – (FR) Austatud juhataja! Olukord Birmas halveneb. Kas eesolevate valimiste hukkamõistmiseks peame meenutama Birma valitsuse kuritahtlikke tegusid riigi elanikkonna suhtes, Sakharovi auhinna pälvinud Aung San Suu Kyi lõputut vangistust ja tema väljasõõmist riigist valedel alustel?

Birma valitsus on lubanud demokraatiale üleminekut seitsmes etapis, mis lõpptulemusena viivad valimisteni. Kui need valimised korraldatakse aga vastavalt sõjaväe koostatud põhiseadusele, nagu antud olukorras tegemist on, siis on selliste valimiste ainuvõimalik tulemus viis aastakümnet kestnud sõjaväelise režiimi seadustamine ja sõjaväele 25% parlamendikohtade andmine. Nõuame, et rahvusvaheline kogukond, muu hulgas Hiina, India ja Venemaa, ühendaksid jätkuvalt oma jõupingutused ja avaldaksid survet Birma valitsusele, et viimane lõpetaks Birmas sooritatud tõsised inimõiguste rikkumised ja et väljakuulutatud üleminek demokraatiale ei muutuks poliitiliseks farsiks.

Filip Kaczmarek, autor. – (PL) Austatud juhataja! Esimeste valimiste väljakuulutamine üle 20 aasta mis tahes riigis täidab meid harilikult optimismiga. See äratav lootuse muudatuste tegemiseks ja demokratiseerimiseks. Kahjuks ei usu tõenäoliselt paljud meist ja paljud Birma elanikest, et selle aasta lõpus toimuvad valimised on demokraatlikud ja ausad või toovad kaasa tegelikke muudatusi. Birma režiim on probleem, millega palju aastaid võidelnud oleme. Oma resolutsioonis mõistame hukka arvukad inimõiguste ja kodanikuvabaduste rikkumiste juhtumid, mis on Birmas igapäevased. Ikka veel ei tea me, mida öelda Birma inimestele praeguse režiimi halastamatute tegude lõpetamise võimaluste kohta. Minu arvates võivad tulemusi tuua ainult ühismeetmed. Keda ma nende ühismeetmete all silmas pean? Kes peaks need meetmed kasutusele võtma? Kas naaberriigid? Riigid, kellel on praeguse režiimiga tihedad kaubanduslikud ja majanduslikud suhted ja

(3) Vt protokoll

kes seda kaudselt rahastavad, ehk Venemaa ja Hiina? Loomulikult pean ma silmas Euroopa Liitu, Ameerika Ühendriike ja ÜROD – selle partnerlusega võime olukorda muuta.

Marie-Christine Vergiat, autor. – (FR) Austatud juhataja! Alates 1962. aastast on Birmas valitsenud sõjaväeline hunta, mis on maailma üks rõhuvamaid režiime. Viimased demokraatlikud parlamendivalimised toimusid 1990. aastal. Kõik valitud parlamendiliikmed on vahistatud või tagasi astuma sunnitud. Birmas on 2000 registreeritud poliitvangi, muu hulgas rohkem kui 230 budda munku, kes osalesid 2008. aasta detsembris rahumeelsetel demonstratsioonidel ja on sellest ajast saadik vanglas olnud.

Mitukümmend tuhat – peaksin ütlema, et mitusada tuhat – Birma immigranti elab Tais, Indias, Bangladeshis ja Malaisias üliohtlikes tingimustes, mis on soodne pinnas inimkaubanduseks. Kümned tuhanded inimesed on nende tahte vastaselt ümber asustatud. Sellises olukorras on eriline riskirühm ajakirjanikud. Praegu on vanglas vähemalt 14 ajakirjanikku ja tahaksin siinkohal esile tõsta 25aastase noore ajakirjaniku Hla Hla Wini juhtumi, kellele mõisteti salaja üle piiri mootorratta riiki toomise eest 27aastane vanglakaristus, kuna ta julges külastada budistlikku kloostrit.

Hunta on tõepoolest uued valimised välja kuulutanud. Jagan Véronique De Keyseri arvamust, et nende ainuesmärk on seadustada olemasolev valitsus. Paratamatult oleme tulemuse suhtes skeptilised.

Täna mõistame me taas kord energiliselt hukka süstemaatilised inimõiguste rikkumised Birmas ja kutsume Birma valitsust pidama dialoogi ja lõpetama viivitamata lapssõdurite värbamise. Veel kord palume me Hiinal, Indial ja Venemaal oma mõjuvõimu kasutada. Siiski palun ma teid, austatud volinik, tungivalt olla meie esindaja Euroopa Komisjonis ja nõukogus, et Euroopa Liit säilitaks Birma valitsuse suhtes kehtestatud piiravad meetmed, sest peale sõnade ei ole meil demokraatlikust debatist ühtegi käegakatsutavat tõendit. Palume teil hinnata võetud meetmete mõjust ja teha kõik, et tagada tsiviilelanikkonna...

(Juhataja katkestas sõnavõtja)

Charles Tannock, autor. – Austatud juhataja! Ma ei suuda kokku arvutada, mitu korda me nende aastate jooksul siin täiskogus Birma tõsise ja halveneva inimõiguste olukorra üle arutlenud oleme. Kui me aga laseme end viia kiusatusse ilukõnedest, mis pehmenavad suhtumist brutaaalsete sõjaväehuntasse, tarvitseb meil vaid oma parlamendis ringi vaadata, et meelde tuletada, miks me peame kindralite suhtes survet säilitama ja seda suurendama. Sellega viitan ma loomulikult Aung San Suu Kyile, opositsiooniliidri ja Nobeli preemia laureaadile, kelle pilt nii Brüsseli kui ka Strasbourgi parlamendihoonetes nähtaval kohal seisab. Tema ja tema toetajate sõnavabadust on pidevalt piiratud. Seega vähim, mida me teha saame, on kõneleda nende nimel siit ja töötada neile missioonis oma vankumatut toetust muuta Birma püsivalt demokraatlikuks riigiks.

Samuti oleme tõstatanud Rohingya etnilise vähemuse saatuse küsimuse, kes kõige rohkem sõjaväe õela diskrimineerimise ja tagakiusamise tõttu kannatavad. Paljud neist on pidanud põgenema naaberriiki Bangladesh. Kindralid võivad meie palveid lihtsalt ignoreerida, kuid see ei muuda neid vähem väärtuslikumaks, sest demokraatidena on meie pühalik kohustus üksipuha kus maailma osas toimuv selline metslus hukka mõista.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Austatud juhataja! Mõned kuud tagasi oli mul võimalus külastada mõningaid Tai ja Birma piiril asuvatest põgenikest, kes loodavad hetkel oma kodudesse tagasi pöörduda. Mõnedel juhtudel loodavad nad lihtsalt järgmise päevani elada.

Ühtlasi kohtusime ka mõnede opositsioonirühmitustega, muu hulgas Rahvusliku Demokraatia Liigaga, mille liider on juba eespool nimetatud Sakharovi auhinna laureaat Aung San Suu Kyi.

Mitmel korral paluti mul tungivalt olukorda suure ettevaatlikkusega jälgida ja mitte toetada sõjaväehunta praegustele sarnastes tingimustes koostatud põhiseaduslikul reformil põhinevaid valimisi, kus rikutakse kahtlemata väljendus- ja kogunemisvabaduse osas põhiõigusi ja mis ohustavad ilmselgelt muudatusi ja demokraatlikku reformi Birmas.

Mõned muutused on tõepoolest toimunud. Eelmisel, 2009. aastal vabastati küll sadu vange, kellest olid aga vähesed poliitvängid.

Tõsine problem on, et Birmas on ikka veel rohkem kui 2100 poliitvangi. Sellises olukorras on vabu, õiglasi ja demokraatlikke valimisi võimatu ette kujutada.

Seetõttu on vajalik kõigepealt arvesse võtta seda, et valimiste toimumise võimaldamiseks peab olema sobilik keskkond. Tervitatud on kõik seda olukorda arendada võimaldavad dialoogid, kuid tingimusel, et poliitvängid

vabastatakse tingimusteta ja kindlustatakse, et pagulased saavad tagasi pöörduda. Selles suhtes pean ma komisjonile otsese palve esitama. Kõnealusele piirkonnale ja pagulastele määratud rahaliste vahendite vähendamine on väga murettekitav. Tegemist on pakiliste vajadustega. Me räägime sadadest tuhandetest meie abi vajavatest inimestest. Seega oleks minu arust hea mõte kõnealuste eelarvete kärpimisest hoiduda.

Thomas Mann, *fraktsiooni PPE nimel*. – (DE) Austatud juhataja! Inimõiguste olukord Birmas on dramaatiliselt halvenenud: poliitilise survega kaasneb sõjaväeline ja seksuaalne vägivald, lapsi värvatakse regulaarselt sõduriteks, poliitvange on rohkem kui 2000. Esimesed väidetavalt vabad valimised sel sügisel on täielik farss. Opositsiooniparteid boikoteerivad neid ja õigesti teevad! Eriti murettekitav on rohingyade olukord, kellest rohkem kui 200 000 inimest elavad pagulaslaagrites. Paljud on põgenenud naaberriiki Bangladeshis ja teel sinna on neid jöhkralt tagakiusatud.

Tervitan väga Bangladeshis valmisolekut lubada meie Euroopa Parlamendi Lõuna-Aafrika delegatsioon faktide kogumise missiooni eesmärgil riiki! Lendame homme Dhakasse, et koguda esmast teavet Cox's Bazaris ja Bandarbanis piirkondade olukorra kohta. Siiski on juba ilmselge, et tagakiusatud rohingyad vajavad ellujäämiseks laialdast rahvusvahelist kaitset. Euroopa Liit peab jääma kindlaks Birma valitsuse teguviisi avalikule hukkamõistmisele, kuni on lõpuks näha edu märke demokraatia suunas.

Justas Vincas Paleckis, *fraktsiooni S&D nimel*. – (LT) Nagu kolleeg Charles Tannock juba mainis, ei ole see mitte esimene kord, kui me siin kojas, mis kahjuks sel tunnil alati pooltühi on, Birma õõvastava inimõiguste olukorra üle arutleme. Kõnelesin sellest mitte väga kaua aega tagasi ka ise.

Tahaksin uskuda, et pärast tänast arutelu võetakse Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu häält rohkem kuulda. Miks? Sellepärast, et räägime täna siin inimõigustest esimest korda kontekstis, kus meil on Lissaboni leping ja sellega kaasnevad ametikohad – muu hulgas Euroopa Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Catherine Ashton, kelle parlament heaks kiitnud on. Nüüd on Euroopa Liidul paremad võimalused mõjutada olukorda nii Birmas kui ka teistes riikides, kus inimõigusi rikutakse.

Birma valimiste eelõhtul usun ma, et meil on võimalik saavutada midagi ainult siis, kui kooskõlastame oma tegevuse suuremate riikidega – Hiina, India, USA ja Venemaaga.

Tomasz Piotr Poreba, *fraktsiooni ECR nimel*. – (PL) Austatud juhataja! Tänaise päevani ei ole rahvusvahelise kogukonna palved inimõiguste järgimiseks Birmas tegelikult mingit tulemust andnud. Birma vanglates on endiselt tuhandeid poliitvange ja sõjavägi jätkab mõrvade, piinamiste ja vahistamistega. Birma opositsiooniliider ja Nobeli preemia laureaat Aung San Suu Kyi on palju aastaid pörandaalune olnud ja talle on määratud ka kolmeaastane vanglakaristus. Sellega tahab hunta takistada teda eesolevatel valimistel kandideerimast.

Birma kuulub ka nende riikide hääbiväärse nimekirja etteotsa, kus usuvähemuse esindajaid, sealhulgas kristlasi, pidevalt taga kiusatakse. Hunta nägemuse kohaselt peaksid kristlastest karenid Birma territooriumilt täielikult kaduma. Eelmisel aastal põgenesid karenid pagulased repressioonide eest Taisse. Nüüd valmistub Tai valitsus hoolimata rahvusvahelistest protestidest rohkem kui 4000 karenid kodumaale tagasi naasmise sundimiseks ja massiliseks deporteerimiseks, mille tulemusena need inimesed edasise teotuse meeleva jäänud. Meie kohustus siin Euroopa Parlamendis on seista kogu maailma usuvähemuste, sealhulgas kristlaste, õiguste eest.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Inimõiguste suhtes on Birma üks maailma kõige hapramaid riike. Inimõiguste rikkumiste nimekirja on lõputu ja olukord ei tundugi paranevat.

Oleme oma resolutsioonis tõstatanud vaid mõned teemad. Mulle tundub, et selle resolutsiooni põhieesmärk on teha selgeks, et me teame, mis Birmas toimub ja hoiaime sel jätkuvalt silma peal.

Peame avaldama tänu ka Taile, kes loobus murettekitavast otsusest pagulased Birmasse tagasi saata. Eelmisel nädalal suhtlesin ma mitmeid kordi Taiga pärast seda, kui oli avaldatud nende otsus kõnealused inimesed tagasi saata. Karenid pagulasi on hirmutatud sunnitöö, piinamise, võimaliku sunniviisilise sõjaväekohustusega ja maamiinide paigutamisega piirkonda, millest nad põgenesid. Oli kergendav kuulda, et Tai otsustas pärast inimõigusorganisatsioonide ja rahvusvaheliste kogukondadega suhtlemist nädalavahetusel oma pagulaste tagasisaatmise plaanid tühistada. Loodan, et EL on koos ülejäänud rahvusvahelise kogukonnaga võimeline pakkuma Taile abi nii pea kui võimalik ja leidma karenid pagulaste probleemile alternatiivse lahenduse.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja, austatud volinik! Birma on jälle Euroopa Parlamendi inimõiguste rikkumisi käsitlevate resolutsiooni ettepanekute keskpunktis. Jälle kõneleme me Birma olukorra

hukkamõistmisest, kus ei paista toimuvat mingit arengut kodanike kohtlemises ja mis vajab oma toimimises hädasti demokraatiat.

Teised riigid on aastatega edu saavutanud, kuid Birma rikut jätkuvalt vabalt oma kodanike põhiõigusi. Aung San Suu Kyi, sümbolne opositsiooniliider, on ikka veel pörandal, kogu rahvas on ümber asustatud, lapsi sunnitakse lapssõduriteks hakkama ja kehtivale režiimile vastuhakkavad inimesed vahistatakse. Neid näiteid on liiga palju, et neid kõiki mainida.

Loodame, et eesiseivaid valimisi korraldatakse vabalt ning et opositsiooniparteid ja igatüki, kes soovib valimistel osaleda, seda põhiõigust ka kasutada saab. Samuti loodame, et vaatlejad saavad kinnitada, et need valimised on vabad ja neile ei heida varju midagi ebaseaduslikku, nagu sõjaväelise hunta katse kasutada enda seadustamiseks valimisi.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Austatud juhataja! Sõjaväeline hunta on valitsenud riiki repressioonide ja ulatusliku ning süstemaatilise inimõiguste rikkumisega. Kodanike valitud esindajana kutsun ma üles vabadeks ja õiglasteks parlamendivalimisteks 2010. aastal, et Birma saaks seadusliku valitsuse. Praegune nõue, et vähemalt 25% parlamendiliikmetest peavad olema kaitsejõudude ülemad valitud sõjaväelased, ei käi kuidagi kokku ühegi tervemõistliku nägemusega seaduslikust valitsusest.

Teiseks märgin ma, et sõjaväelise hunta valitsus allkirjastas 2005. aastal ÜRO korrupsioonivastase konventsiooni, kuid ei suutnud seda ratifitseerida. Ratifitseerimist tuleb käsitleda siiski esimese sammuna: korrupsioonivastase võitluse võti on rakendus. Korrupsiooniga kaasneb vaesus ja karistamatus.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Kui Birma on otsustanud esimest korda üle 20 aasta parlamendivalimised korraldada, siis tähendab see demokratiseerumise protsessis sammu edasi, juhul kui selleks sügiseks kavandatud valimised ausad on. Teisisõnu peab kõigepealt olema tegemist üldvalimistega, kus peavad saama hääletada ja kandideerida kõik täiskasvanud kodanikud, sealhulgas Nobeli preemia laureaat Aung San Suu Kyi ja teised 2000 opositsiooni aktivisti, kes hetkel poliitilistel põhjustel vanglas on. Teiseks peavad valimised hõlmama ka mitut miljonit Birma kodanikku, kes hetkel piinamise ja surma kartuses Taisse, Bangladeshi ja Indiasse põgenenud on. Neile tuleb võimaldada hääletamist oma tegelikus elukohas. Kolmandaks ei tohiks Birma sõjaväele tagada 25% parlamendikohtadest, sest see õõnestab peamist demokraatlikku mehhanismi ja moonutab alguses valimistulemusi. Lõpetuseks peab Birma valitsus austama salajase hääletuse reeglit ja võimaldama rahvusvahelistel vaatlejatel ja Birma meedial valimisi jälgida.

Kui Birma valitsus neid nõudeid ignoreerib, siis leian ma, et režiimi vastu suunatud takistavate meetmete jätkamine vastavalt resolutsiooni punktile 16 on kohustuslik.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Sõjaväeline hunta on töötanud, et 2010. aasta valimised tulevad vabad ja demokraatlikud. Oluline on, et rahvusvaheline kogukond ja loomulikult EL jätkaksid huntale surveavaldamist, nii et demokraatiale üleminek ka tegelikult toimuks. Samuti tuleb meil veenduda, et Birmas elavad arvukad etnilised vähemused valimistel asjakohaselt esindatud oleksid. See võib teha lõpu korduvatele etnilistele konfliktidele. Tõenäoliselt on Hiinal parim positsioon Hiina vähemuste eest seismiseks, kuid esmalt peaks Hiina tunnustama oma vähemusi – tiibetlasi ja uiguure. EL saab selle surve avaldamisel usaldusväärne ja mõjus olla ainult siis, kui tagab inimõiguste austamise kõigis liikmesriikides. Nii kaua kui Euroopa Liidu territooriumil on keeleseadused, ja ma ei viita sellega ainult Slovakkiale, nii kaua kui Euroopa Liidu territooriumil tuuakse uuesti ellu kollektiivse süütunde seadused viisil, mis on vastuolus Teise maailmasõja faktidega, ja nii kaua, kui Euroopa Liidu territooriumil keelatakse pelgalt vähemuste, nende emakeelte ja nende õiguste olemasolu, ei ole Euroopa Liit surve avaldamisel usaldusväärne ning ei suuda ka edu saavutada.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja, austatud volinik! Sõjaväelise hunta põhjustatud inimõiguste olukorra dramaatilise halvenemise tulemus Birmas on veel jõhkram veresaun. Päevakorras olevad teemad on usurühmituste tagakiusamine, etniline puhastus ja väljaajamine, tuhandete poliitvangide võtmine ja nende piinamine ning režiimi poliitiliste vastaste röövimine ja vangistus. Uus põhiseadus ja uued eeldatavalt toimuvad pseudovalimised ei aita olukorra arenemisele loomulikult kuidagi kaasa.

Tegelikult ei saavutata midagi ka ELi delegatsioonide ja Euroopa Parlamendi iseteadlike resolutsioonidega. See, mida me realistlikes poliitilistes tingimustes tegema peaksime, on suunata kogu liidu volitused Hiinale, Indiale ja Venemaale mõju avaldamiseks, et need riigid lisaksid oma poliitilise kaalukuse surve avaldamiseks Birma valitsusele inimõiguste olukorra edendamiseks riigis. Samuti peaks EL kutsuma Birma naaberriike üles kasutama oma mõjuvõimu inimõiguste olukorra arendamise mõjutamiseks.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Enne mainis keegi, et me oleme Birma teemat siin täiskogus juba arutanud. Minu arvates tuleb selle teema arutamist jätkata, sest Birma on jätkuvalt üks maailma repressiivsemaid ja suletumaid ühiskondi. Nagu mitmed inimõiguste kaitsese pühendunud ÜRO agentuurid ja organisatsioonid on välja toonud, on süstemaatiline inimõiguste rikkumine jätkuvalt sealse elu tunnus.

Hetketrend on inimeste vahistamine oma poliitiliste vaadete väljendamise tõttu. Märgitud on ka vägivaldseid repressioonakte opositsioonis olevate isikute vastu, olgu need siis õpilasliikumised või budistlike munkade kogukond.

Leian, et valimiste korraldamine ei peaks praegu kõne alla tulema, sest eelkõige on vaja konsulteerimisprotsessi, kus osalevad kõik poliitilised parteid. Vastasel juhul, ilma vaba, läbipaistva ja kõikehõlmava konsulteerimisprotsessita jääb Birma demokraatia sõjaväe jäädvustatud farsiks.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Nagu parlamendiliikmed väga selgelt väljendanud on, jätkuvad Birmas inimõiguste rikkumised. Sõjaväeline valitsus ei ole reageerinud rahvusvahelistele nõuetele sellised inimõiguste rikkumised lõpetada ja ei ole vabastanud poliitvange, sealhulgas Aung San Suu Kyid. Rohingya vähemusele on suurendatud survet, et sundida neid riigist lahkuma ja sotsiomajanduslikud tingimused halvenevad jätkuvalt. Hinnanguliselt 80% elanikkonnast elab maapiirkondades ning süvenevad tõsised probleemid põllumajanduses ja toidutootmises.

EL on andnud mitmeid kordi välja deklaratsioone, mis mõistavad inimõiguste rikkumised hukka. Samuti on EL tugevdanud sanktsioone ja avaldanud samaaegselt survet Birma/Myanmari naabritele – Kagu-Aasia Maade Assotsiatsiooni riigid, Hiina, India – ,et ka nemad kasutaksid diplomaatilist survet ja mõned naabrid ka teevad seda. Lisaks on EL väga toetanud ÜRO jõupingutusi. Need meetmed on sõjaväelisele valitsusele raskusi põhjustanud, kuid selle käitumist ei ole õnnestunud muuta.

Nüüd on sõjaväeline valitsus lubanud 2010. aastal valimisi kui sammu nende järkjärguliselt võimult eemaldumise poole. Nende valimiste üle võime otsustada alles siis, kui valimisseadus on avalikustatud ja kui me näeme, et valimistel kehtivad selged ja õiglased kokkulepped. Vahepeal on EL meeleldi valmis tegelema praeguse valitsusega, et veenda seda kasutama valimisi kui võimalusi olukorra muutmiseks ja Birma ajaloos positiivse etapi algatamiseks.

Seda öeldes olen ma ülimalt veendunud, et EL ei taha Birmat isoleerida. Tegelikult oleme me selle riigi suurimad humanitaarabi ja sellega seotud abi doonorid. Suur hulk meie abist läheb maapiirkonda, eelkõige delta piirkonda, mis ikka veel tsüklonist Nargis toibub. Samuti läheb abi Tai piiril asuvatesse pagulaslaagritesse. Peaksime teadma ka seda, et ÜRO eriraportööri raport räägib väga selget keelt. Toetame ÜRO eriraportööri ja oleme valmis teda aitama.

Samas teame ka seda, et otsene inimõiguste tegevus Birmas on vaevu võimalik. Näiteks ei kutsuta ELi valimisi jälgima ja seega peame kasutama kaudseid meetmeid. Seetõttu on inimõigused kaasatud kõigisse meie abiprogrammidesse. Selleks et arendada meie väärtusi, milleks on inimõigused ja dialoog, peame edastama väga konkreetse sõnumi. Täna sel parlamendi ühisistungil see sõnum kõlas ja ma olen kindel, et seda kuulatakse. Samuti olen ma kindel selles, et me ei tohiks unustada oma ülesannet meenutada Myanmarile tema kohustusi naaberriikide suhtes. Peame jääma enda kohustustele kindlaks ja siduma end koos võimudega otseselt inimõiguste tegevuskavaga, mida me ka jätkuvalt teeme.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud. Hääletamine toimub arutelu lõpus.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Birmas kestab jätkuvalt inimõiguste suhtes väga murettekitav olukord, sest Birma võimud peavad võimu haaramist oma kodanike ellujäämisest olulisemaks. Tahaksin väljendada oma solidaarsust kannatavate Birma inimeste suhtes, keda sõjaväeline hunta rõhub, rikkudes pidevalt nende inimõigusi sunnitöö, inimkaubanduse, lapstööjõu ja seksuaalse vägivalla kaudu. Ülioluline on poliitvangide, nende hulgas opositsioonijuhi ja Rahvusliku Demokraatia Liiga liidri, Euroopa Parlamendi Sahharovi auhinna laureaadi 1990. aastal ja Nobeli rahupreemia laureaadi 1991. aastal Aung San Suu Kyi kohene vabastamine, et aidata kaasa vabade, õiglase ja läbipaistvate valimiste edendamisele 2010. aastal. Sel põhjusel nõuan ma tungivalt, et EL võtaks vastu sidusa strateegia ning arendaks suhteid Birma naaberriikide, eriti Hiina ja Indiaga, et edendada läbipaistvate valimiste läbiviimist Birmas.

11. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad (vt protokoll))

11.1. Venezuela (B7-0093/2010)

11.2. Madagaskar (B7-0099/2010)

11.3. Birma (B7-0105/2010)

Juhataja. – Sellega on hääletus lõppenud.

12. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

13. Teatud dokumente puudutavad otsused (vt protokoll)

14. Registrisse kantud kirjalikud deklaratsioonid (kodukorra artikkel 123) (vt protokoll)

15. Istungil vastuvõetud tekstide edastamine (vt protokoll)

16. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)

17. Istungjärgu vaheaeg

Juhataja. – Kuulutan Euroopa Parlamendi istungi katkestatuks.

(Istung lõppes kell 16.25)

LISA (kirjalikud vastused)

KÜSIMUSED NÕUKOGULE (Nende vastuste eest vastutab üksnes Euroopa Liidu Nõukogu eesistujariik.)

Küsimus nr 6, mille esitas Gay Mitchell (H-0016/10)

Teema: Kliimastrateegia pärast Kopenhaageni tippkohtumist

Kopenhaageni kliimaläbirääkimisi võib pidada peaaegu läbikukkumiseks ning ühtegi selget ega siduvat kohustust nende tulemusel ei võetud. Millise konkreetse strateegiaga kavatseb nõukogu tagada, et 2010. aasta Mehhiko kohtumisest ei kujune samasugust käest lastud võimalust, nagu seda oli 2009. aasta Kopenhaageni kohtumine? Kuidas saaks Euroopa Liit kasutada oma mõjuvõimu, et asuda juhi rolli, mida Hiina ja USA ei ole võtnud?

Küsimus nr 7, mille esitas Kathleen Van Brempt (H-0035/10)

Teema: Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine 30% võrra

Komisjon teeb ettepaneku võtta vastu Euroopa Liidu eesmärgid CO₂ heitkoguste vähendamiseks. Ta nõuab, et tööstusriigid vähendaksid kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2020. aastaks 1990. aasta tasemega võrreldes 30%. Euroopa Parlamendi tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni esimehe teatel uskuvat Euroopa selle eesmärgi elluviimise võimalikkusesse, ja ta loodab saavutada selles küsimuses ülemaailmse kokkuleppe. Väidetavalt pidavat nõukogus nüüd aga puuduma üksmeel selles, kas see eesmärk tuleb kindlaks määrata või mitte. Kas 30% eesmärgi üle käib arutelu? Milliseid meetmeid võtab nõukogu, et selle olulise ja ambitsioonika eesmärgi saaks siiski ellu viia?

Küsimus nr 8, mille esitas Pat the Cope Gallagher (H-0039/10)

Teema: Kliimamuutus – pärast Kopenhaagenit

Milliseid konkreetseid algatusi koos meie rahvusvaheliste partnerite, sealhulgas Ameerika Ühendriikide, India, Hiina, Brasiilia ja Venemaaga võtab nõukogu ette pärast kliimamuutuste raamkonventsiooni 15. konverentsi osaliste Kopenhaageni tippkohtumist, tagamaks, et liikumine ambitsioonika ülemaailmse kliimamuutust käsitleva kokkuleppe sõlmimiseks ei raueks?

Ühine vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Euroopa Liit ja selle liikmesriigid on teistest sõltumatult endale eesmärgiks võtnud vähendada heitkoguseid 2020. aastaks 1990. aastaga võrreldes 20%. Kinnitades ELi tahet pidada läbirääkimisi, mis viiks juriidiliselt siduva rahvusvahelise lepinguni pärast 2012. aastat, rõhutati 2009. aasta detsembris toimunud Euroopa Ülemkogul, et seda eesmärki võib suurendada 30 protsendini, eeldusel, et teised arenenud riigid kohustuvad heitkoguseid samaväärselt vähendama ning arengumaad aitavad sellele oma kohustuste ja vastavate võimaluste kohaselt piisaval määral kaasa.

Arvestades 2009. aasta detsembris Kopenhaagenis toimunud ÜRO kliimamuutuskonverentsi tulemust – Kopenhaageni kokkulepet, siis praegu ei ole Euroopa Liidu poolt esitatud tingimused 30 protsendilise vähendamiskohustuse võtmiseks täidetud.

Sellega seoses ja nagu ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni peasekretärile 28. jaanuaril 2010 saadetud Kopenhaageni kokkuleppe järgimise tahet väljendavas kirjas selgitatud, taaskinnitasid EL ja liikmesriigid lubadust vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2020. aastaks 1990. aastaga võrreldes 20%, samuti lubadust vähendada isegi 30%, kui teised arenenud riigid kohustuvad heitkoguseid samaväärselt vähendama ning arengumaad aitavad sellele oma kohustuste ja vastavate võimaluste kohaselt piisaval määral kaasa.

EL tahab ka edaspidi, pärast 2012. aastat olla rahvusvaheliste kliimaläbirääkimiste eestvedajaks.

Nõukogu hindab veel Kopenhaagenis saadud tulemust. Me kõik peame viimased läbirääkimised läbi vaatama ja neid hindama ning leidma võimalusi, kuidas ületada olulisimate läbirääkijate vahelised vastuolud. Sellega seoses on komisjoni analüüs tähtis täiendus meie kaalutlustesse.

Et rahvusvaheliste kliimaläbirääkimiste hoog ei raueks, tuleb jätkata dialoogi rahvusvaheliste partneritega kõikidel tasanditel.

Euroopa Parlamenti hoitakse asjadega igas etapis kursis.

*
* *

Küsimus nr 9, mille esitas Justas Vincas Paleckis (H-0018/10)

Teema: Euroopa Liidu ja Valgevene suhete õiguslik alus

Novembris toimunud nõukogu istungil ei võetud vastu ühtki otsust selle kohta, kas on mõtet alustada uuesti Euroopa Liidu ja Valgevene vahelise partnerlus- ja koostöölepingu ratifitseerimise protsessi. Partnerlus- ja koostööleping sõlmiti 1995. aastal, ent külmutati 1997. aastal. Mõned riigid on seisukohal, et aegunud lepingu ratifitseerimise protsessi taas alustamine ei ole mõttekas. Teised riigid aga kinnitavad, et lepingu ratifitseerimine looks Euroopa Liidu ja Valgevene koostööle õigusliku aluse ning annaks suhete arendamisele uue tõuke.

Kas nõukogu eesistujariigi Hispaania valitsus leiab, et ratifitseerimisprotsessi tuleks taas alustada? Kui jah, siis millal? Kui ei, siis milliseid meetmeid kavatseb nõukogu eesistuja võtta, et luua Euroopa Liidu ja Valgevene suhete arendamisele vajalik õiguslik alus?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Nõukogu hindas 2009. aasta novembris olukorda Valgevenes. Kuna nõukogu 2008. aasta oktoobri järeldustes nimetatud valdkondades märgatavat edasiminekut ei olnud, ei saanud nõukogu kaotada mõnele Valgevene võimuesindajale kehtestatud piiranguid. Seetõttu otsustas nõukogu pikendada ühises seisukohas 2006/276/ÜVJP ja ühises seisukohas 2009/314/ÜVJP pikendatud piiranguid 2010. aasta oktoobrini.

Ent selleks, et ärgitada ELi poolt nimetatud valdkondade edendamist, otsustas nõukogu samal ajal pikendada ka Valgevene teatud võimuesindajatele kehtestatud reisimispiirangute kohaldamise peatamist.

Euroopa Liit taaskinnitas valmisolekut süvendada suhteid Valgevenega võttes arvesse Valgevene edasist liikumist demokraatia, inimõiguste austamise ja õigusriigi poole ning aidata sellel riigil neid eesmärgi saavutada. Sõltuvalt Valgevene edasiminekust neis valdkondades, on nõukogu valmis astuma samme Valgevenega lepinguliste suhete uuele tasandile viimiseks. Seniks kutsus nõukogu komisjoni üles koostama ühise vaheplaani ettepanekut, et panna paika Valgevenega koos elluviidavate reformide prioriteedid, mille aluseks on Euroopa naabruspoliitika raames välja töötatud tegevuskavad.

*
* *

Küsimus nr 10, mille esitas Mairead McGuinness (H-0021/10)

Teema: Kinnisvara omamine välisriigis

Kuigi liikmesriikidel on pädevus omandi õiguslikku režiimi reguleerivate eeskirjade valdkonnas, siis kas nõukogu on sellest hoolimata teadlik arvukatest probleemidest, mida paljud ELi kodanikud kogevad kinnisvara omamisel nende päritoluriigist erinevas liikmesriigis?

Milliseid meetmeid on nõukogu võtnud eelkõige seoses Euroopa Parlamendi resolutsiooniga P6_TA(2009)0192 Hispaania ulatusliku linnaehituse mõju kohta Euroopa kodanike õigustele, keskkonnale ja ELi õiguse kohaldamisele?

Kas nõukogu võtab meetmeid, kutsudes liikmesriike üles vaatama põhjalikult läbi kõik õigusaktid, mis käsitlevad eraomandi omanike õigusi, ja neid muutma, et lõpetada nii Euroopa Liidu toimimise lepingus, põhiõiguste hartas, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis ning Euroopa Liidu asjaomastes direktiivides kui ka teistes konventsioonides, mille osaline EL on, sätestatud õiguste ja kohustuste rikkumine?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Lugupeetud Mairead McGuinness! Tuletame teile meelde, et ELi nõukogul puudub üldine pädevus varaõiguse, linnade arendamise ja maakasutuse valdkonnas. Vastavalt ELTLi artiklile 345 ei tohi lepingud kuidagi mõjutada liikmesriikides kehtivaid omandiõiguse eeskirju.

Seetõttu sõltub teie poolt nimetatud olukorrale sobivate lahenduste leidmine Hispaania asjaomastest pädevatest ametiasutustest.

*
* *

Küsimus nr 11, mille esitas Vilija Blinkevičiūtė (H-0023/10)**Teema: Puudega inimeste juurdepääs tööle ja töökoha säilitamine**

Euroopas on praegu üle 65 miljoni puudega inimese, kellest 78% on tööturult välja tõrjutud ja kellel ei ole mingit võimalust tööd leida. Enamik neist sõltub sotsiaaltoetustest ja nende sissetulek on tervete inimeste sissetulekust oluliselt väiksem. Majandus- ja finantskriisi ajal on puudega inimestel puudeta inimestest kolm korda suurem oht töö kaotada. Eesistujariik Hispaania võttis endale oma programmi raames kohustuse tegeleda puudega inimeste õiguste kaitsega, aga ta ei ole veel ette näinud ühtegi konkreetset meetet ega teinud ühtegi algatust seoses puudega inimeste juurdepääsuga tööturule ja töökoha säilitamisega.

Kuidas kavatseb nõukogu tagada puudega inimestele võimalused tööd leida ja töökoha säilitada, võttes eelkõige arvesse asjaolu, et aasta 2010 on kuulutatud vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastaks? Kui anda neile kasvõi väikest abi, võiksid miljonid puudega inimesed tööturule pääseda ja neist võiksid saada sõltumatud kodanikud, kes ei oleks enam diskrimineerimise ohvrid.

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Tööhõivepoliitika on valdkond, kus pikaajalised meetmed on hädavajalikud. Lepingutes määratletud pädevuste piires meetmeid rakendades soovib nõukogu aktiivselt hoolt kanda selle eest, et puuetega inimesed saaksid osaleda tööturul teistega võrdsetel alustel.

Konkreetselt on nõukogu pidevalt rõhutanud puuetega inimeste töövõimaluste kättesaadavaks muutmise tähtsust Lissaboni strateegia raames, sealhulgas kehtivates tööhõivesuunistes.

2008. aasta märtsi resolutsioonis kutsus nõukogu liikmesriike ja komisjoni üles tagama puuetega inimestele töö kättesaadavuse, sealhulgas parandama nende osalust tööturul.

Hiljuti kinnitas nõukogu oma 30. novembri 2009. aasta järeldustes „Tööturule kaasamise edendamine” tahet tuua ELi 2020. aasta strateegia koostamise raames ebasoodsas olukorras elanikkonnarühmad majanduskriisi ajal tööturule.

2008. aasta suvel langetasid nõukogu ja Euroopa Parlament ühise otsuse nimetada 2010. aasta vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastaks. Selle Euroopa aasta prioriteedid on ebasoodsa olukorra kaotamine hariduses ja koolituses, sealhulgas digitaalne kirjaoskus ja kõikidele IKT kasutamise võimaluste loomine, pöörates erilist tähelepanu puuetega inimeste vajadustele ning tegeleda puuetega inimeste ja nende perede, samuti teiste haavatavas olukorras elanikkonnarühmade või isikute vajaduste rahuldamisega.

Eelmise aasta jaanuaris Madridis toimunud konverentsil näitas eesistujariik Hispaania üles tahet pöörata tähelepanu neile elanikkonnarühmadele, kes on kõige suuremas ohus olla tõrjutud (sealhulgas puuetega inimestele).

Kui mittediskrimineerimine lisati Lissaboni lepinguga liidu eesmärkide hulka juba kümme aastat tagasi, kandis nõukogu aktiivselt hoolt selle eest, et puuetega inimesed võiksid osaleda tööturul teistega võrdsetel alustel, võttes selleks vastu direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdses kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel. Selle direktiiviga keelati töö saamisel ja kutsealale pääsemisel diskrimineerimine mitmel alusel (sealhulgas puue).

*
* *

Küsimus nr 12, mille esitas Georgios Papanikolaou (H-0026/10)

Teema: Interneti turvalisus

CERTA (valitsuse tasandil tegutsev küberrünnakute tõrjumise ja nendega tegelemise Prantsusmaa ekspertkeskus) ja BSI (Saksamaa Föderaalne Infotehnoloogia Turvalisuse Amet) viimastes teadaannetes hoiatati Microsofti veebibrauseri Internet Exploreri kasutamise eest, kuna internetis ringlevate andmete turbe ebapiisav tase on teinud väga murelikuks mitte ainult Kreeka, vaid kogu Euroopa arvutikasutajad. Samas mainitakse artiklites, et põhiline isikuandmete varguse toimepanija on Hiina, kes soovib niiviisi kahjustada inimõiguste eest võitlevaid Hiina kodanikke. Lisaks tsenseerivad suured internetifirmad ringleva teabe sisu, järgides Hiina valitsuse kehtestatud tähtaegu ja tingimusi.

Kas nõukogu võiks eespool toodud arvesse võttes vastata järgmistele küsimustele? Kas nõukogu kavatseb võtta meetmeid selleks, et Euroopa kodanikke hoiatataks kiiresti internetis ringleva teabe turvalisusega seonduvatest probleemidest?

Kuidas nõukogu kavatseb tagada internetis ringlevate isikuandmete konfidentsiaalsuse ja turvalisuse ning tarkvara, nt Internet Exploreri, tõhusama kontrolli?

Milline on nõukogu seisukoht seoses asjaoluga, et Hiina ametivõimud tsenseerivad poliitilistel kaalutlustel internetis ringlevate andmete sisu, kohustades riigis tegutsevaid ettevõtteid järgima oma ettekirjutusi?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Tarbijate kaitsmine isikuandmetega seotud rikkumiste ja rämpsposti eest on Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel eelmise aasta lõpus kokku lepitud uute telekommunikatsioonisektori eeskirjade tähtsaim prioriteet. Eesmärgiga panna sideoperaatorid oma klientide isikuandmeid töötlema ja hoidma kohusetundlikult, kehtestatakse uutes eeskirjades isikuandmetega seotud rikkumistest teavitamise kohustus, st sideteenuste osutajad peavad teatama ametiasutustele ja oma klientidele nende isikuandmetega seotud turvarikkumistest.

Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 8 on sätestatud, et isikuandmete kaitse on põhiõigus. Euroopa isikuandmete kaitse õiguslik raamistik koosneb eelkõige 24. oktoobri 1995. aasta andmekaitse direktiivist 95/46/EÜ, milles seoses isikuandmete üldise kaitsega on kirjas põhilised sätted, millega kehtestatakse kohustused vastutavatele andmetöötlejatele ja tunnistatakse andmesubjektide õigusi. 12. juulil 2002. aastal vastu võetud eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlevas direktiivis 2002/58/EÜ, mida muudeti direktiiviga 2009/136/EÜ, sätestatakse eeskirjad ja kaitsemeetmed, mida järgida isikuandmeid ja muud tundlikku teavet töödeldes elektroonilise side teenuste osutamise raames. Lisaks on direktiivis rakendus- ja jõustamissätted, et tagada eeskirjade järgimine. Samuti on selles ette nähtud sanktsioonid ja õiguskaitsevahendid rikkumiste puhuks ning kehtestatud tulemuslikku jõustamist tagavad mehhanismid.

Tarkvaraprogrammide (nt Internet Explorer) turvalisuse eest hoolitsemine on peamiselt nende tootjate kohustus. Uute telekommunikatsioonisektori eeskirjade raames kutsutakse liikmesriike üles ärgitama lõpptarbijate teavitamist võimalikest hoiatustest ning riigid peaksid lõpptarbijaid julgustama võtma vajalikke abinõusid oma sideseadmete kaitsmiseks viiruste ja nuhkvara eest.

Nõukogu märkis oma 7. detsembri 2009. aasta järeldustes prioriteedina ELi tegevuse tugevdamist sõnavabaduse ja uute tehnoloogiate vaheliste suhete valdkonnas. Inimõiguste kaitsjate suunistega seoses on nõukogu pööranud rohkem tähelepanu inimõiguste alase töö edendamisele riikides, kus on ülemääraseid piiranguid internetile ja teistele uutele tehnoloogiatele.

*
* *

Küsimus nr 13, mille esitas Seán Kelly (H-0027/10)

Teema: Ettepanek patsiendiõiguste kohaldamise kohta piiriüleses tervishoius

Kas nõukogu võiks parlamenti teavitada edusammudest, mida on tehtud läbirääkimistel nõukogus seoses ettepanekuga patsiendiõiguste kohaldamise kohta piiriüleses tervishoius?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Vaatamata märkimisväärsele edasiminekule, ei suutnud nõukogu jõuda selles küsimuses 2009. aasta detsembris poliitilisele kokkuleppele. Nõukogus toimunud aruteludes keskenduti peamiselt kulude hüvitamise seoses lepinguta tervishoiuteenuse pakkujate ja välismaal elavate pensionäridega. Kompromissi otsides tahtsime täiel määral kinni pidada Euroopa Kohtu kohtupraktikast, säilitades samas liikmesriikide õiguse oma tervishoiusüsteemi korraldamisele.

Eesistujariikide Hispaania, Belgia ja Ungari 18kuulises programmis on kirjas, et nõukogu jätkab tööd piiriülese tervishoiuga. Lisaks kinnitas eesistujariik Hispaania 26. jaanuaril 2010 Euroopa Parlamendile, et tahab endiselt teha kõik selleks, et nõukogu jõuaks kokkuleppele.

Eesistujariigi eesmärk on, et piiriülese tervishoiu direktiivi aluseks oleks ühised väärtused ja põhimõtted, mille nõukogu väitis 2006. aasta juunis ELi tervishoiusüsteemide aluseks olevat. Seda aluseks võttes peaks tervishoiuteenuste tarbimiseks välismaale minevatel patsientidel olema kõik tervishoiu kvaliteeti ja ohutust puudutavad tagatised sõltumata liikmesriigist ja tervishoiuteenuste osutaja liigist.

Nagu eelmistelgi eesistujariikidel on eesistujariigi Hispaania eesmärk leida lahendused, mille korral on patsientide õigused piiriüleste tervishoiuteenuste kasutamisel ning liikmesriikide kohustused tervishoiuteenuste ja arstiabi korraldamisel ja osutamisel õiges tasakaalus. Lisaks peaks direktiiv täiendama õigusi, mis patsientidel ELi tasandil juba on sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamist käsitlevate õigusaktide tõttu.

Edu saavutamiseks loodab nõukogu uue komisjoni toetusele, et jõuda 8. juuni 2010. aasta kohtumisel kokkuleppele. See peaks viima teise lugemiseni EPs, et selle direktiivi saaks vastu võtta nii kiiresti kui võimalik.

*
* *

Küsimus nr 14, mille esitas Catherine Bearder (H-0033/10)**Teema: Haitilt pärit laste kaubitsemise eesmärgil Euroopa Liitu toomine ja adopteerimine**

Hiljuti toimunud maavärin Haitil on hävitanud juba sadu tuhandeid inimesi, aga arvutu hulga orvuks jäänud ja kaduma läinud laste jaoks võivad suurimad õudused olla alles ees. UNICEF on teatanud mitmest juhtumist, kui lapsed viidi Haitilt välja ilma asjakohase menetluse ja vajalike dokumentideta.

Milliseid samme kavatseb nõukogu teha selle kindlustamiseks, et ühtegi neist lastest ei tooda Euroopa Liitu või viida üle liidu piiride kaubanduslikul eesmärgil ja et Euroopa Liidus adopteeritavate laste puhul võetaks tavapäraseid kaitsemeetmeid? Milliseid samme teevad Haitil tegutsevad ELi esindajad selleks, et aidata Haiti valitsusel suurendada valvet riigi piiridel, et hoida ära laste ebaseaduslik Haitilt väljaviimine? Kui mitu ELi liikmesriiki on juba kiirendanud Haiti orbude seaduslikku riiki toomist, siis milliseid jõupingutusi on nõukogu teinud, et võtta vastu ELi ühine seisukoht Haiti laste kiirendatud adopteerimise suhtes ja vältida veel nõuetekohaselt hindamata laste ELi toomist?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Olukord Haitil ja eelkõige laste äärmine haavatavus pärast 12. jaanuaril 2010 toimunud maavärinat teeb nõukogule tõsist muret.

Probleem on tohutu. Isegi enne maavärinat oli Haitil hinnanguliselt 380 000 üksielavat või vanemateta last. Pärast laastavat maavärinat on üksi jäänud, ühe elus vanemaga või vanemateta laste arv kasvanud umbes miljonini.

Haiti orbude ja teise haavatavas olukorras laste teema tõstatati välisasjade nõukogu viimasel koosolekul 25. jaanuaril 2010. Erilist tähelepanu juhiti vajadusele hoolitseda selle eest, et lastele, eelkõige selle loodusõnnetuse tagajärjel orvuks jäänud lastele, antaks vajalikku abi.

Tuleb märkida, et ainult üks liikmesriik ei ole 29. mai 1993. aasta Haagi riikidevahelises lapsendamises laste kaitseks tehtava koostöö konventsiooniga ühinenud. Konventsiooni eesmärk on kehtestada selles valdkonnas

miinimumnõuded. Lisaks sellele, et selles on kõige tähtsamal kohal laste õigused ja huvid, järgitakse ja kaitstakse sellega ka päritolu- ja kasuperede õigusi. Konventsiooni õige rakendamine Haiti laste puhul on liikmesriikide ülesanne.

Laste adopteerimise küsimus on peamiselt liikmesriikide teema. Sellegipoolest on viimasel ajal tugevdatud ELi inimkaubandusvastast võitlust. 30. novembril 2009 leppis nõukogu kokku tegevusele suunatud dokumendis ELi välistegevuse kohta inimkaubanduse vastu „ELi üleilmse tegutsemise suunas inimkaubanduse vastu“⁽⁴⁾. See on suunatud inimkaubanduse liiduvälisele poolele, tugevdades partnerlust kolmandate riikide, piirkondade ja rahvusvaheliste organisatsioonidega. See tegevusele suunatud dokument on ühtne raamistik ELile ja selle liikmesriikidele inimkaubanduse vastaseks võitluseks, sisaldades ühtset kokkuvõtet välismeetmetest, samuti koostöömeetmeid, mis on suunatud inimkaubanduse peamistele põhjustele päritoluriikides. Seda saab kindlasti kohaldada Haiti olukorrale.

Koostöös ÜRO, liikmesriikide ja kohapeal tegutsevate komisjoni talitustega jälgib nõukogu olukorda Haitilt endiselt hooliga.

*
* *

Küsimus nr 15, mille esitas Georgios Toussas (H-0036/10)

Teema: Riigipööre Hondurases

Kolmapäeval, 27. jaanuaril 2010 annab Hondurases ametivande Porfirio Lobo Soza, hunta kandidaat ja 29. novembril 2009. aasta valimisteparoodia väidetav võitja. Valimisi iseloomustasid repressioonid, vägivald, pettus ja eelkõige Hondurase rahvusliku vastupanurinde FNRP algatatud massiline boikott (ametlikult rohkem kui 50%, kuid FNRP andmetel 65-70%), mis muudab tulemused tegelikult kehtetuks. Möödunud neljapäevast alates on FNRP üleskutsel toimunud meelevaldused selle valimisteparoodia vastu, mille korraldasid riigipöörde osalised. Meelevalduste eesmärk on mõista hukka Porfirio Lobo poolt esindatud oligarhia diktatuuri püsimine. Inimesed näitavad, et nad jätkavad võitlust hoolimata julmadest repressioonidest, mis viimase kahe kuu jooksul on jõudnud haripunkti.

Kas nõukogu tunnistab Hondurase putšistide hunta korraldatud valimisteparoodia tulemusi? Kas ta tunnistab putšist Porfirio Lobot ja hunta valitsust? Kas ta mõistab hukka hunta julmad repressioonid rahva kallal? Milline on nõukogu seisukoht Hondurase rahva diktatuurivastase võitluse kohta, mille eesmärk on vabaduse taastamine?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Nõukogul on kahju, et Tegucigalpa / San José lepingut enne 29. novembri 2009. aasta valimisi täielikult ei rakendatud. See seisukoht oli väga selgelt kirjas eesistujariigi poolt ELi nimel 3. detsembril 2009. aastal välja antud deklaratsioonis. Teisalt arvab nõukogu, et valimised on kriisi lahendamises märkimisväärne samm edasi ja Hondurast tuleks ärgitada seda teed jätkama.

Pärast novembrivalimisi on EL kutsunud kõiki osapooli (sh valitud president Lobo) üles pidama läbirääkimisi, et jõuda rahvusliku leppimiseni ning taastada riigis põhiseaduslik ja demokraatlik kord, lootes, et nad oma kohust täiel määral täidavad.

See, et 20. jaanuaril 2010 allkirjastasid Porfirio Lobo ja teised presidendikandidaadid rahvusliku leppimise ja demokraatia tugevdamise kokkulepe, mis sisaldab Tegucigalpa / San José kokkuleppe põhipunkte ning näeb ette president Zelaya staatuse piisava ja auväärse lahendamise, mida EL on nõudnud (Manuel Zelaya ise on sellega nõustunud), on tähtis samm edasi. Sellepärast andis välisasjade kõrge esindaja 27. jaanuaril ELi nimel välja deklaratsiooni, milles nõutakse, et president viiks kokkuleppes nimetatud algatused ja eelkõige tõe komisjoni loomise kohe ellu. EL loodab, et need tingimused täidetakse kiiresti, et suhted Hondurasega muutuksid kiiresti normaalseks.

Selle protsessi käigus on EL väljendanud sügavat muret inimõiguste väidetavate rikkumiste üle selles riigis (sh inimõiguslaste ähvardamine, meelevaldsed arestid ja rahumeelsete protestijate represseerimine) ning

⁽⁴⁾ 11450/5/09 CRIMORG 103 JAIEX 49 RELEX 618 JAI 432

tuletanud de facto valitsusele meele selle kohustusi, mis on sätestatud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelises paktis, Ameerika Riikide Organisatsiooni hartas ja Ameerika inimõiguste konventsioonis. EL nõuab edasi, et kõik osapooled edendaksid ja austaksid õigusriigi põhimõtteid, head valitsemistava ja inimõigusi.

*
* *

Küsimus nr 16, mille esitas Charalampos Angourakis (H-0038/10)

Teema: Ei imperialistlikule sekkumisele Haitil

Haiti rahvas elab sealse maavärina tagajärjel läbi enneolematuid kannatusi. Massihaudadesse on maetud üle 75 000 surnukeha, 1,5 miljonit inimest on jäänud kodutuks, vigastatud on 3 miljonit ja surnuid hinnanguliselt 200 000. Riigis ei tööta elektri- ega veevarustus. Põhitoiduaineid müüakse mustal turul ülikõrge hinnaga. Riigipead, ÜRO ametnikud ja humanitaarorganisatsioonid süüdistavad USA valitsust tragöödia ärakasutamises riigi sõjaliseks okupeerimiseks. Haitil viibib humanitaarabi andmise ettekäändel 16 000 Ameerika sõdurit, mis tekitab tõsiseid probleeme meditsiinitarvete, toiduainete jm jagamisel. EL saadab Haitile politseijõude ja nn mittehumanitaarabi, mis läheb maksma sadu miljoneid eurosid.

Kas EL kavatseb Haitil rakendada samasugust poliitikat nagu USA? Kas nõukogu mõistab hukka humanitaarabi kasutamise ettekäändena poliitilise ja sõjalise ülemvõimu kehtestamiseks kolmandate riikide ja nende elanike üle?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Nõukogu jagab teie arvamust, et Haitil on enneolematult suur tragöödia. 12. jaanuari maavärin võttis palju elusid ja tegi hävitustööd ning suurendas riigi juba niigi habrast olukorda.

EL ja selle liikmesriigid on selle loodusõnnetuse suurust arvestades reageerinud kiiresti ja tõhusalt esimestest maavärinajärgsetest päevadest alates. Kõrge esindaja Ashton kutsus 18. jaanuaril kokku välisasjade nõukogu erakorralise istungi, kus lepiti kokku väga märkimisväärses ELi poolses esmases tegutsemises, mis sisaldas ka märkimisväärset rahalist abi⁽⁵⁾.

25. jaanuaril otsustas välisasjade nõukogu vastata positiivselt ÜRO eripalvele anda lisaabi transpordi ja humanitaarabi kohaletoimetamise jaoks ning ÜRO Haiti stabiliseerimismissiooni MINUSTAH tegevuseks piisava julgeoleku tagamiseks seal. Seetõttu antakse ehitusalast ekspertabi ja seadmeid, et avada teed, mille kaudu oleks lihtsam abi kohale toimetada, logistikaabi sadamarajatisteta mereteede kasutamiseks ja ELi ühisabi MINUSTAH rahuvalvevõime tugevdamiseks (sh neilt liikmesriikidelt, kelle esindajad kuuluvad Euroopa eripolitsei üksustesse).

Nõukogu ei ole küll teadlik mingitest püüetest kasutada humanitaarabi teie kirjeldatud viisil. EL on algusest peale väljendanud heameelt selle üle, et kriisile reageeriti kogu maailmas, ning toetanud väga ÜRO keskset ja kooskõlastavat rolli selles rahvusvahelises abikampaanias. EL on samuti rõhutanud, et abi ja edasiste ülesehitustööde aluseks peab olema vajadus ja need peavad heaks kiitma Haiti võimud.

Montrealis 25. jaanuaril toimunud Haiti Sõprade koosolekul osalejad (teiste seas EL ja Ameerika Ühendriigid) tunnistasid Haiti valitsuse jätkuvat võimu ja suveräänsust ning kordasid tahet hoolitseda Haiti lühi- ja pikaajaliste vajaduste eest kooskõlastatult, ühtselt ja kõikehõlmavalt. Nõukogu järgib neid põhimõtteid ELi poliitikas kahtlemata ka edaspidi.

*
* *

(5) 1. veebruari seisuga ulatub ELi humanitaarabi (sh kavandatud abi) Haiti maavärina tagajärgede likvideerimiseks 212 miljoni euroni (18 liikmesriiki ja komisjon). Ajakohasem number antakse teada enne täiskogu kogunemist infotunni ajaks.

Küsimus nr 17, mille esitas Brian Crowley (H-0041/10)**Teema: Euroopa Liidu ja USA suhted**

Kas nõukogu võiks lühidalt kirjeldada konkreetseid meetmeid, mida ta kavatseb järgmise poole aasta jooksul võtta, et tihendada Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahelisi majandussidemeid, võttes arvesse ülemaailmseid majandusprobleeme, millega me ühiselt tegelema peame?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

EL ja USA on teineteise peamised majanduspartnerid ja nende omavaheline kaubavahetus on maailmas suurim. See on loonud umbes 14 miljonit töökohta. Kuna nii EL kui ka USA tahavad taastada säästliku majanduskasvu, peavad nad takistama proteksionismi kasvu ning olema vastu kaubavahetusele ja investeringutele takistuste kehtestamisele, sest see on praeguses majanduslikus olukorras eriti tähtis. Sellise poliitika raames tahab nõukogu rakendada USA ja ELi viimasel, 3. novembril 2009 toimunud tippkohtumisel saavutatud kokkulepped.

Et suurendada majanduskasvu ja töökohtade loomist Atlandi-ülesel turul aitab nõukogu anda ELi ja USA Atlandi-ülesele majandusnõukogule strateegilisi suuniseid, eelkõige selle läbi, et töötatakse välja mõlemale osapoolale sobivad põhimõtted seadusandluseks olulisimates valdkondades (sh märgistamine, energiatõhusus ja nanotehnoloogia), hinnatakse õigusloomealase koostöö meetodeid (sh vastastikuse tunnustamise kokkulepped), uuritakse õigusloomet toetavate vabatahtlike standardite kasutamist, tehakse koostööd turvalise kaubanduse ja rahvusvaheliste omandiõiguste valdkonnas ning alustatakse uusi USA ja ELi vahelisi läbirääkimisi uuendamise teemal.

Samuti jätkab nõukogu Atlandi-ülese finantsvaldkonna õigusloomega seotud koostööd, nimelt finantsturgude reguleerimise dialoogi kaudu, mille eesmärk on mõlema osapoolse õigusaktide muutmine suuresti vastastikku kokkusobivaks. Samuti on selle eesmärk säilitada finantssüsteemi terviklikkus, edendada vaba ja õiglast konkurentsi, tagada kindel tarbijate ja investorite kaitse ning vähendada õigusaktidest tingitud arbitraaživõimalusi või need kaotada. Nõukogu suhtleb USAgagi nii kahepoolset kui ka mitmepoolset, nimelt G20 raames.

Lisaks püüab nõukogu 2010. aastal lõpule viia ELi ja USA lennunduskokkuleppe üle toimuvate läbirääkimiste teise etapi. Ainuüksi see kokkulepe võib juurde tuua umbes 80 000 töökohta.

*
* *

Küsimus nr 18, mille esitas Liam Aylward (H-0043/10)**Teema: Euroopa Solidaarsusfond – künnise alandamine ja ettemakserahastu**

Euroopa viimaste kuude halbade ilmastikuolude ning sellest kodudele, ettevõtetele ja põllumajandusele tekkinud kahjude tõttu on Euroopa Solidaarsusfond põhjustanud palju tähelepanu ja küsimusi.

Komisjon ja parlament esitasid nõukogule ettepaneku võtta vastu uus solidaarsusfondi määrus, mille üks oluline punkt on nn suurõnnetuste künnise alandamine 0,5 protsendini rahvamajanduse kogutulust või 1 miljardi euron 2007. aasta hindades sõltuvalt sellest, kumb on hetkel madalam (praegune künnis on 0,6% rahvamajanduse kogutulust või 3 miljardit eurot 2002. aasta hindades).

Tähtis on ka ettepanekus sisalduv võimalus teha õnnetusest tabatud riigile tema taotlusel ettemakseid – vastav rahastu oleks nende piirkondade jaoks vahetult pärast õnnetust väga teretulnud.

Kas nõukogu võib öelda, millal ta mõtleb kõnealust ettepanekut käsitleda, eriti arvestades nimetatud fondi kasvavat tähtsust? Kas nõukogu oskab öelda, kas hakatakse kaaluma ettemakserahastu küsimust?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Nõukogu ei saa öelda, millal ta kavatseb selle ettepanekuga tegeleda. Selleks on kaks põhjust.

A) Liikmesriigid ei ole teie mainitud ettepanekuga rahul. Läbirääkimiste algusest peale on paljud delegatsioonid olnud vastu ettepaneku kõigile tähtsatele osadele – laiem kohaldamisala, madalamad künnised ja poliitilised kriteeriumid. Ei ole näha, et komisjoni ettepanekut aluseks võttes oleks mingigi edasimineku võimalik.

B) Nõukogu võttis 22. juulil 2008 vastu järeldused, mille aluseks oli Euroopa Kontrollikoja eriaruanne nr 3/2008, kus uuriti, kui kiire, tõhus ja paindlik Euroopa Liidu solidaarsusfond aastatel 2002–2006 oli. Oma järeldustes rõhutas nõukogu, et ei näe praegu määruse läbivaatamise vajadust.

Seetõttu kavatseb eesistujariik Hispaania hoolitseda selle eest, et võetaks kiiresti vastu ELi toimimise lepingu artiklis 222 nimetatud solidaarsusklausli rakendamise korra sätestav otsus, kui nõukogu saab komisjoni ja kõrge esindaja ühisettepaneku kooskõlas ELTLi artikliga 222.

*
* *

Küsimus nr 19, mille esitas Laima Liucija Andrikiene (H-0045/10)

Teema: Väljavaated assotsiatsioonilepingu sõlmimiseks Kesk-Ameerika riikidega

2009. aastal Hondurases toimunud riigipööre ja sellele järgnenud põhiseaduslik kriis on olnud peamiseks takistuseks ELi ja kuue Kesk-Ameerika riigi (Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua ja Panama) vahel sõlmitava assotsiatsioonilepingu lõplikul vormistamisel. Milline on eesistujariigi seisukoht Hondurases pärast 2009. aasta novembris toimunud presidendivalimisi valitseva poliitilise ja põhiseadusliku olukorra suhtes? Kas nimetatud olukord loob tingimused Hondurase valitsuse legitiimsuse täielikuks tunnustamiseks ning sillutab teed assotsiatsioonilepingu, sealhulgas vabakaubanduslepingu sõlmimisele Kesk-Ameerika riikidega?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Nagu kirjas eesistujariigi poolt ELi nimel 3. detsembril 2009 välja antud deklaratsioonis on nõukogul kahju, et Tegucigalpa / San José lepingut enne 29. novembri 2009. aasta valimisi täielikult ei rakendatud. Sellele vaatamata, arvab EL, et valimised on kriisi lahendamisel tähtis samm edasi.

See, et Porfirio Lobo ja kõik teised presidendikandidaadid allkirjastasid 20. jaanuaril 2010 rahvusliku leppimise ja demokraatia tugevdamise kokkulepe, on tähtis esimene samm. Kokkulepe sisaldab Tegucigalpa / San José kokkuleppe põhipunkte ning näeb ette president Zelaya staatuse piisava ja auväärse lahendamise, mida EL on nõudnud (ja millega Manuel Zelaya ise on nõustunud). 27. jaanuaril, pärast president Lobo ametisse pühitsemist andis välisasjade kõrge esindaja ELi nimel välja deklaratsiooni, milles nõutakse, et ta viiks kokkuleppes nimetatud algatused ja eelkõige tõe komisjoni loomise kohe ellu. EL loodab, et need tingimused täidetakse kiiresti, et suhted Hondurasega muutuksid kiiresti normaalseks ning oleks võimalik jätkata läbirääkimisi ELi ja Kesk-Ameerika assotsiatsioonilepingu üle.

EL tahab endiselt toetada põhiseadusliku ja demokraatliku korra taastamist ja rahvuslikku leppimist Hondurases.

*
* *

Küsimus nr 20, mille esitas Ryszard Czarnecki (H-0047/10)

Teema: Finants- ja maksupoliitika kooskõlastamine ELi liikmesriikides

Kas härra Zapatero soovitusel finants- ja maksupoliitika kooskõlastamiseks väljendavad nõukogu seisukohta tervikuna või on tegu Hispaania peaministri isikliku arvamusega? See mõte tekitab muret nii Poolas kui ka teistes uutes liikmesriikides.

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Finantsteenustega seoses jõudis Euroopa Ülemkogu 2009. aasta detsembri kohtumisel järeldusele, et vaja on laiapõhjalist ja kooskõlastatud strateegiat majanduse elavdamiseks rakendatavate fiskaalmeetmete

taandamiseks. Samuti väljendas ülemkogu heameelt komisjoni kava üle jälgida hoolega heade tasustamispõhimõtete rakendamist ning kutsus finantssektorit üles kohe häid hüvitamistavasid järgima.

Läbirääkimised on käimas mitme tähtsa õigusakti ettepaneku üle, millega tahetakse parandada eeskirju ja juhtimist finantsteenuste valdkonnas. Ettepanekud sisaldavad finantsjärelevalve uut struktuuri Euroopas, muudatusi kapitalinõuete direktiivile ja uut direktiivi alternatiivsete investeerimisfondide juhtide kohta, mis peaks tegelema ka piisava tasustamise küsimusega. Meil on hea meel, et komisjon kavatseb esitada 2010. aastal õigusakti ettepaneku, millega parandatakse tuletusinstrumentide turu stabiilsust ja läbipaistvust.

Maksupoliitikaga seoses tuleb öelda, et ühtlustamistase varieerub kaudsete maksude väga jõulisest ühtlustamisest käibemaksu, aktsiisi (alkoholi, tubaka ja mineraalõli) ja energia maksustamise direktiivide abil otseste maksude vähem jõulise ühtlustamiseni, mille puhul keskendutakse konkreetselt grupisest dividendide kahekordse maksustamise kaotamisele (ema- ja tütarettevõtete direktiiv), intressidele ja litsentsitasudele (intresside ja litsentsitasu direktiiv) ning piiriüleste ühinemiste soodustamisele (ühinemisdirektiiv).

Lisaks on ELi õigusloomes püütud hoiuste maksustamist, otseste maksustamise valdkonnas maksunõuete hindamist ja tagastamist, käibemaksu ning aktsiisi käsitlevate direktiividega parandada maksuhaldurite vastastikust abistamist ja koostööd. Erilist tähelepanu pööratakse liikmesriikide vahelisele koostööle võitluses maksupettuste vastu.

Otseste maksustamise valdkonnas jätkub töö maksuküsimustega seotud hea valitsemistava kallal ja täpsemalt:

liidusiseselt, püüdes jõuda kokkuleppele hoiuste maksustamise direktiivi muudatuse ettepanekute ja maksude kehtestamise valdkonna halduskoostöö direktiivi üle;

välissuhetes, pidades läbirääkimisi pettusevastase kokkuleppe üle Liechtensteiniga ja andes komisjonile volituse pidada läbirääkimisi pettusevastaste kokkulepete üle ka teiste kolmandate riikidega (Andorra, Monaco, San Marino ja Šveits).

Kaudse maksustamise valdkonnas ja käibemaksupettuste vastases võitluses on üha tähtsam roll täita liikmesriikide vahelisel käibemaksupettusealase teabe vahetamise detsentraliseeritud võrgustikul EUROFISC. Käibemaksu valdkonnas töötab nõukogu juba ettepaneku kallal võtta vastu direktiiv elektrooniliste käibemaksuarvete esitamise eeskirjade kohta, mis on tähtis haldustoimingute lihtsustamise ja ettevõtete kulude vähendamise seisukohalt.

Viimasena on vaja teha edusamme energiatoodete keskkonnakriteeriumitest sõltuva maksustamise raamistiku muutmisel ning nõukogu on valmis tegelema komisjoni tulevase ettepanekuga selles valdkonnas.

Muidugi on komisjon see, kes peab esitama Euroopa Liidu tasandi finants- või maksupoliitika ettepanekud nõukogule ja Euroopa Parlamendile, kes tegelevad nendega ELTLis sätestatud korra kohaselt.

*
* *

Küsimus nr 21, mille esitas Marian Harkin (H-0048/10)

Teema: Toidulisandid

Eesistujariik Hispaania on korraldanud kohtumise toiduohutuse ametkondade ja Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) nõuandefoorumi kõrgemate ametnike ja ekspertidega (11.–12. veebruaril) – kas eesistuja võiks täpsustada, mida selle kohtumisega loodetakse saavutada, ning kas eesistuja peab oluliseks võtta arvesse ka teisi teaduslike riski hindamiste arvamusi lisaks neile teadusuuringutele, mille viis läbi EFSA, kui kehtestati direktiivi 2002/46/EÜ I lisas⁽⁶⁾ loetletud toitainete tarbimise lubatud ülempiirid?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Teie mainitud kohtumine puudutab Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) nõuandefoorumit. See on platvorm, mis ühendab EFSA-d ELi 27 liikmesriigi toiduohutusametitega ja kus iga liikmesriiki esindab riiklik asutus,

⁽⁶⁾ EÜT L 183, 12.7.2002, lk 51.

kes vastutab riskianalüüsi eest. EFSA nõuandefoorum kohtub regulaarselt (4–5 korda aastas), iga kord erinevas liikmesriigis. Järgmine, 35. kohtumine toimub 11.–12. veebruarini Seillas.

Tuleb mainida, et nõuandefoorumi kohtumise päevakava koostab EFSA ise, mitte eesistujariik. Meie teada ei ole toidulisandid 11.–12. veebruarini 2010 Seillas toimuva kohtumise päevakorras. Selle kohtumise olemust arvestades ei saa eesistujariik praegu selle tulemuste kohta midagi öelda.

Seoses EFSA teadusuuringutega teha kindlaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiivi 2002/46/EÜ toidulisandeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta I lisas loetletud vitamiinide ja mineraalainete tarbimise suurimad lubatud kogused, otsustasid parlament ja nõukogu direktiivi 2002/46/EÜ artiklis 5, et need kogused tuleb teadusliku riskianalüüsi alusel kontrolliga komiteemenetluse kaudu kehtestada.

Komisjon viis ettepaneku projekti koostamiseks 2006. aastal läbi laialdase avaliku konsulteerimise. Liikmesriikide ja sidusrühmade seisukohtadega, mille komisjon sai selle aruteludokumendi vastuseks, saab tutvuda komisjoni veebilehel⁽⁷⁾.

Nõukogu arusaamise kohaselt tegeleb komisjon praegu mõju hindamisega, et ettepaneku projekt valmis saada ja esitada alalisele toiduahela ja loomatervishoiu komiteele ning seejärel kontrollimiseks Euroopa Parlamendile ja nõukogule, nagu sätestatud nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsuse, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused, artiklis 5a.

*
* *

Küsimus nr 22, mille esitas Hans-Peter Martin (H-0049/10)

Teema: Riski piiramine finantsturgudel

USA president nõuab erimakse päästetud pankadele, karmimaid eeskirju boonuste jaotamise suhtes, uusi eeskirju oma arvel kauplemise piiramiseks ning eelkõige pankade tükeldamist, hoides hariliku jaepanganduse lahus eriti riskantsest tegevusest investeerimispananganduse sektoris. Nimetatud meetme eesmärk on mitte lasta finantsettevõtetel kasvada „liiga suureks, et pankrotti minna“.

Millise hinnangu annab nõukogu nendele USA valitsuse uutele meetmetele pangasektori reguleerimiseks? Millise ettepaneku kavatseb eesistujariik Hispaania teha 11. veebruarile 2010 kavandatud erakorralisel tippkohtumisel?

Mil määral näeb nõukogu pangandussektori kogu ELi hõlmava reguleerimise arendamiseks ja rakendamiseks vajadust ELi majandusvalitsuse järele?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta veebruari osaistungjärgul Strasbourgis.

Olete tõstatanud väga tähtsa ja aktuaalse küsimuse.

President Obama nõudis USAs finantsvastutuse maksu kehtestamist eesmärgiga saada tagasi kriisi ajal USA valitsuse antud abi ja suurendada riigi sissetulekuid. Lisaks andis president Obama 21. jaanuaril 2010 teada kavatsusest piirata finantsasutuste tegevusulatust ja keelata pankadel tegevus, mis toob kaasa peamiselt spekulatiivseid riske.

See tähendab suurt poliitikamuutust seoses praeguse G-20 ja finantsstabiilsuse järelevalve nõukogu aruteludega, milles keskendutakse õigusaktide ja järelevalve parandamisele.

Arutelu USA plaanide üle ei ole nõukogus veel alanud, eeskätt sellepärast, et USA valitsus peab neid veel täpsustama, eelkõige USA rahandusministeeriumis ja kongressis.

Seda arvestades ei oleks kohane ette otsustada nõukogu arvamuse üle selle teema kohta ega spekuloida, milline võiks olla Euroopa Ülemkogu 11. veebruari erakorralise kohtumise tulemus. Sellele vaatamata võtab nõukogu USA hiljutisi algatusi, mis on veel varases arengujärgus, märgina USA valitsuse tugevamast soovist tegeleda riskide koondumisega finantssüsteemis ja moraalariskiga. Siiski tuleks öelda, et need algatused

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/supplements/>

järgnevad laiematele õigusaktidele, mida rahvusvahelised organid (nt Baseli pangajärelevalve komitee, finantsstabiilsuse järelevalve nõukogu ja Rahvusvaheline Valuutafond) praegu läbi vaatavad. EL osaleb aktiivselt rahvusvahelises arutelus, mille eesmärk on lahendada üleilmsed mureküsimumused ühiselt ja kooskõlastatult. Samas vaimus nõuame lahendusi, mis tagavad eelkõige liigse riskeerimise ennetava vältimise, et tegeleda muu hulgas ka liiga-suur-et-pankrotistuda probleemiga ehk süsteemsete riskide koondumisega teatud finantsturgudel või agentide juures. Karmimate kapitalinõuete või likviidsuseeskirjade väljatöötamine on mõned lahendused, mida EL täielikult toetab. Teiselt poolt tahab EL samuti edendada lahendusi, mis tagavad selle, et finantssektor võtab enda kanda osa kriisiga seotud finantsparanduste kuludest, nt erasektori kriisijuhtimisfondide või kindlustusmehhanismide kaudu.

Lisaks, nagu te teate, keskendub nõukogu finantsturgudel riskide piiramisel ka finantsjärelevalveraamistiku tugevdamisele. 20. märtsil 2009 toimunud ja kõrgetasemelise liidu finantsjärelevalve eksperdirühma 25. veebruari 2009. aasta aruandega (Larosière'i aruanne) seoses korraldatud Euroopa Ülemkogu leppis kokku, et ELis on vaja parandada finantsasutuste õigusakte ja järelevalvet, ja tegi järelduse, et Jacques de Larosière'i juhitud kõrgetasemelise finantsjärelevalve uurimisrühma aruanne on sellelaadse tegevuse aluseks.

Seejärel esitas komisjon viis ettepanekut uue finantsjärelevalvemehhanismi loomiseks ELis, eelkõige makro- ja mikrofinantsjärelevalve kaudu, millega tegeletakse nii nõukogus kui ka Euroopa Parlamendis. Nõukogu loodab, et sel aastal võetakse varakult vastu finantsjärelevalve reformi pakett, mille üle praegu kaks institutsiooni läbi räägivad, et jõuda kokkuleppele esimesel lugemisel.

See uus õigusakt peaks võimaldama vastloodud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul ja Euroopa järelevalveasutustel parandada paremini informeeritud ja kooskõlastatud järelevalve kaudu riskide jälgimist ja nende õigeaegset maandamist.

Lisaks tegeletakse Larosière'i aruandes sätestatud tegevuskava teiste punktidega. See hõlmab ka tasustamisküsimust, millest on juttu komisjoni poolt 13. juulil 2009 esitatud ettepanekus muuta kapitalinõuete direktiivi. Direktiivi eesmärk on muu hulgas panna pankade ja investeerimisettevõtete tasustamiskord mõistliku järelevalve alla, et sundida krediitiasutusi ja investeerimisühinguid rakendama palgapoliitikat, mis on kooskõlas tulemusliku riskijuhtimisega. Nõukogu jõudis teksti üle kokkuleppele detsembris ja loodab nüüd anda endast kõik, et jõuda kokkuleppele Euroopa Parlamendiga, et direktiivi saaks vastu võtta nii pea kui võimalik.

*
* *

KÜSIMUSED KOMISJONILE

Küsimus nr 23, mille esitas Silvia-Adriana Țicău (H-0010/10)

Teema: Euroopa Liidu kodanike seadusandlike algatuste tegemise menetlusi ja tingimusi reguleerivad meetmed

Lissaboni lepingus on sätestatud, et vähemalt miljoni kodaniku algatusel märkimisväärselt arvust liikmesriikidest võib Euroopa Komisjoni üles kutsuda esitama talle antud volituste piires asjakohase ettepaneku küsimustes, mille suhtes kodanike arvates on vaja aluslepingute rakendamiseks vastu võtta liidu õigusakt. Euroopa Parlament ja nõukogu peavad määruste ja tavapärase õigusloomemenetluse abil vastu võtma kodanikualgatuste tegemiseks vajalikud menetlused ja tingimused, kus on ära toodud ka minimaalne liikmesriikide arv, mille kodanikud kõnealuse algatuse on esitanud.

Millised meetmeid ja millist ajakava on komisjon sellist laadi õigusloomega seotud algatuste tegemise menetluste ja tingimuste reguleerimiseks kaalunud?

Vastus

(EN) Komisjon väljendab heameelt Euroopa kodanikualgatuse sisseviimise üle, sest see annab Euroopa Liidu kodanike häälele suurema kaalu, täiendab Euroopa demokraatiat ning laiendab liidu kodakondsusega seotud õigusi.

Euroopa Liidu lepingu artiklis 11 sätestatud Euroopa kodanikualgatuse tõstatatud õiguslikke, halduslikke ja praktilisi küsimusi ning selle tähtsust kodanikele, sidusrühmadele ja liikmesriikide avaliku sektori asutustele arvestades avaldas komisjon 11. novembril 2009 roheline raamatu, et küsida kõikide huvitatud isikute

arvamust peamiste teemade kohta, mida käsitletakse tulevases määruses. Sidusrühmadel oli konsultatsioonipalvele aega vastata 31. jaanuarini 2010. Selle rohelise raamatu ja parlamendi poolt 2009. aasta mais vastu võetud kodanikualgatuse resolutsiooni vastuseks saadud arvamused on aluseks komisjoni ettepanekule võtta vastu määrus.

Komisjon on veendunud, et Euroopa kodanikud peaksid saama Euroopa kodanikualgatusest kasu nii ruttu kui võimalik. Selleks esitab ta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 24 kohaselt varsti ettepaneku võtta vastu määrus. Komisjon soovib teha nii, et määruse saaks võtta vastu hiljemalt ühe aasta jooksul pärast Lissaboni lepingu jõustumist, ning ta loodab, et Euroopa Parlament ja nõukogu eesmärk on sama.

*
* *

Küsimus nr 24, mille esitas Francesco De Angelis (H-0013/10)

Teema: Sooline diskrimineerimine liikmesriikide sotsiaalkindlustusskeemide puhul

Võttes arvesse: Euroopa Liidu toimimise lepingu konsolideeritud versiooni artiklit 153 (X jaotis); Euroopa Ühenduste Kohtu 13. novembri 2008. aasta süüdimõistvat otsust Itaalia suhtes; liikmesriikides praegu ja tulevikus tööturu osapoolte ja üksikisikute vahel sõlmitavaid kokkuleppeid tähtajatute töölepingute tingimuste kohta.

Milliseid meetmeid kavatseb komisjon võtta, et meestele ja naistele pensionide osas kehtestatud eri nõuded ei tooks mõnes liikmesriigis kaasa soolise diskrimineerimise ohtu töökohal?

Vastus

(EN) Mis puudutab meeste ja naiste erinevatest pensioniõigustest tekkida võivat soolist diskrimineerimist, siis teie nimetatud Euroopa Kohtu otsus⁽⁸⁾ ja ka Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 153 puudutavad pensioniskeemi, mida haldab Istituto nazionale della previdenza per i dipendenti dell'amministrazione pubblica (INPDAP) ning mille raames makstakse pensioni ametnikele ja teistele riigiteenistujatele. Vaidlusaluste sätete kohaselt kehtestati naiste pensionile saamise eaks 60 aastat ja meestel 65. Kohus kinnitas oma otsuses, et tööandja (kes võib olla ka riik) poolt endisele personaliliikmele töösuhte eest makstav pension on tasu ELTLi artikli 153 tähenduses. Seega kinnitas kohus, et riigiteenistujaid loetakse selles kontekstis töötajateks. Järelikult peab INPDAPi pensioniskeem ja täpsemalt pensionile saamise ea eeskirjad järgima võrdse kohtlemise põhimõtet. Seda kohtupraktikat kinnitas kohus ka hiljuti Kreeka ametnike pensionile saamise ea erinevusi käsitlevas kohtuasjas⁽⁹⁾.

Ent kohtuasjas C-46/07 ei puudutanud Euroopa Kohus seda, kuidas korvata erinevused pensioni suurusel, mis on tingitud pensionile saamise ea varasemast erinevusest.

Kohtuasjades C-408/92 ja C-28/93⁽¹⁰⁾ märkis kohus, et kui tuvastati diskrimineerimine palga alusel ja pensioniskeemis ei ole rakendatud võrdse kohtlemise meetmeid, on ainus õige viis EÜ asutamislepingu artikli 141 täitmiseks anda ebasoodsas olukorras isikute rühmale samad eelised, mis on soodsas olukorras isikute rühmal.

Samuti oli seal kirjas, et selle põhimõtte rakendamiseks tuleb ajavahemikul 17. maist 1990 (Barberi kohtuotsuse kuupäev) 1. juulini 1991 (diskrimineerimise lõpetamise kuupäev) arvutada meeste pensioniõigus sama pensionile saamise ea alusel nagu naistel. Väljakujunenud kohtupraktika kinnitab Euroopa Kohtu seisukohta selles küsimuses.

Seetõttu hoiab komisjon Euroopa Kohtu otsust arvestades Itaalia õigusloomet hooliga silma peal ja võtab abinõusid, kui Itaalia või mõni teine samade probleemidega liikmesriik ei täida seda nõuet.

Kui mõned organisatsioonid ja ametiühingud on liikmesriikides sõlminud diskrimineerivaid lepinguid, nagu te väitsite, siis põhimõtteliselt peavad liikmesriikide kohtud kindlaks tegema, kas sellised lepingud on

⁽⁸⁾ Kohtuasi C-46/07: Euroopa Ühenduste Komisjon vs. Itaalia Vabariik [2008], EKL I-151.

⁽⁹⁾ 26. märtsi 2009. aasta otsus kohtuasjas C-559/07: Euroopa Ühenduste Komisjon vs. Kreeka.

⁽¹⁰⁾ Kohtuasi C-408/92: Smith [1994], EKL I-4435, punkt 17 ja järgm, ning kohtuasi C-28/93: van der Akker [1994], EKL I-4527, punkt 16 ja järgm.

kooskõlas Euroopa õigusega. Ent vastavalt ELTLi artiklile 288 on ELi õigusaktide nõuetekohane ülevõtmine ja kohaldamine liikmesriikide kohustus.

*
* *

Küsimus nr 25, mille esitas Rolandas Paksas (H-0014/10)

Teema: Inimõigused

Leedu parlamendi liikmed viisid läbi uurimise, mille tulemusena selgus, et ühe välisriigi eriteenistuse algatusel on Leedus paiknevaid hooneid kohandatud vangide kinnipidamiseks ja et Ameerika Ühendriikide luureagentuuriga CIA seotud lennukid, mida mainiti ka seoses Euroopa Parlamendi CIA Euroopas asuvate salavanglate küsimuse uurimisega, tõusid õhku ja maandusid korduvalt Leedu lennujaamades. Leedu parlamendi uurimiskomisjon mainis lisaks Euroopa Parlamendi uurimistulemustes toodule veel teisigi CIAga seotud lennukid, mis maandusid Leedus.

Kas Euroopa Komisjon kavatseb neid fakte arvesse võttes sobivale õiguslikule alusele tuginedes algatada eriuurimise Genfi konventsiooni, rahvusvahelise inimõiguste kogu ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta võimaliku rikkumise küsimuses ja välisriigi eriteenistuse sekkumise küsimuses Leedu kui suveräänse riigi ja Euroopa Liidu liikme asjadesse?

Vastus

(EN) Nagu komisjon on korduvalt rõhutanud, arvab ta, et üleviimine ja salajane kinnipidamine rikub inimõigusi, mis on sätestatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis.

Komisjon on samuti alati rõhutanud, et põhjaliku, sõltumatu ja erapooletu uurimise alustamine ja jätkamine tõe välja selgitamiseks on asjaomaste liikmesriikide otsustada. Kõik asjaolud saab päevavalgele tuua ainult liikmesriikidele kättesaadavate vahendite ja uurimismeetoditega. Komisjonil ei ole pädevust ega vahendeid liikmesriikide asemel tõe välja selgitamiseks.

Seetõttu on komisjonil hea meel teie poolt nimetatud Leedu uurimiskomisjoni tegevuse üle.

2009. aasta oktoobris kirjutas õigus-, vabadus- ja turvalisusküsimuste nõunik Leedu justiitsministrile kirja, kus väljendas komisjoni muret nimetatud väidete pärast ja heameelt uurimise alustamise üle, millest andis teada president Grybauskaitė, kui ta külastas Euroopa Komisjoni presidenti.

Komisjon juhib eriti tähelepanu sellele, et Leedu uurimiskomisjon esitas mitu soovitus riigi salateenistuste tegevuse kontrollimise karmistamiseks ja tegi ettepaneku algatada kriminaaluurimine eesmärgiga paljastada asjaolusid rohkem ja võimalik, et teha kindlaks kriminaalne vastutus. Komisjonil on hea meel, et uurimiskomisjon esitas konkreetseid soovitusi eesmärgiga vältida selliste intsidentide kordumist tulevikus.

*
* *

Küsimus nr 26, mille esitas Frank Vanhecke (H-0017/10)

Teema: Euroopa Liidu toetus Tuumaenergia Uuringukeskusele ja projektile Myrrha

Mida arvab komisjon Molis (Belgia) asuvast Tuumaenergia Uuringukeskusest ja selle tuntud projektist Myrrha? Kas komisjon kavatseb kõnealust asutust ja/või projekti Myrrha rahaliselt toetada? Kui ei kavatse, siis mis põhjusel? Kui kavatseb, siis millal ja kui suure summaga?

Vastus

(EN) Projekti MYRRHA (Multi-purpose hybrid research reactor for high-tech applications – mitmeotstarbeline uurimisotstarbeline hübriidreaktor kasutamiseks koos kõrgtehnoloogiaga) jaoks on praegu SCK/CEN (Studiecentrum voor Kernenergie – Centre d'Etude de l'Energie nucléaire) esitanud Belgia valitsusele rahastamisaotluse.

Seetõttu ei ole kavas toetada selle projekti ehitamist Euratomi praeguse tuumaenergiaalase teadus- ja koolitustegevuse raamprogrammi (2007–2011) kaudu, kuigi vähest projekteerimistoetust antakse käimasoleva projekti kaudu, mis valiti välja projektikonkursi käigus ja mida hindasid sõltumatud eksperdid. MYRRHA oleks Euroopa energiatehnoloogiade strateegilise plaani tööstusliku säästva tuumaalgatuse raames toetav

infrastruktuur. Samuti uurib projekti MYRRHA praegu teadustöö infrastruktuuride Euroopa strateegiafoorum, kes võib selle lisada oma 2010. aasta tegevuskavva.

*
* *

Küsimus nr 27, mille esitas Vilija Blinkevičiūtė (H-0019/10)

Teema: Sotsiaalsete miinimumnõuete tagamine ELis, et võidelda sotsiaalse tõrjutuse vastu

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta otsusega 1098/2008/EÜ⁽¹¹⁾ kuulutati 2010. aasta vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastaks, et toetada ELi võitlust sotsiaalse tõrjutuse vastu. Selle otsuse alusel koostas Euroopa Komisjon 1. detsembril 2008. aastal strateegiadokumendi, kus kohustatakse täitma ELi suuri eesmärke võitluses vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu.

Peaaegu 80 miljonit eurooplast elab praegu allpool vaesuspiiri, püüdes majandus- ja sotsiaalkriisi tingimustes ellu jääda. Mida kavatseb komisjon ette võtta, et Euroopa sotsiaalpoliitika peamise meetmena tagada kogu Euroopa Liidus sotsiaalsed miinimumnõuded, kindlustamaks igale ELi kodanikule minimaalsed sotsiaaltoetused? Sotsiaalsed miinimumnõuded peaksid olema kogu Euroopa Liidus ühesugused, kuna see aitaks kaasa sotsiaalkaitse taseme parandamisele.

Vastus

(EN) Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 153 on õiguslik alus miinimumnõuete väljapakkumiseks paljudes valdkondades, aga mitte õigusaktide jaoks, mille eesmärk on kaotada sotsiaalne tõrjutus.

Sellega seoses juhime teie tähelepanu komisjoni 3. oktoobri 2008. aasta soovitusel 2008/867/EÜ tööturul tõrjutud isikute aktiivse kaasamise kohta⁽¹²⁾, mille nõukogu kiitis heaks 17. detsembril 2008. aastal ja parlament oma 6. mai 2009. aasta resolutsioonis. Soovitusel on aluspõhimõtted ja praktilised suunised piisava sissetulekutoetuse, kaasava tööturu ja kvaliteetteenuste kättesaadavuse kombineerimiseks. Selle eesmärk on luua tulemuslik terviklik meetod vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks.

Komisjon teeb praegu kõvasti tööd selle nimel, et töötada välja aktiivse kaasamise strateegia järelevalveraamistik. See sisaldab ka koos sotsiaalkaitsekomiteesse kuuluvate liikmesriikide esindajatega tööd, mille eesmärk on leida sobivad näitajad, mille abil strateegia elluviimist jälgida. Samuti on kogutud teavet selle kohta, kuidas toimivad liikmesriikides sotsiaalsed tugivõrgustikud. 2010. aasta ühisaruandes sotsiaalkaitse ja sotsiaalse kaasatuse kohta⁽¹³⁾ ning selle tugidokumendis⁽¹⁴⁾ on jagu vaestele tööealistele inimestele mõeldud miinimumsissetuleku tagamise kavade kohta, milles tuuakse välja probleemsed kohad riiklikes sotsiaalkindlustusvõrgustikes, pöörates peamiselt tähelepanu sellele, kas abi vajav elanikkond on kaetud ja seda, et sotsiaalabi saamise õigusega inimesed ei kasuta seda õigust. Toimub üksteiselt õppimine ning aktiivse kaasamisega seotud projekte ja vastastikust eksperthindamist sisaldavate heade tavade jagamine ning see jätkub sotsiaalse kaitse ja kaasamise avatud kooskõlastusmeetodi alusel.

Komisjon loodab, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta aastal 2010 suurendab teadlikkust ja annab impulsi tugevdada vaesuse vastu võitlemist kogu Euroopa Liidus.

*
* *

Küsimus nr 28, mille esitas Cristian Dan Preda (H-0020/10)

Teema: IceSave'i seaduse ja Islandi kui Euroopa Majanduspiirkonna liikme kohustuste vaheline seos

Euroopa Komisjoni pressiteates öeldakse vastuseks Islandi presidendi otsusele, et IceSave'i juhtumit hinnatakse arvamuses, mille komisjon peab esitama Euroopa Ülemkogu 1993. aasta Kopenhaageni kohtumisel määratletud majanduslike kriteeriumide kohta. Mil määral võib IceSave'i seaduse kohta referendum korraldamise otsus mõjutada hinnangut Islandi suutlikkusele täita Kopenhaageni Euroopa Ülemkogul nimetatud kriteeriume?

⁽¹¹⁾ ELT L 298, 7.11.2008, lk 20.

⁽¹²⁾ ELT L 307, 18.11.2008, lk 11.

⁽¹³⁾ KOM(2010) 25, 5.2.2010.

⁽¹⁴⁾ SEK(2010) 98, 5.2.2010.

Vastus

(EN) Islandi presidendi teadaanne referendumist IceSave'i eelnõu üle näitab selle küsimuse tundlikkust Islandi jaoks. See on islandlaste otsustada. Komisjon jälgib olukorda tähelepanelikult. Ta ei taha sellisele riigisisesele arutelule vahele segada.

Komisjon peab IceSave'i lepingut (st laenulepingud Ühendkuningriigi, Madalmaade ja Islandi vahel) ning nende laenude tagasimaksmise tingimusi nende riikide vaheliseks kahepoolseks küsimuseks. Need lepingud ei ole seotud komisjoni ülesandega koostada arvamus Islandi ühinemistaotluse kohta ja neid ei tohiks otseselt seostada Islandi ELiga ühinemise protsessiga.

Komisjon koostab praegu arvamust Islandi ELi liikmeks saamise taotluse kohta, mida nõukogu meil teha palus, ja püüab hoolitseda selle eest, see on tasakaalus, objektiivne ja kõikehõlmav.

Arvamus hinnatakse Kopenhaageni ühinemiskriteeriumide täitmise määra. Sellega seoses vaadeldakse IceSave'i ja kapitalikontrolli seoses Islandi võimega kohaldada ühenduse õigust. Vajaduse korral vaadatakse, kas Island järgib Euroopa Majanduspiirkonna tingimusi, mida hindab EFTA järelevalveamet. Mittetäitmise korral tuleb puudujäägid likvideerida, nii et Islandi õigusaktid oleksid ühinemisajal ühenduse õigusega täiel määral kooskõlas.

Komisjon tahaks sellega seoses rõhutada, et arvamus esitatakse ainult esialgne pilt sellest, mil määral on Island ühenduse õigust rakendanud. Komisjon hindab seda ühinemisprotsessi lõpupoole põhjalikumalt, näiteks ELi õiguse nn sõeluuringu kaudu, kui nõukogu on otsustanud alustada ühinemisläbirääkimisi.

*
* *

Küsimus nr 29, mille esitas Mairead McGuinness (H-0022/10)**Teema: Lennujaamade turvalisus ELis**

Kas komisjon võib parlamendile kinnitada, et lennujaamade turvalisuse küsimus on tema jaoks prioriteet, arvestades hiljutist nurjunud katset õhkida Amsterdami Schipoli lennujaamast Detroiti suunduv Northwest Airlinesi lennuk ning šokeerivat avastust, et üks reisija viis Slovakkia lennujaama ebaõnnestunud turvakontrolli järel enda teadmata Dublinisse suunduva lennuki pardale lõhkeaineid?

Kas komisjon võib samuti kinnitada, et vaatab koostöös liikmesriikidega läbi praegusi turvameetmeid?

Millised üleeuroopalised suunised on olemas nn pommitesti kohta ja kas komisjon peab neid piisavalt rangeks? Kas komisjon peab ELi eeskirju vajalikuks lennujaamade kõigi turvaküsimuste puhul?

Milline on komisjoni seisukoht reisijatele rangemate turvanõuete kehtestamise küsimuses?

Milline on komisjoni seisukoht kujutlustehnoloogia ehk kehaskannerite kasutamise küsimuses ühe meetodina reisijate läbivaatamiseks?

Vastus

(EN) Komisjon on liikmesriikide, rahvusvaheliste partnerite ja rahvusvaheliste organisatsioonidega pidevas dialoogis, et levitada ja arendada lennujulgeolekumeetmeid. Ta juhib alalist regulatiivkomiteed, mis loodi ELi lennuohutusõigusaktide alusel ning mis kohtub regulaarselt mitu korda aastas⁽¹⁵⁾ ja vajaduse korral ka erakorraliselt, et tegeleda mõne kiireloomulise küsimusega. Lisaks vahetab komisjon regulaarselt arvamusi ka sidusrühmadega. Olemasolevate õigusaktide ajakohastamine vastuseks muutustele on tavaline ja seda on juhtunud viimastel aastatel mitu korda.

ELi lennujaamad tohivad kasutada ainult neid turvakontrolliseadmeid, mis on loetletud ja mida on kirjeldatud ELi lennuohutuse alastes õigusaktides. Põhimõtteliselt tuleb kontrolliseadmete kasutamisel (nt lõhkeaineosakeste tuvastamine) järgida üksikasjalikke töö- ja kasutamispõhimõtteid, kui need on olemas. Et ELis oleks turvalisus tagatud ühekordse turvakontrolli kaudu, peavad lennujaamad kohaldama ühiseid elementaarseid lennuohutusnorme.

⁽¹⁵⁾ Lennuohutuse regulatiivkomitee aluseks on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2008. aasta määruse (EÜ) nr 300/2008, mis käsitleb tsiviillennundusjulgestuse ühiseeskirju ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2320/2002, artikkel 19.

25. detsembri ebaõnnestunud terrorirünnak lennul NW 253 Detroiti on taas kinnitanud, et tsiviillennundusele suunatud rünnakud on tõenäolised. Komisjon osaleb erinevatel tasanditel selle intsidendi hindamises ja võimalikes järelemeetmetes.

Mõnes liikmesriigis ühepoolset kohaldatavad karmimad meetmed on ELi õiguse kohaselt lubatud. Komisjon on aga seisukohal, et vaja oleks jätkusuutlikumat teed ja tuleks kehtestada ELi tasandil ühised normid. Uue tuvastustehnoloogia (näiteks arenenud pilditehnoloogia) lisamine lubatud seadmete loetellu võib olla üks osa, tingimusel, et tervise, privaatsuse ja andmekaitsega seotud probleemidele leitakse rahuldav lahendus. Ent samamoodi on vaja ka teisi meetmeid, nagu näiteks õiguskaitseorganite põhjalikum koostöö ja olemasolevate andmete tõhusam jagamine.

Üksikasjalikum jutt võimaluse kohta lisada kehaskannerid lubatud kontrollitehnoloogia hulka on suulisele küsimusele H-0001/10 antud vastuses⁽¹⁶⁾.

*
* *

Küsimus nr 30, mille esitas Anneli Jäätteenmäki (H-0024/10)

Teema: Strasbourgi loobumise idee taaskäsitlemine Lissaboni lepingu kohaselt

Lissaboni lepingu artikli 8 b järgi on võimalik esitada komisjonile nn kodanikualgatus. Kui sellele on alla kirjutanud vähemalt miljon ELi kodanikku „märkimisväärsest arvust liikmesriikidest”, peab komisjon selle alusel tegutsema.

ELi eesistujariik Hispaania arutas 13. jaanuaril 2010 La Granjas teiste liikmesriikidega kodanikualgatuse küsimust. Liikmesriigid jõudsid kokkuleppele, et „märkimisväärne arv liikmesriike” tähendab ühte kolmandikku ELi liikmesriikidest (praeguse seisuga 9 liikmesriiki).

Nn ühe asukoha algatus, mille kohaselt Euroopa Parlament peaks asuma vaid Brüsselis, täidab selgesti nimetatud kriteeriumid (vähemalt miljon allkirja vähemalt 9 liikmesriigist). Algatusele on alla kirjutanud juba 1,2 miljonit eurooplast. On totter, et Euroopa maksumaksjad maksavad aastas 200 miljonit eurot Brüsseli ja Strasbourgi vahel toimuva veokiralli eest.

Ühe asukoha algatus on jätkuvalt avatud Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjonis. Petitsioon on korra juba ELi institutsioonidele esitatud. Tookord aga Lissaboni leping veel ei kehtinud ja ELi institutsioonid ei võtnud seda kuulda. Tragikoomilisel kombel ostis Euroopa Parlament oma hooned Strasbourgi linnalt samal nädalal, kui algatus vastu võeti.

Kas komisjon kavatseb ühe asukoha algatust Lissaboni lepingu jõustumise järel käsitleda hakata?

Mida kavatseb komisjon selle algatusega teha?

Vastus

(EN) Komisjon väljendab heameelt Euroopa kodanikualgatuse sisseviimise üle, sest see annab Euroopa Liidu kodanike häälele suurema kaalu, täiendab Euroopa demokraatiat ning laiendab liidu kodakondsusega seotud õigusi.

Komisjon on veendunud, et Euroopa kodanikud peaksid saama Euroopa kodanikualgatusest kasu nii ruttu kui võimalik. Selleks esitab ta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 24 kohaselt varsti ettepaneku võtta vastu määrus. Ettepanekus võetakse arvesse komisjoni poolt 2009. aasta novembris liikmesriikide kodanike, sidusrühmade ja riigiametite arvamuste saamiseks väljakuulutatud avaliku konsulteerimise tulemusi. Komisjon soovib teha nii, et määruse saaks võtta vastu hiljemalt ühe aasta jooksul pärast Lissaboni lepingu jõustumist, ning ta loodab, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu eesmärk on sama.

Euroopa Liidu lepingu artikli 11 lõikes 4 sätestatud Euroopa kodanikualgatusega võib paluda komisjonil esitada ettepaneku ainult oma pädevuse raamides ja küsimuses, kus on aluslepingute rakendamiseks vaja liidu õigusakti.

⁽¹⁶⁾ Kättesaadav aadressil: <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 341 kohaselt määratakse liidu institutsioonide asukoht liikmesriikide valitsuste ühisel kokkuleppel. Euroopa Parlamendi asukoht on kindlaks määratud uuele lepingule lisatud protokollis nr 6.

Seetõttu ei ole komisjonil ELTLi artikli 341 rakendamise küsimuses pädevust.

*
* *

Küsimus nr 31, mille esitas Zigmantas Balčytis (H-0025/10)

Teema: Rail Baltica projekti raames ettenähtud töö alustamine

Rail Baltica on üks Euroopa Liidu prioriteetseid projekte, mille lõpuleviimine annaks Balti riikide elanikele rohkem võimalusi reisida ja osaleda ELi raudteekaubaveo ühisturul. See vähendaks ka ülejäänud Euroopast eraldatud Balti piirkonna isolatsiooni. Balti riikides veel ikka valitseva finants- ja majanduskriisi tõttu võivad Rail Baltica projektiga seotud tööd rahastamise puudumise tõttu aeglustuda või isegi seiskuda. Leedu on töödele ettenähtud summasid juba komisjoni nõusolekul vähendanud. Kas komisjon näeb seoses nende riikide raske finantsolukorraga võimalust projekti Euroopa Liidu poolset rahastamist suurendada, arvestades, et ELi vahendeid hoiti kokku?

Vastus

(EN) Teil on õigus, kui ütlete, et praegune finants- ja majanduskriis on mõjutanud projekti Rail Baltica, nagu ka paljusid teisi suuri infrastruktuuriprojekte kõigis ELi liikmesriikides. Balti riigid peavad täitma üleeuroopalise transpordivõrgu raames rahastatavate projektide kaasrahastamisnõuded, mis ei ole riikide pingeliste eelarvete tõttu lihtne. Komisjon pakkus välja Leedu jaoks projekti alternatiivse rakendamiskava, mis oleks odavam, lihtsam ja kiirem, aga ei vähendaks partnerriikide saadavat kasu Rail Balticast. Leedu valitsus nõustus selle projekti muutmise ettepanekuga 2009. aasta detsembris.

Mis puudutab projektile finantsperspektiivis 2007–2013 juba eraldatud vahendeid, siis komisjon vaatab 2010. aastal läbi kõik üleeuroopalise transpordivõrgu raames rahastatavad prioriteetsed projektid, hinnates nende edenemist ja tutvudes probleemidega. Siis otsustatakse, kas praegusi kulutingimusi (sh Rail Baltica omi) on vaja muuta.

*
* *

Küsimus nr 32, mille esitas Seán Kelly (H-0028/10)

Teema: Turism – ELi autorenditurg

ELi autorenditurg on hetkel killustatud 27 liikmesriigi erinevate õigusnormide ja hinnakujundusstruktuuridega. See võib kaasa tuua turistide piiratud liikuvuse tulusas piiriüleses turismiäris, millega kaasneks tulude langemine turismitööstuses laiemalt.

Praeguse turu killustatusega on seotud mitu erinevat probleemi.

Liiga kõrged auto üleandmise tasud, kui auto antakse üle teises liikmesriigis kui selles, kust auto renditi.

Sama autoklassi rendihinna suur kõikumine naaberliikmesriikide vahel, seda isegi võrreldes erineva elukallidusega.

Piiravad kindlustuspoliisid ja erinevad rendilepingu tingimused.

Kas komisjon võiks kommenteerida, kas neil on kavas soodustada nimetatud sektori turu sügavamat integreerimist, keskendudes mõnele või kõigile eespool nimetatud probleemidele?

Vastus

(EN) Komisjon on teadlik teie nimetatud erinevatest tarbijaprobleemidest seoses autode rentimisega.

Komisjon uurib praegu kaupade ja teenuste jaemüügituru geograafilise killustatuse probleemi, et teha kindlaks selle tegelik suurus. Komisjoni hiljutine aruanne piiriülese e-kaubanduse kohta ELis⁽¹⁷⁾ ja komisjoni 2009. aasta

⁽¹⁷⁾ KOM (2009) 283.

oktoobris vastu võetud teatis samal teemal⁽¹⁸⁾ esitavad nende probleemide ja abinõude esmase analüüsi. Komisjoni arvates võimaldaksid ühtsed tarbijakaitse eeskirjad ELis ettevõtetel (sh autode rendi ettevõtetel) sõlmida lepinguid erinevate liikmesriikide kodanikega samadel tingimustel. Tarbijad omakorda saaksid kasu konkurentsivõimelisematest piiriülestest pakkumistest. Autode rendi turul võiks tarbijaõiguste suurem ühtlustamine viia üleandmistasude alanemiseni.

Neil põhjustel on komisjon esitanud ettepaneku võtta vastu direktiiv tarbijaõiguste kohta, mille üle toimuvad praegu arutelud nõukogus ja parlamendis. Ettepanekus muudetakse ja täiendatakse ELi tarbijakaitse õigusaktide tähtsamaid osi. Selle aluseks on täieliku ühtlustamise põhimõte, mis muudab praeguse erinevate tarbijakaitseõigusaktide segasupi üheks lihtsaks reeglistikuks.

Samas on juba olemas ELi õigusaktid, milles käsitletakse juba mõnd teie nimetatud tarbijaprobleemi. Mainisite erinevaid tavaid, mis võivad viia selleni, et sama teenuseosutaja kohtleb oma kliente nende elukohast sõltuvalt erinevalt.

Neid erinevusi käsitletakse konkreetselt teenuste direktiivi artikli 20 lõikes 2⁽¹⁹⁾. Selle sätte kohaselt peavad liikmesriigid tagama, „et teenuseosutaja poolt avalikkusele üldiselt kättesaadavaks tehtud teenusele juurdepääsu üldtingimused ei sisalda diskrimineerivaid sätteid, mis on seotud teenuse kasutaja kodakondsuse või elukohaga”. Selles sättes on samuti kirjas, et mitte kõik kohtlemiserinevused ei ole keelatud, sest lubatud on kättesaadavustingimuste erinevus, „kui need on otseselt õigustatud objektiivsete kriteeriumidega.” Nagu teenusedirektiivi põhjenduses 95 selgitatud, on objektiivsed põhjused näiteks kaugest vahemaast tingitud lisakulud või teenuse osutamise tehnilised iseärasused või erinevate liikmesriikide reeglite erinevusega seotud lisariskid.

Teenusedirektiivi pidid liikmesriigid rakendama hiljemalt 28. detsembriks 2009. Seoses teenusedirektiivi rakendamisega tuleks direktiivi artikli 20 lõike 2 rakendamise riiklike sätete kohaselt analüüsida autorendiettevõtete käitumist, mis võib viia tarbijate erineva kohtlemiseni kodakondsuse või elukoha tõttu. Kohtlemiserinevused on lubatud ainult siis, kui ettevõtjad suudavad tõestada, et need erinevused on „otseselt õigustatud objektiivsete kriteeriumidega”.

Lisaks võib mõnes teie mainitud olukorras olla asjakohane ka ebaõiglaste lepingutingimuste direktiiv⁽²⁰⁾. Ebaõiglaste lepingutingimuste direktiivi kohaldatakse tüüptingimustele, mis lisatakse tavaliselt autorendiettevõtte ja tarbija vahel sõlmitud lepingule. Direktiivi kohaselt loetakse ebaõiglaseks selliseid lepingutingimusi, milles ühelt poolt tarbijate ning teiselt poolt müüjate ja tarnijate õigused ja kohustused on märkimisväärselt tasakaalust väljas. Võib väita, et kindlustuspoliiside piiravad tingimused on ebaõiglased. Leping ebaõiglased tingimused ei ole tarbijale siduvad.

Lisaks kohustatakse direktiiviga ettevõtjaid koostama tüüptingimused (nt kindlustuspoliisil) lihtsas ja arusaadavas sõnastuses. Lepingutingimusi, mis neile nõuetele ei vasta, võib samuti pidada ebaõiglaseks ja seega tarbija jaoks mitesiduvateks.

*
* *

Küsimus nr 33, mille esitas Charalampos Angourakis (H-0029/10)

Teema: Tervishoiu äriliseks muutmisega seotud riskid

Tervishoiu ja sotsiaalhoolekande äriliseks muutmise poliitikaga seotud ohud tulid eriti esile seoses pingutustega uue gripiviirusega võitlemisel. Epidemioloogiliste uuringute andmeid ja probleeme esitati valikuliselt, mis tekitas segadust uue vaktsiini kasutamisel ning kahtlusi vajaduse suhtes kuulutada välja pandeemia. Veelgi teravamalt ilmnesid personali ja võimaluste puudujäägid riiklikus tervishoius ja eriti esmatasandi tervishoius.

---

http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/document.cfm?action=display&doc_id=2277&userservice_id=1&request.id=0

⁽¹⁸⁾ Komisjoni 22. oktoobri 2009. aasta teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele ettevõtja ja tarbija vahelise piiriülese e-kaubanduse kohta ELis (KOM 2009/557).

⁽¹⁹⁾ Direktiiv 123/2006/EÜ teenuste kohta siseturul, ELT L 376/36, 27.12.2006.

⁽²⁰⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, EÜT L 95, 21.4.1993.

Milline on komisjoni seisukoht ravimitööstuse rahvusvaheliste ettevõtete tegevuse kohta, milles kasumi teenimise nimel seatakse ohtu rahvatervis?

Vastus

(EN) Komisjon tahab tänada teid selle küsimuse eest, mis tõstatab tervishoiusüsteemidele avaldatava surve probleemi ja ravimiettevõtete mõju probleemi tervishoiupoliitikale, eelkõige seoses H1N1-gripi pandeemiaga.

Tervishoiu kõigi valdkondade jätkusuutlikkuse tagamine, samuti meditsiiniliste vastumeetmete nagu vaktsiinide ja viirusevastaste ravimite hankimine on pandeemiaks valmisoleku kavandamise lahutamatud osad. Vajadus valmistada ükskõik milliseks pandeemiaks ja seejärel kohanduda mingi konkreetse pandeemiaga seotud vajadustega oli raske ülesanne nii liikmesriikidele kui ka ELile. On selge, et vaja on paindlikkust ja valmistada mõistlikkuse piires halvimaks. Komisjon ning Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC) rõhutasid pandeemiaks valmisoleku suunises vajadust valmistada esmatasandi ja järgmise tasandi tervishoiuteenuste osutajad (kas avalik-õiguslikud või eraõiguslikud) patsientide arvu järsuks suurenemiseks.

Riikide poolt Euroopa gripiseire võrgustiku kaudu esitatud seireandmed näitavad, et gripilaadsete haiguste ja ägedate hingamisteedenakkuste tõttu esmatasandi tervishoiuteenuste osutajatele langenud koormus pandeemia ajal ei olnud riiklikul tasandil nii äärmuslik, võrreldes näiteks eelmise hooaja hooajalise gripiga, kuigi see jõudis kohale varem, nagu liikmesriike oli hoiatatud. Osaliselt oli see liikmesriikide hea ettevalmistuse tulemus. Nagu ECDC riskianalüüsisides rõhutati, oli ootamatu, et põhikoormus langeb eriti intensiivraviteenustele (peamiselt hingamisprobleemide tõttu).

Viimastel päevadel on kuulda olnud kriitikat, et pandeemilise gripi vaktsiinidele on kulutatud palju raha ja väidetavalt mõjutab ravimitööstus tervishoiupoliitikat. Kas ja kui palju osta pandeemilise gripi vaktsiine on iga liikmesriigi enda otsustada. Komisjon neis otsustes ei osalenud ning ei ole ka kursis liikmesriikide ja pandeemilise gripi vaktsiini tootjate vaheliste lepinguliste suhetega. Kui Maailma Tervishoiuorganisatsioon pandeemia välja kuulutas, asuti täitma ravimitööstuse ja liikmesriikide vahelisi lepinguid pandeemilise gripi vaktsiinidega varustamise kohta. Maailma Tervishoiuorganisatsioon on mitmel korral kinnitanud, et pandeemia väljakuulutamise ei olnud kallutatud mingi kasumile suunatud mõju tõttu. Samamoodi ei ole komisjonil mingit teavet, mis viiks arvamusele, et liikmesriikide otsused olid sellise mõju tõttu kallutatud. Vastupidi, mitu liikmesriiki palusid komisjonil luua mehhanism vaktsiinide ühishaneks, et vähendada kulusid. Komisjon ja kaks sõltumatut ELi ametit – ECDC ja Euroopa Ravimiamet – aitasid liikmesriike õiguslase ja teadusliku ekspertteabega.

Liikmesriikidel oli väga raske otsustada, kui palju vaktsiinidoose osta, teadmata milliseks pandeemia lõpuks kujuneb. Peamine kaalutlus liikmesriikide jaoks nende otsuste langetamisel oli soov kaitsta oma kodanikke potentsiaalselt ohtliku pandeemia eest võimalikult hästi. Seetõttu arvab komisjon, et tagantjärele ei ole õiglane nende otsuste arukust kahtluse alla seada. Lõpuks ei tohiks unustada, et umbes 2500 eurooplast suri H1N1-grippi ja veel paljud olid raskelt haiged.

*
* *

Küsimus nr 34, mille esitas Saïd El Khadraoui (H-0030/10)

Teema: Belgia riigi rahatagastamisnõue Belgocontrolile

3. novembril 2009 esitasin Euroopa Komisjonile kirjalikult vastatava küsimuse (E-5405/09) selle kohta, kas Belgia riigi poolt iseseisvale avalikule ettevõttele Belgocontrol esitatud 31,8 miljoni euro suurune rahatagastamisnõue on kooskõlas ühenduse õigustikuga. Komisjon teatas oma 9. detsembril 2009 saadetud vastuskirjas, et oli 2009. aasta oktoobri lõpus kirja teel Belgialt lisainfot palunud, et eespool nimetatud sammu õiguspärasust hinnata. Kas komisjon on Belgialt vahepeal rahuldava vastuse saanud? Kui vastus on saadud, siis kas komisjon saab selle vastuse põhjal kujundada oma arvamuse tagastamisnõude legitiimsuse kohta? Kui vastust ei ole tulnud, siis mida kavatseb komisjon teha, et kiiresti vastust saada?

Vastus

(FR) Praeguseks ei ole komisjon Belgia võimudelt oma 27. oktoobri 2009. aasta kirjale vastust saanud. Seetõttu ei ole praegu võimalik otsustada, kas Belgia riigi poolt 31,8 miljoni euro väljavõtmine Belgocontrolile eelarvest on seaduslik.

Komisjon jälgib seda asja hoolega. Kui kiiret vastust ei tule, korraldab komisjon teenuste osutamise määruse (EÜ) nr 550/2004 artikli 16 lõike 2 alusel uurimise. Määrus sätestab võimaluse kuulata enne asjaomasele

liikmesriigile kohaldatava otsuse⁽²¹⁾ langetamist ära Belgia võimud ja konsulteerida ühtse taeva komiteega, kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad.

*
* *

Küsimus nr 35, mille esitas Kathleen Van Brempt (H-0031/10)

Teema: Opel'i restruktureerimine ja Antwerpeni tehase sulgemine

Opel'i juhtkond teatas 21. jaanuaril 2010 oma kavatsusest sulgeda lõplikult ettevõtte Antwerpeni tehase. See on kooskõlas Opel'i restruktureerimisplaaniga Euroopas. Ka teistes riikides planeeritakse koondamisi, kuid mitte kuskil mujal ei kavatseta tehaseid sulgeda. Mul on hea meel, et 2009. aasta sügisel selgitas komisjon järjekindlalt, et liikmesriikidele antav abi peab alati olema kooskõlas riigiabi eeskirjadega ja selleks peavad olema selgepiirilised majanduslikud kriteeriumid. Muu hulgas tähendab see seda, et sellist abi ei tohi siduda teatavate asutuste sulgemata jätmisega, vaid et restruktureerimine peab olema kooskõlas GMi esitatud äriplaaniga. Kas GM esitas komisjonile sellise äriplaani? Mida saab komisjon teha selleks, et sundida GMi seda esitama? Millal komisjon nõuab võimalust seda plaani kontrollida? Kuidas kavatseb komisjon plaani kontrollimisel kindlaks teha, kas liikmesriikidelt restruktureerimiseks saadud abi oli õiguspärane?

Vastus

(EN) GM esitas komisjonile Opel'i/Vauxhalli ümberkorraldamiskava 2009. aasta novembri lõpus. Seni teadaoleva info põhjal ei ole näha märke, et GMi kava aluseks on mittemajanduslikud kaalutlused.

Komisjon ei ole veel saanud liikmesriikidelt teavet nende kavade kohta anda GMi Opel'i/Vauxhalli ümberkorraldamise kavale riigiabi. Komisjon jääb siiski valvsaks ja hoolitseb selle eest, et kui riigiabi antakse, toimub Opel'i/Vauxhalli ümberkorraldamine majanduslikel kaalutlustel ja seda ei mõjuta riigiabiga seotud mittemajanduslikud tingimused ning eelkõige et poliitilised nõuded ei mõjutaks ümberkujundamise geograafilist jaotust.

*
* *

Küsimus nr 36, mille esitas Olle Schmidt (H-0032/10)

Teema: Sõnavabaduse puudumine ja ajakirjanike vangis pidamine Eritreas

Eritreas on vangistatud ajakirjanikke rohkem kui Hiinas, kuigi 5,6 miljoni elanikuga Eritrea on üsna väike riik. Vangistatute hulgas on ka Rootsi ajakirjanik – seega ELi kodanik – Dawit Isaak, keda 2001. aastast saadik hoitakse kohut pidamata vangis ainuüksi seetõttu, et ta kasutas oma õigust vabalt arvamust avaldada.

Eritrea olukord ja Euroopa finantsabi kanalite kasutamise võimalus sealse olukorra mõjutamiseks oli jaanuari alguses Euroopa Parlamendis toimunud paruness Catherine Ashton'i kuulamisel üks teemasid, mille kohta küsimus esitati. Vastuses rõhutati siis, et Euroopa rahalist abi tuleks kasutada inimõiguste kaitse tagamiseks.

Kuidas konkreetselt kavatseb Euroopa Komisjon Euroopa finantsabi kasutada, et tagada Eritreas inimõiguste kaitset?

Dawit Isaak on vangis ainult seetõttu, et ta kasutas oma õigust vabalt arvamust avaldada, mis on kõikide ELi kodanike üks põhiõigusi.

Mida konkreetselt kavatseb komisjon teha, et ELi kodanik Dawit Isaak vangistusest vabastataks?

Vastus

(EN) Komisjon jagab teie muret Dawit Isaaki ja teiste Eritrea süümevangide saatuse pärast ning on seetõttu korduvalt ja mitmete kanalite kaudu teinud sellest Eritrea võimudega juttu. Eesistujariik avaldas eelmise aasta septembris liidu nimel ka avaliku deklaratsiooni poliitvangide (sh ajakirjanike) kohta.

Välissuhete eest vastutav asepresident märkis Euroopa Parlamendis toimunud kuulamistel Eritrea teemalisele küsimusele vastates, et ELi eesmärkide ja huvide eest hoolitsemiseks on vaja vahendid ühendada. Sellepärast otsib komisjon lisaks arenguprogrammides olevate tagatiste ja arutelu kasutamisele ka muid võimalusi

---

(21) ELT L 96, 31.03.2004.

inimõiguste küsimusega tegelemiseks Eritreas elluviidavate arenguprogrammide raames. Inimõiguste kaitsmise põhikohustus lasub Eritrea riigil ning komisjon teeb praegu konkreetset koostööd Eritrea võimudega sellistes valdkondades, kus on võimalik edu saavutada (nt töötajate õigused ja kohtusüsteemi täiustamine), ja üldisemalt levitatakse Eritrea elanikkonnale teavet elementaarsete inimõiguste ja põhivabaduste kohta. Eritreas võib selline tegevus vilja kanda ainult siis, kui see toimub samm-sammult.

Komisjon lubab, et püüab jätkuvalt leida võimalusi valitsemise ja inimõiguste teemadega tegelemiseks Eritreas. Et see oleks võimalik, peab säilima dialoog nende mureküsimuste üle.

*
* *

Küsimus nr 37, mille esitas Catherine Bearder (H-0034/10)

Teema: Haitilt pärit laste kaubitsemise eesmärgil Euroopa Liitu toomine ja adopteerimine

Hiljuti toimunud maavärin Haitil on hävitanud juba sadu tuhandeid inimesi, aga arvutu hulga orvuks jäänud ja kaduma läinud laste jaoks võivad suurimad õudused olla alles ees. UNICEF on teatanud mitmest juhtumist, kui lapsed viidi Haitilt välja ilma asjakohase menetluse ja vajalike dokumentideta.

Milliseid samme kavatseb komisjon teha selle kindlustamiseks, et ühtegi neist lastest ei tooda Euroopa Liitu või viida üle liidu piiride kaubanduslikul eesmärgil ja et Euroopa Liidus adopteeritavate laste puhul võetakse tavapäraseid kaitsemeetmeid?

Milliseid samme teevad Haitil tegutsevad ELi esindajad selleks, et aidata Haiti valitsusel suurendada valvet riigi piiridel, et hoida ära laste ebaseaduslik Haitilt väljaviimine?

Kui mitu ELi liikmesriiki on juba kiirendanud Haiti orbude seaduslikku riiki toomist, siis milliseid jõupingutusi on komisjon teinud, et võtta vastu ELi ühine seisukoht Haiti laste kiirendatud adopteerimise suhtes ja vältida veel nõuetekohaselt hindamata laste ELi toomist?

Vastus

(EN) Komisjon tunneb muret nende laste olukorra üle, kes olid juba enne maavärinat oma vanematest lahus või lastekodudes. Maavärinajärgse abi andmisel peab laste müümise ja nendega kaubitsemise vältimine olema üks tähtsamaid prioriteete.

Tõsi, nagu UNICEF meile meelde tuletas, on riikidevaheline adopteerimine vanematest ja kogukonnast lahutatud laste korral eriti tundlik teema. Loodusõnnetuse korral peab esmatähtis olema laste vanemate või pereliikmetega kokkuviiimine. Selliste laste ennatlikku ja reguleerimata adopteerimist tuleks vältida.

Lisaks võib selliste laste riigist väljaviimine ilma õigeid menetlusi järgimata võimaldada kõige jõhkramat inimkaubandust seksuaalse või töötstarbelise ärakasutamise eesmärgil ning seetõttu tuleb see rangelt keelustada.

Komisjonil ei ole pädevust riigisisese lapsendamise kohta üksikotsuste langetamises. Komisjonile teadaolevalt näib, et pärast maavärinat riikidevahelise adopteerimise eesmärgil Euroopasse lubatud lapsed olid kõik juba varem saanud Haiti kohtult loa Euroopa peresse adopteerimiseks.

See näib olevat kooskõlas UNICEFi arvamusena, sest UNICEFi tegevdirektor Ann Veneman ütles, et kui ülevaade rahvusvaheliseks adopteerimiseks sobivatest Haiti lastest oleks hangitud enne maavärinat, oleks sellest nende uutesse kodudesse reisimise kiiremaks muutmisel palju kasu.

27 ELi liikmesriiki (v.a Iirimaa) on ühinenud 29. mai 1993. aasta Haagi riikidevahelises lapsendamises laste kaitseks tehtava koostöö konventsiooniga. Selles on kaitsemeetmed laste jaoks ja lepinguosaliste vahelise koostöö süsteem ebaseaduslike adopteerimiste ja lastega kauplemise vältimiseks.

Haiti ei ole 1993. aasta Haagi konventsiooni osaline. Ent 2000. aastal võeti Haagi konverentsil vastu soovitus, et konventsiooni osalisriigid peaksid rakendama konventsioonis sätestatud norme ja kaitsemeetmeid nii palju kui konkreetset juhul võimalik ka neil riikidevahelise adopteerimise juhtudel, kui teine riik ei ole konventsiooniga ühinenud. Konventsiooniga on ühinenud üle 80 riigi, kelle seas on ka peaaegu kõik sihtriigid. Seega, isegi kui Haiti ei ole 1993. aasta Haagi konventsiooni osaline, peaksid kõik sihtriigid (sh kõik ELi liikmesriigid, v.a Iirimaa) kohaldama selle norme ja kaitsemeetmeid.

Hädaolukorras humanitaarabi andmise raames on komisjoni humanitaarabi peadirektoraat määranud kaitseküsimused, millele oma rahastamise strateegias keskenduda, ning püüab anda rahalist abi vabaihendustele, rahvusvahelistele agentuuridele ja organisatsioonidele ning Punase Risti / Punase Poolkuu inimestele, kes tegelevad Haitil lastekaitsega. Kuigi otseselt valitsust toetada ei saa, kooskõlastatakse kõik rahastatavad meetmed täielikult kobarmehhanismi kaudu, mille tööd korraldab valitsust toetav ÜRO humanitaarabi koordineerimise büroo (OCHA).

*
* *

Küsimus nr 38, mille esitas Georgios Toussas (H-0037/10)

Teema: Kruiisilaeva Sea Diamond ülestõstmine

Peaaegu kolm aastat pärast kruiisilaeva Sea Diamondi uppumist (13. aprillil 2007) lebab selle vrakk endiselt suures Santorini vulkaanikraatris merepõhjas, kus ta saastab merekeskkonda ja mõjutab ökoloogilist tasakaalu ning saareelanike ja ümberkaudse piirkonna elanike tervist. Vrakk on nn mürgipomm. Teaduslike uuringute kohaselt saastab vrakk piirkonda laialdaselt mikroskoopiliste plastkiudude ja suure bioakumulatsiooni kalduvusega mürkainete kõrge kontsentratsiooni läbi. Santorini elanikud nõuavad selle mürgipommi kohest eemaldamist saare vetest, kuid valitsus – nii praegune Ülekreekalise Sotsialistliku Liikumise (PASOK) kui eelmise Uue Demokraatia valitsus – sisuliselt tõrjub nende nõudmisi. Valitsuse lubadused alus välja tõsta on osutunud võltsiks, kusjuures laevandusettevõtjale Hellenic Louis Cruises, mis on tegelikult saanud 55 miljonit dollarit hüvitist, ei ole isegi veel vastutust pandud!

Kas komisjoni on teavitatud Sea Diamondi väljatõstmisega seotud arengutest ja edasiminekest? Milline on komisjoni seisukoht Santorini elanike nõudmistele ja õigustatud pretensioonide suhtes?

Vastus

(FR) Komisjon juhib teie tähelepanu varem küsimustele H-748/08, E-1944/08 ja E-6685/08⁽²²⁾ antud vastustele ja kinnitab, et on Santorini lähedal asuva Sea Diamondi vraki olukorda hoolega jälginud, et tagada ühenduse õiguse nõuetekohane kohaldamine. Pärast kehtivate õigusaktide asjaomaste sätete (st direktiiv 2004/35/EÜ⁽²³⁾ keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta, direktiiv 2000/60/EÜ⁽²⁴⁾, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, ja direktiiv 2006/12/EÜ⁽²⁵⁾ jäätmete kohta) uurimist on komisjon jõudnud järeldusele, et konkreetsete asjaolude alusel ei olnud võimalik kõnealuste sätete rikkumist tuvastada.

Direktiivi 2004/35/EÜ antud juhul kohaldada ei saa, sest kõnealune õnnetus toimus enne direktiivi kehtima hakkamist.

Mis puudutab direktiivi 2006/12/EÜ artikli 4 võimalikku rikkumist, siis tuleb meenutada, et see säte kohustab liikmesriike hoolitsemise selle eest, et jäätmete kõrvaldamine toimub inimeste tervist ja keskkonda ohustamata; lisaks peavad liikmesriigid võtma meetmeid, et keelata jäätmete hülgamine, kaadamine või kontrollimata kõrvaldamine.

Artikkel 4 annab liikmesriikidele võimaluse ise otsustada, milliseid meetmeid rakendada. Euroopa Kohtu kohtupraktika⁽²⁶⁾ kohaselt võib teatud olukorra püsimine, eriti kui see tekitab keskkonnale pikema aja jooksul märkimisväärset kahju ja pädevad asutused ei võta midagi ette, näidata seda, et liikmesriik on selles sättes lubatud otsustamisvabaduse piire ületanud.

Sellise märkimisväärse keskkonnakahju pikemaajalist kestmist pädevate asutuste sekkumiseta ei olnud võimalik kindlaks teha. Ühelt poolt võtsid Kreeka asutused saaste vältimiseks vajalikke meetmeid (saaste

⁽²²⁾ Kättesaadav aadressil: <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>.

⁽²³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/35/EÜ keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta, ELT L 143, 30.4.2004.

⁽²⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, ELT L 327, 22.12.2000.

⁽²⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiiv 2006/12/EÜ jäätmete kohta, ELT L 114, 27.4.2006.

⁽²⁶⁾ Vt sellega seoses 9. novembri 1999. aasta kohtuotsust C-365/97: Euroopa Komisjon vs. Itaalia (EKL lk 7773, punktid 66–68) ja 4. juuli 2000. aasta kohtuotsust C-387/97: Euroopa Komisjon vs. Kreeka (EKL lk 5047, punktid 55–57).

mõjuhinna ja asjaomase piirkonna pidev seire). Teisalt jõudis Kreeka Mereuuringute Keskus oma uuringus järeldusele, et vraki mõju on praegu tähtsusetult väike.

Järelikult ei ole võimalik tuvastada ühenduse keskkonnamõjude rikkumist. Kui teil on aga uut teavet, mille alusel on võimalik rikkumine tuvastada (nt hiljuti läbi viidud uuringud, et saaste on olemas), siis palun andke sellest komisjonile teada.

Lisaks kehtestatakse tulevikus direktiiviga 2009/20/EÜ⁽²⁷⁾ laevaomanike kindlustuse kohta merinõuete korral, mis jõustus 29. mail 2009 ja mille liikmesriigid peavad üle võtma 1. jaanuariks 2012, liikmesriigi lipu all sõitvate või liikmesriigi sadamasse sisenevate laevade omanikele kohustus sõlmida kindlustusleping, mis hõlmab ka merinõudeid, võttes arvesse piiranguid, mis on sätestatud Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni 1976. aasta konventsioonis vastutuse piiramise kohta merinõuete korral (muudetud 1996. aasta protokolliga); need nõuded hõlmavad ka vrakkide kõrvaldamisega seotud nõudeid.

Komisjon jälgib Sea Diamondi vraki olukorda edasi.

*
* *

Küsimus nr 39, mille esitas Pat the Cope Gallagher (H-0040/10)

Teema: Toiduabi: töödeldud ja konserveeritud kalatooted

Töödeldud ja konserveeritud kalatooted on valgurikkad ning neil on pikk säilivusaeg. Selliseid tooteid saab kiiresti tarnida ja neid on varemgi kasutatud toiduapuuduse tõhusaks leevendamiseks sellistes hädaolukordades nagu Haiti maavärin.

Kas komisjon kasutab töödeldud ja konserveeritud kalatooteid toiduabina hädaolukordades? Kui ei, siis kas komisjon kaalub töödeldud ja konserveeritud kalatoodete kasutamist osana ELi hädaabist Haiti elanikele?

Vastus

(EN) Iga toiduabi nõudva humanitaarkriisi korral annab EL raha spetsialiseerunud rakenduspartneritele, sealhulgas ÜRO maailma toiduabi programmile. See tähendab, et me jätame asjatundjate otsustada, milline toit on konkreetsel juhul kõige sobivam.

See otsus tuleb ka kooskõlastada ametitevahelises toiduainesektori operatsioonide kooskõlastamise raamistikus.

EL eeldab siiski, et selline otsus põhineb muu hulgas järgmistel kaalutlustel: toiteväärtus, sobivus kohalike toitumiseelistustega, transportimise, hoidmise, käsitlemise ja valmistamise lihtsus, maksumus, piisavate varude olemasolu ning varude kaugus kriisipiirkonnast.

Töödeldud ja konserveeritud kala võib tõesti olla väärtuslik ja väga toitev kaup toiduabipakis.

Mõnes ELi rahastatavas operatsioonis on rakenduspartner jagatavatesse toidupakkidesse eelnimetatud kaalutlustel kala pannud.

Ent tuleb märkida, et seal, kus kohapeal või piirkonnas kalakonserve ei toodeta, paneb nende maksumus ja transport need muude toitvate toiduainete (nt oad ja muud kaunviljad) kõrval ebasoodsasse olukorda.

Haitile maavärinajärgse abi andmisel annab EL raha ÜRO maailma toiduabi programmile kohese abi andmiseks, samuti selle tegevuseks sellele järgneva viie kuu jooksul.

Selle raames jagatakse toiduabi, mida võib kohe sööma hakata, mida annavad erinevad annetajad ja millest osa on kalakonservid.

Operatsiooni järgmises etapis, kui abisaajatel on paremad võimalused omale ise toitu valmistada ja kui saab korraldada toore toidu jagamist, hakatakse andma odavamaid kohalikke toiduaineid (oad, riis ja rikastatud toidusegu), mis siiski katavad elanikkonna energia- ja mikrotoitainete vajaduse täiel määral.

⁽²⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/20/EÜ laevaomanike kindlustuse kohta merinõuete korral, ELT L 131, 28.5.2009.

*
* *

Küsimus nr 40, mille esitas Brian Crowley (H-0042/10)**Teema: ELi 2020. aasta strateegia**

Kuidas töötab komisjoni nägemuses ELi 2020. aasta strateegia poliitilise vahendina, mille eesmärk on võidelda tööpuuduse kasvava taseme vastu kogu Euroopas, eelkõige noorte seas?

Vastus

(EN) Tulevases ELi 2020. aasta strateegias on ettekujutus konkurentsivõimelisest, uuenduslikust, säästlikust ja kaasavast majandusest aastal 2020 ning ettepanekud, kuidas see ettekujutus teoks teha ja tööhõivet suurendada.

Strateegias tegeletakse suure ja suureneva töötusega, eelkõige noorte seas, pannes samas ka aluse uute kasvuallikate ärakasutamisele ja võimaldades ELil tegeleda pikaajaliste probleemidega, nagu näiteks demograafilised muutused, suur loodusvarade ja energia nõudlus ning kliimamuutuse oht. Komisjon jagab teie arvamust, et uus strateegia peab pöörama erilist tähelepanu töötuse suurenemise probleemi lahendamisele Euroopas, eelkõige noorte seas.

*
* *

Küsimus nr 41, mille esitas Liam Aylward (H-0044/10)**Teema: Vedelikele kehtestatud piirangud lennureisidel**

Piirangud, mis ei luba reisijatel võtta kaasa rohkem kui 100 ml vedelikku, geeli, pastat, kreemi või kosmeetikatoodet sisaldavat anumad, teevad reisimise endiselt keeruliseks ja tekitavad probleeme nii reisijatele kui ka lennufirmadele.

Need piirangud põhjustavad tihti pikki järjekordi ja sunnivad inimesi loobuma kaasasolevatest esemetest ja mõnikord ka ostudest. Reisijad peavad tihti peale turvakontrolli läbimist maksma kõrget hinda vee ja teiste jookide eest.

Mõjusad turvameetmed on kahtlemata vajalikud ning reisijate ja lennuohutus jäävad ka edaspidi prioriteetideks, kuid praegused vedelikega seotud piirangud tuleks siiski läbi vaadata, arvestades et need on kehtinud juba aastaid.

Kas komisjon kavatseb selle määruse läbi vaadata ja kas piirangute lõdvendamiseks on kehtestatud kindel ajavahemik? Kas komisjon jagaks täpsemat teavet tehnoloogiliste arengute kohta, eriti vedelike kontrollimise alal?

Vastus

(EN) EL kohaldas vedelike, aerosoolide ja geelide keelu lennukites⁽²⁸⁾ 2006. aasta augustist alates, et lennukitesse ei toodaks vedelaid lõhkeaineid. Seda keeldu toetasid rahvusvahelisel tasandil Rahvusvahelise Tsiviillennundusorganisatsiooni soovitusel ja seda kohaldavad ELi kõige tähtsamad lennunduspartnerid.

Hiljutine intsident Amsterdamist Detroiti suunduval lennul NW 253 kinnitas, et tsiviillennunduses on terrorismioht endiselt suur. Seega ei saa lasta vedelikekeelul aeguda ilma selle asemele midagi sätestamata. Seetõttu on komisjon teinud ettepaneku lubada lennuki pardale vedelikke tingimusel, et neid kontrollitakse. Selle ettepanekuga, mida uurib praegu parlament, tahetakse pakkuda lahendus vedelike lennukisse viimiseks, kui leitakse vedelike kontrollimiseks sobiv tehnoloogia.

Ettepanekus on kirjas, et alates 29. aprillist 2011 lubatakse väljastpoolt ELi tulevatel ja ELi lennujaamu läbivatel reisijatel vedelikke kaasa võtta, kui need läbivad turvakontrolli. Lisaks lubatakse alates 29. aprillist 2013 ELi lennujaamadest lahkuvatele lennukitele vedelikke võtta, aga taas tingimusel, et need läbivad turvakontrolli. Lõhkeainete avastamise seadmete toimimismäär tuleb karmistada, et need oleksid vastavuses ELi õigusaktidega.

⁽²⁸⁾ 8. august 2008. aasta määrus (EÜ) nr 820/2008 (ELT L221, 19.8.2008), millega kuulutatakse kehtetuks 4. aprilli 2003. aasta määrus (EC) nr 622/2003 (ELT L 89, 5.4.2003).

*
* *

Küsimus nr 42, mille esitas Laima Liucija Andrikiene (H-0046/10)**Teema: „Banaanilepingu mõju” ELi omamaistele banaanitootjatele**

EL sõlmis äsja Maailma Kaubandusorganisatsioonis ajaloolise lepingu Ladina-Ameerika riikidega tariifide langetamiseks selle piirkonna banaanimpordile. Kuid see ajalooline leping mõjutab negatiivselt ELi enda banaanitootjaid, sest neid ootab ees tõsisem konkurents Ladina-Ameerika banaanitootjatega. Kas komisjon kavatseb arendada poliitikamehhanisme näiteks Kanaari saartel või Madeiral asuvate Euroopa banaanitootjate kaitsmiseks?

Vastus

(EN) Komisjon teab väga hästi, kui majanduslikult ja sotsiaalselt tähtis on banaanide tootmine Kanaari saartel, Guadeloupe'is, Martinique'is ja Madeiral, mis on ELTLis nimetatud äärepoolseimateks piirkondadeks, mis on teatud mõttes ebasoodsas olukorras. Sel põhjusel jätkab komisjon selle tootmise toetamist ja aitab tootjatel konkureerida.

EL reformis 2006. aastal oma ühist turukorraldust seoses banaanidega. Äärepoolseimate piirkondade banaanitootjatele eraldati suur toetusesumma, mis 1. jaanuaril 2007 kanti üle POSEI programmidesse.

See reform muutis banaanitootmise abikorralduse väga paindlikuks. Liikmesriigid on võtnud POSEI programmide raames selle eest vastutuse. Reformi tulemusena lubatakse varasema hüvitise asemel määrata liikmesriikidel kindel aastase toetuse summa. See tähendab, et tootjad võivad arvestada kindlate abisummadega.

Pärast reformi on EL eraldanud Kanaaride, Prantsuse Antillide ja Madeira ning vähemal määral ka Assooride banaanitootjate jaoks igal aastal 280 miljonit eurot. See tähendab, et varasem abieelarve, mis oli aastatel 2002–2006 keskmiselt 190 miljonit eurot, on suurenenud 47% võrra.

Banaanireformis võeti arvesse alljärgneva võimalikku mõju Euroopa banaanitootjatele:

– mõne Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani riigi ja ELi vahel sõlmitud majanduspartnerluslepingud, mis olid veel rakendamata, kuna need hakkasid kehtima alles 2008. aastal, ja see tähendas banaanide tolli- ja kvoodivaba sissepääsu;

– kolmandatest riikidest (Ladina-Ameerika ja Andide piirkonna riigid) pärit banaanide imporditollimaksu vähendamine, mille suhtes lepidi kokku 15. detsembri 2009. aasta Genfi banaanikaubanduslepingus. Kuigi see on Doha läbirääkimistevooru esmane tulemus, on see vähendamiskokkulepe lõplik – rohkem kärpimisi ei tule.

Banaanireformis arvestati seega nende rahvusvaheliste lepingute võimaliku mõjuga Euroopa tootjatele ja see viidi ellu koos eelnimetatud äärepiirkondade banaanitootjatele mõeldud abi suurendamisega.

Seetõttu arvab komisjon, et toetus, mida äärepoolseimate piirkondade banaanitootjad praegu saavad, on piisav, et kaitsta neid kolmandatest riikidest ELi eksporditavate banaanide tõttu karmistunud konkurentsi eest, kui nendest riikidest toodavatele banaanidele kehtestatud imporditariifid järgmise 7–9 aasta jooksul järk-järgult vähenevad.

*
* *

Küsimus nr 43, mille esitas Hans-Peter Martin (H-0050/10)**Teema: Maailma Majandusfoorum Davosis**

26. jaanuarist kuni 31. märtsini 2010 toimub Davosis iga-aastane Maailma Majandusfoorum. Paljude pankade juhatused on juba teatanud kavatsusest teha lobitööd USA valitsuse uute plaanide vastu pangasektori reguleerimise kohta.

Kuidas suhtuvad sellesse komisjoni esindajad Maailma Majandusfoorumil?

Millistest valdkondadest ja kui palju esindajaid saadab komisjon sellele majandustippkohtumisele ja millistest üritustest kavatsevad nad osa võtta?

Kui suured on komisjonipoolsed kulud sellel üritusel osalemise eest?

Vastus

(EN)(1) Komisjon on nõus president Obama esitatud mõtete eesmärkidega, nimelt et tegeleda riskidega, mida tekitavad süsteemselt tähtsad finantsasutused. Selle probleemiga tegelemiseks plaanib komisjon meetmepaketti, milles käsitletakse asutuste omavahelist seotust ja paremat kriisijuhtimisraamistikku, sealhulgas varase sekkumise ja probleemide lahendamise vahendeid järelevalveasutustele ning paindlikumate tuletisinstrumentiturgude loomist. Selle aluseks on võetud ja arutlusel olevad meetmed panga kapitalinõuete kvaliteedi parandamiseks, eelkõige seoses kauplemisportfelli tehingutega ja riskantsete väärtipaberistamistoodetega. Uus järelevalvesüsteem, mille komisjon on välja pakkunud ja mis on praegu parlamendis arutlusel, kehtestab normi makromajanduslike riskide tuvastamise jaoks ja selleks, et see annaks teavet Euroopas tegutsevate pankade tulemuslikule ja ühisele igapäevasele järelevalvele.

Komisjon ootab praegu president Obama ettepanekute üksikasju. Süsteemselt tähtsate finantsasutuste teema tuleb arutlusele tulevasel ECOFINi kohtumisel. Komisjon arutab president Obama ettepanekuid ka teiste rahvusvaheliste partneritega G20s, finantsstabiilsuse järelevalve nõukogus ja Baseli komitees. Komisjon tahab endiselt reformi, milles osalevad rahvusvahelised partnerid ja mis annab üleilmsetel finantsturgudel ühtse tulemuse.

(2) Maailma Majandusfoorumil esindas komisjoni kolm volinikku, üks volinikukandidaat ja kaheksa ametnikku erinevatest asjaomastest talitustest. Selle külastuse kogumaksumus oli 20 590,22 eurot.

*
* *

Küsimus nr 44, mille esitas Ryszard Czarnecki (H-0051/10)**Teema: Poola rahvusvähemuse õiguste rikkumine Valgevenes**

Kas komisjon kavatseb reageerida poola rahvusvähemuse õiguste rikkumisele Valgevenes, pärast seda kui Valgevene poolakate ühingule üritati peale suruda uut juhtkonda ning omastada sellele organisatsioonile kuuluvat vara?

Vastus

(EN) Tänan teid suulise küsimuse eest poola rahvusvähemuse õiguste rikkumise kohta Valgevenes.

Euroopa Komisjon tunneb muret üldiselt jätkuva ühinemisvabaduse piiramise pärast Valgevenes ja konkreetselt Valgevene poolakate demokraatliku liiduga seoses.

Riigi demokraatia kvaliteeti mõõdetakse muu hulgas ka selle kaudu, kuidas võimud käituvad vähemustega.

Valgevene võimude püüd suruda poolakate liidule peale uus juht ja võtta ära nende vara, on vastuolus Valgevene poolt Prahas 7. mail 2009 alla kirjutatud idapartnerluse tippkohtumise deklaratsiooniga.

Kutsume Valgevenet üles selliselt mitte käituma. Samuti tuleb Valgevenele meelde meie pakkumist viia lepingulised suhted uuele tasandile, kui toimub edasimineku järgmises viies valdkonnas:

- ei toimu poliitilistel põhjustel vangistamisi;
- valimisõigusaktide reform, mis on kooskõlas Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni demokraatlike institutsioonide ja inimõiguste büroo soovitustega;
- meediakeskkonna liberaliseerimine, tagatud on kogunemis- ja ühinemisvabadus;
- töötingimuste parandamine, samuti parem vabaorganisatsioonide ja inimõiguslastega seotud õiguslik raamistik;
- kuulutatakse välja moratorium ja kaotatakse surmanuhtlus.

*
* *